

அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள் - போக்கும் நோக்கும்

அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள் தொடர்பாக ஐக்கிய நாடுகள் சபை விடுத்திருக்கும் இவ்வாண்டுக்கான இலக்கு நம்மை ஆழமாகச் சிந்திக்க வைத்திருக்கின்றது. பாலினச் சமச்சீர்மையை நோக்கி மனிதகுலம் உறுதியாகவும் வேகமாகவும் பயணிக்க வேண்டிய அவசியத்தை இந்த இலக்கு மீண்டும் வலியுறுத்தியிருக்கின்றது.

உலகெங்கும் பெண்கள் தொடர்பான விழிப்புணர்வு வலிமையோடு எழ ஆரம்பித்து நூறாண்டுக்கு மேலாகிவிட்டது. பல்வேறு அமைப்புகளும் அரசு அதிகாரங்களும் இதைப் பற்றி ஆழமாகப் பேசுகின்றன. இன்றைய தலைமுறைப் பெண்களுக்கு இதுவரை இல்லாத அளவில் கல்வி வழங்கப்படுகின்றது. பல பல்கலைக்கழகங்களில் பெண்ணியம் தொடர்பான துறைகள் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஊடகங்களும் அரசு ஆற்றுகைகளும் அதிகளவில் பெண்ணியமும் பெண்ணியம் பற்றியும் பேசுகின்றன. இவை மட்டும் போதுமா?

பாலினச் சமச்சீர்மையை நோக்கி நாம் இன்னமும் வெகுதூரம் பயணிக்க வேண்டியிருக்கின்றது. பெண்களுக்கான பாதுகாப்பையும் அவர்களுடைய சமூகப் பெறுமானத்தையும் இந்த மனிதகுலத்தால் இப்போதும் உறுதிப்படுத்த முடியவில்லை.

பெண்ணியம் தொடர்பான சிந்தனைகள் சமூகத்தின் அதிகாரநிலையிலிருந்து சட்டங்களாகவும் அறிவுரைகளாகவும் கீழ்நோக்கியே நகர்த்தப்படுகின்றன. நிரந்தரமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவல்ல வலிமையான செயற்பாடுகள் சமூகக் கட்டமைப்பின் கீழ்த்தளத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டு, மேல்நோக்கி விரிவடைய வேண்டும். அதிகார பீடத்தை நோக்கிய மாற்றங்களுக்கான அழுத்தம் கீழிருந்தே எழ வேண்டும். அறிவுரைக் குழுக்களும் அமைப்புகளும் அதிகாரத்தில் ஏற்படுத்தும் மாற்றங்கள் சமூகத்தில் பாரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தப் போவதில்லை.

உலகெங்கும் பேருருவம் பெற்று வரும் பெருநிறுவன வணிகமயமாக்கலும் பெரும் ஊடகங்களும் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமான வெவ்வேறு வணிக உலகங்களை உருவாக்கி வருகின்றன. இளம் வயதிலேயே ஆண் - பெண் என்ற வேறுபாடுகளை ஆழமாக விதைத்து விடுகின்றன. பாலினச் சமச்சீர்மைக்கு எதிரான போக்குகளை உருவாக்கி விடுகின்றன. இது ஆழமாக உணரப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

தமிழ்ச் சமூகத்திலும் பெண்ணியச் சிந்தனை தொடர்பான போக்குகள் இன்றுவரை முறையாக நெறிப்படுத்தப்படவில்லை என்றே கூறவேண்டும். பெண்ணிய அமைப்புகளுக்கும் பெரும்பான்மை மக்களுக்குமிடையே பாரிய இடைவெளி காணப்படுகின்றது. நீதியானதும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதுமான வழிமுறைகளில் சமூகத்தின் பல்வேறு தளங்களுக்கும் பெண்ணியச் சிந்தனைகள் எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டும். வலுவான தமிழ்ச் சமூகத்தைக் கட்டமைக்கவல்ல இந்த மாற்றங்களைச் சமூகத்தோர் புரிந்துகொள்ளும்படியாகச் செயலாற்ற வேண்டும்.

தமிழ்ச் சமூகத்தவரிடையே காணப்படுகின்ற, இதுவரைகாலமும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற பெண்ணியச் செயற்பாடுகள் ஒட்டுமொத்தமான தமிழ்ச் சமூகத்தினுடைய வெளிப்பாடாக அல்லது பிரதிபலிப்பாக அமையவில்லை என்பதே உண்மை. மாறாக அவை விமர்சனங்களையும் சர்ச்சைகளையுமே ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன.

பெண்ணியக் கோட்பாடுகள் உலகெங்கும் பொதுவானவையாக இருப்பினும் குறிப்பிட்ட இனத்தின் வரலாறு, பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் சார்ந்து அவை மாறுபட்டும் உள்ளன. பெண்ணியச் செயற்பாட்டாளர் இவற்றின் அடிப்படையிலேயே தாம் சார்ந்திருக்கும் சமூகங்களை அணுக வேண்டும்.

உலகெங்கும் பாலினச் சமச்சீர்மையை ஏற்படுத்துவதே மனிதகுலப் பண்பாட்டின் உச்சநிலையாகும். அதை நோக்கிச் செல்கின்ற அனைத்துப் பாதைகளும் மறுசீர்மைக்கப்படுமாயின் இலக்கை நோக்கிய பயணம் விரைவுபடும்.

III

முகப்பில்: 'குறமகள்' வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம்

படம்: டிஜி கருணா

Publisher & Editor : P.J. Dilipkumar
பதிப்பாளர், ஆசிரியர் : பி.ஜெ. டிலிப்குமார்

ஆலோசகர் குழு : அருண்மொழிவர்மன், சேரன், துஷி ஞானப்பிரகாசம், ஞானம் லெம்பட், கந்தசாமி கங்காதரன், கருணா, பொன்னையா விவேகானந்தன், ரவிச்சந்திரிகா

ஓவியங்கள் : ஆசை இராசையா (இலங்கை) ட்ராட்ஸ்கி மருது (இந்தியா), ஜீவா (இந்தியா) கருணா (கனடா), K. கிருஷ்ணராஜா (இங்கிலாந்து) ரமணி (இலங்கை), செந்தில் (இந்தியா).

புகைப்படங்கள் : கருணா, K. கிருஷ்ணராஜா (இங்கிலாந்து), துஷியந்தன் துரைரத்தினம்.

தட்டச்சு : கௌரி, ஜீவா, சாம் டானியல்

ஒப்புநோக்கல் : கௌரி, கந்தசாமி கங்காதரன்.

வரைகலை ஆலோசனை : கருணா (டிஜி வரைகலை அமையம்).

ரொறன்ரோ விநியோகம் : இராமநாதன் ரூபன், சசி.

மொன்றியால் தொடர்புகள் : சுகுமாரன் சின்னையா.

ஒட்டாவா தொடர்புகள் : அலெக்ஸ் சிவசம்பு: 1-613-276-7253

அஞ்சல் முகவரி : Editor
P.O.Box #63581
Woodside Square
1571 Sandhurst Cir.
Toronto, ON. M1V 1V0

Tel : 416-646-3422, 416-857-6406

Fax : 416-849-0594

Web : www.thaiveedu.com

E-mail : info@thaiveedu.com

Printed on recycled paper

08 மார்ச் அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள்

சிறப்பிதழ்

குறமகளுடன் ஒரு நேர்காணல்

“ஒழுக்க மதிப்பீடுகளை பெண்களுக்கே சுமத்தி வசைபாடும் வழக்கம் இருக்கவே செய்கின்றது. ஒழுக்க மதிப்பீடுகள் என்றால் அவை ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொதுவானவையாக இருக்க முடியுமே தவிர பெண்ணுக்கு மாத்திரம் என்று இருக்க முடியாது.”

நேர்காணல்:
அருண்மொழிவர்மன்

46

53 கோகிலம் சுப்பையா ஒரு பன்முக ஆளுமை
- மு. நித்தியானந்தன்

மலையகப் பெண்களின் நிலையைத் தனது நாவலாடாக ஐம்பதுகளிலேயே பதிந்தவர்

தனியொரு பெண்ணைவிட பெண்ணியம் முக்கியமானது.

முனைவர் நிம்மி கௌரிநாதன்
நேர்காணல்
துஷி ஞானப்பிரகாசம்

68

71 முதலாவது இரத்தப் போக்கு
- கமலா வாசுகியுடன் செ. சுமித்ரா

இந்த விழாவைத் தெரிந்து செய்கின்றோமா? அல்லது தெரியாமல் செய்கின்றோமா?

சமுதாய நன்னெறிகளைக் கற்றதோடு நில்லாது அதனைச் செயலிலும் காட்டி வருபவர் வசந்தா டானியல்

நாட்டியக்கலாமணி வசந்தா டானியல்
- ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன்

72

84 கனடியப் பெண்கள் தகுநிலை அமைச்சிடம் சில கேள்விகள்
- சிந்தலின்

பெண்களின் சமத்துவநிலையை மேம்படுத்துவதில் இந்த அரசு உறுதியாக உள்ளது.

ஈழத்துப் பெண்ணிய எழுச்சி, மங்களம்மாள் மாசிலாமணியைத் தவிர்த்து நோக்கப்பட முடியாதவொன்றாகவே அமைந்துவிட்டது.

இலங்கையில் பெண்ணிய எழுச்சியும் அரசியல் பங்களிப்பும்
- பொன்னையா விவேகானந்தன்

87

அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள்
- ரவிச்சந்திரிகா

52

வானொலிக்குயில் ராஜேஸ்வரி சண்முகம்
- தெளிவத்தை ஜோசப்

74

புலம்பெயர்ந்தும் நாணலாய்ப் பெண்
- புஷ்பா கனகரட்ணம்

57

ஐந்து சிங்கங்கள்
- ரதன்

77

சர்வதேசப் பெண்கள் தினமும் பால் சமத்துவமும்
- ஜீவா திசைராஜா

58

தமிழ்நதி கவிதைகள்

78

அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள்! தோற்றமும் தொடர்ச்சியும்
- பொன்னையா விவேகானந்தன்

63

இரோம் ஷர்மிளா மணிப்பூரின் இரும்புப் பெண்மணி
- குமார் புனிதவேல்

83

தமிழ்க் குழகத்தில் பெண்கள்
- தர்ஷிகா இராமணீகரன்

67

கம்பளிப் போர்வை
- இஸ்மத் சுத்தாய் - மொழியாக்கம்: என்.கே. மகாலிங்கம்

95

இம்மாதப் புகைப்படக்கலைஞர்: கவிதா லட்சுமி

ஏனைய ஆக்கங்களின் உள்ளடக்கம் 4ம் பக்கத்தில்

அனைத்துலகப்
பெண்கள் நூள்
சிறப்புப் பகுதி

“ஒழுக்க மதிப்பீடுகள் பெண்ணுக்கு மாத்திரம் இருக்கமுடியாது”

- குறமகள்

நேர்காணல்: அருண்மொழிவர்மன்

► உங்கள் பாடசாலைப் பராயம் பெண்கள் கல்விகற்பது மிகவும் குறைவாக இருந்த ஒரு காலப் பகுதியைச் சேர்ந்தது. எனவே எமக்குத் தெரிந்த ஒரு ஆளுமையின் சிறுபராயத்தை அறிவதில் இயல்பாகவே இருக்கக் கூடிய ஆவலுக்கு மேலாக உங்களது சிறுபராயத்தில் இருந்தும், குடும்பப் பின்னணியில் இருந்தும் தெரிந்து கொள்வதற்கு நிறைய இருக்கின்றன. அதுபற்றிச் சொல்லுங்கள்?

நான் சிறுவயதில் காங்கேசன்துறையில் இருந்த நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றேன். என் தகப்பனார் ஒப்பந்தகாரராகப் பணிபுரிந்து வந்தார். அம்மாவின் வழியாக வந்த சீதனச் சொத்துகளாலும் அப்பா ஒப்பந்தகாரராக உழைத்துச் சேர்த்த சொத்துக்களாலும் வசதியான குடும்பப் பின்னணியிலேயே பிறந்தேன். ஒப்பந்தகாரர் என்பதனை முக்கந்தர் என்று சொல்வார்கள். முக்கந்தர் என்பது ஒரு தெலுங்குச் சொல். அந்தக் காலத்தில் நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார் என்கிற தெலுங்கைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள் இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்து நாட்டின் பலபகுதிகளிலும் கடைகளை நிறுவி வியாபாரம்செய்து செல்வாக்குடன் இருந்தார்கள். இந்த வியாபாரத்திலேயே எனது தகப்பனார் ஒப்பந்தகாரராகப் பணி யாற்றினார். அவரது பெயர் எம்.ஏ. சின்னத்தம்பி. அதே காலத்தில் பி.ஏ. சின்னத்தம்பி என்று ஒருவரும் இருந்ததால் ஊர்

ஈழத்தின் ஆரம்பகால பெண் எழுத்தாளர்களில் ஒருவரும், சமூகச் செயற்பாட்டாளரும், நாடகம், பட்டிமன்றம், மேடைப்பேச்சு உள்ளிட்ட பல்வேறு துறைகளில் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டவருமான குறமகள் என்று பரவலாக அறியப்பட்ட வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் ஈழத்தின் வடக்கே - காங்கேசன்துறையில் ஜனவரி 9, 1933 இல் பிறந்தார். தனது பாடசாலைக் கல்வியை நடேஸ்வராக் கல்லூரியிலும், இளவாலை திருக்குடுப்பக் கன்னியர்மடத்திலும் கற்ற இவர் கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியின் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராவார். இந்தியாவில் உள்ள உத்கல் பல்கலைக்கழகத்தில் வெளிவாரிப் பட்டதாரியாக கல்விகற்றவர். பின்னர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகவியலிலும் கல்வியியலிலும் பட்டயச்சான்றிதழ் (Diploma) தகைமைகளைப் பெற்றுக்கொண்டவர்.

ஈழத்திலும் பின்னர் புலம்பெயர்ந்து கனடாவிலும் தனது எழுத்துக்களின் ஊடாகவும் பேச்சுக்களின் ஊடாகவும் பெண்களின் விடுதலைக்கும், சமத்துவத்துக்குமாகத் தொடர்ந்து குரல் கொடுத்தும் செயற்பட்டும் வந்தவர். தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு அவரது முக்கிய பங்களிப்பாக அவரது யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் பெண்கள் கல்வி என்கிற ஆய்வு நூலைக் குறிப்பிடலாம். குறமகள் என்கிற பெயர் சிறுவயதில் அறிமுகமானபோதும் அவரது எழுத்துக்களுடனான அறிமுகம் இந்நூலின் வாயிலாகவே எனக்குக் கிடைத்தது. சிறுவயதில் உருவான அவரது ஆளுமைச் சித்திரம் இந்த உரையாடலுக்காகச் சந்தித்தபோதும் மாறவில்லை. காலமும் முதிர்ச்சியும் அவரில் மெல்லிய தளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் சில விடயங்களை அவர் மறந்திருந்தாலும் இன்னமும் வசீகரிக்கின்ற ஓர் ஆளுமையாகவே இருக்கின்றார். பெண்விடுதலை, சாதிய ஒழிப்பு, சமத்துவ சமூகம் தொடர்பான அவரது கருத்துகள் இன்னமும் உறுதியாகவே ஒலிக்கின்றன. இன்றும் தொடர்ச்சியாக எழுதிக்கொண்டே இருக்கின்றார். ஓர் உரையாடலுக்கான எல்லாவிதமான ஆயத்தங்களுடனும் எம்மை எதிர்கொள்ளுகின்றார். அந்த இனிய தருணங்களில் நாம் கையில் அள்ளிய கடலை, தாய்விடு வாசகர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளுகின்றோம்.

வர்கள் அப்பாவை எம்ஏயர் என்று அழைப்பார்கள். அம்மாவின் பெயர் செல்லமுத்து.

அந்நாட்களில் அடிக்கடி அப்பாவும் நண்பர்களும் சின்னமேளம் பார்க்கவென்று கப்பலில் கோடிக்கரைக்குப் போய் அங்கிருந்து மதுரையின் வேதாரணியம் என்ற இடத்துக்குப் போவார்கள். அங்கிருந்து திரும்பும்போது சில பக்கங்களையே கொண்ட சிறுசிறு பிரசுரங்களைக் கொண்டு வருவார்கள். அதில் காந்தி, சரோஜினி நாயுடு, இந்திரா காந்தியின் தாய் கமலா நேரு என்று இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் தலைவர்களைப் பற்றி நிறைய செய்திகள் வரும். அப்போது எனக்கு

மிகவும் சிறியவயது. இரண்டாம் வகுப்புப் படித்துக்கொண்டிருந்ததாக ரூபகம். எனது ஆச்சி (அம்மாவின் அம்மா) மற்றும் அவரது வயதை ஒத்தவர்களுக்கு அந்தச் செய்திகளைப் படித்துக் காட்டுவது எனது பணி. அதில் இருக்கின்ற அரசியல் செய்திகள் அனேகம் விளங்காது. ஆனாலும் ஒருவிதமான பெருமித, பரவச உணர்வு இவர்களை ஒத்த தலைவர்களைப் பற்றி வாசிக்கின்றபோது ஏற்படுவதை உணர்ந்திருக்கின்றேன்.

நான் நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் கற்றேன் என்று சொன்னேன் அல்லவா. அதற்கு எதிர்ப்புறமாக நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டி

மார்கள் விட்டுச்சென்ற பண்டகசாலைகள் இருந்தன. அவற்றைக் கிட்டங்கி என்று சொல்வார்கள். கிட்டங்கி என்பதும் ஒரு தெலுங்குச்சொல். இந்தக் கிட்டங்கிகளில் ஒரு தொகுதியினை எனது பாட்டனார் பணம் கொடுத்து வாங்கியிருந்தார். இவற்றில் ஓர் அடகு கடை, ஒரு நகை செய்யும் கடை, ஒரு தேநீர்க் கடை, ஒரு பலசரக்குக் கடை என்பன இருந்தன. தேநீர்க் கடைக்கும் பலசரக்குக் கடைக்கும் எனது பாட்டனார் பொறுப்பாக இருந்தார். அந்த அடகு கடைக்கு அடிக்கடி மக்கள் போய்வருவதைப் பார்த்த நான் எனது அப்புவிடம், அவர்கள் அங்கே என்ன

தொடர்தல் 47ம் பக்கம்

46ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

செய்கின்றார்கள் என்று கேட்டேன். 'வறுமை நிலையில் இருக்கின்ற மக்கள் தம்மிடம் இருக்கின்ற நகைகளைப் பொறுப்பாக வைத்துப் பணம் பெற்றுச் செல்கின்றார்கள். பின்னர் பணம் கிடைக்கின்ற போது பணத்தைச் செலுத்தி அந்த நகைகளை அவர்கள் மீளப் பெற்றுக்கொள்வார்கள்' என்று அவர் கூறினார். அந்த நேரத்தில் வீரகேசரியில் பாலர் கழகம் என்கிற பகுதி வந்துகொண்டிருந்தது. அதில் ஆபரணங்கள் அவசியமா என்பதை ஓட்டிக் கட்டுரை எழுதுமாறு ஆறாம் வகுப்பு மாணவர்களை நோக்கிக் கேட்கப்பட்டிருந்தது. அப்போது நாலாம் வகுப்புப் படித்துக்கொண்டிருந்த நான் ஆபரணங்கள் அவசியம் என்று மூன்று கருத்துகளையும், அவசியமில்லை என்று மூன்று கருத்துகளையும் கூறி, அவற்றைத் தொகுத்து 'ஆனாலும் ஆபரணங்கள் செய்து வைத்திருப்பது கஷ்டகாலங்களில் அடைவு போன்றவற்றின் மூலம் அவசரத் தேவைக் கான பணத்தினைப் பெற உதவும். எனவே, அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும் சிறிய அளவு நகைகளை செய்து வைத்திருப்பது அவசியம்' என்று வகுப்பறையில் வைத்து எடுத்து கொப்பியில் எழுதியிருந்தேன். இதைப் பார்த்த எனது 'முதல் வாத்தியார்' கந்தையா அவர்கள் பாராட்டிவிட்டு அந்தப் பக்கத்தை அப்படியே கிழித்து வீரகேசரிக்கு அனுப்பிவைத்தார். வீரகேசரியும் அதனைப் பிரசுரித்து இருந்தது.

எனது நாலாவது வகுப்பில் பிரசுரமான அந்தக் கட்டுரையே அச்ச ஊடகம் ஒன்றில் வெளியான எனது முதலாவது ஆக் கமாகும். அதற்குப் பிறகு சிறிய சிறிய வையாக அடிக்கடி எழுதினேன். வீட்டில் அப்பா உள்ளிட்டவர்கள் அதனை வீரகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பு வார்கள்.

வீட்டில் அம்மாவுக்கு நிறைய வாசிக்கின்ற பழக்கம் இருந்தது. அவரைப் பார்த்து நானும் இது இது என்றில்லாமல் எல்லா வற்றையும் வாசிக்கத்தொடங்கினேன். அப்போது இலங்கையில் இருந்து வீரகேசரி வந்துகொண்டிருந்தது மட்டுமே நினைவில் இருக்கின்றது. ஏனைய எந்தப் பத்திரிகைகள் வெளியாகின என்பது மறந்துவிட்டது. அதேநேரம் அப்பாவின் சகோதரர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் கல்கி, ஆனந்தவிகடன் போன்ற தமிழகத்தில் இருந்து வெளியாகின்ற இதழ்களைத் தொடர்ச்சியாக வாங்கி வந்தார். அவற்றையும் ஆர்வமுடன் வாசித்து வந்தேன். அந்தச் சிறுவயதில் நான் வாசித்த எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொண்டுதான் வாசித்தேன் என்று சொல்லமுடியாது. ஆனாலும் வாசிக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே வாசித்தேன்.

► இவ்வாறு சிறுவயதில் வாசித்தவை, சிறுவர் பகுதிகளில் எழுதியவை தவிர, பின்னர் எப்போது எழுத ஆரம்பித்தீர்கள்?

அதற்குப் பிறகு பதினேழு வயதில் சிறுகதைகள் எழுதி பிரசுரமாகின. முதலில்.... (சற்றே யோசிக்கின்றார்) 'போலிக் கௌரவம்' என்கிற ஒரு சிறுகதை ஈழகேசரியில் வெளியானது. எனக்கு பன்னிரண்டு வயது இருக்கின்றபோது எமது அயலில் இருந்த ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு சகோதரனும் இரு சகோதரிகளும் இருந்தனர். அதில் ஒரு சகோதரிக்கு திருமணம் நடைபெற்ற போது வீட்டினை சொரியலாக, நிந்தப்படுத்தக் கூடாது என்று சொல்லி எழுதிக் கொடுத்தார்கள். (இடையில் குறுக்கிட்டு, விளங்கவில்லை. கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்லுங்கோ என்று கேட்டதற்கு, 'சொரியலாக என்றால் எல்லோருக்குமான பங்கு வீடு. நிந்தப்படுத்துவது என்றால் ஒருவருக்கு தனி உரிமையாக எழுதிக் கொடுப்பது' என்று விளக்கம் கூறுகின்றார்) இதற்குப் பிறகு சகோதரியைத் திருமணம் செய்தவன் வீட்டைத் தனக்கு நிந்தப்படுத்தித் தரும்படி கேட்கின்றான். அதற்கு சகோதரன் மறுக்கவே அவன் கோபித்துக்கொண்டு அந்தச் சகோதரியைக் கைவிட்டுவிட்டு சென்றுவிடுகின்றான். அப்போது அவன் 6 மாத கர்ப்ப

பிணியாக வேறு இருக்கின்றான். சிறிதுகாலத்தில் அந்தப் பெண், சகோதரனிடம் நீதானே திருமணம் செய்து வைத்தாய், இப்ப கணவன் கோபித்துக்கொண்டு போய் விட்டான், நீ நிந்தப்படுத்தித் தந்தாவது என்னை அவனுடன் சேர்த்துவை என்று சண்டையிடவே அந்தச் சகோதரன் தூக்குப்போட்டு தற்கொலை செய்துவிடுகின்றான். அந்த செய்திவிட்டுச் சடங்குகளுக்குக் கூட அந்த கணவன் வரவில்லை. இதனால் மூன்று நாட்களின் பின்னர் அந்தப் பெண்ணும் தூக்குப் போட்டு தற்கொலை செய்து விடுகின்றாள். அப்போது வெறும் பன்னிரண்டு வயதேயான எனக்கு இந்தச் சம்பவம் பெரியளவில் பாதிக்கின்றது. அத்துடன் மெல்ல மெல்ல சீதனம் பற்றிய கோபமும், எதிர்ப்புணர்வும் கூடவே வருகின்றது. இதனால் சீதனம் கேட்காத ஆண் பற்றிய உயர்வான ஓர் அபிப்பிராயம் எனக்குள் தோன்றுகின்றது.

இதை வைத்தே 'போலிக் கௌரவம்' கதையை எழுதினேன். இக்கதையில் சீதனம் பற்றிய பேச்சு வருகின்றபோது, நீங்கள் விரும்பியதைத் தாருங்கள் என்று சொல்வதாக ஆண் பாத்திரம் அமைந்திருக்கும். இந்தக் கதை எழுதியபோது எனக்குப் பதினேழு வயது மாத்திரமே என்பதையும் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். பிற்காலத்தில், ஏன் சீதனம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகவே எனது எண்ணம் மாறியது என்பதையும் குறிப்பிடவேண்டும்.

► அப்பொழுது யார் யாருடைய புத்தகங்களை வாசித்தீர்கள்?

எனக்கு மீனாட்சி சுந்தரனாரின் தமிழ் நிறையப் பிடிக்கும். அதனால் அவரின் எல்லாப் புத்தகங்களையும் வாசிப்பேன். அதுபோலவே மு. வரதராசனின் புத்தகங்களும் பிடிக்கும். குறிப்பாக மு. வரதராசனின் புத்தகங்களில் அவர் மறுபக்கத்தில் நியாயத்தைப் பார்ப்பார். அது எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அத்துடன் எனது சிந்தனை முறையிலும் அது பாதிப்புச் செலுத்தியிருந்தது.

அப்போது கே.கே.எஸ் ரோட்டில் இருந்த ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலையே பிரதான புத்தகக் கடையாக இருந்தது. அவர்கள் எனக்கு விருப்பமான எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்கள் ஏதும் புதிதாக விற்பனைக்கு வந்திருந்தால் - குறிப்பாக மு. வரதராசனின் புத்தகங்கள் - உடனே எனக்கு போஸ்ட் கார்ட் ஊடாகத் தெரிவிப்பார்கள்.

► நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் ஆரம்ப வகுப்புகளில் கற்றதைப் பற்றிக் கூறினீர்கள். உங்கள் கல்வியை அங்கேயே தொடர்ந்தீர்களா?

சிறுவயதில் நான் படித்த பாடசாலை கல

வன் பாடசாலையாக இருந்தது. இதனால் நான் பருவமடைந்த பின்னர் குடும்பத்தினர் இளவாலை கன்னியர் மடத்திற்கு கல்வி கற்க அனுப்பினார்கள். அங்கே விடுதியில் தங்கிக் கற்றேன். அது ஒரு கலவையான அனுபவமாக இருந்தது. ஒரு விதத்தில் கட்டாயமாக கிறிஸ்தவ பிரார்த்தனை போன்ற வற்றில் ஈடுபடவேண்டி இருந்தது எரிச்சலூட்டியது. எனக்கு நல்ல குரல்வளம் இருந்ததால் பாடகர் குழாம் (Singing Group) இலும் என்னைச் சேர்த்துவிட்டார்கள். அதே நேரம் என்னை சாதிப்பிரிவுகளுக்கு எதிரான சமத்துவ நோக்குடையவராக்கியதிலும், பிற மதத்தினரோடு ஒவ்வாமையின்றி பழகுவவராக்கியதிலும் இந்த அனுபவங்களே காரணமாகின. புறவயமாக உடை அணியும் முறை உட்பட பல்வேறு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. பழக்கம் காரணமாக மற்றவர்கள் பேசும்போது 'ஜீஸஸ்' என்று அடிக்கடி கூறும் பழக்கம் இப்ப வரை உள்ளது.

பட்டது. உறவினர்கள் இதனை, எனது பிரிவை எண்ணி வருந்தியே தந்தைக்கு மாறாடப்பு உருவாகியிருக்கும் என்பதாகக் கூறி எனது மேற்படிப்புக்கான பயணத்தை நிறுத்தும்படி எனது குடும்பத்தினரிடம் சொன்னார்கள். எனக்கு வேறு வழியேதும் இருக்கவில்லை என்பதால் மீளவும் இளவாலை கொள்வென்க்கே சென்று எனது நிலையை விளக்கினேன். அவர்களும் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கான விண்ணப்பப் படிவங்களைத் தந்தார்கள்.

► அன்றைய எமது கல்விமுறை பற்றிய ஒரு பதிவுக்காகக் கேட்கின்றேன். அப்போது மேற்படிப்பை இந்தியா சென்று கற்பதுதான் மரபாக இருந்தது அல்லவா?

ஓம். இது நடந்தபோது 1951ம் ஆண்டாக

எனக்கு சினிமாப் பாடல்கள் கேட்பதில் நல்ல ஆர்வம் இருந்தது. சினிமாப் பாடல்களை கிறிஸ்தவப் பாடல்களாக மாற்றி விடுதியில் சனிக்கிழமை நிகழ்வுகளில் பாடுவேன். உதாரணமாக 'உலவும் தென்றல் காற்றினிலே...' என்பதை 'கல்வாரிமலைக்கு வாருங்கள்...' என்று பாடுவேன். வாராய் நீ வாராய் என்பதை, 'வாராய் நீ வாராய், கல்வாரி மலைக்குச் செல்வோம்...' என்று பாடுவேன். பாடசாலையிலும் விடுதியிலும் இருந்தவர்கள் நான் பாடும் முறை நன்றாக இருப்பதாக ஊக்குவித்தனர். ஒரு முறை பாத்திமா தேவாலயத்தில் இருந்து ஃபாதர் ஜெலாட் என்பவர் வந்தபோது என்னை அவர் முன் பாடச்சொன்னார்கள். அதன் பின்னர் ஞான ஒடுக்கம் என்கிற சடங்கில் பல்வேறு பாத்திரமார்கள் கலந்துகொண்ட போதும் என்னை மேடையில் இவ்வாறான பாடல்களைப் பாடச்சொன்னார்கள். அவர்களும் என்னை வெகுவாக ஆதரித்து, ஏன் மற்றவர்களால் இவ்விதம் அழகாகப் பாட முடியவில்லை என்றும் கேட்டார்கள். இதன் பின்னர் பல்வேறு கத்தோலிக்கப் பாடல்கள் சினிமாப் பாடல்களை ஒத்த மெட்டுக்களில் வெளியாகின. இதை ஏன் சொல்கின்றேன் என்றால் எனது சுயமான தேடலையும் முயற்சிகளையும் அப்போதே அந்த கொள்வென்க்கே ஆதரித்து ஊக்குவித்தது எனது ஆளுமையை வளர்த்தது. ஏற்கனவே சாதிய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான பார்வையும், பிற மதத்தவர் மீதும் மதங்கள் மீதும் வெறுப்பில்லாத போக்கும் என்னில் இதே காலப்பகுதியில் உருவாகியிருந்தன. ஒரு விதத்தில் வள்ளிநாயகி, 'குறமகளாக' மாற இந்தக் கொள்வென்க்கே வாழ்க்கையே காரணமானது எனலாம்.

இதற்குப் பிறகு இந்தக் கொள்வென்க்கின் மூலமாக திருச்சியிலுள்ள Holy Cross Conventற்கு அனுமதியும் கிடைத்தது. தூர திரட்டவசமாக நான் புறப்படவிருந்த அதே தினம் எனது தந்தைக்கு மாறாடப்பு ஏற்

பெண்கள் கல்வி கற்பது என்பதே மிகமிகக் குறைவாக இருந்த காலப்பகுதி. ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்குச் சென்று கற்பது என்று நீங்கள் முடிவெடுத்த போது உங்கள் குடும்பத்தினர் அதை எவ்விதம் எதிர்கொண்டனர்?

► பெண்கள் கல்வி கற்பது என்பதே மிகமிகக் குறைவாக இருந்த காலப்பகுதி. ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்குச் சென்று கற்பது என்று நீங்கள் முடிவெடுத்த போது உங்கள் குடும்பத்தினர் அதை எவ்விதம் எதிர்கொண்டனர்?

ஐந்து பெண்பிள்ளைகளைக் கொண்ட குடும்பத்தின் முத்தபிள்ளை நான். நிலைமை எவ்விதம் இருக்கும் என்பதை உங்களால் யோசிக்க முடிகின்றது தானே? பெண்பிள்ளைக்கு படிப்புத் தேவையில்லை, உடனே திருமணத்தைச் செய்து வைக்குமாறு உறவினர்கள் தரப்பில் அழுத்தம் கொடுக்கத் தொடங்கினார்கள். ஆனால் வீட்டில் எனக்கு அப்பாவின் ஆதரவு ஓரளவு இருந்தது. எனவே அவரிடம் பேசி, நீங்கள் திருமணப் பேச்சுகளில் ஈடுபட்டு திருமணம் உறுதிசெய்யப்படும்வரை நான் Training college சென்று கற்கின்றேன் என்று கூறி அனுமதியும் பெற்றுவிட்டேன். அதன் பின்னர் அனுமதிப் பரீட்சை எழுதித் தேர்வான 25 பேரில் முதலாவதாக தேர்வாகி கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியைப் போனேன். கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி அப்போது மகளிர் கல்லூரியாகவே இயங்கியது. பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியிலேயே ஆண்கள் கற்

ஒழுக்க மதிப்பீடுகள்...

47ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

றனர். இரண்டு கல்லூரிகளிலும் 25 பேரையே அம்முறை தேர்ந்தெடுத்தனர். இருக்கின்ற வெற்றிடங்களைப் பொறுத்து இந்தத் தொகை மாற்றமடையும்.

அங்கு கற்கின்றபோது தமிழ் வகுப்பில் பிரதேச பண்டிதர் என்கிற சான்றிதழ்க்கான பாடப்பரப்பை எமது தமிழ் வகுப்பிலேயே கற்றதனால் அந்தச் சான்றிதழையும் பரீட்சை எழுதிப்பெற்றுக்கொண்டேன். தொடர்ந்து பாலபண்டிதராகவும் தேர்வெழுதி சித்தியடைந்தேன்.

► **உங்கள் திருமணம் எப்போது நடைபெற்றது? நீங்கள் மேற்படிப்பு படிப்பதையும், தொடர்ந்து எழுதுவதையும், சமூகச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதையும் அவர் எவ்விதம் எதிர்கொண்டார்?**

நான் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியை விட்டு வெளியேறி நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் கற்பிக்கத் தொடங்கிய நாட்களிலேயே எனது 24 வது வயதில் எனது திருமணம் நடைபெற்றிருந்தது. கணவரின் இரண்டு மூத்த சகோதரர்களும், அவர்களது மனைவியரும் ஆசிரியர்களாகவே இருந்தனர். இந்தப் பின்னணி அவரைத் தயார்ப்படுத்தியிருக்கும் என்று நினைக்கின்றேன். அவர் அப்போது தபால்திபராக இருந்தார். இதனால் அவரது சில நண்பர்களும் உறவினர்களும் 'அவ என்னத்தைப் படிப்பிக் கிறது?', வேலையை விட்டு நிப்பாட்டு' என்று சொன்னபோதும் கூட அவர் அவர்களுக்குச் செவிசாய்க்காமல் எனக்கு முழுமையாக ஆதரவளித்தார்.

எனது தந்தை ஆரம்பத்தில் எனக்கு நிறைய ஆதரவளித்தார், அதுபோல எனது கணவரிடமும் நான் முழுமையான சுதந்திரத்தை அனுபவித்தேன். எனது தேர்வுகளை நான் சுயமாக எடுக்கின்ற சுதந்திரம் எனக்கு இருந்தது. அவர் எவற்றிலும் தலையீடு செய்ததில்லை. அப்போதெல்லாம் நான் அடிக்கடி வெவ்வேறு கூட்டங்களுக்கு பேசச் செல்வேன். நிறைய எழுதுவேன். எல்லா வற்றுக்கும் அவர் ஆதரவளித்ததுடன் இயன்றவரை தானும் நான் செல்லும் கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ளுவார். அப்படி ஒரு கணவன் கிடைப்பது கல்லூரி. பின்னாளில் ஏதாவது கேட்டாலும் அம்மாவையும் கேளுங்கள் என்று சொல்வார். தன்னிச்சையாக முடிவெடுக்கமாட்டார்.

► **ஓர் ஆசிரியராக நீங்கள் முதலில் கற்பித்த பாடசாலை எது?**

நாட்டின் பலபாகங்களில் இருந்தும் கிட்டத்தட்ட 15 பாடசாலைகளிற்கு விண்ணப்பித்திருந்தேன். அவற்றில் பலவற்றில் இருந்து அழைப்பு வந்திருந்தது. ஆனாலும் பெற்றோர் வெளி இடங்களிற்குப் போக அனுமதிக்காமையால் ஊரிலேயே இருந்த நடேஸ்வராக் கல்லூரியிலேயே ஆசிரியையாக பணியைத் தொடங்கினேன். அங்கு 5 ஆண்டுகள் கடமையாற்றினேன். அதன் பின்னர் நடேஸ்வராக் கல்லூரியை அர சாங்கம் பொறுப்பேற்றது தொடர்பாக அர சாங்கத்துக்கும் முகாமைத்துவத்துக்கும் இடையே சில சிக்கல்கள் உருவானபோது நான் நடேஸ்வராக் கல்லூரியின் முகாமை யாளர்களின் பரிந்துரையால் மானிப்பாய் சோதிவேம்படி வித்தியாசாலையில் சேர்க்கப்பட்டேன்.

► **நீங்கள் நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் கற்பித்த காலப்பகுதி எது?**

... (நீண்டநேரம் யோசிக்கின்றார்) ஞாபகம் வருகுதில்லை. அறுபதுகளில் பாடசாலை களை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றதால் 1956 அப்படி அங்கே இணைந்திருப்பேன் என நினைக்கின்றேன். ஆனால் சரியாக ஞாபகத்தில் இல்லை.

சோதிவேம்படியில் அப்போது 5ம் வகுப்பு வரையே இருந்தது. நான் அப்போது அரி வரி என்று சொல்வார்கள் பாலர் வகுப்பிற்குப் படிப்பித்தேன். அவர்களுக்கு மத்தியானம் 12 மணி வரை கற்பித்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு உடற்பயிற்சி வகுப்புகள் எடுப்பேன்.

அப்போது நடந்த ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்லவேண்டும். ஒரு நாள் சோதிவேம்படி பாடசாலையில் மாணவர்கள் இவ்விதம் விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றபோது திடீரென்று கட்டடம் இடிந்து விழுந்துவிட்டது.

மேடையில் நிற்கின்றபோதே ஆத்திரமுற்று

பார்வையாளர்கள் கைகளில்

அகப்பட்டவற்றையெல்லாம் என்மீது எறிந்தார்கள்.

அந்தக் கதாபாத்திரத்துக்குக் கிடைக்கக்கூடிய

சிறந்த பாராட்டு அதுதானே.

டது. பாடசாலையில் இருந்த நான்கு ஆண் ஆசிரியர்களும் பயத்தில் பாடசாலையின் பின்பக்கத்தால் ஓடிவிட்டார்கள். ஒரு மாணவன் மீது கட்டட இடிசல்கள் விழுந்து பலத்த காயமுற்று காதாலும் மூக்காலும் இரத்தம் வடிகின்ற நிலையில் ஏனைய மாணவர்கள் அவனைத் தூக்கிவந்து ஓர் மாகக் கிடத்திவிட்டு அவர்களும் பயத்தால் ஓடிவிட்டார்கள். அப்போது எனது காரில் ஏற்றி மானிப்பாய் வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டுசென்றேன். இச்சம்பவம் நடைபெறும்போது நான் கர்ப்பிணியாக இருந்தேன். அந்தக் களைப்பினாலும் பட்டப்பினாலும் வைத்தியசாலையில் அந்த மாணவனைச் சேர்த்த கையோடு நானும் மயங்கி விட்டேன். பின்னர் வைத்தியசாலையினர் எனது கணவருக்கு தகவல் அனுப்பி அவரை வரவழைத்தார்கள். அந்த மாணவனின் உயிரை எவ்வளவோ முயன்றும் காப்பாற்ற முடியவில்லை. அத்துடன், எனக்கும் கருச்சிதைவாகிவிட்டது.

(சற்று நேரம் யோசித்தபடி இருக்கின்றார். இயல்பு நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்காக மீண்டும் உரையாடலை ஆரம்பிக்கின்றேன்.)

► **அப்போது நீங்கள் கார் வைத்திருந்ததாகக் குறிப்பிட்டீர்கள். அந்த நாட்களிலேயே நீங்கள் கார் வைத்திருந்தீர்கள் என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது. எப்படி கார் ஓடத் தொடங்கினீர்கள்?**

முன்னரே சொன்னதுபோல எனது தந்தை பல விடயங்களில் எம்மை ஊக்குவித்து வந்தார். பதினாறு வயது அளவிலேயே காங்கேசன்துறைக்கும் இளவாலைக்குமான பயணங்களில் தந்தை என்னை வாகனம் ஓட்டப் பழக்கினார். அதனால் அவருடன் செல்கின்றபோது நான் வாகனம் செலுத்து

வது வழமையாகி இருந்தது. ஆனால் சாரதி அனுமதிப்பத்திரத்தை கல்யாணத்தின் பின்னரே பெறவேண்டும் என்பதை அவர் நிபந்தனையாக வைத்திருந்தார். அவ்வாறே நான் திருமணத்தின் பின்னர் அனுமதிப்பத்திரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டேன்.

(சிறிது நிறுத்திவிட்டு, முன்னர் விட்ட இடத்தில் இருந்து மீண்டும் பேசத் தொடங்குகின்றார்)

சோதிவேம்படியில் கற்பிக்கின்ற காலத்தில் வெளிவாரியாக எனது பட்டப்படிப்பையும் நிறைவு செய்திருந்தேன். அங்கு ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர்களுக்கே கற்பித்ததால் 12 மணிக்கு அவர்களது பாடசாலை நேரம் முடிய நிறைய நேரம் ஓய்வாகக்

அணைத்துவகப் பெண்கள் நூள்

சிறப்பும் புகழ்

சிறுமியாக நடத்தவர் கல்வி அதிகாரி புவனேஸ்வரி இராமநாதன். இளவாலை கொள்வனவில் பெண்கள் மட்டுமே கற்றதால் ஆண் கதாபாத்திரங்களையும் பெண்களே எடுத்து நடக்கவேண்டியிருந்தது. நான் உயரமாகவும் சற்று பெரிய தோற்றமாகவும் இருந்ததால் அனேகமாக நான் ஆண் பாத்திரங்களையே எடுத்து நடத்தேன்.

நாடகங்களுடனான எனது ஈடுபாடு தொடர்ந்துகொண்டே இருந்தது. பின்னர் அளவுக்கம ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியபோது நாடகங்களைப் பழக்கி நானும் நடத்து மேடையேற்றினேன். அதுபோல தனி நடப்புக்களும் செய்திருக்கின்றேன். (சற்று யோசிக்கின்றார்...) பைபிளில் வருகின்ற ஜூடித் கதையை தனிநடப்பாக முதலில் அழகிய ஆடைகளுடன் மேடையில் தோன்றியும், பின்னர் சாக்கினை உடையாக அணிந்தும் நடத்தது ஞாபகம் இருக்கின்றது. ஆனால் கதை மறந்துவிட்டது.

► **இளவாலை சென். ஹென்றீசில் ஆசிரியையாகப் பணியாற்றியதுபற்றிக் கூறினீர்கள். அதற்குப் பிறகு தான் நீங்கள் அளவுக்கம பயிற்சிக் கல்லூரிக்குப் போனீர்கள் அல்லவா?**

ஓம். அங்கு கற்பித்தது மறக்கமுடியாது அனுபவம். அது முஸ்லிம் பெண்கள் கற்ற பயிற்சிக் கல்லூரி. எனவே முஸ்லிம் பெண்களுக்கு இருந்த நடனமாடக்கூடாது உள் ளிட்ட பல்வேறு சமூகத் தடைகளையும் எதிர்கொள்ளவேண்டி இருந்தது. இதையும் எதிர்கொண்டு அங்கே நாடகங்களை இயக்கி, பழக்கி, நடத்தேன். அத்துடன் விளையாட்டுத் துறை சார்ந்த பயிற்சிகளையும் நானே வழங்கினேன். அங்கே அதிபராகக் கடமையாற்றியவர் மாற்றலாகிச் செல்ல என்னை அதிபராகவும் நியமித்தார்கள். மாணவர்கள் மத்தியிலும் நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடமும் இதற்கு ஆதரவு கிடைத்தது. ஆயினும் சில காரணங்களுக்காக நான் என்னை கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு மாற்றும் படி கேட்டு, அங்கே விரிவுரையாளராக பணியில் சேர்ந்தேன். அதற்குப்பின்னர் இன்னொரு பதவியுயர்வு பெற்று கொழும்புக்கு மாற்றலானேன். அதற்குப் பிறகு இளைப்பாறும் வரை... (நீண்ட நேரம் யோசிக்கின்றார்... எப்ப ஓய்வுபெற்றேன் என்பதை நினைவுக்குக் கொண்டுவர முயலுகின்றேன். முடியவில்லை என்று கூறுகின்றார்) கொழும்பிலேயே எனது பணி தொடர்ந்தது.

► **ஓர் எழுத்தாளராக உங்களின் ஆரம்பகாலம் பற்றியே பேசி இருந்தோம். சிறுவர் எழுத்துகளுக்காகவும், பின்னர் எழுதிய சில கட்டுரைகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். அதற்குப் பிறகு பின்னர் எப்பவும் புனைவுகள் எழுதத் தொடங்கினீர்கள்?**

தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டுதான் இருந்தேன் என்றாலும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியதாக 'கொள்கைத் தடாகத்தில்...' என்கிற கதையைக் குறிப்பிடலாம். எவ்வளவு சீதனம் வேண்டும் என்று கேட்கிற பெண்விட்டாரிடம் 'நீங்கள் விரும்பியதைக் கொடுங்கள்' என்று சொல்கிற மணமகனை விந்து முன்னர் 'போலிகொளரவம்' என்ற கதையை எழுதியதாகக் குறிப்பிட்டேன் அல்லவா. பின்னர் சீதனம் பற்றிய என்னுடைய சிந்தனையில் மாற்றமொன்று ஏற்பட்டிருந்தது. அதன் வெளிப்பாடே 'கொள்கைத் தடாகத்தில்...' என்கிற சிறுகதை. அதற்கு (சற்று யோசித்துவிட்டு) பெயரை

தொடர்தல் 49ம் பக்கம்

ஒழுக்க மதிப்பீடுகள்...

48ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

மறந்துவிட்டேன், ஆனால் ஒரு போட்டியில் முதல்பரிசும் கிடைத்திருந்தது. இந்தக் கதையில் சீதனம் எவ்வளவு வேண்டும் என்று கேட்கிற பெண்விட்டாரிடம் சீதனமே வேண்டாம் என்று சொல்கிறவனாக மணமகன் இருப்பான்.

அப்போது எஸ்.பொ, கனக. செந்திநாதன் போன்ற ஈழத்துப் பிரபல எழுத்தாளர்கள் இணைந்து ஒரு குறுநாவலை எழுதினார்கள். அதில் ஒவ்வொருத்தரும் ஒவ்வொரு அத்தியாயம் என்று எழுதுவார்கள். நானும் அதில் 'மஞ்சள்' என்று ஒரு அத்தியாயத்தை எழுதினேன். 1962ல் இது வீரகேசரி வாரமலரில் தொடராகவும் பின்னர் நூலாகவும் வெளியானது. அதுபோல 'கடல்தாரகை' என்ற இன்னொரு குறுநாவலை அந்நாளில் இருந்த பத்து முக்கியமான எழுத்தாளர்களுடன் இணைந்து எழுதினேன். இது 1975ல் நடந்தது.

▶ ஐம்பதுகளின் மத்தியில் நீங்கள் எழுதிக்கொண்டிருந்த சமகாலத்தில் இருந்த ஏனைய பெண் எழுத்தாளர்கள் சிலர் பற்றிச் சொல்லமுடியுமா?

எழுதிக் கொண்டிருந்தவர்கள் சிலர் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் எழுத்தாளர் என்று சொல்லிக்கொள்ளும்படி எவருமே தொடர்ச்சியாக எழுதிக்கொண்டிருக்கவில்லை. நான் உட்பட அனேகமானோர் எழுத்துடன் சேர்த்து மேடைப்பேச்சு, பட்டிமன்றம் போன்றவற்றிலும் சேர்த்தே ஈடுபட்டுவந்தோம். அப்போது சத்தியதேவி துரைசிங்கம் என்றொருவர் இருந்தார். அவர் காந்திய சிந்தனை தொடர்பான விடயங்களையே பேசுவார். அதுவும் மாநாடுகள் போன்ற பெரிய கூட்டங்களிலேயே அவர் பேசுவார். அடுத்தது வேதவல்லி கந்தையா என்கிற இடதுசாரி. எனக்கு மிகவும் பிடித்தவர் இவர். இவரது வழிகாட்டலிலேயே நான் உருவானேன் என்று சொல்வது பொருத்தமானதாகும். ஆரம்ப காலங்களில் என்னை அதிகம் ஊக்குவித்ததோடு பலரிடம் அறிமுகம் செய்து நிறைய கூட்டங்களில் கலந்துகொள்ளவும் பேசவும் உதவினார். என்னை ஊக்குவிக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே நான் செல்லும் கூட்டங்களுக்குத் தானும் வருவார். அடுத்து, செளந்தரம் சந்தனநங்கை கந்தப்பு என்கிற கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி விரிவுரையாளராக இருந்தவர். இவர்கள் மூன்று பேரும் அன்றைய காலங்களில் எமக்கெல்லாம் முன்மாதிரியாக இருந்த ஆளுமைகள்.

▶ அண்மையில் கலைச்செல்வி இதழ்களை மீளப் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது 1960லேயே கலைச் செல்வி மகளிர் மலராக வெளியிட்டிருப்பதை அறியமுடிந்தது. அதனூடாக அப்போது நிறைய பெண்கள் எழுதிக்கொண்டிருந்ததையும் அறியமுடிந்தது. அவ்வாறு எழுதிக்கொண்டிருந்த பெண்களுக்குள் ஏதாவது அறிமுகங்கள், சந்திப்புகள் நிகழ்வு உண்டா?

அப்படி எதுவும் நிகழ்வதில்லை. ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு இடங்களில் இருந்ததால் எம்மிடையே அறிமுகம் கூட இருந்ததில்லை. ஒரு விடயத்தைக் குறிப்பிடலாம். ஒரு சமயம் நான் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றுக்கு -(யோசிக்கின்றார்...) கட்டுரையின் பெயரை மறந்துவிட்டேன், ஆனால் பெண்கள் விளையாட்டுத் துறையில் ஈடுபடுவது பற்றியது என்று நினைவில் உள்ளது இன்னொரு பெண் எதிர்வினையாற்றினார். பின்னர் அடுத்த இதழில் எனது கருத்தை ஆதரித்து ராஜம் புஷ்பவனம் என்கிற இன்னொரு பெண் எழுத்தாளர் எழுதினார். இவையெல்லாம் மிக அபூர்வமான நிகழ்வுகள்.

▶ எழுத்து, நாடகம், பேச்சு போன்றவற்றில் உங்களது பங்களிப்புப் பற்றிக் கூறினீர்கள். அரசியல் ரீதியாகவோ, அமைப்புச் சார்ந்தோ உங்கள் பங்களிப்புகள் எவ்விதம் இருந்தன?

(சற்றே உற்றுப் பார்த்தவர் கண்களில் நீர் திரள, சுவரில் இருந்த ஒரு படத்தைப் பார்க்கின்றார். துப்பாக்கி ஏந்தி, நேர் கொண்ட பார்வையுடன் ஒரு பெண். இரண்டு கைகளாலும் அப்படத்தினை நோக்கிக் காட்டியவாறு) பங்களித்திருக்கின்றேன். புலிகள் இயக்கத்தின் நிறைய கூட்டங்களில் பேசினேன். அவர்கள் என்னை அழைத்துச் செல்வார்கள். அங்கே பெண்கள் மத்தியில் எமது போராட்டத்தின் தேவை பற்றியும் எமது சுதந்திரம் எவ்விதம் மறுக்கப்படுகின்றது என்றும் பேசுவேன். ஆட்சேர்ப்புகளுக்கான பிரசாரக் கூட்டமாக இல்லாமல் இதற்கு முன்னர் வெவ்வேறு நாடுகளில் சுதந்திரப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்ட பெண்களை எல்லாம் உதாரணம் காட்டிப் பேசுவேன். புராண காலங்களில் இருந்து, ஜோன் ஒஃப் ஆர்க் போன்றவர்களில் இருந்து இந்திய சுதந்திரபோராட்ட காலம் வரை உள்ள பெண்களை முன்னுதாரணமாக்கி அதில் பேசுவேன்.

▶ சாதியம் பற்றிய காட்டமான விமர்சனம் உங்களுக்கு இருந்ததாகவும், சாதியொழிப்பு பற்றிய அக்கறை இருந்ததாகவும் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடமுடிபீர்கள். நீங்கள் இயங்கிக் கொண்டிருந்த அதே காலப்பகுதியில் தான் ஈழத்தில் சாதியொழிப்பு தொடர்பான பல்வேறு நடவடிக்கைகளும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை, தீண்டாமை ஒழிப்பு இயக்கம் போன்ற அமைப்புகளும் வளர்ச்சியடைந்தன. இவற்றில் உங்கள் பங்களிப்பு ஏதும் இருந்ததா?

எனக்கு மிகவும் கடினமான ஒரு காலமாக அது அமைந்திருந்தது. எனது நிலை சாதியொழிப்பு ஆதரிப்பதாகவும் அது மிக அவசியமானதும் என்றே இருந்தது. கணவரும் அதற்குப் பெரிதாகப் பிரச்சினையில்லைத்தான். ஆனாலும் குடும்பம், உறவுகள் என்கிற தடைகளை எதிர்கொள்வது சிரமமாக இருந்தது. கே. டானியலின் கூட்டங்களில் பேசி இருக்கின்றேன். எனது பேச்சுகளிலும் எழுத்திலும் சாதி-

பல்வேறு துறைகளில் தங்களது காலடித் தடங்களை வலுவாக பதித்து, மற்றவர்களுக்கு ஆதர்சமாக விளங்குகின்ற சில பெண் ஆளுமைகளை, அனைத்துலக பெண்கள் நாளையொட்டி இங்கே பதிவு செய்கிறோம்.

தொகுப்பு : நிமால் நாகராஜா

ஆளுமைகள்

ரொபேட்டா பொன்டர்
கனடாவின் முதல் பெண் விண்வெளி வீரர்

கனடாவின் புகழ் பூத்த பெண்மணி. தான் கை வைத்த துறைகளில் எல்லாம் கலக்கியவர். வைத்தியத்துறையில் நரம்பியல் நிபுணராக பட்டம் பெற்றவர். Sky Diving போன்ற சாகச விளையாட்டுகளில் பெரு விருப்புடையவர்.

1992 இல் Discovery கலத்தில் விண்வெளிக்கு பயணம் செய்து, எட்டு நாட்கள் விண்வெளியில் ஆராய்ச்சிகள் செய்தவர். அதன் பின்பு நாசாவின் விண்வெளி மருத்துவ ஆய்வுத் துறையில் தலைமைப் பதவி வகித்தவர்.

இவருடைய இன்னொரு பரிமாணம் புகைப்படத்துறை. அதில் பட்டம் பெற்று, இயற்கையை படம் எடுப்பதில் உலகப் புகழ் பெற்றவர். இத்துறையில் நான்கு புகைப்பட புத்தகங்கள் வெளியிட்டவர்.

எழுத்தாளர், விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியாளர், பேச்சாளர், சமூக ஆர்வலர் என பல முகங்களில் முனைப்போடு இயங்குபவர்.

ஏராளம் விருதுகளுக்கு சொந்தக்காரர். Order of Canada, Order of Ontario, Nasa விண்வெளி பதக்கம், Induction into the Canadian Medical Hall of Fame, மற்றும் 24 பல்கலைக்கழக கௌரவ பட்டங்கள் என நிறையவே வாங்கி குவித்தவர்.

Trent பல்கலைக்கழக வேந்தராக பணி புரிந்தவர். ஐந்து கனடியப் பாடசாலைகளுக்கு இவரின் பெயர் சூட்டப்படுமளவுக்கு தேசத்திற்கு பெரும் சேவை செய்தவர், செய்து கொண்டிருப்பவர்.

யொழிப்பை முன்வைத்திருக்கின்றேன். அதேநேரம் ஒரு விடயத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். எனது வீட்டை ஒட்டிய இடங்களில் நிகழும் நிகழ்வுகளில் பார்வையாளராக கலந்துகொள்வேன். ஒருங்கிணைப்பாளர்களை ஊக்குவிப்பேன். ஆனால் முன்னர் சொன்ன தடைகளுக்குப் பயந்து மேடையில் பேசுவதைத் தவிர்த்துவந்தேன். அன்றைய சூழல் அப்படித்தான் இருந்தது.

மாவிட்டபுரம் ஆலய நுழைவுப் போராட்டம் நடந்தபோது எனது மனநிலை அதற்கு ஆதரவாக இருந்தபோது அந்தப் போராட்டத்திலும் இந்தப் பயத்தினால் நான் கலந்துகொள்ளவில்லை. அதேநேரம், மக்களில் ஒரு சாரரை உள்ளே நுழையவிடாத அந்த ஆலயத்தில் நுழையக்கூடாது என்று முடிவெடுத்து, அதற்கு முன்னரும் கூட நான் அந்த ஆலயத்தில் நுழைவதில்லை. அவ்விதமே பின்னரும் கடைப்பிடித்தும் வந்தேன்.

▶ ஈழத்தில் சாதி ஒழிப்புத் தொடர்பாகப் படிக்கின்றபோது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கின்ற விடயம் ஏன் பெரியார் பற்றிய அறி-

முகம் அந்நேரம் ஈழத்தில் நிகழவில்லை என்பது. எனது தொடர்ச்சியான தேடல்களில் ஒன்றாகவும் அது இருக்கின்றது. பெரியார் அந்த நாட்களில் உங்களுக்கு அறிமுகமாகி இருந்தாரா?

இப்ப யோசித்துப் பார்க்க எனக்கும் ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது. உண்மையில் எனக்கு அப்ப பெரியார் அறிமுகமாகவே இல்லை.

▶ அந்த நேரத்தில் காந்தியச் சிந்தனைகள் இலங்கையில் பரப்புரை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கம்யூனிச சிந்தனைகள் பரப்புரை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களை விட எமக்கு நெருக்கமாக இருந்திருக்கக் கூடிய பெரியாரிய சிந்தனைகளும் பெரியாரும் எவ்வாறு சரியான கவனம் செலுத்தப்படாது போயிருந்திருக்கக் கூடும்?

தொடர்தல் 50ம் பக்கம்

அதேநேரம், மக்களில் ஒரு சாரரை உள்ளே நுழையவிடாத அந்த ஆலயத்தில் நுழையக்கூடாது என்று முடிவெடுத்து, அவ்விதமே கடைப்பிடித்தும் வந்தேன்.

ஒழுக்க மதிப்பீடுகள்...

49ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

உண்மைதான். ஆனால் அப்போது பெரியார் எமக்கெல்லாம் அறிமுகமாகவில்லை. இப்போது யோசிக்கின்றபோது பெண்விடுதலை, சாதியொழிப்பு, சுயமரியாதை என்று பெரியாரியலில் தான் நிறைய விடயங்கள் எனக்கு நெருக்கமாக இருக்கின்றன. ஆனாலும் அப்போது எங்களுக்கு பெரியார் அறிமுகமாகவே இல்லை. இன்னும் ஆச்சரியம் என்னவென்றால் எமக்கு அண்ணாத்துரை, கருணாநிதி போன்றவர்களின் புத்தகங்கள் கூட அங்கே கிடைத்தன. ஆனால் பெரியாரிய சிந்தனைகள் எமக்கு அறிமுகமாகவில்லை. கனடா வந்த பின்னரே நான் பெரியாரைக் கற்றுக்கொண்டேன்.

► இவற்றுடன் சேர்த்து யாழ் வாலி

களை அடியொட்டியதாக அமைப்புகள் கிட்டத்தட்ட எப்ப தோற்றம் பெற்றன என்று கூறமுடியுமா?

அந்த நேரத்தில் அமைப்புகளாக எதுவுமே உருவாக்கம் பெறவில்லை. எண்பதுகளில் தான் மெல்ல மெல்ல இடம்பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் பெண்கள், பெண்விடுதலை பற்றிய அக்கறைகொண்டவர்களில் சிலருக்கு தனிப்பட நட்புரீதியான அறிமுகம் இருந்தது. உதாரணமாக புஷ்பா கிறிஸ்தி, பத்மா சோமகாந்தன் ஆகியோருடன் எனக்கு நல்ல தொடர்புகள் இருந்தன. அந்த வகையில் பல்வேறு கூட்டங்களிலும் பட்டிமன்றங்களிலும் கலந்துகொண்டு பேசுவாம்.

► உங்களது மிக முக்கியமான பங்களிப்புகளில் ஒன்று 'யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் பெண்கள் கல்வி'

விளைவு அந்நூல். அந்த வகையில் மகிழ்ச்சிதான்.

► பெண்ணியச் சிந்தனை தொடர்பான உரையாடல்கள் பரவலாக இடம்பெற்று, அவை அமைப்பு வடிவம் பெற்ற காலப்பகுதி என்று தொண்ணூறுகளைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறான முக்கியமான செயற்பாட்டாளர்களுடன் உங்கள் அறிமுகம் எவ்விதம் இருந்தது?

நல்ல அறிமுகம் இருந்தது. பங்களிப்புகளும் செய்துள்ளேன். ஒருமுறை லக்ஷபா னாவுக்கு அருகாமையிலாக இருக்கவேண்டும் அங்கே விடுதி ஒன்றில் குழுவாக சந்தித்து நிறைய உரையாடினோம். செல்வி திருச்சந்திரன் உள்ளிட்ட பலர் கலந்து கொண்டதாக நினைவில் இருக்கின்றது. பெண்விடுதலையே எல்லாருக்கும் நோக்கமாக இருந்தபோதும் சிந்தனையளவில் நிறைய மாற்றங்கள் இருந்தன. பெண்களை தனித்து, பெண்களுக்கான உலகம் என்

“ பெண்களைத் தனித்து, பெண்களுக்கான உலகம்

என்கிறதான பார்வை சிலரிடம் காணப்பட்டது.

அப்படியில்லாமால், பெண்களும் ஆண்களும் இணைந்தே

பெண்விடுதலையை சாத்தியப்படுத்தலாம் என்பது

எனது அபிப்பிராயமாக இருந்தது.

”

பர் காங்கிரசையும் பேசவேண்டியிருக்கின்றது. யாழ் வாலிபர் காங்கிரசின் இயக்கம் நீங்கள் சிறுமியாக இருந்தபோதே இருந்தது என்றாலும், அதன் தலைவர்களாக இருந்த ஆளுமைகளுடன் உங்களுக்கு அறிமுகம் இருந்ததா?

ஹண்டி பேரின்பநாயகத்துடன் நல்ல அறிமுகம் இருந்தது. அவர் ஒரு காந்தியவாதி. காந்திய சேவா சங்கத்தில் அவர் தலைவராக இருந்த அதேகாலப்பகுதியில் நான் அன்னை கஸ்தூரிபாய் நிலையத்தில் தலைவியாக இருந்தேன். அப்போது காந்திய சேவா சங்கம் கிளிநொச்சியிலும் அன்னை கஸ்தூரிபாய் நிலையம் தருமபுரத்திலும் இயங்கியது.

► அன்னை கஸ்தூரிபாய் நிலையம் பெண்ணிய அல்லது பெண்விடுதலைக்கான அமைப்பு அல்ல என்றே அறிகின்றேன். இலங்கையில் பெண்ணிய சிந்தனை-

என்கிற ஆய்வு நூல். பெண்கள் கல்வி ரீதியாக எப்படி ஒடுக்கப்பட்டார்கள், ஆறுமுக நாவலரின் தேசியக் கல்விக் கொள்கை எப்படி பெண்கள் மீது இன்னமும் அதிகக் கட்டுப்பாடுகளை இறுக்கமாக்கியது, பெண்கள் கல்விக்கு கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளின் பங்களிப்பு உள்ளிட்ட பல்வேறு விடயங்களை துணிச்சலாக அலசி ஆராய்ந்திருந்தீர்கள். அந்த ஆய்வு பற்றி எதுவும் மேலதிகமாகக் கூற முடியுமா?

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களின் வழிகாட்டலின் கீழ் எனது முதுமாணி பட்டத்திற்கான ஆய்வே அந்த நூலாக வெளியானது. அந்த நேரத்தில் முதுமாணி பட்டம் அவசியம் என்று உணர்ந்தேன். அதேநேரம் திருமணமாகி குழந்தைகளும் இருந்தனர். நான் குழந்தைகளைப் பார்த்துக் கொள்ளுகின்றேன், நீர் படிப்பில் கவனம் செலுத்தும் என்று கணவர் ஊக்குவித்து படிக்கத்தூண்டினார். மற்றும்படி எனது நீண்டகால ஆய்வு மற்றும் தேடலின்

கிறதான பார்வை சிலரிடம் காணப்பட்டது. அப்படியில்லாமால், பெண்களும் ஆண்களும் இணைந்தே பெண்விடுதலையை சாத்தியப்படுத்தலாம் என்பது எனது அபிப்பிராயமாக இருந்தது. அதுபோல 'விதவா விவாகத்தை' ஆதரித்து நான் பேசியதும் பலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆனாலும் இப்படியான ஆரோக்கியமான உரையாடல்களின் வழியேதான் பெண்ணியச் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன என்கிற மகிழ்ச்சி உண்டு.

► உங்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது பல இடங்களில் உங்களது கணவரது ஆதரவு உங்களுக்குத் தொடர்ந்து இருந்ததைக் குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். உங்கள் குடும்பம் பற்றிக் கொஞ்சம் கூறுங்கள்?

கணவரைப் பற்றிக் கூறி இருக்கின்றேன். கல்வியங்காட்டைச் சேர்ந்தவர். வேலுப்பிள்ளை இராமலிங்கம் என்பது முழுப்பெயர். அவர் தலைமைத் தபாலதிபராகப் பணியாற்றியவர். எமக்கு சசிகலா, கலா

அணைத்துலகப் பெண்கள் நூள் சிறப்பும் புகழ்

வாணி, குருமோகன், துளசிராம், குகபாலிகா என்று ஐந்து பிள்ளைகள். குருமோகனை 3 வயதிலேயே இழந்துவிட்டோம். குகபாலிகா தான்...(சுவரில் மாட்டப்பட்டிருக்கின்ற புகைப்படத்தை மீண்டும் பார்க்கின்றார். கண்கள் கலங்கி தளதளக்கின்றார். மேசையில் இருந்து 'ஈழத்து ரோசா' என்கிற புத்தகத்தை எடுத்து நீட்டுகின்றார். நூலின் அட்டையில் சீருடை அணிந்து ஆயுதம் ஏந்தியபடி மேஜர் துளசி. சுவரில் தொங்கிய புகைப்படத்தில் இருந்த அதே பெண்.)

போரினால் எமது வாழ்விடம் நிலையில்லாததானது. பலாலி ராணுவ நகரவுகளாலும், அவ்வப்போது ராணுவம் தான் தோன்றித்தனமாக பொதுமக்களைச் சுட்டும், விசாரணை என்ற பெயரில் வீடுகளில் புகுந்து செய்யும் அட்டகாசங்களாலும் வாரத்தில் சிலநாட்கள் முதல், சிலசமயங்களில் பத்து நாட்கள் வரை அயற்கிராமங்களில் நிற்கவேண்டி ஏற்பட்டது. 1987ல் மாதக்கணக்காக உடுவில்லில் நின்றோம். பின்னர் இந்திய அமைதிப்படைபின் வருகையோடு ஒரேயடியாகத் துரத்தப்பட்டோம். இதெல்லாம் கூட மகளின் மனதில் பாதிப்புகளைச் செய்திருக்கலாம். விடுதலைப் புலிகளின் மாணவர் அமைப்பு போன்றவற்றில் அங்கம் வகித்த அவள், 90ம் ஆண்டு, ஒருநாள் காலை கடிதம் எழுதி வைத்துவிட்டு விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தில் முழுமையாக இணைந்து கொண்டாள். 'தாய் எட்டடி பாய்ந்தா, பிள்ளை பதினாறு அடி பாய்ந்திட்டிது' என்று ஊரில் பேசினார்கள்... (சற்று நேரம் யோசித்து விட்டு) ஏழு வருட சேவை காணும், இனி இயக்கத்தை விட்டு விலகலாம் தானே என்று கேட்டபோது "இங்கே சொகுசாகவோ, சுதந்திரமாகவோ, நிம்மதியாகவோ வாழுகின்றோம் என்று நினைக்காதீர்கள். நாமோ நம் சந்ததிகளோ இம்முன்றையும் பெறவேண்டும் என்பதற்காக இம்முன்றையும் துறந்துவிட்டுப் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றோம். நீங்கள் ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள் பார்க்கின்றீர்கள். நான் பரந்த வட்டத்தைப் பார்க்கின்றேன். இப்படிப்பட்ட வித்தியாசமான வாழ்க்கை முறையில் கடந்த ஏழு வருடங்களாக வாழ்ந்து பழகி விட்டு ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள் வந்து நிற்க முடியாதுதானே" என்று பதில் எழுதினாள். கடைசியில் 97ல் பெரியமடுவில் இடம்பெற்ற மோதலில் அவளும் போய் விட்டாள்.

குகபாலிகா விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தில் இணைந்து சில காலத்தில் நாமும் நாட்டு நிலை காரணமாக கொழும்புக்கு வந்துவிட்டோம். கிட்டத்தட்ட வீட்டை விட்டு, ஊரை விட்டு, உறவுகளை விட்டு நாடோடிகள் போலத் திரிந்தே கடைசியில் கொழும்பில் தஞ்சமடைந்திருந்தோம். இவற்றால் குடும்பமே மனம் தளர்ந்திருந்த நிலையில் 91ம் ஆண்டு எனது கணவரும் காலமானார். அவர் இறந்து சில மாதங்களில் நான் கனடாவிற்கு வந்தேன். அதன் பிறகே குகபாலிகாவின் இழப்பு. அந்த நேரம் நாங்கள் கனடாவிற்கு வந்துவிட்டோம்.

► கனடாவில் வந்த ஆரம்ப நாட்களில் உங்கள் பணி என்னவாக இருந்தது?

இங்கே வந்த புதிதில் South Asian Women Centre பற்றி யாரோ சொல்லி அதில் இணைந்துகொண்டேன். மெல்ல மெல்ல அதில் முக்கியமான பொறுப்பிற்கு வந்தேன். ஆரம்பத்தில் இணைச் செயலாளராகவும் பின்னர் தலைவராகவும் இருந்தேன். வெவ்வேறு இடங்களுக்குப் போய் பல்வேறுபட்டவர்களைச் சந்திக்கக் கூடியதாக இருந்தது. பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள், அவற்றுக்கான தீர்வுகள் குறித்து விழிப்புணர்வுட்டும் வகையில் பிரச்சாரம்

தொடர்தல் 51ம் பக்கம்

ஒழுக்க மதிப்பீடுகள்...

50ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

செய்தோம். தவிர, உளவியல் ஆலோசனைகளும் வழங்கினேன். எனது உடல்நலம் குன்றி ஒட்சிசன் சிலிண்டருடன் திரிய வேண்டி ஏற்பட்டபின்னரும், அந்த சிலிண்டருடன் போய்க்கூட பல இடங்களில் பேசி இருக்கின்றேன். கிட்டத்தட்ட 75 வயதுவரையும் South Asian Women Centreல் பணியாற்றினேன்.

► **கனடாவுக்கு வந்தபின்னர் நிறைய எழுதினீர்கள் அல்லவா? பல்வேறு இதழ்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் உங்கள் ஆக்கங்கள் தொடர்ந்து வெளிவருவதை நானும் கண்டிருக்கின்றேன்.**

ஓமோம். கனடா வந்து முதலில் திருச்செல்வம் அவர்களின் வேண்டுகோலில் 'தமிழர் தகவலின்' முதலாவது ஆண்டுவிழாவில் பேசினேன். அதிலிருந்து தொடர்ச்சியாக நிறைய இதழ்களிலும் கட்டுரைகளையும் எதிர்வினைகளையும் புனைவுகளையும் எழுதியே வருகின்றேன்.

► **உங்கள் நூல்கள் புத்தக உருவில் இலங்கையில் இருக்கின்ற போதே வெளியாகியிருந்தன அல்லவா?**

இல்லை. அனேகமானவை கனடா வந்த பின்னரே வெளியாகின. அங்கேயிருந்து வெளிக்கிடுவதற்கு சிறிதுகாலத்திற்கு முன்னர் எனது மகள் வாணியின் உதவியால் 'குறமகள் கதைகள்' என்கிற ஒரு புத்தகம் மட்டும் வெளியாகியது. ஈழத்தைப் பொறுத்த வரை புத்தகங்கள் வெளியிடுவதற்கு காசு தேவைப்படுகின்றது என்பதே உண்மை. பதிப்புத்துறை இன்னமும் ஒழுங்காக வளர்ச்சிபெறவில்லை. பதிப்பகங்களில் இருந்து கடைகளுக்கோ அல்லது வெளிநாடுகளுக்கோ புத்தகங்களை விநியோகம் செய்வதற்கான சரியான முறைகள் இல்லை. இதனால் அங்கிருந்து புத்தகங்கள் தொடர்ச்சியாக வெளிவருவது என்பது குறைவாகவே இருக்கின்றது. அதற்குப் பிறகு நான் கனடா வந்தபின்னர் 'உள்ளக் கமலமடி' மித்ர வெளியீடாக வந்தது. அதன் பின்னர் விளம்பரம் வெளியீடாக 'மாலை சூட்டும் நாள்', 'கூதிர்காலக்குலாவல்கள்' என்கிற இரண்டு புத்தகங்கள் வெளியாகின. அது தவிர 'இராமபாணம்' என்கிற எனது கட்டுரைத் தொகுதியும், 'யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் பெண்கள் கல்வி' என்கிற ஆய்வுநூலும் கூட கனடா வந்த பின்னரே வெளியாகின. அதற்குப் பிறகு அகணிதன், மிதுனம் என்கிற இரண்டு நாவல்களும் வெளியாகின.

அதேநேரம் கனடா வந்தபின்னர் எனது எழுத்துகளில் நான் அவதானித்த இன்னொரு எதிர்விளைவும் உண்டு. இங்கே வந்தபின்னர் ஆங்கிலத்தில் நிறைய வாசித்தாலோ அல்லது வயதின் காரணமாகவோ தெரியவில்லை. தமிழில் என் சொல்லாட்சி குறைந்துள்ளது. இதனை வெளிப்படையாகவே உணரமுடிகின்றது. எனது பழைய கட்டுரைகளை எங்கேயாவது தேடி எடுத்து வாசிக்கின்றபோது இவையெல்லாம் நானா எழுதியது என்ற பிரமிப்பே ஏற்படுகின்றது. ஆனால் தற்போதும் தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டே இருக்கின்றேன். தமிழர் தகவலிலும் விளம்பரத்திலும் தொடர்ந்து என் ஆக்கங்கள் வெளியாகிக்கொண்டு தான் இருக்கின்றன.

இதுதவிர, நூலாக்கவேண்டும் என்று நான் எழுதிய நிறைய கட்டுரைகளை ஒரு பெரிய பெட்டியில் சேர்த்துவைத்திருந்தேன். அவ்வளவும் நான் எழுதிய கட்டுரைகள். இடையில் நான் சுகவீனமுற்று, சுயநினைவில்லாது சிலநாட்கள் இருந்தபோது அப்போது நான் இருந்த வீட்டைவிட்டு இடமாறினேன். அந்த நேரம் எனது அவ்வளவு கட்டுரைகளையும் தொலைத்துவிட்டேன்.

► **கனடாவில் நிறைய நாடகங்களில் நடித்தும் இருக்கின்றீர்கள் அல்லவா?**

ஓமோம். நிறைய நாடகங்களில் நடித்தும் இருக்கின்றேன். சிலவற்றை இயக்கியும் இருக்கின்றேன். பார்வதி கந்தசாமியுடன் சேர்ந்து பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் செய்த நாடகம் ஒன்றினை அண்மையில் கூட TVi ல் ஒளிபரப்பினார்கள்.

ஆனால் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்போது இலங்கையில் நாடகம் போட்ட காலத்தில் எதிர்கொண்ட சிக்கல்கள் வேறுவிதமானவை. பெண்கள் மேடையில் பேசுவதே அபூர்வமாக இருந்த காலம் அது. பெண் பேசுகிறார் என்பதற்காக மகிழ்ச்சி அடைவார்கள், ஆனால் விமர்சன ரீதியாகவோ ஆணாதிக்கத்தை எதிர்த்தோ பேசினால் திட்டுவார்கள், கல்விசுவர்கள். இப்படியான

ஓமோம் மெல்ல மெல்ல இங்கே

எமது சமூகத்தில் இருந்த எல்லாவிதமான

ஒடுக்கு முறைகளையும் இங்கும்

கொண்டுவந்துவிட்டோம். சாதிப்பாகுபாடு என்பது

இங்கும் வலுவாகவே இருக்கின்றது.

காலத்தில் நாடகங்களில் நடித்தால் எப்படி இருக்கும்? இவற்றைத் தாண்டித்தான் நாடகங்களில் நடித்தோம், மேடைகளில் பேசினோம். இப்போது யோசிக்கின்றபோது இவற்றையெல்லாம் நானா செய்தேன், இவ்வளவு துணிச்சலுடன் இதையெல்லாம் செய்தேனா என்கிற ஆச்சரியமே தோன்றுகின்றது. இவ்வளவு காலம் போயும் இன்னமும் நிலைமை பெரியளவு முன்னேறவில்லை என்பதே உண்மை.

► **உங்கள் காலம் மிகமுக்கியமானது. நீங்கள் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் ஈழத்தில் இடம்பெற்ற சாதி ஒழிப்புப் போராட்டங்களிலும் சரி பெண்ணிடுதலை, பெண்ணியச் சிந்தனைகள் தொடர்பான உரையாடல்கள், செயற்பாடுகளிலும் சரி தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்திலும் சரி உங்கள் பங்களிப்பைச் செலுத்தியுள்ளீர்கள். இவற்றுக்கு ஆதரவானதாகவே உங்களது சிந்தனைப்போக்கும் இருந்திருக்கின்றது. ஆனால் இன்றைய நிலையில், குறிப்பாக ஆயுதப் போராட்டம் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட பின்னர் பார்க்கின்ற போது இந்த ஒடுக்குமுறைகள் மீண்டும் இறுக்கமடைந்திருப்பதாகவே உணரமுடிகின்றது. நீங்கள் இதனை எவ்விதம் பார்க்கின்றீர்கள்?**

ஏமாற்றமாகத்தான் இருக்கின்றது. (நீண்ட நேரம் வெறித்துப் பார்த்தபடி இருக்கின்றார்). இந்த ஒடுக்குமுறையின் வடிவங்கள் இன்று கனடாவிலும் கூட இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஊடகங்களில் கூட அதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. சில காலங்களுக்கு முன்னர் இங்கிருக்கின்ற ஒரு பத்திரிகையில் இங்கிருந்த ஆளுமை ஒருவர் எழுதிய கட்டுரையில் ஜெயலலிதாவை 'விபச்சாரி' என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டு ஒரு கட்டுரை வெளியாகியிருந்தது. நான் அப்போதே அதற்குப் எதிர்வினை செய்திருந்தேன். ஒழுக்க மதிப்பீடுகளை பெண்களுக்கே சுமத்தி வசைபாடும் வழக்கம் இருக்கவே செய்கின்றது. ஒழுக்க மதிப்பீடுகள் என்றால் அவை ஆணுக்கும் பெண்

னுக்கும் பொதுவானவையாக இருக்க முடியுமே தவிர பெண்ணுக்கு மாத்திரம் என்று இருக்கமுடியாது.

இலங்கையில் இருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இங்கு வந்த புதிதில் நாம் சமத்துவம் என்று சொல்லிக் கொண்டோம். ஆனால் மெல்ல மெல்ல இங்கே எமது சமூகத்தில் இருந்த எல்லாவிதமான ஒடுக்கு முறைகளையும் இங்கும் கொண்டுவந்து விட்டோம். சாதிப்பாகுபாடு என்பது இங்கும் வலுவாகவே இருக்கின்றது. புதிய தலைமுறையினர் வேற்று இனத்தவர்களைத் திருமணம் செய்வதைவிட பிற சாதிகளில் திருமணம் செய்வதை ஆதிக்காதித் தமிழ் மனங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அதே நேரம் வேற்று இனத்தவர்களைத் திருமணம் செய்கின்றபோது சாதியப் பாகுபாடு அழிந்துவிடும் என்றாலும் அத்துடன் சேர்த்து தமிழ் அடையாளமும் அழிந்துவிடும் என்பதே உண்மை.

► **உங்கள் கணவரது ஆதரவும் ஊக்குவிப்பும் உங்களுக்கு பலமாக இருந்ததாகக் குறிப்பிட்டீர்**

ஓமோம் மெல்ல மெல்ல இங்கே

எமது சமூகத்தில் இருந்த எல்லாவிதமான

ஒடுக்கு முறைகளையும் இங்கும்

கொண்டுவந்துவிட்டோம். சாதிப்பாகுபாடு என்பது

இங்கும் வலுவாகவே இருக்கின்றது.

கள். ஆனால் குடும்பத்தினர், உறவினர் என்று அடுத்த வட்டங்களைப் பார்க்கின்ற போது அவர்கள் அதே ஆதரவுடன் இருந்திருப்பார்கள் என்று கூற முடியாது அல்லவா?

நிறைய கண்டனங்கள், நிராகரிக்கும் பேச்சுகள் அவதூறுகள் என்று கேட்டிருக்கின்றேன். அதையெல்லாம் சட்டை செய்வது கிடையாது. (தூசு தட்டுவது போல பாவனை செய்துகாட்டுகின்றார்) தட்டிவிட்டு எனது வழியில் போய்க்கொண்டிருப்பேன். கண்டனங்களை மட்டுமல்ல, பாராட்டுகளையும் கூட கடந்துசென்றுவிடுவேன். 'இப்போது நான் சொல்வது எல்லாம் எதிர்காலத்தில் நடந்தே தீரும், அப்போது இவர்கள் என்னைப் பற்றி உணர்வார்கள்' என்று சமாதானம் செய்துகொள்வேன்.

► **கலைஞர்களுக்கு வழங்கப்படும் விருதுகளும் கௌரவங்களும் கலைஞர்களை மேன்மைப்படுத்துவன அல்ல. அவை அந்த சமூகம் பண்பாட்டு ரீதியில் எவ்விதம் இருக்கின்றது என்பதை வெளிக்காட்டுவன. அந்த வகையில் உங்களுக்கு ஏதாவது விரு**

துகள், கௌரவங்கள் வழங்கப்பட்டனவா என்று அறிவதன் மூலம் எமது சமூகத்தின் பண்பாட்டு வளர்ச்சியை அறிய விரும்புகின்றேன்?

விருதென்றால்... இலக்கியப் பணிக்காக 'தமிழர் தகவல் விருது' இரண்டு தடவைகள் கிடைத்தது. சுயாதீன கலைத் திரைப்படமையத்திடமிருந்து எனது இலக்கியப் பணிக்காக 'அஃகேனம் விருது' கிடைத்தது. கனடா நான் விழாவினும் இலக்கியப் பணிக்கான விருது கிடைத்தது. மற்றும்படி சிந்தனைச் செல்வி, கலைச்செல்வி என்று வெவ்வேறு கூட்டங்களில் பட்டங்களைத் தருவார்கள், பொன்னாடை போர்த்துவார்கள், கௌரவித்து மாலை சூட்டுவார்கள். (சிரிக்கின்றார்)

► **நீண்டகாலமாக ஈழத்திலும் சரி, புலம்பெயர் நாட்டிலும் சரி மக்களுடன் நேரடியாகத்தொடர்புகளைப் பேணி செயற்பட்டுள்ளீர்கள். எல்லாவிதமான ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் எதிராக ஒங்கி ஒலித்த குரல் உங்களுடையது. இந்த அனுபவங்களுடன் உங்கள் கரிசனங்களாக எவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றீர்கள்?**

முக்கியமாக வாசிப்புப் பழக்கம் குறைந்து விட்டது என்பதைக் குறிப்பிடவேண்டும். இளைய தலைமுறையினர் அதிகம் வாசிக்கின்றனர் என்று அடிக்கடி சொல்லப்பட்டாலும் அவர்கள் வாசிப்பது எது என்று பார்க்கவேண்டும். அனேகம் பேர் வாசிப்பது பொழுதுபோக்குக்காக மாத்திரம் என்றே சொல்லத்தக்கவை. வாசிப்புப் பழக்கத்தைத் தூண்ட இங்கே நூலகங்களில் நிறைய திட்டங்களைச் செயற்படுத்துகின்றார்கள். ஆனால் எம்மவர்கள் அவற்றில் அக்கறை காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. வாசிப்புப் பழக்கத்தைத் தூண்டுவதுடன், நாம் வாசித்தவற்றை மற்றவர்களுடன் பகிரும் பழக்கத்தையும் தூண்டவேண்டும். அது எமது பார்வையை விசாலப்படுத்துவதுடன் பிறரையும் வாசிக்கத் தூண்டும்.

ஒரு பதிவாக, உரையாடலாக, உங்களைப் பற்றி அறிய விரும்பினோம். உங்களைப் பற்றி அறிவது என்பதற்கு மேலதிகமாக எமது சமூகத்தில் 75 ஆண்டுகளாக ஏதோ ஒரு வகையில் பண்பாட்டு ரீதியாகப் பங்களித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒருவரது அனுபவத்தின் சாரமாக எம்மால் நிறைய அறிய முடிந்தது. இத்தனை உறுதியுடனும் ஆழமாகவும் பல்வேறு துறைகளிலும் பங்காற்றிய உங்களுடனான இந்தச் சந்திப்பு உங்களைப் பற்றிய கையில் அள்ளிய கடல் மாத்திரமே! நன்றி.

arunmozhiarman@thaiivedu.com

ஆளுமைகள்

மார்க்கிறட் அர்வூட்
எழுத்துலகத் தாரகை

எழுத்துத் துறையில் மின்னுகின்ற கனடாவின் ஒளி வீசும் நட்சத்திரம்.

நாவல், கவிதை, விமர்சனம், கட்டுரை என இலக்கிய உலகில் பெரும் புகழ் பெற்றவர். குழந்தைகளுக்காகவும் கதைகள் எழுதுபவர். இவரது படைப்புகள் இருபதுக்கும் அதிகமான உலக மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

புக்கர் விருது, கவர்னர் ஜெனரல் விருது, 19 பல்கலைக்கழக கௌரவ பட்டங்கள் உட்பட ஏராளமான பெருமைகளுக்குச் சொந்தக்காரி.

ஆங்கிலப் பேராசிரியராகப் பல பல்கலைக்கழகங்களில் பணியாற்றியவர். சுற்றுச்சூழல், விலங்குகள் பாதுகாப்புக்காக போராடும் மனிதநேயம் மிக்கவர்.

அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள்

நாற்பதுகளில், சீனத்தை எதிர்த்துச் சிறு கதை எழுதிய பெண், தனது நாட்டியக் கலையைப் பயன்படுத்தி சமுதாயத்தில் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்திய பெண், அறி விப்பாளர், மேடை நடிகர், வானொலிக் கலைஞர் எனப்பல்துறை ஆளுமைகொண்ட பெண், மலையகத்தின் தொழிற் சங்கத் தலைவி... இன்னும் பலர். நம் தாயகத் தைச் சேர்ந்த இவர்கள் பெண்கள் கல்வி கற்க முடியாது ஒடுக்கப்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களில் தொடங்கி இன்று வரை பல்வேறு துறைகளில் சாதித்த, இன் னும் சாதிக்கும் பெண்கள் பலரை இம்மாத தாய்விடு அறிமுகப்படுத்துகிறது. அவர்களின் போராட்டங்கள், வலிகள், தடைகளை பற்றும் அவர்களின் உறுதியை முதன்மைப் படுத்துவதையும் ஏற்கெனவே அறிமுகமான பெண்களைப் பற்றி மீண்டும் எடுத்துரைத்து மரியாதை செய்வதையும் தனது கடமை யாகக் கருதுகிறது. அனைத்துலகப் பெண் கள் நாளே அதற்கு மிகப்பொருத்தமான தருணம். இந்த ஒரு நாளோடு முடிந்து போகாமல் மேலும் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டிய போராட்டம் இது என்பதில் தாய்விடு தெளிவாக உள்ளது.

அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள் மார்ச் எட்டாம் திகதி கொண்டாடுகிற போது, இந்நாள் முதன்முதலாக கொண்டாடப்பட்டு நூறு வருடங்களுக்கு மேலாகின்றது என்பதை முதலில் கருத்தில் கொள்ள வேண் டும். இது ஒரு கொண்டாட்டம், கடந்து போன காலங்கள், சாதனைகளை நினைவு கூரல், பெண்களின் உரிமைகளை எடுத்துரைத்தல், பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் இடையிலான சமனிமையை முற்றாக நீக்குதல், அவற்றைச் செயலாக்குவதற்கான முயற் சிகளை முன்னெடுத்துச் செல்லுதல் என்று இன்னும் பல விடயங்களுக்கான குறி யீடாக இந்நாள் கருதப்படுகிறது. சில நாடு களில் இது ஒரு விடுமுறை நாளாகப் பிரகடனப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனில் நூறு வருடங்களுக்கு முன் பெண்களின் நிலை எவ்வாறு இருந்தது என்பதையும், இப்போது எவ்வாறுள்ளது என்பதையும் ஒப்புநோக்கி, அதன்படி ஆண் பெண் இருபாலினருக்கி டையே முழுமையான சமநிலை ஏற்பட நாம் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்பதை மீண்டும் மீண்டும் மீள்பரிசீலனை செய்யவேண்டிய நிலையில் நாம் அனை வரும் உள்ளோம்.

இரு அடிப்படைக் கேள்விகள் உள்ளன.

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே சம நிலை ஏற்பட வேண்டிய அவசியம் என்ன? இச்சமநிலை நம் அனைவருடைய வாழ்வி லும் பிரமிக்க வைக்கும் மாற்றங்களை ஏற் படுத்துதல். பொருளாதார வளர்ச்சி அதிக ரிக்க, வறுமை ஒழிக்க, சூழலியல், மனி தாபிமான நெருக்கடிகள், பேரிடர்களை திடமாக எதிர்நோக்க இச்சமநிலை இன்றி யமையாதது.

மிக அடிப்படையாகப் பெண்களின் பிரச் சினைதான் என்ன? அவர்கள் ஆண்களுக்கு இணையாக நடத்தப்படுவதில்லை. ஒரே வேலையைச் செய்வதற்குப் பெண்கள் ஆண்களைவிடக்குறைந்த ஊதியம் பெறு கிறார்கள். வணிகம், அரசியல் துறைகளில் பெண்களின் பங்களிப்பு மிகக்குறைவாகவே உள்ளது. உலகரீதியாக கல்வி, பொருளா தாரம், உடல் நலம் - மன நலம் இரண் டிலும் பெண்கள் ஆண்களைவிடப் பின் தங்கி உள்ளார்கள். அனைத்து வன்முறை களினாலும் அதிகம் பாதிக்கப்படுபவர் கள் பெண்களாகவே இருக்கிறார்கள். தவிர வும், உலகளாவிய ரீதியில் பெண்கள் எதிர் கொள்ளும் சிக்கல்களும் அவற்றின் தீவிரங்களும் நாடு, இனம், மதம், சாதி சார்ந்து வேறுபடுகின்றன.

ஒரு குழந்தையை கருவில் தாங்கிப் பெற்றெடுப்பது உயிரியல் ரீதியாக ஒரு பெண்ணுக்கு மட்டுமே சாத்தியமான ஒன்று. அப்பெண் குழந்தை பெற்றபின் ஒரு சில

மாதங்களாவது அக்குழந்தையுடன் தங்கி அதை வளர்ப்பது அக்குழந்தையின் உடல், மன நலத்துக்கும், எதிர்காலத்தில் அதன் வளர்ச்சி சீரிய முறையில் இருப்பதற்கும் இன்றியமையாதது என்பது பல ஆய்வுக ளால் நிரூபிக்கப்பட்ட விடயம். ஆனால், வேலைக்குச் செல்லும் பெண் அந்த மாதாந்த வருமானத்துக்கு உத்தரவாதம் இல்லாததால் மகப்பேறு விடுமுறையை முழுமையாகப் பயன்படுத்த பெரிதும் அச் சப்பட வேண்டியுள்ளது.

குழந்தை பெற்றுக்கொண்ட பெற்றோருக்கு நூறு வீத ஊதியத்துடன் குறைந்த பட்சம் 14 வார மகப்பேறு விடுமுறை தரும் நாடு களில் பெரும்பான்மையானவை ஐரோப்பா கண்டத்தைச் சேர்ந்தவை. இவற்றில் முத லிடத்தில் இருப்பவை ஸ்கன்டிநேவியா என்று தொகுத்து அழைக்கப்படும் நாடுகள். ஆயினும், ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகள் பல பொருளாதார வளர்ச்சியில் முன்னி டத்தில் இருப்பவை அல்ல. இவ்விடயத்தில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் மிகவும் பின் தங்கிய இடத்தில் இருப்பது ஐக்கிய அமெ ரிக்கா ஆகும். அங்கே குழந்தை பெற்றுக் கொண்ட பெற்றோர்கள் முழு ஊதியத்துடன் மகப்பேறு விடுமுறை எடுத்துக் கொள்

ளும் உரிமைக்கு இன்னும் போராடுகிறார்கள்.

ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தில் 70 வீதமான பயிர் உற்பத்தி பெண்களின் உடல் உழைப் பில் தங்கியுள்ளது. ஆயினும் கூட மொத்த நிலத்தில் 2 வீதமளவிலேயே பெண்களுக்குச் சொந்தமாக உள்ளது.

பின் தங்கிய நாடுகள் வரிசையில் உள்ள பல நாடுகளில் பெண்கள் கடந்த ஐம்பது வருடங்களாக பிரதமர்களாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஹிலரி கிளின்டன் தனது தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் இன்னும் “தனது கணவரின் முன்னாள் காதலிகளைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு மனைவியாக தன் நிலைப்பாட்டையும் அவர் அந்நேரத் தில் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்” என்பதையும் மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துச்சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்.

பெண்ணின் பிறப்புறுப்பை வலுக்கட்டாயமாக உருச்சிதைவு (Female Genital Mutilation) செய்யும் சடங்குகள் 29 நாடுகளில் இன்றும் வழக்கத்தில் உள்ளன. உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் அறிக்கை ‘இன் றைய திகதியில் 125 மில்லியனுக்கு அதி கமான பெண்கள் (தற்போது உயிருடன் உள்ள சிறுமிகள், பெண்கள்) இவ்வாறு சிதைக்கப்பட்டுள்ளார்கள்’ என்று கணிக் கிறது. இப்பெண்கள் உடல், மன ரீதியாக எண்ணிலடங்காத துன்பங்களை அனுப விக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாழ்நாளில் இயல்பு வாழ்க்கை என்பது சாத்தியமற்றது.

‘பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை’ என்று கூறுகிற போது அந்த வன்முறை யாரால் பெண்கள் மீது செலுத்தப்படுகிறது என்பதை நாம் மிகத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதிக அளவு வன்முறையைப் பெண்களுக்கு எதிராக ஒரு ஆயுதமாகப் பயன்படுத்துபவர்கள் ஆண்களே என்பதை மிகுந்த துயரத்துடன் இங்கே பதிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பெண்களுக்கு எதி

ரான வன்முறை பெண்களின் பிரச்சினை அல்ல, அவ்வன்முறை அதைப் பிரயோ கிக்கும் ஆண்களின் பிரச்சினை ஆகும். இதில் எந்தவித மாற்றுக்கருத்துக்கும் இடம் இல்லை.

பெண் அதிகாரம் சார்ந்த துறையில் அல் லது பதவியில் இருப்பது, இன்னும் நமது பார்வையில் அது வழமைக்கு மாறானது என்று நோக்கப்படுகிறது. கூடுதல் தொழில் நுட்பத் துறையில் வேலை செய்பவர்களில் 17 வீதமானோர் மட்டுமே பெண்கள். பெண் கள் வணிகம், விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம், பொறியியல், கணிதம் ஆகிய துறைகளில் பெண்களின் பங்களிப்பு மிகக் குறைவாக உள்ளது.

கனடாவைப் பொறுத்த வரையில் பொறி யியல் துறையில் கல்வி கற்கும் பெண்கள் மொத்த பொறியியலாளர்களில் 17 - 20 வீதம் மட்டுமே. கனடாவில் ஓர் ஆண் சம் பாதிக்கும் ஒவ்வொரு டொலருக்கும் அதே வேலையைச் செய்யும் பெண் 82 சதமே சம்பாதிக்கிறார். இந்த வித்தியாசம் ஐரோப் பாவை விட அதிகமாக உள்ளது. அந்தப் பெண் பழங்குடி இனத்தவள், இந்நாட் டுக்கு புதிதாகப் புலம்பெயர்ந்தவள், சிறு

பான்மை இனத்தவள், மாற்றுத் திறனாளி இவற்றில் ஒன்றாக இருந்தால் அவளுடைய ஊதியம் அந்த 82 சதவீதத்தை விடக் குறைவாக உள்ளது. ஒரு சிறுமிக்கு வாங்கித்தரும் விளையாட் டுப் பொருட்களில் முதன்மை இடத்தில் இருப்பவை, டிஸ்னி திரைப்படங்களில் காட்டப்பட்ட எல்சா முதலான இளவரசிகள், unicorn எனப்படும் ஒற்றைக் கொம்பு கொண்ட புராணகாலத்து மிருகம்... அவ ளுடைய விளையாட்டுப் பொருட்களின் வர்ணங்கள் அனைத்தும் வானவில்லை ஒத்துள்ளன. கற்பனை உலகில் வாழ்வ தற்கே உரிய விளையாட்டுப் பொருட்கள்.

ஆண் குழந்தைகளுக்குரிய விளையாட் டுப் பொருட்களில் முதன்மை இடத்தில் இருப்பவை, காரர்கள், போர் விமானங்கள், மொனோபொலி எனப்படும் வாங்கி விற்று சொத்து சேர்க்கும் விளையாட்டு, பூமி விட்டுச்சென்று வேற்றுக்கிரகங்களை வெற்றி கொள்ளும் ஸ்டார் வார்ஸ் திரைப்படங் களை அடிப்படையாக வைத்து உருவாக்க் கப்பட்ட விளையாட்டுப்பொருட்கள். இவை அத்தனையும் ஆளுமை, அதிகாரம் என் னும் குணாதிசயங்களைக் கொண்டு உரு வாக்கப்படுகின்றன.

பெண் மருத்துவர்கள், சத்திரசிகிச்சை நிபு ணர் ஆவதை விட குடும்ப வைத்தியர், பல் வைத்தியர் ஆக இருப்பது அவள் குடும்ப வாழ்க்கையை பாதிக்காது என்று புத்திமதி கூறும் பெற்றோர்கள். பெண் ணுக்கு திருமணம் மூலம் ஆண் பாதுகா வலனாக இருப்பான் என்றெண்ணுபவர்கள். பெண்களின் சாதனைகளை ‘திமிர்’ என்று கூறி அவற்றையே பெண்ணை இழிவுப டுத்தப் பயன்படுத்துபவர்கள்... நம்மவரி டையே இவர்களை நாம் அறிவோம்.

ஆண்கள் இன்றி பெண்களின் பிரச்சினை கள், சிக்கல்களுக்கு எக்காலத்திலும் தீர்வு காணப்படப் போவதில்லை. ஒரு பெண் ணின் தந்தை, சகோதரன், துணைவன்,

- ரவிச்சந்திரிகா -

நண்பன், மகன் என அவள் வாழ்வின் அத்தனை ஆண்களும் அவளுடைய உரிமைகளுக்கு அவளுடன் கைகோர்த்துப் போராடுகிறபோது மட்டுமே நாம் நம்பிக்கை கொள்ள முடியும்.

முழுமையான சமநிலையை அடைய இன் னும் நூறு வருடங்களுக்கு மேலாகும் என்று ஆய்வுகள் மூலம் கிடைக்கும் தரவுகள் கணிக்கின்றன. கடந்த காலங்களின் சாதனைகள் எவ்வளவுதான் இருந்தாலும் இது

அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள்

சிறப்புப் பகுதி

உண்மையிலேயே மிகவும் சோர்வு தரும் தரவு என்றே பார்க்க வேண்டி உள்ளது. அதாவது நமது பூட்டப் பிள்ளைகளின் காலத்தில்தானா சமநிலை சாத்தியமாகப் போகிறது? ‘எனது பாட்டியின் காலத்தை விட அம்மா நன்றாக இருந்தார், அம்மாவை விட எனது நிலை மேலாக இருக்கிறது. நான் அனுபவித்த சிரமங்கள் என் மக ளுக்கில்லை என்று சொல்வதில் மட்டுமே நம்மால் திருப்தி அடைந்துவிட முடியுமா?’ நம் பிள்ளைகளும் பேரப்பிள்ளைகளும் கூடப் போராட வேண்டியிருப்பது எவ்வளவு கோபத்தையும் ஆயாசத்தையும் ஏற் படுத்துகிறது.

எனினும் நம் சீற்றத்தை, அர்த்தம் உள்ள செயலாற்றலாக மாற்றும் வரையும் எந்த விதமான முன்னேற்றத்தையும் நாம் எதிர் பார்க்க முடியாது.

இவ்வருட அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளின் கருப்பொருள் ‘பெண்களுக்கு சக்தியூட்டு வது, உலகளாவிய நீடித்த வளர்ச்சிக்கும் அபிவிருத்திக்கும் இன்றியமையாதது’ என்பதாகும். மீள்பரிசோதனை செய்யப்படும் கருப்பொருள் ‘பெண்களுக்கும் சிறுமிக ளுக்கும் எதிரான அனைத்து வன்முறைக ளையும் முற்றாக நீக்குவதற்காக எடுக்கப்படும் முயற்சிகள்’ ஆகும்.

பெண், சிறுமி, இளையவர், முதியவர், ஏழை, பணக்காரர் பாகுபாடின்றி அனைவரும் போராட வேண்டிய நிலையில் உள்ளோம். சாதனைப் பெண்களின் போராட் டங்கள், சோதனைகள், இழப்புகள் பற்றி இளம் தலைமுறையினருக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய கடமை நம் அனை வருக்கும் உள்ளது. மாற்றங்கள் நம் சிந் தனையில் ஆரம்பமாகின்றன என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

நமது பிரதமர் Justin Trudeau தான் ஒரு பெண்ணியவாதி என்று அறியப்படுவதைப் பெருமையாகக் கொள்கிறார். தனது இரு மகங்களையும் மகளையும் தன்னைப் போலவே பெண்ணியவாதிகளாக வளர்ப்பதாக அறிவிக்கிறார். பெண்களும் ஆண் களும் பெண்ணியவாதிகளாக இருப்பது மிகப் பெரிய நன்மை தரும் என்று உறு தியாக நம்புகிறார். அடுத்த சில வருடங் களுக்கு அவர் தலைமையில் முன்னேறும் நாடு இது. அதை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

உலகின் அந்தக் கடைசிப் பெண் தன்னை ஆணுக்குச் சமனாக உணரும் வரை நமது செயல்களுக்கு ஓய்வில்லை.

இச்சமனிமையை இருந்தால் மனிதம் சிறக்க வாய்ப்பில்லை. சிறக்கும் என்றே முன்செல் வோம்.

ravichandrika@thaiivedu.com

Kokilam Subbiah

மலையகத் தொழிலாளர்களின் அடிப்படையிலான தொழிற்சங்க உரிமைகளை கூட நூற்றாண்டு காலமாக நிராகரிக்கப்பட்டிருந்த நிலையில், மலையகப்பெண் தொழிலாளர்களின் அவலக் குரல்கள் அத்துவான வெளியில் கரைந்து போன ஊமை முனகல்களாகவே அமைந்து போயின.

இந்த இருள்வெளியில், 'மலையகப் பெண்களுக்கு ஆறுமணிநேரவேலை வழங்கப்பட வேண்டும்' என்று இலங்கை இந்திய மாதர் அமைப்பின் சார்பில் செல்வி. சிவபாக்கியம் பழனிச்சாமி 1941ல் முன்வைத்த கோரிக்கை வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

அந்த மலையக மாதர் சங்க வரலாற்றின் ஆரம்ப நாயகிகளில் கோகிலம் சுப்பையா (1925-2011) தனியிடம் பெறுகிறார்.

மலையகத்தின் சென்ற தலைமுறையினருக்கு கோகிலம் சுப்பையா ஒரு கவர்ச்சிமிக்க தொழிற்சங்கத் தலைவியாகவே தெரிவார். ஜனநாயகத் தொழிலாளர் காங்கிரஸின் மாதர் சங்கத்தலைவியாக அவர் செயற்பட்ட காலங்கள் மலையகத்தின் தொழிற்சங்க வரலாற்றுக்கு மட்டும் சொந்தமானவை அல்ல. மாதரணியின் தலைவியாக அவர் தலைமை ஏற்று, மேடைகளில் பெண் விடுதலைக்காக முழக்கமிட்ட காலங்கள் மலையக மாதர் எழுச்சியின் மறக்கப்படமுடியாத அத்தியாயங்கள்.

“உண்மையில் அவர் வந்து சேர்ந்தபிறகு தான் மாதர் காங்கிரஸ் புதிய தோற்றத்தைப் பெற்றது. அவர்கள் தங்கள் ஆண்டு மாநாட்டுக்கு அணியும் ஜாக்கெட்டுக்குப் போர்க்கோலமுள்ள சிவப்பு நிறத்தைத் தெரிவு செய்தனர். தங்களுடைய சுலோகங்களைப் பெருமிதத்துடன் இசைக்க முஷ்டியைக் காட்டத்தொடங்கினர்” என்று கோகிலம் சுப்பையாவைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார் மலையகத்தின் முத்த இலக்கியப் பெருமகன் ஸி.வி. வேலுப்பிள்ளை.

‘மறுமலர்ச்சிப்பாதையில் மாதர்கள்’ என்ற தலைப்பில் 1958ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் வெளியான கோகிலம் சுப்பையாவின் 26 பக்கங்கள் கொண்ட பிரசுரம் மலையகப் பெண்ணியச் சிந்தனை வரலாற்றில் தனித்த முக்கியத்துவத்தைக் கோருகிறது.

“மறுமலர்ச்சிப் பாதையில் மாதர்கள் என்ற இச்சிறுநூலை நான் எழுத முன்வந்த நோக்கம் என்னவென்றால், தேயிலைத் தோட்டங்களிலும் ரப்பர், கொக்கோ, தென்னந் தோட்டங்களிலும் காலம் பூராவும் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து உருக்குலைந்து நிற்கும் நமது சகோதரிகளுக்கு எழுச்சியூட்டி, அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு நல்லதொரு வழிவகுத்துக் கொடுத்து, அவர்களிடையே மண்டிக் கிடக்கும் தீமை, மடமை போன்றவைகளைப் போக்கி உயர்த்துவதற்காகத்தான். இந்த முயற்சியில் இதுவரை இலங்கையில் யாரும் ஈடுபடவில்லை என்ற காரணத்தினாலும்தான் இந்நூல் எழுத முன்வந்தேன் என்பதையும் கூறிக்கொள்கிறேன்” என்று இந்நூலில் ‘என்னுரை’ என்ற தலைப்பில் கோகிலம் சுப்பையா கூறிச் செல்கிறார்.

இற்றைக்கு 58 ஆண்டுகளுக்கு முன் வெளியான இப்பிரசுரத்தில் கோகிலம் சுப்பையா தனது கருத்தோட்டத்தினை மிகத்தெளிவாக முன்வைத்திருக்கிறார்.

“சீரும் செருக்கும் வாய்ந்த சீமாட்டிகள் பொதுமக்களின் ஊழியர்களாகத் தொண்டாற்ற முன்வருவது மிகவும் அரிது. அப்படியே வந்தாலும், என்றோ ஒரு நாள் அலங்காரமாகக் கூட்டத்தில் வந்து பேசி

தொடர்தல் 54ம் பக்கம்

கோகிலம் சுப்பையா

பன்முக ஆளுமை

- மு. நித்தியானந்தன் -

கோகிலம் சுப்பையா...

53ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

விட்டுச்சென்றுவிடுவார்கள். ஆனால், துன்பப்பட்டு, துயரப்பட்டு தோட்டங்களில் வாழ்ந்து கிடக்கும் தொழிலாளப் பெண்மணிகளின் அன்றாடப் பிரச்சனைகளில் எந்த வித மாற்றமும் ஏற்பட்டுவிடாது. அதற்கு, தன் கையே தனக்குதவி என்பதுபோல நாமே தான் நமது மாதர்சங்கத்தின் மூலம் முயற்சி செய்யவேண்டும்.”

“தொழிலாளப் பெண்மணிகளின் உரிமைகளையும் பெருமைகளையும் பலநாடுகள் மதித்துப் போற்றி வரும்போது இலங்கையில் மறுத்தும் மறைத்தும் வருவது விரும்பத்தகாதது எனக் கூறுகின்றேன்.”

“வெளிநாடுகளுக்கு நான் சென்றிருந்த காலங்களில் அங்குள்ள பெண்மணிகளாடு கலந்து பழகவும், அவர்களின் மன்றங்களில், மாநாடுகளில் கலந்து பேசுவதான பல வாய்ப்புகள் எனக்குக் கிடைத்தன. அந்த அருமையான வாய்ப்புகள் எனக்கு அங்குள்ள பெண்மணிகளின் முன்னேற்றத்தையும் மறுமலர்ச்சியையும் அறிந்து கொள்ளப் பெரும் துணையாக இருந்தன என்று கூறப் பெருமைப்படுகின்றேன்.”

“இலங்கைத் தொழிலாளர்களின் முன்னேற்றம் பற்றி, அதிலும் குறிப்பாக, நமது பெண்மணிகளின் பெரும் தொல்லைகள் பற்றி இங்கு அதிகமாக நூல்களே வெளிவரவில்லை என்று கூறுவதற்கு வருந்துகின்றேன். ஆகவேதான் நமது மாதர்களும் மாதர் சங்கங்களும் மறுமலர்ச்சியடையவும் முன்னேற்றவும் ஒருசில உண்மைகளைக் கூறியிருக்கின்றேன். நூல் வடிவில் நான் வெளியிடும் முதற் புத்தகம் இந்த ‘மறுமலர்ச்சிப்பாதையில் மாதர்கள்’ என்ற நூல் தான்” என்று இந்நூலில் குறிக்கிறார் கோகிலம் சுப்பையா.

“தென்னாபிரிக்காவில் உலக உத்தமர் காந்தி அடிகள் நடத்திய சத்தியாக்ரிகப் போராட்டத்தில் உயிர்நீத்த தியாகத் திருவாட்டி தில்லையாடி வள்ளியம்மையை நமது பெண்மக்கள் ஒவ்வொருவரும் எண்ணிப்பார்த்து பெருமை கொள்ள வேண்டும்” என்று கோகிலம் சுப்பையா வேண்டுகிறார்.

“ஏழாண்டுகளுக்குமுன் இந்தியா வந்த ஒரு தென்னாபிரிக்க இந்தியர் சென்னையில் தில்லையாடி வள்ளியம்மைக்கு அஞ்சலி செலுத்த ஏதாவது நினைவுச்சின்னம் இருக்கிறதா என்று கேட்க, ஜெஷிக்கடை இருக்கிறது என்று சொல்லலாமா வேண்டாமா என யோசிக்க வேண்டியிருந்தது என்று எழுதுகிறார் மைதிலி சிவராமன் (தினமணி பொங்கல் மலர் 1996).

சமூகப்பணியில் தனக்கு ஆதர்சமாக விளங்கியவர் என்று காந்தியடிகளே இனங்காட்டிய ஒரு பெண்மணியின் நினைவுக்கு நேர்ந்துள்ள அவலச்சூழல் இது.

“ஈழத்திருநாட்டில் மலைநாட்டுப்பகுதியில் மீரியகொடையில் தொழிலாளர் உரிமைப் போராட்டத்தில் உயிர்நீத்த இராசம்மாளையும், மத்துகாமப் பகுதியில் உயிர்நீத்த எய்லி நோனாவையும், பதுளைப்பகுதியில் டெமேரியாப் போராட்டத்தில் துப்பாக்கிக் குண்டுக்கு கண்ணைப்பறிக்கொடுத்த வள்ளியம்மாளையும் நமது பெண்மணிகள் மறக்காமல், மெய்மொழியால் போற்றி,

வாழ்த்தி பெருமை கொள்ள வேண்டும்” என்று கோரும் கோகிலம் சுப்பையாவின் இந்த வாசகங்கள் நம்மைச் சிலிர்த்தவைக்கின்றன.

தொழிலாளர் உரிமைப் போராட்டத்தில் தமது இன்னுயிர் ஈந்த மாதர்குல வீராங்கனைகளின் பெயர்களைக்கூற ஒரு கோகிலம் சுப்பையாதான் முன்வரவேண்டியிருக்கிறது.

தொழிலாளர் வர்க்கம் என்ற நிலைப்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தொழிற்சங்கப் போராட்டத்தை முதன்மைப்படுத்தி, அந்தப் போராட்டப்பாதையிலே ஆண்களுடன் பெண்களையும் இணைக்கும் கருத் தோட்டத்தினையே கோகிலம் சுப்பையா இந்த நூலில் வெளிப்படுத்துகிறார்.

“1954ல் பெண்கள் முன்னேற்ற வேண்டும்”

என்ற எண்ணத்துடன் தேயிலைத் தோட்டப் பெண்தொழிலாளர்கள் மத்தியில் பணியாற்ற முயன்றேன். மாதர் சங்கம் அமைத்துச் செயற்பட்டோம். மலையகத்தோட்டப் பெண்தொழிலாளர்களுடன் சேர்ந்து செயற்பட்ட போதுதான், அவர்களின் துயரங்களைப் பார்க்கும் பொழுதுதான் அவர்களுடைய வரலாற்றை எழுதவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். பல ஆண்டுகள் தோட்டத்துப் பெண்களுடன் பேசி ஆராய்ந்தேன். குளிர் தாங்கமுடியாமல் மட்டுமே இறந்துபோனவர்கள்தான் எத்தனைபேர்? அவர்களைப் பற்றி யாரும் கவலைப்படவில்லை. அத்தகைய குடும்பத்தான் ‘தூரத்துப்பச்சை’ என்ற என் நாவலில் வரும் வள்ளியின் குடும்பம்” என்று கோகிலம் சுப்பையா அமெரிக்காவிலிருந்து எனக்கு எழுதிய கடிதம்

கிறார்” என்று செக்கோஸ்லாக்கிய தமிழ் அறிஞர் கமில் ஸ்வலபின் கோகிலம் சுப்பையாவின் நாவலை விதந்துரைத்திருக்கிறார்.

“அதிமோசமான நிலைமைகளின் மத்தியிலும் மனிதத்துவத்தின் உன்னதம் நிலைபெறுவதை இந்நாவல் பாராட்டத்தக்க விதத்தில் சித்தரிக்கிறது. நாவலின் களமும் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைமைகளும் இந்த நாவலில் பூரணமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டதைப் போல் வேறு எந்த இந்தியப் புனைகதையிலும் சித்தரிக்கப்பட்டதில்லை” என்று குறிக்கிறார் அசோகமித்திரன்.

தமிழில் மூன்று மறுபதிப்புக்களைக்கண்ட இந்நாவலை கோகிலம் சுப்பையாவே ஆங்

1954ல் பெண்கள் முன்னேற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் தேயிலைத் தோட்டப் பெண்தொழிலாளர்கள் மத்தியில் பணியாற்ற முயன்றேன். மாதர் சங்கம் அமைத்துச் செயற்பட்டோம். அவர்களின் துயரங்களைப் பார்க்கும் பொழுதுதான் அவர்களுடைய வரலாற்றை எழுதவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன்.

ஒன்றில் குறிப்பிடுகிறார்.

வேலன் தனது மகள் வள்ளியோடும் மனைவி மற்றும் ஏனைய குழந்தைகளோடும் தமிழகத்திலிருந்து கப்பலேறும் கதையோடு ஆரம்பமாகும் ‘தூரத்துப்பச்சை’, இருண்ட மலைச் சிகரங்களின் மத்தியில் வாழ்ந்து, மாண்ட ஐந்து தலைமுறைக்கதைகளைப் பேசும் நாவல். தொழிற்சங்கவாதியான கோகிலம் சுப்பையா தனது அனுபவப் பின்னணியிலிருந்து இந்நாவலுக்கு வளம் சேர்த்திருக்கிறார்.

“இந்தப் புத்தகத்தின் சிறப்பு, இது ஒரு முக்கியமான சமூகப்பிரச்சனை சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்தது அல்ல. இந்தியாவிலிருந்து சென்ற தோட்டத்தொழிலாளர்கள், அவர்களைச் சார்ந்து வாழ்கின்றவர்கள் ஆகியோருடைய எதிர்காலம் இப்போது அந்தரத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்ற இன்றைய நிலையின் காரணமாக இந்தப் புத்தகத்துக்குச் சந்தர்ப்பத்தைப் பொறுத்த ஒரு மதிப்பு இருக்கிறது என்பதிலும் இதன் சிறப்பு அடங்கிவிடவில்லை. வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியைத் தத்ருபதாகப் படம் பிடித்துக்காட்டுகிறது என்ற பலத்திலேயே இந்தப் புத்தகம் நிலைத்து நிற்கமுடியும்” என்று பிரபல ஆங்கில எழுத்தாளர் எஸ்.கே. செட்டூர் இந்த நூலின் முன்னுரையிலே தெரிவிக்கிறார்.

“திட்டவட்டமான சமூகக்குறிக்கோளுடன், யதார்த்தமான - மிக இயல்பான பாணியில் அவர் இந்நாவலைச் சிருஷ்டித்திருக்கிறார். இத்தொழிலாளரின் வாழ்வில் வெளிச்சத்திகள் எத்துணை வலிமையான தாக்கத்தைச் செலுத்தியுள்ளன என்பதை இந்நாவலில் அழுத்தமாகவே பதிவு செய்திருக்கிறார். இராமநாதபுரத்தின் வரட்சி, பசி பஞ்சம் போன்ற இயற்கைச் சக்திகளும், தோட்டத் தொழிலாளர்களை சதா தன் கண்காணிப்பில் வைத்திருக்கும் கங்காணிகள் மற்றும் தோட்டத்துரைமார்கள் போன்ற சமூகசக்திகளும் மனித சுதந்திரத்திற்கு எத்துணை முட்டுக்கட்டைகளாக அமைந்துள்ளன என்பதை அவர் வலிமையோடு விபரித்திருக்

கிலத்தில் Mirage என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்த்து, அந்நூல் Orient Black Swan பதிப்பகத்தால் 2006ம் ஆண்டு வெளியானது.

சங்ககாலக் கவிதைகளையும் நவீன தமிழ் கவிதைகளையும் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்கு மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்.

திருச்சியில் பிறந்த கோகிலம், பதுளையின் முதலாவது பாராளுமன்றப் பிரதிநிதியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட எஸ்.எம். சுப்பையா அவர்களைத் திருமணம் செய்து, மலையகத்திற்கு பரிச்சயமாகிறார்.

School of the Art Institute of Chicago வில் ஆசிய கலை வரலாற்றுத்துறையில் தாந்திரீகம் குறித்த போதனாசிரியராக 1977 இல் பணிபுரிந்தவர். Fabric design, Batik, Fabric painting ஆகிய துறைகளிலும் சிக்காக்கோவின் பல கலை மையங்களில் போதனாசிரியராகத் திகழ்ந்திருக்கிறார். சிக்காக்கோ பல்கலைக்கழகத்தின் தென்னாசியக் கற்கை நெறித்துறையில் தமிழ் மற்றும் திராவிட மொழியியல் போதனாசிரியராகவும் பணி புரிந்துள்ளார்.

புதுடில்லி, பம்பாய், சிக்காக்கோ ஆகிய நகரங்களில் 70 களின் பிற்பகுதியில் தனது ஓவியக்கண்காட்சியையும் நிகழ்த்தியிருக்கிறார். கோகிலம் சுப்பையாவின் ஓவியங்களில் பல சிக்காகோ, ஜெர்மனி, நெதர்லாந்து போன்ற நாடுகளைச் சேர்ந்த கலை அபிமானிகளின் தனிப்பட்ட சேகரிப்பில் உள்ளன.

தொழிற்சங்கவாதி, மேடைப்பேச்சாளர், எழுத்தாளர், நாவலாசிரியை, மொழிபெயர்ப்பாளர், ஓவியர், நுண்கலைப் போதனாசிரியர் என்ற பன்முக ஆளுமைகொண்ட கோகிலம் சுப்பையா தமிழ்ப்பெண்களின் சரித்திரத்தில் போற்றப்படவேண்டியவராவார்.

nithyananthan.m@thaiveedu.com

ஆளுமைகள்

Nellie Letitia McClung
பெண் சமத்துவப் போராளி

கனடாவில் பெண்களின் உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுத்த சமூகப் போராளி. மாகாண அரசுகளில் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை கிடைக்கத் தீவிரமாகப் போராடியவர்.

1916ம் ஆண்டில் கனடாவில் முதன்முதலாக மாகாணத் தேர்தல்களில் பெண்களுக்கு வாக்குரிமையை மனிரோபா மாகாண அரசு அளித்ததற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தவர். இதற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு பிறகு கனடிய அரசாங்கத் தேர்தல்களில் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை கிடைத்தது.

செனட் சபையில் பெண்களும் அமரலாம் என கனடிய உயர்நீதிமன்றத்தில் 1927ம் ஆண்டு வழக்குத் தொடர்ந்த “Famous Five” என அழைக்கப்பட்ட ஐந்து பேரில் இவரும் ஒருவர். மிகவும் பிரபலம் பெற்ற இந்த வழக்கில், உயர் நீதிமன்றம் சமவுரிமையை மறுத்துப் போக, பிரித்தானிய பிரிவி கவுன்சிலில் வெற்றி கிடைத்தது. இந்தத் தீர்ப்பே கனடாவில் பெண்கள் அரசியலில் முன்னேற்ற வழிவகுத்தது.

மிகச் சிறந்த எழுத்தாளரும் கூட. இவரது நாவல்கள் அதிகளவு விற்று சாதனை படைத்திருக்கின்றன.

புலம்பெயர்ந்தும் நாணலாய்ப் பெண்

இருபத்தி இரண்டு வயதில், தாய்நாட்டை விட்டு தன்னந்தனியாக விமானம் ஏறி, உறவினர், நண்பர்கள் என்று ஒருவருமே இல்லாத ஒரு அந்நிய நாட்டுக்கு புறப்பட்ட போது, மனதில் ஏற்பட்ட அந்த பயம் கலந்த இறுமாப்பு இன்னும் நினைவிருக்கிறது. அன்பும், நெருக்கமும், ஊரோடு ஒட்டிய அந்த வாழ்க்கையும், போர்க்கால சூழலையும் மீறி ஒரு அரவணைப்பை தந்தது. அந்த பாதுகாப்பில் இருந்து விடுபட்டு, பெண்ணாக, ஓர் அந்நிய தேசத்துக்கு, அதுவும் தன்னந்தனியாக செல்லவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை வரும் என நான் எதிர்பார்த்தே இருக்கவில்லை. ஒரு பெரிய சாதனை செய்தது போல் தோன்றியது. அப்படித்தான் எம்மில் பலருக்கு, அதுவும் என்னைப் போன்ற பெண்களுக்கு தோன்றியிருக்கும் என நினைக்கிறேன்.

நம் பெண்களின் வாழ்வில் மாற்றங்கள் அத்தோடு நிற்கவில்லை. போரின் கொடுமை நம் வாழ்க்கையை பலவாறாக திசை மாற்றியது. அந்த மாற்றங்களோடு கூடி சமூகத்தில் பெண்களின் பங்கும் பல மாற்றங்களை கண்டது. குடும்ப பாரத்தை தனியாக சுமக்க வேண்டியவர்களானோம். மகன் மார்கள், கணவன்மார்கள், சகோதரர்கள் என்று குடும்ப உறவுகளை போருக்கோ, அந்நிய நாட்டுக்கோ தொலைத்தோம். வீடு விட்டு, ஊர் விட்டு, வேறு ஊர் ஊராக தொலைநடை நடந்தோம். வேறு வீடுகளில் தஞ்சம் புகுந்தோம். இதனால் சில நெருங்கிய உறவினர்கள் தொலைவானார்கள். தூரத்து உறவினர்கள் சிலர் நெருங்கிய உறவினர்கள் ஆனார்கள். எம் ஊரில், எம் தெருக்களில், எம் மண்ணில், கண்ணியத்தோடு நடந்து செல்வதே சவாலானது. பாலியல் வன்முறை, சித்திரவதை, கொலை, சமூக சிதைவு என நாம் அனுபவித்தது, இழந்தது, எத்தனையோ. இந்த வடுக்கள், பலருக்கு இன்னமும் ஆறாத ஊமைக்காயங்களாக இருக்கலாம். இவற்றை விடவும், மறைமுகமான விளைவுகள் இன்னமும் எவ்வளவோ... இந்த விளைவுகள் இன்றுவரை குடும்பங்களை பாதித்துக்கொண்டு தான் இருக்கின்றன.

பாதுகாப்பின் நிமித்தம், அல்லது நன்றிக் கடன், பணக்கடன் நிமித்தம், மனதுக்கு பிடிக்காத திருமணங்கள் அல்லது போலியான திருமணங்கள். தூரத்தை, மற்றும் விரிசலாகிப்போன சமூக நெருக்கத்தை சாதகமாக வைத்து, பொய்களை மறைக்கும் திருமணங்கள். காதலி இருக்க அல்லது காதலன் இருக்க, பேசிவைக்கும் திருமணம். திருமணம் நடந்த பின்பும் கூட பல ஆண்டுகள் பிரிந்திருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். முகவர்களோடு (Agent) தாய்நாட்டை விட்டு புறப்படவேண்டிய கட்டாயம். வரும் வழியில் கூட, பல நாடுகளில் தங்கி வரவேண்டிய துன்பம். இப்படி, குடும்ப வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கும் முன்னரே... முதல் கோணல் முற்றும் கோணல் என்பது போல் ஆகிவிடும் வாழ்க்கை. பரஸ்பர நம்பிக்கை இல்லாத உறவில் அன்பு எங்கே இருக்கும்? அன்பு இல்லாத வாழ்வில் விரக்தியும், அழுத்தமும், வன்முறையும் தான் மிஞ்சும். ஆனால் பழியை பெண் தலையில் போடுவது இலகுவாகிறது.

இந்த நாட்டிற்கு வந்த புதிதில் சொன்னார்கள், கனடாவில் மூன்று விடயங்களை நம் பழுடியாது என்று: அவை என்னவென்று கேட்டால், weather, work, wife (காலநிலை, வேலை, மனைவி) என்றார்கள். ஒரு புலம்பெயர் சமூகமாக, தமிழராகிய நாம், அரவணைப்பும் ஆதரவும் வழங்கக்கூடியவர்களாகவே இன்னமும் இருக்கிறோம். இருந்தும், அயல் நாடு வந்து, போட்டியும், பொறாமையும், லௌக்கிக வாழ்க்கையும் எம் மனிதநேயத்தை கொஞ்சம் தூரத்தில் தள்ளியே வைத்திருக்கிறது. இக்கட்டான சூழலில் நிம்மதி தேடி பிரியும் பெண்களை, நம் சமூகத்தவர், நம் சகோதரி என்று அரவணைப்பதை விடுத்து, எள்ளி நகையாடுகிறோம். குடும்ப வன்முறையை தாங்கிக்கொண்டு

வீட்டினுள்ளேயே இரு என்கிறோம். ஆனால், அந்த வன்முறையை தாங்கிக்கொண்டு குடும்பத்தில் இருந்து பிரியாமல் வாழ்வதற்கு உரிய ஆதரவை, ஒரு சமூகமாக அவர்களுக்கு தர மறுக்கிறோம்.

எம் சமூக பொறுப்பும், உணர்வும், கலாச்சார உறை நிலையால் (culture freeze) மழுங்கடிக்கப்பட்டு விட்டது என்றே கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. இந்திய ஆய்வாளர் Goel (2005), culture freeze என்ற ஒரு கருத்தை முன்வைக்கிறார். இது தமிழர் போல் பெருந்தொகையாக புலம்பெயரும் சமூகங்களில் காணப்படும் ஒரு இயல்பாக இருக்கிறது. அதாவது, தாய்நாட்டின் வலுப்பெறுமானங்கள் நீங்கள் தாய்நாட்டை விட்டுவந்த காலத்தில் எப்படி இருந்ததோ, அதே நிலையில் கட்டிக்காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என புலம்பெயர் சூழலிலும் உறைந்து போவதே அந்த நிலையாகும். மாறாக, கலாச்சாரம் என்பது, மற்ற எல்லா விடயங்களையும் போல சூழலுக்கும், காலத்

எந்த ஒரு கலாச்சாரத்தினதும் கண்ணியத்தை காப்பாற்றும் பொறுப்பு ஒரு பெண்ணின் தலையில் தான் விழுகிறது. அதனால் தான், காலம் காலமாக, போர்களில், பெண்ணின் உடல் ஒரு இலக்கானது.

திற்கும் ஏற்ப மாறிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு விடயம் என்பதை நாம் ஏற்க மறுத்துவிடுகிறோம். மாறிக்கொண்டிருக்கும் புலம்பெயர் சமூகத்தில் கூட, பெண்ணின் மாற்றம் வரவேற்கப்படுவதில்லை. அது கட்டாயத்தின் பேரில் ஏற்படும் மாற்றமாக இருந்தால் கூட. நம் அடையாளங்களை விட்டு விட கூடாது என்ற ஆதங்கத்தில் எழுவதே இந்த இறுக்க நிலை. நாம் பற்றிக்கொள்ள ஒரு ஊன்றுகோல். ஆனால் அந்த ஊன்றுகோலாக இருப்பது ஒரு பெண் தான். ஏனென்றால், எந்த ஒரு கலாச்சாரத்தினதும் கண்ணியத்தை காப்பாற்றும் பொறுப்பு ஒரு பெண்ணின் தலையில் தான் விழுகிறது. அதனால் தான், காலம் காலமாக, போர்களில், பெண்ணின் உடல் ஒரு இலக்கானது. கோழைத்தனமாக 'வீரர்கள்' எதிரிகளின் பெண்களை மானபங்கப்படுத்தினார்கள். அந்த செயல்கள், அந்த கலாச்சாரத்தையே, அதன் கண்ணியத்தையே அழிக்க ஒரு கருவியானது.

ஆக, எம் தாய்நாட்டில், யதார்த்தத்தை ஒட்டி, இயல்பாகவே, வலுப்பெறுமானங்கள் மாறிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், புலம்பெயர் வாழ்வில் கலாச்சார உறைவு எம்மையும் உறைய வைத்துவிட்டது. அது எம் இளைய சந்ததியினரையும் விட்டபாடிவலை. தமிழில் பாடல் எழுதுகிறோம், பாடுகிறோம் என்று, அப்பட்டமாக பெண்ணை இழிவுபடுத்தி பாடுவது கனடிய தமிழ் இளைஞர்கள் சிலருக்கு நாகரீகமாக படுகிறது. இப்படியான ஒரு பாங்கை தாய்நாட்டில் காணமுடியாது என்றே நினைக்கிறேன். வீட்டில் பெண்ணை மதித்தால் தானே, வெளியிலும் மதிக்கமுடியும். தமிழ்நாட்டு திரைப்பட மோகம், அதுவும் இப்பொழுது வட இந்திய ஆடை மோகமும், கலாச்சார மோகமும், எம் தமிழ் சமூகத்தை முன்னேற்ற பாதையில் கொண்டு செல்லவில்லை என்பதே உண்மை. பெண்மையை உயர்வுபடுத்தா விட்டாலும், பெண்ணை பெண்ணாக, மதித்தாலே போதும். ஆனால், இந்திய திரை மோகமும், நாடகத்தொடர் மோகமும் இருக்கும்வரை, எம் சமூகத்தில் முற்போக்கு என்பது காத தூரமில்லை என்பதே தெளிவு.

இன்று பொய்யான திருமணங்களாலும், உறவு துரோகங்களாலும், வன்முறையாலும், பிரியவேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்படும் பெண்கள் சொல்கிறார்கள், நாம் நெருப்பாக வாழ்கிறோம் என்று. அதாவது, பிற ஆண்களை நண்பர்களாக கூட அணுகாமல், சிரத்தையாக ஆடை அணி அலங்காரம் செய்யாமல், வைபவங்களில் கலந்து கொள்ளாமல், கண்டபடி சிரித்து பேசாமல், நடைப்பிணம் போல் வாழ்வதை தான் நெருப்பு என்கிறார்கள். ஆனால், அந்த நெருப்பில் அவர்களும் அவர்கள் பிள்ளைகளும் படிப்படியாக வெந்து கொண்டிருப்பதை அவர்களும் விளங்கிக்கொள்ள மாட்டார்கள். இந்த சமூகமும் புரிந்து கொள்ளாது

எம்மை போன்று வேறு புலம்பெயர் சமூகங்களை நோக்கினால், சில சமூகங்களில் பெண்கள் தமக்கு இங்கு கிடைக்கும் சில சரிசமமான சலுகைகளை எண்ணி நிம்மதி கொள்கிறார்கள். ஆனால், எம் தமிழ் பெண்கள்

- புஷ்பா கனகரட்னம் -

பட்டிருந்த பெண்கள் (ஆண்களை விடவும்) அதிக வலிமையுள்ளவர்கள் என்றே கூறுவேன். (போர் காலத்தில்) ஒரு பாரிய சண்டை என்றால், அதன் பின், 200, 300 என கடுமையான காயங்களோடு வருவார்கள். பெண்களை பார்த்தால் அதிக கூச்சல், கதறல் இருக்காது. அவர்களுக்கு சத்திர சிகிச்சை செய்வதோ, காயங்களுக்கு மருந்து கட்டுதலோ, (ஆண்களுக்கு செய்வதை விட) இலகுவாக இருக்கும். பெண்களுக்கு கூடுதலான உறுதி, தன்னடக்கம் இருக்கிறது; என்கிறார்.

அறணத்தூலகப் பெண்கள் நூள் சிறப்பும் பகுதி

சராசரியாக, பெண்கள் ஆயுள்காலம் ஆண்கள் ஆயுள்காலத்தை விட அதிகம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த செய்தியே. இதற்கான காரணம், உடலியல், உயிரியல் சார்ந்ததல்ல, சமூகவியல் சார்ந்தது என்கிறார் ஆய்வாளர்கள். சமூக பொருளாதார இன்னல்கள் மத்தியில் ஈடு கொடுப்பதில் பெண்கள், ஆண்களை விடவும் கூடுதல் வலிமை உள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர் (Baioocchi, Cullen, Eggleston, Fuchs & Loftus, Standford University, May 2015). உதாரணமாக, ஹெர்மனியில் Berlin சுவர் சரிவை தொடர்ந்து, ஆண்களின் இறப்பு விகிதம் கவனிக்கத்தக்க அளவில் அதிகரித்தும், பெண்கள் இந்த அதிர்ச்சியால் பெரிதளவில் பாதிக்கப்படவில்லை. இது நாடுகள், கலாச்சாரங்கள் கடந்து நிரூபணமாகி இருக்கிறது, ஆசிய நாடுகள் உள்பட. ஆக, புலம்பெயர் சூழலில் கூட, சவால் களுக்கு ஈடுகொடுத்து நிற்கக்கூடிய மனவலிமை பெண்களுக்கு அதிகமாகவே இருக்கிறது போல்தான் தெரிகிறது. இளைய தலைமுறையை எடுத்துக்கொண்டால், புலம்பெயர்ந்த சமூகப்பெண்கள், கனடாவில் பிறந்த பெற்றோர்களின் பெண் மகங்களை விடவும், ஏன் ஆண்களை விடவும், பாரிய அளவு வித்தியாசத்தில் கல்வி மற்றும் வணிக உலகில் முன்னேறி வருகிறார்கள் என்று தரவுகள் கூறுகின்றன (Toronto Star, November 3, 2007). இன்னுமொரு சுவாரசியமான கருத்து என்னவென்றால், சர்வதேச ரீதியில், ஆண் பெண் சமநிலை அதிகமாக இருக்கும் நாடுகளில், ஆண்களின் ஆயுள்காலம் ஒப்பீட்டளவில் (அதாவது, பெண் வாழ்க்கை தரம் குறைவான நாடுகளோடு ஒப்பிடும்போது) அதிகமாக இருக்கிறது என்பது தான். ஆக, ஒரு சக மனிதநேயத்தோடு பெண்ணுக்குரிய மரியாதையை இந்த ஆணுலகம் கொடுக்கும் போது, ஆண்களுக்கும் அது நன்மை பயக்கிறது என்கிறார்கள் Baioocchi சக ஆய்வாளர்களும்.

பெண்ணுக்கு பெண்ணும், பெண்ணுக்கு ஆணும், ஆணுக்கு பெண்ணும் என்று பரஸ்பர அன்பும் மரியாதையும் மனிதநேயமும் இருக்குமானால், பெண்ணியம் பற்றியே பேசத்தேவையில்லை. பெண் உளநலம் என்றும் பிரித்து பார்க்க தேவையில்லை. எம் தமிழ் சமூகத்தை பொறுத்தவரை குடும்ப உறவுகள் எம் உளநலத்தில் ஒரு பெரும் பங்கை வகிக்கின்றன. ஒரு குடும்பத்தின் உளநலம் பெண்ணின் கையில், இருக்கிறது. மின்சாரம் வந்துவிட்ட காலத்தில் கூட பெண்ணை விளக்கேற்றி வைப்பவள் என்கிறோம் அல்லவா? அந்த விளக்கில் திரியை கருகவிட்டாமல், அழகாக நெய் ஊற்றிப் பராமரித்தால், வீடு வெளிச்சமாகும். நாடும் வெளிச்சமாகும்.

pushpa.k@thaiivedu.com

சர்வதேசப் பெண்கள் தினமும் பால் சமத்துவமும்

சர்வதேச பெண்கள் வருடமான 1975ல் ஐக்கிய நாடுகள் தாபனமானது, சர்வதேச பெண்கள் தினத்தை மார்ச் 8ல் கொண்டாட ஆரம்பித்தது. சர்வதேச பெண்கள் தினமானது முதன்முதலாக வடஅமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பா எங்கணும் 20ம் நூற்றாண்டின் தொழிலாளர் இயக்க நடவடிக்கைகளிலிருந்து ஆரம்பித்தது. இந்த ஆரம்ப வருடங்களிலிருந்து சர்வதேச பெண்கள் தினமானது அபிவிருத்தியடைந்த மற்றும் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் வாழும் பெண்களுக்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தை வழங்குவதாக அமைந்தது. வளர்ந்து வரும் சர்வதேச பெண்கள் இயக்கமானது, நான்கு ஐக்கிய நாடுகள் பெண்கள் மாநாடுகளினால் பலப்படுத்தப்பட்டு பெண்களின் உரிமை மற்றும் அரசியல் பொருளாதார துறைகளில் அவர்களின்

பாலும் சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார, அரசியல் ரீதியில் தொடர்ந்து பாரிய பங்களிப்புக்களை செய்து வருகின்றனர். எனினும் சமத்துவத்தை நோக்கிய பயணமானது மெதுவானதாகவே உள்ளது என சென். ஜேம்ஸ் மற்றும் சென்.பிரெண்டன் அங்கிலிக்க சபையைச் சேர்ந்த டொனா அபொட் (Donna Abbott) தெரிவிக்கிறார்.

இவர் மேலும் கனடா பால் சமத்துவத்தை நோக்கி முன்னேற்றப் பாதையில் செல்கின்றது என கருத்துத் தெரிவித்து இதற்கு ஓர் உதாரணமாக மத்திய அரசின் 31 அங்கத்தவரைக் கொண்ட அமைச்சரவையில் 15 பெண்களின் நியமனத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

கனடா, பெண்களின் உரிமையையும் பால்

னது (Gender gap) 2133 வரை முற்றிலுமாக மூடப்பட மாட்டாது என கருத்து தெரிவித்தது.

எனவே ஒரு நாடு மட்டும் பெண்கள் சமத்துவத்திற்காக பாடுபட்டால் போதாது, வீடும் அதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பது பலரின் கருத்து. பெண்களின் சமத்துவத்திற்கு வீட்டிலும் வேலைத்தலங்களிலும் ஆண்கள் ஆதரவளிக்க வேண்டும். உண்மையான மாற்றம் ஏற்படவேண்டுமானால் ஆண்களின் பங்களிப்பு அத்தியாவசியம் என்று கல்வியியலாளர்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர்.

அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஓபாமா பாராளுமன்றில் ஆற்றிய வருடாந்த உரையில், "பிள்ளை பராமரிப்பை, எமக்கு அப்பாற்பட்ட பிரச்

- ஜீவா திசைராஜா -

- குடும்பங்களை எடுத்துக் கொண்டால் கணவனின் வருமானத்தில் 48%மாகவே மனைவியின் வருமானம் காணப்படுகிறது.
- 45-64 வயதிற்குட்பட்ட பெண்கள், அவர்களது வயதுப் பிரிவினரான ஆண்களின் வருமானத்தில் 51 வீதத்தினையே வருமானமாக பெறுகிறார்கள். வரி கழிக் கப்பட்ட பின்னர் அவர்களது சராசரி வருமானம் \$14,779ஆகவே இருக்கின்றது. இது அவர்களுடைய இளைப்பாற்று வயதுக்காலங்களில் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதை தெளிவாக காட்டுகின்றது.
- 35%மான கனடா பெண்கள் உயர் கல்வியை பூர்த்தி செய்யாதவர்களாக இருப்பதுடன் இப் பெண்களில் 72% மானோர் வருமானவரி கழிப்பின் பின் சராசரியாக \$13,786 இனையே வருமானமாக பெறுகின்றார்கள்.

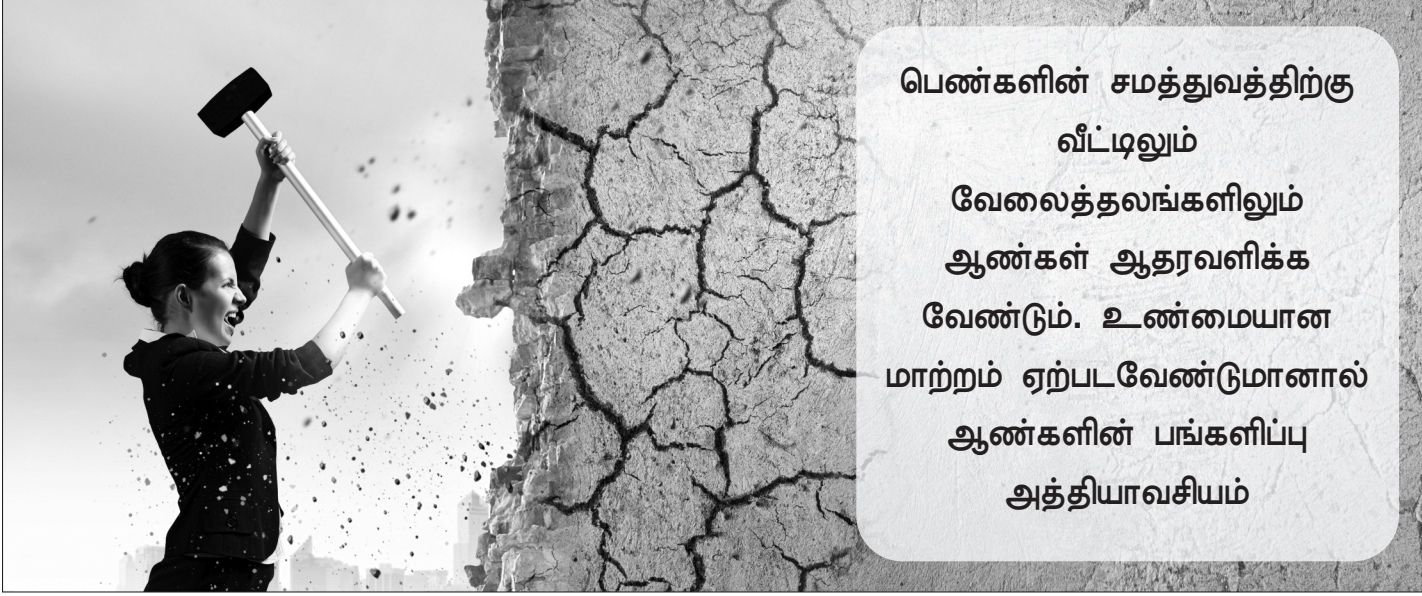
உலக பொருளாதார மன்றத்தின் (World Economic Forum)ன் கருத்துப்படி, "ஒரு நாட்டின் போட்டித்தன்மையை நிர்ணயிக்கும் மிக முக்கிய காரணி அந்நாட்டின் மனித திறமைகளேயாகும். அதன் வேலைப் படையின் திறன்கள், கல்வி மற்றும் உற்பத்தித் திறன் என்பனவாகும்". கனடாவின் குடித் தொகையில் அரைவாசிக்கும் சற்று அதிகமான பங்கினராக பெண்கள் இருப்பதனால், பெண்களை வலுப்படுத்துவது என்பது நம் அனைவரது திறமைகளிலிருந்தும் பயன்பெறுதல் என்பதாகவே அமையும். மேலும் பால் சமத்துவமின்மையை குறைப்பதன் மூலம் உற்பத்தித்திறனையும் பொருளாதார அபிவிருத்தியையும் அதிகரிக்க முடியும் என ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன என உலக பொருளாதார மன்றம் எடுத்துக் காட்டியுள்ளது.

முன்னாள் ஐக்கிய நாடுகள் தாபன செயலாளர் ஜெனரல் கொஃபி அனான், பால் சமத்துவத்தை முன்னேற்றுவதன் மூலம் குடும்பங்கள் ஆரோக்கியமாக இருப்பதுடன், அவர்களது வருமானம், சேமிப்பு மற்றும் முதலீடு என்பன அதிகரிப்பது உடனடியான நன்மைகளாக உள்ளன எனவும் குடும்பங்களில் ஏற்படும் இந்த மாற்றம் சமூகங்களிலும் இறுதியாக உலகெங்கும் ஏற்படும் என கூறுகிறார்.

பெண்கள், அவர்கள் எவ்வயதினராயினும் வன்முறை, வறுமை, அடக்குமுறை என்பவற்றிலிருந்து விடுபட்டு பாதுகாப்பான சமூகத்தில் வாழ்வார்களாயின் எமது பொருளாதாரம் பலமானதாகவும் எமது எதிர்கால தலைவர்கள் திறமை மிக்கவர்களாகவும் இருப்பார்கள். பெண்களுக்கு உதவுதல் எம் அனைவரையும் ஆரோக்கியப் பாதையில் முன்னெடுத்துச் செல்ல வழிவகுக்கும். சர்வதேச பெண்கள் தினத்தில் சற்றுச் சிந்திப்போம்.

உசாத்துணை:

- <http://www.wellandtribune.ca/2016/02/13/gender-equality-focus-of-international-womens-day-event>
- <http://www.unwomen.org/en/news/in-focus/international-womens-day#sthash.KS2XHS2Z.dpuf>
- <http://www.international.gc.ca/rights-droits/women-femmes/equality-egalite.aspx?lang=eng>
- <http://www.socialjustice.org/index.php?page=gender-inequality>
- <http://www.canadianwomen.org/improve-equality>

பெண்களின் சமத்துவத்திற்கு வீட்டிலும் வேலைத்தலங்களிலும் ஆண்கள் ஆதரவளிக்க வேண்டும். உண்மையான மாற்றம் ஏற்படவேண்டுமானால் ஆண்களின் பங்களிப்பு அத்தியாவசியம்

பங்குபற்றலுக்கு ஆதரவை கட்டியெழுப்புவதற்கான அணி திரளுவதற்கு, இந்த வருடாந்த சர்வதேச பெண்கள் தினம் வழிவகுப்பதாக அமைகிறது. இப்பெண்கள் தினமானது, சர்வதேச பெண்களின் உரிமை தொடர்பாக எத்தகைய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது, எத்தகைய மாற்றங்கள் தேவை, மற்றும் சாதாரண பெண்கள் தத்தமது நாடுகளிலும், சமூகத்திலும் ஏற்படுத்திய சாதனைகளை கொண்டாடுவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பமாக மாறிவருகின்றது.

டிசம்பர் 1977ல் அங்கத்துவ நாடுகள் தமது வரலாற்று தேசிய பாரம்பரியங்களுக்கு ஏற்ப வருடத்தின் எந்த ஒரு நாளிலாவது பெண்கள் உரிமையும் சர்வதேச சமாதானத்திற்குமான ஐக்கிய நாடுகள் தினத்தை கொண்டாடுமுகமாக ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச்சபை ஒரு தீர்மானத்தை ஏற்படுத்தியது.

2016ம் ஆண்டின் சர்வதேச பெண்கள் தினத்தின் கருப்பொருளாக "2030ல் கிரகம்-ஐம்பதுக்கு ஐம்பது: பால் சமத்துவத்திற்காக முடுக்கி விடல்" (Planet 50-50 by 2030: Step It Up for Gender Equality)". இவ்வருடம் அனுசரிக்கப்படும் சர்வதேச பெண்கள் தினத்தில், 2030ன் குறிக்கோளை எவ்வாறு விரைவுபடுத்தல், மற்றும் புதிய நிலைத்து நிற்கும் அபிவிருத்தி இலக்குகளை திறமையாக அமுல்படுத்துவதற்கான உத்வேகத்தை கட்டியெழுப்பதல் என்பன ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் நிகழ்ச்சி நிரலாக இருக்கும். அத்துடன் பால் சமத்துவத்திற்கான புதிய 2030ம் ஆண்டின் குறிக்கோள் தொடர்பாகவும் கவனம் செலுத்தப்படும்.

உலகெங்குமுள்ள பெண்கள் தமது சமூக தாயத்தில் மட்டுமல்லாது அதற்கு அப்

சமத்துவத்தையும் பாதுகாப்பதிலும் ஊக்குவிப்பதிலும் உலகில் முன்னணியிலுள்ளது. இந்த விடயங்கள் கனடாவின் உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளில் முக்கிய விடயங்களாக உள்ளன. பால் சமத்துவத்தை மனித உரிமை விடயமாக மட்டுமல்லாது நிலைத்திருக்கும் அபிவிருத்தி, சமூக நீதி, சமாதானம், பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் ஒரு முக்கியமான அங்கமாக நோக்குவதில் கனடா அர்ப்பணிப்பாக உள்ளது.

கனடாவின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் முன்னுரிமைகளில் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறையை ஒழித்தல், பால்ய மற்றும் கட்டாய திருமணங்களை முடிவுக்கு கொண்டுவரல், தாய்மார், சிசு மற்றும் பிள்ளைகளின் நலத்தை முன்னேற்றுவதல், தீர்மானமெடுத்தலில் முழுமையாகவும் சமவுரிமையுடனும் பெண்கள் பங்குபற்றுவதல், சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தியில் பெண்களின் சமத்துவத்தை உறுதிப்படுத்தல் என்பன உள்ளடங்கும்.

கனடா இந்த முன்னுரிமைகளை ஐக்கிய நாடுகள் தாபனம் போன்ற பலதரப்பு நிறுவனங்கள், ஏனைய நாடுகளுடனான இருதரப்பு கலந்துரையாடல்கள் மற்றும் கனடாவின் உலக விவகாரங்கள் (Global Affairs Canada) இனால் வழங்கப்படும் அபிவிருத்தி ஒத்துழைப்பு திட்டங்களுடாக முன்னெடுக்கின்றது. மற்றும் பால் சமத்துவத்திற்காக வேலை செய்யும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கு ஆதரவளிக்கின்றது. மொத்தமாக நோக்கின், அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் பெண்களுக்கான விரிவுபடுத்தப்பட்ட தீர்மானமெடுத்தல் பங்கினை ஊக்குவிப்பதற்கான பலதரப்பட்ட செயற்திட்டங்களுக்கு கனடா ஆதரவளிக்கின்றது.

உலகளாவியரீதியிலான பால் சமத்துவம் 2095ல் அடையப்படும் என உலக பொருளாதார கருத்துக்களம் எதிர்வு கூறிய போதும் ஒரு வருடத்திற்கு பின்னர் இந்த நிறுவனம் தனது எதிர்வுகூறலை மீளாய்வு செய்தது. இதன்படி பால் இடைவெளியா

சனையாக, அல்லது பெண்களின் பிரச்சனையாக பார்ப்பதை நிறுத்தும் நேரம் வந்துள்ளது என்றும் அது எம் எல்லோருக்கானதும் தேசிய பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்" எனவும் கூறினார்.

வேலைத்தலங்களில் சமத்துவமான கூலிக்காக போராடுவதைப் போலவே வீட்டிலும் சமத்துவமான வேலைக்கு பங்களிப்பதற்காக ஆண்கள் முன்வரவேண்டும். பொதுவாக நினைப்பதை விட வருமானத்தைப் பொறுத்தவரை பால் இடைவெளி அதிகமானதாக உள்ளது. ஆண்களின் வருமானத்தின் 61% மாகவே பெண்களின் வருமானம் உள்ளது. இரண்டு தசாப்தங்களுக்கூடான போராட்டங்களின் பின்னர் பெண்களின் சராசரி வருமானம் அதிகரித்துள்ள போதும், அது \$3,000ற்கும் குறைவானதாகவே உள்ளது. 1998ல் (கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்த கிட்டிய தரவுகளின்படி) பெண்களின் சராசரி வருமானம் \$13,806 ஆக இருக்க ஆண்களின் சராசரி வருமானம் \$22,673 ஆக இருந்தது. ஆய்வின்படி இந்த வருமான இடைவெளியானது வயது, கல்விநிலை, தொழிலாளர் தேவை நிலை, குடும்ப அமைப்பு என்பவற்றிற்கேற்ப அதிகரித்துச் செல்கின்றது.

வேலை செய்யும் இடங்களில் தொழிலாளர் அமைப்பு இருக்குமிடத்து பெண்கள், ஆண்களின் வருமானத்தில் 82% மானதை வருமானமாக பெறுகின்றார்கள். தொழிலாளர் அமைப்பு இல்லாத இடங்களில் பால் இடைவெளி அதிகமாக உள்ளது. பெண்கள் இந்த சந்தர்ப்பங்களில் ஆண்களின் வருமானத்தின் 72% மான பங்கினையே வருமானமாக பெறுகிறார்கள்.

திகைப்பூட்டும் மேலதிக புள்ளி விபரங்கள்:

- பெண்களிடையே வறுமை நிலை பொதுவாக 20%மாக இருக்கும் அதேவேளை வெள்ளையினமற்ற பெண்களிடையே இது 27% மாகவும் பழங்குடியினரிடையே 43% மாகவும் உள்ளது.

அனைத்துலகப் பெண்கள் நூள் சிறப்பும் புகழ்

jeevathisairajah@thaiveedu.com

அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள்! தோற்றமும் தொடர்ச்சியும்

பண்டைய உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் ஒரே காலப்பொழுதில் தொடர்பற்ற நிலையில் பல மனித இனக்குழுமங்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றன. மனித இனத்தின் முதன்மைக் கூறுகளான ஆண், பெண் என்ற இரு பாலருக்குமிடையேயான உறவுநிலைகள் எல்லா இனக்குழுமங்களிடையேயும் ஒரே தன்மை கொண்டனவாக இருக்கவில்லை. பொருளாதாரம், காலநிலை, நில அமைவியல் போன்றன, ஒரு சமூகத்தினது நடத்தைகளைக் கட்டமைப்பதில் பெரும் பங்காற்றின. நம்பிக்கை, பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள் என்பன இந்த நடத்தைகளுக்கேற்ப, உருவாக்கம் பெற்றன. இவையாவும் ஒன்றிணைந்தே ஆண்-பெண் உறவு நிலைகளை வடிவமைத்தன. பெண்கள் தொடர்பான சமூகப் பெறுமானத்தை இவையே தீர்மானித்தன. இதன் அடிப்படையிலேயே உலகப் பெண்ணிய வரலாறு நோக்கப்பட வேண்டும்.

குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகம் சார்ந்த பெண்கள் தொடர்பான வரலாறு அனைத்து இனங்களுக்குமான வரலாறாகி விட முடியாது. அதேவேளை, பெண்ணியம் பற்றிய பண்புகள் பல, எல்லா சமூகங்களுக்கும் பொதுவாக இருப்பதனையும் நாம் மறுத்துவிட முடியாது.

ஓப்பீட்டளவில் எல்லாச் சமூகங்களிலும் ஆண்களின் ஆளுமையே ஓங்கியிருந்தது என்பதைப் பலரும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். வரலாற்றின் தொடக்க காலத்தில் ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகிறபோது ஆசிய நாடுகளைச் சேர்ந்த பெண்கள் ஓரளவு மேம்பட்டிருந்தனர் எனலாம்.

ஐரோப்பியர் மேற்கொண்ட உலகளாவிய ஆட்சி விரிவாக்கத்தின் பின்னரே பெண்ணியம் தொடர்பான போக்குகளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நாடுகள் இணைய ஆரம்பித்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின்னரே உலகளாவிய வகையில் பெண்ணியப் போக்குகள் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டன. அமைப்பு வழிப்பட்ட செயற்பாடுகள் தோற்றம் கொண்டன.

வரலாற்றில் பெண்ணியம் பேரெழுச்சி கொண்டெழுந்த களமாக ஐரோப்பாவே திகழ்கின்றது. அதிகார வெறியும் போரும் நிறைந்திருந்த ஐரோப்பிய சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை பேரவலம் மிக்கதாக இருந்தது. பதினான்காம் நூற்றாண்டில் பின்னரே இந்நாடுகளில் பெண்கள் மீதான அடக்குமுறைகளுக்கு எதிரானகருத்துகள் எழு ஆரம்பித்தன என்கின்றனர் ஆய்வாளர்.

பெண்ணியச் சிந்தனைகளின் தோற்றுவாய், வளர்ச்சி, எழுச்சி சார்ந்த நிகழ்வுகளையும் செய்திகளையும் ஐரோப்பிய சமூகம் முடிந்தவரை பதிவு செய்து வைத்திருக்கின்றது. அந்த சான்றுகளின் வழி நின்று ஐரோப்பிய சமூகத்தின் ஊடாகப் பெண்ணியச் சிந்தனை எழுச்சி பெற்ற வரலாற்றைக் குறுகிய வடிவில் தர முயல்கின்றது இக்கட்டுரை.

1949ல் Simone de Beauvoir என்ற பிரஞ்சுப் பெண் எழுத்தாளர் எழுதிய 'The Second Sex' என்ற பெண்ணியம் தொடர்பான நூல் ஐரோப்பியச் சூழலில் உருக்கொண்ட பெண்ணியச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துகின்றது. இந்நூலே இந்தக் கட்டுரைக்கான திறவுகோலாகவும் தளமாகவும் அமைகின்றது.

'பாலின வேறுபாட்டுக்கெதிராக எதிராகப் பேசும் தூக்கிய முதல் பெண்' என Christine de Pizan (1364 – 1430) என்பவரைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது இந்நூல். இத்தாலியில் பிறந்து பாரிஸ் நகரில் வாழ்ந்தவரான Christine de Pizan ஐரோப்பியப் பெண்ணியச் சிந்தனை வெளிப்பாட்டின்

தொடக்கமாகவும் இருக்கலாம்.

16ம் நூற்றாண்டில் பிரான்சில் வாழ்ந்த Heinrich Cornelius Agrippa என்ற எழுத்தாளர் எழுதிய 'Declamation on the Nobility and Preeminence of the Female Sex', (1529) என்னும் நூல் பெண்களின் இறையியல் சார்ந்த தார்மீக மேன்மையை உணர்த்துவதாக 'The Second Sex' குறிப்பிடுகின்றது. இதே நூற்றாண்டில் இத்தாலியரான Moderata Fonte எழுதிய 'The Worth of Women'

படுகின்றார். அமெரிக்காவின் முதல் பெண்கவிஞராக அறியப்படும் Bradstreet அம்மையாரே அமெரிக்காவில் பெண்ணியச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்திய முதல் படைப்பாளராகவும் கருதப்படுகின்றார்.

பாரிஸ் நகரில் பிறந்து ஜெனிவாவில் வாழ்ந்தவரான François Poullain de la Barre (1647-1725) என்ற எழுத்தாளர் பெண்ணியச் சிந்தனையாளராக அறியப்படுகின்றார். பெண்களுக்காக எழுதிய 'ஆண்' என்ற

- பொன்னையா விவேகானந்தன் -

எது, பெண்கள் தொடர்பில் தோல்வியிலேயே முடிந்திருக்கின்றது' என்ற கருத்துப் பட, 1791ல் இவர் எழுதிய ஆக்கம் 'Declaration of the Rights of Woman and the Female Citizen' என்பதாகும்.

பிரித்தானியாவைச் சேர்ந்த Mary Wollstonecraft என்ற பெண்மணியே முதல் பெண்நிலை ஆய்வாளராகக் கருதப்படுகின்றார். இவர் எழுதிய நூல்களான 'Vindication of the Rights of Woman' (1792), 'Vindication of the Rights of Men' (1790), என்ற இரண்டையும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் என்றே Simone de Beauvoir குறிப்பிடுகின்றார். இவரைப் 'பிரித்தானியப் பெண்ணியவாதத்தின் தாய்' எனப் பிரித்தானியர் போற்றுகின்றனர்.

பிரஞ்சுப் புரட்சி நடைபெற்ற காலத்தில் 1789 ஓக்டோபர் 5ம் நாள் பாரிஸ் நகரில் பேரணியாகத் திரண்ட பெண்கள் ஆயுதங்களுடன் வெர்சாய் நகருக்கு நடந்து சென்று அரச மாளிகையை முற்றுகையிட்டனர். இப்போராட்டம் பெண்களுக்கான உரிமைகளை முன்வைத்தே நடைபெற்றது எனப் பலரும் எழுதி வருகின்றனர். அது தவறான செய்தியாகும். "பசி, பட்டினியால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் 'சிறார்களுக்கும் தமக்குமான உணவு கிடைக்க வேண்டும் என்பதோடு, அவை சமமாகப் பங்கிட்டுப்பட வேண்டும்' எனக்கோரி நடத்தப்பட்ட போராட்டமே இதுவாகும்" எனத் திரு. க.வாசுதேவன் தன்னுடைய 'பிரஞ்சுப் புரட்சி' என்ற நூலில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள் சிறப்புப் பகுதி

ஐரோப்பிய வரலாற்றில் பெண்கள் பெருமளவில் திரண்டெழுந்த முதல் நிகழ்வாக இதனைக் குறிப்பிடலாம்.

ஐரோப்பிய, வடஅமெரிக்க வரலாற்று நோக்கில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை பெண்ணியம் சார்ந்து நிகழ்ந்த முன்னெடுப்புகளாக மேற்குறிப்பிட்ட செய்திகளைக் கருதலாம்.

Mary Wollstonecraft எழுதிய 'Vindication of the Rights of Woman' என்ற நூல் பல நாடுகளிலும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. உலகெங்கும் பரவிய பிரித்தானிய ஆட்சியோடு இந்த நூலும் பரவியது எனலாம்.

பெண்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வு ஏற்படத் தொடங்கியதன் விளைவாக, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பல நாடுகள் பெண்கள் தொடர்பில் பல சமூக மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முயன்றன. எடுத்துக்காட்டாக,

- 1809 - திருமணமான பெண்கள் உயில் (wills) எழுதுவதற்கான இசைவை நியூ யோர்க் மாநிலம் வழங்கியது.
- 1811 - திருமணமான பெண்கள் தமது பொருளாதாரம் தொடர்பாக முடிவெடுக்கவும் விரும்பிய தொழில்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவும் ஒஸ்ரியா நாடு அனுமதித்தது.
- 1821 - அமெரிக்க மாநிலங்களில் ஒன்றான மேயன் (Maine), திருமணமான பெண்கள் தன் சொத்துகளை ஆளுமை

(1600)என்னும் நூலும் பெண்களின் மேன்மையைப் பறைசாற்றுவதாக அமைந்தது என Simone de Beauvoir அம்மையார் தன் நூலில் தெரிவிக்கின்றார்.

Marie de Gournay (1565- 1645) என்ற பிரஞ்சுப் பெண்மணி எழுதிய 'The Equality of Men and Women' (1622) and 'The Ladies' Grievance', 1626) என்ற இரு நூல்களும் பெண்களின் இருத்தலியல் பற்றிய விவாதங்களை முன்வைத்துள்ளன.

17ம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் பிறந்து அமெரிக்காவில் வாழ்ந்த Anne Bradstreet (1612-1672) என்ற பெண் கவிஞர் பெண்ணியம் தொடர்பில் முக்கியமானவராக அறியப்

வகையில் இவரது எழுத்துகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

பிரஞ்சு நாட்டவரான Olympe De Gouges (1748 - 1793) முக்கியமானதொரு பெண்ணியலாளராகக் கருதப்படுகின்றார். பிரஞ்சுப் புரட்சி நடைபெற்ற காலங்களில் பெண்களில் உரிமைக்காக வலிமையாகக் குரல் கொடுத்தவராக இவர் அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றார். 1789ல் நடைபெற்ற புரட்சிப் பேரணியில் பெண்கள் பெருமளவில் திரண்டமையின் பின்னணியிலும் இவர் செயற்பட்டிருக்கின்றார். பிரஞ்சுப் புரட்சி முடிவுற்றபோதும் பெண்கள் நிலை விடிவு பெறாதிருந்தது. 'உலக வரலாற்றில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய பிரஞ்சுப் புரட்சியா

அனைத்துலகப் பெண்...

63ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

செய்யவும் கணவனால் இயலாதவிடத்து அவருடைய சொத்துகளைப் பராமரிக்கவும் அனுமதித்தது.

- 1829 - பிரித்தானியரது ஆட்சிக்கு உட்பட இந்திய அரசு பெண்கள் 'உடன்கட்டை' ஏறும் வழக்கத்தைத் தடைசெய்தது.
- 1884 - கணவனை இழந்த, திருமணமாகாத பெண்கள் மாநகரசபைத் தேர்தலில் வாக்களிப்பதற்கான உரிமையை ஒன்றாறியோ அரசு வழங்கியது. கனடாவின் பிற மாகாணங்கள் இவ்வரிமையை 1890இல் வழங்கின. பிரித்தானியா 1894இலேயே உள்ளூராட்சித் தேர்தலில் பெண்கள் வாக்களிக்கும் உரிமையை வழங்கியது.

இவ்வாறாகப் பல நாடுகளும் பெண்கள் தொடர்பான புதிய மாற்றங்களை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நடைமுறைப்படுத்தின. இந்த நூற்றாண்டில் நாடுகள் தோறும் பல பெண்ணியலாளர் தோன்றினர். பெண்களுக்கான அமைப்புகளும் தோற்றம் கொண்டன. 'Movement for English Feminism' என்ற அமைப்பு 1850ல் பிரித்தானியாவில் தோன்றியது.

டென்மார்க் நாட்டில் Danish Women's Society or Dansk Kvindesamfund என்ற அமைப்பு 1871ல் தோன்றியது. இதுவே பெண்களுக்கான உரிமைகளை மையப்படுத்திய முதல் அமைப்பு எனக் கூறப்படுகின்றது. இந்த அமைப்பு 1885 தொடக்கம் வெளியிட்ட 'பெண்களும் சமூகமும்' (Women and Society- Kvinden & Samfundet) என்ற இதழே உலகில் பெண்களுக்காகத் தோன்றிய முதற் சஞ்சிகை எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

பெண்கள் எழுச்சி தொடர்பாகப் பல இணையத்தளங்கள் குறிப்பிடுகின்ற ஒரு நிகழ்வு, 1857ல் நியூயோர்க் நகரில் பெண்கள் உரிமை கோரி நடத்திய பிரமாண்டமான ஆர்ப்பாட்டப் பேரணியாகும். நியாயமான ஊதியத்தையும் உரிமைகளையும் கோரி நடத்தப்பட்ட இப்பேரணி ஆட்சியாளரால் கொடுமையாக அடக்கப்பட்டு, பெண்களும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டனர் என்ற குறிப்பே பல இடங்களில் காணப்படுகின்றது.

இக்கட்டுரை எழுதுவதற்காக உண்மையான செய்திகளைத் தேடியதில் கண்டறிந்த மிகப் பெரிய உண்மை எதுவெனில், மேற்கூறிய ஆர்ப்பாட்டப் பேரணி தொடர்பான எந்தவொரு வரலாற்று ஆதாரமும் இல்லை என்பதே. 'On the socialist origins of International Women's Day' என்ற நூலை எழுதிய Temma Kaplan இத்தகவலைத் தருகின்றார். 1950களில் பிரஞ்சு நாட்டில் வாழ்ந்த சமத்துவக் கொள்கையாளரையே இக்கதை உலகியதாக இவர் குறிப்பிடுகின்றார். முதலாளித்துவத்துக்கு எதிரான போக்குக் கொண்டோர் இக்கதையை உருவாக்கியிருக்கலாம் என இவர் கருதுகின்றார்.

'1907 மார்ச் 8ம் நாள், நியூயோர்க் நகரில் பதினையாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் பேரணியொன்றை நடத்தினர். ஊசி, ஆடை போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரிந்த இப்பெண்கள் 'தமக்கான உரிமைகள் வேண்டும்' என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்தனர்' என்ற செய்தியைச் சிக்காக்கோ பல்கலைக் கழக இணையத்தளக் குறிப்பொன்று தெரிவிக்கின்றது.

1857 மார்ச் 8ல் நடைபெற்றதாகக் கருதப்படும் ஆர்ப்பாட்டப் பேரணியின் 50 ஆண்டை நினைவுகூரும் வகையிலேயே இப்போராட்டம் முன்னெடுக்கப்பட்டது என இக்குறிப்பு தெரிவிக்கின்றபோதும் Temma Kaplan இச்செய்தியை மறுக்கின்றார் என்பதையும் அது குறிப்பிட்டிருக்கின்றது.

'1907 மார்ச் 8ல் நியூயோர்க் நகரில் நடைபெற்ற பெண்கள் பேரணியே அனைத்துலக மகளிர் நாளினது தொடக்கம்' என, ஐரோப்பியர் பலரும் நம்புவதாகக் குறிப்பிடும் Temma Kaplan, கிளரா ஜெட்கின் (Clara Zetkin) என்ற ஜெர்மனியப் பெண்மணியின் பெரும் பணியே அனைத்துலக மகளிர் நாளின் தோற்றத்துக்குக் காரணம் என்கின்றார்.

டென்மார்க் நாட்டின் தலைநகரான Copenhagenல் அனைத்துலக சோசலிசப் பெண்கள் அமைப்பினர் 1910 ஓகஸ்டில் கூடினர்.

இந்தக் கூட்டத்தின் முதன்மையாளர்களான கிளாரா ஜெட்கின், Louise Zietz ஆகியோர் ஐரோப்பாவில் அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள் அடுத்த ஆண்டில் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தினர்..

மார்ச் 03, 1913இல் பெண்களுக்கான வாக்குரிமை வேண்டி வோஷிங்டன் நகரில் இடம்பெற்ற ஊர்வலம்

1889ல் பாரிஸ் நகரில் Bastille கோட்டையில் நடைபெற்ற சமத்துவக் கொள்கையாளரின் கூட்டத்தில் மே நாள் பேரணிகள் பற்றிப் பேசப்பட்டன. அதில் கலந்து கொண்ட கிளரா ஜெட்கின் பெண்களின் தேவைகளை முன்வைத்தார். கூடியிருந்த இடதுசாரிகள், எட்டு மணிநேர வேலை, பெண்கள், சிறார்கள் வேலைக்கு நிர்ப்பந்தித்தலை நிறுத்தல் போன்ற கோரிக்கைகளை மே நாள் ஊர்வலத்தில் முன்வைக்க ஒப்புக்கொண்டனர்.

ஜெர்மனியிலிருந்து வெளியான சோசலிச ஜனநாயகக் கட்சியின் பெண்கள் செய்தித்தாளான 'Gleichheit' இனது ஆசிரியராக 1890 முதல் 1915 வரை கிளரா ஜெட்கின் பணியாற்றினார். அவ்வேளை வேலை செய்யும் பெண்களின் அவலங்களை வெளிப்படுத்தினார். கட்சிக்கு உள்ளும் புறமும் கடுமையான பெண்ணிய எதிர்ப்பாளர்களை அவர் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

பெண்ணியச் சிந்தனைகளால் ஒன்றுபட்ட பெண்கள் பலரும் சமத்துவக் கொள்கை சார்ந்த பெண்களுக்கான அனைத்துலகக் கூட்டமைப்பை உருவாக்க விரும்பினர். ஜெர்மனியில் உள்ள Stuttgart நகரில் 1907 ஓகஸ்ட் 17ஆம் நாளில் கூடிய கூட்டத்தில் சோசலிசக் கொள்கையின் கீழ் பெண்கள் அணி திரண்டனர். கிளரா ஜெட்கின், மற்றும் மொரு ஜெர்மனிய சோசலிசப் பெண்ணியலாளரான Louise Zietz ஆகியோரின்

தலைமையை பெண்கள் ஏற்றனர். பெண்களுக்கான உரிமைகளுக்காகப் போராடுவதுடன், தமது இலக்குகள் தொடர்பாக விவாதிக்கவும் விளங்கங்கள் தரவும் தயாராகினர்.

அமெரிக்கா, ஐரோப்பாவைச் சேர்ந்த சமத்துவக் கொள்கையாளர் பெண்களுடைய வாக்குரிமைக்காகப் போராட்டத் தயங்கினர். ஏனெனில் பெண்களின் அரசியல் உரிமைகள் யாவும் பொருளாதாரப் பலத்தைக் கொண்டிருந்த ஆண்களிடமே இருந்தன. பெண்களின் வாக்குரிமை பழமைவாதிக

அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள்
சிறப்பும் புகழ்

னியில் உள்ள Stuttgart நகரில் 1907 ஓகஸ்ட் 17 நாளில் பெண் சமத்துவக் கொள்கையாளர் அணி முன்னெடுத்த பொருளாதார சமவுரிமை, வாக்குரிமை போன்ற கோரிக்கைகள் பற்றிய விடயங்களையும் அமெரிக்க சோசலிசக் கட்சியினர் அறிந்திருந்தனர் என்கிறார் Kaplan.

ஐரோப்பியப் பெண்ணியலாளர் முதன்முதலாகப் பெண்ணியச் சிந்தனைகளுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுத்திருந்தாலும் அமைப்பு வகையாகப் பேரணிகளையும் போராட்டங்களையும் அமெரிக்கர்களே முதலில் முன்னெடுத்திருந்தனர். ஐரோப்பிய சோசலிசப் பெண்ணியலாளர் 1911ம் ஆண்டிலேயே தமது முதல் நிகழ்வை நடத்தினர்.

டென்மார்க் நாட்டின் தலைநகரான Copenhagenல் அனைத்துலக சோசலிசப் பெண்கள் அமைப்பினர் 1910 ஓகஸ்டில் கூடினர். இந்தக் கூட்டத்தின் முதன்மையாளர்களான கிளாரா ஜெட்கின், Louise Zietz ஆகியோர் ஐரோப்பாவில் அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள் அடுத்த ஆண்டில் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தினர். ஆனால் நாள் குறிக்கப்படவில்லை.

அமெரிக்கா பொஸ்டன் மாநிலத்தைச் சார்ந்த சோசலிசப் பெண்கள் அமைப்பினர் 1911 பெப்ரவரி 23ம் நாள், தேசியப் பெண்களை நாளை முன்னிட்டுப் பேரணி நடத்தினர். வெண்ணிற ஆடை அணிந்து பாதைகள் தாங்கிய இப்பேரணி பொருள் பொதிந்ததாக இருந்தது என, 'Woman's Journal' என்ற இதழ் குறிப்பிட்டிருக்கின்றது.

நியூயோர்க் நகரில் 1911 பெப்ரவரி 25ம் நாள் தேசியப் பெண்கள் நாள் நிகழ்வேடு அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளும் கொண்டாடப்பட்டது. இக்கூட்டத்தில் Bertha Fra ser என்ற பெண்ணியலாளர் ஆற்றிய உரை முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைந்தது.

ஐரோப்பியர் முதன்முதலாக தமது 'அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளை' 1911 மார்ச் 18ல் ஒஸ்ரியாவின் தலைநகரான வியன்னாவில் கொண்டாடினர். பெருமளவில் திரண்ட பெண்கள், வரலாற்றுக் காலந்தொட்டு முடப்பட்டிருந்த இருப்புக் கதவுகளை அசைத்தனர். அடுத்து வந்த ஐந்தாண்டுகளில் பெண் குறிப்பிடத்தக்க உரிமைகளைப் பெறுவதற்குக் காரணமாக இப்பேரணி அமைந்தது.

மறுநாளான மார்ச் 19ம் நாள் டென்மார்க், சுவீற்சர்லாந்து, ஜெர்மனி ஆகிய நாடுகளிலும் 'அனைத்துலகப் பெண்கள்' நாள் பேரணிகள் நடத்தப்பட்டன.

1911 மார்ச் 25ம் நாள், நியூயோர்க் நகர் Manhattanபகுதியில் துன்பகரமான நிகழ்வு ஒன்று நடைபெற்றது. இப்பகுதியில் இயங்கி வந்த Triangle Shirtwaist ஆடைத்தொழிற்சாலை மாலை 4:40 மணியளவில் தீப்பிடித்தது. 123 பெண் தொழிலாளர்களும் 23 ஆண் தொழிலாளர்களும் அத்தீயில் சிக்கிக் கொண்டனர். அனுமதியற்ற ஓய்வு வெடுத்தலைத் தவிர்ப்பதற்காகவும் திருடர் உள் நுழையாமல் இருக்கவும் உரிமையாளர் கதவுகளைப் பூட்டி வைப்பது இத்தொழிற்சாலையின் வழக்கமாக இருந்துள்ளது. இதனால் தீயில் சிக்கிக் கொண்ட அனைவரும் தப்ப வழியின்றிக் கருகி இறந்தனர்.

பெண்கள் போராடுவதை விரும்பாத முதலாளிகள் திட்டமிட்டுத் தீயூட்டியதாகப் பல இணையத்தளங்கள் கூறுகின்றன. அவையாவும் ஆதாரமற்ற கருத்துகளாகும். Triangle Shirtwaist Factory Fire என்ற இணையக் குறிப்பு, இவ்விபத்து பற்றி விரிவாகக் கூறுகின்றது.

தமிழ்க் குழுக்கத்தில் பெண்கள்

இன்றைய உலகில் எத்தனையோ நாட்கள் பல்வேறு காரணங்களுக்காக கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. நம்மில் பலருக்கு பெண்கள் தினம் ஏன் கொண்டாடப்படுகின்றது என்ற கேள்வி எழலாம். ஆணாதிக்க சமுதாயத்தினால் வகுக்கப்பட்ட வரையறைகளுக்குள்ளேயே முடக்கி வைக்கப்பட்டவர்கள், இன்று விழிப்புணர்வு மூலமும் கல்வி அறிவு மூலமும் சரிநிகராக வாழக்கூடிய ஒரு சுதந்திர உலகத்தை நோக்கிப் பயணித்துவருகின்றனர். என்னைப் பொறுத்தவரை இது முக்கியமானதோர் காலப்பகுதியாகும்.

நான் இலங்கையில் பள்ளி பயிலும் காலத்தில், எனது பாடப் புத்தகங்களும், ஆசிரியர்களுடைய கற்பித்தலும், வாழ்வில் சிறந்த அல்லது சாதித்த பெண்களாக சீதை, அன்னை தெரேசா, ஓளவையார், கல்பனா செளலா, சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்கா போன்ற பெண்மணிகளையே போற்றின. ஆனால், அவை எமது சமுதாயத்தில் எத்தனையோ இன்னல்களுக்குள்ளும் சுயமரியாதையை இழக்காமலும் எவரையும் அண்டிப் பிழைக்காமலும் சீராக வாழ்ந்து வரும் பல பெண்களைச் சுட்டிக் காட்ட மறந்து விட்டன.

என்னைப் பொறுத்தவரை சாதனைப் பெண்மணிகளாக எங்கள் தாயை விடச் சிறந்தவர் எவரும் இருக்க முடியாது. எத்தனையோ சொல்லொணாத் துயரங்களிலும், பெற்றோருக்காக, கணவருக்காக, பின்பிள்ளைகளுக்காக என்று வாழ்க்கை முழுவதும் தம்மை தாமே ஒறுத்து வாழ்வதில் சிறந்தவர்கள் அவர்களே.

இலங்கையில் எனது நண்பிகளில் ஒருவரின் தந்தையார் போர்ச்சூழலில் இறந்து

விட்டார். அவள் தாயோ பெரிதாகப் படித்திருக்கவில்லை. அவள் தந்தை ஒரு அலுவலகத்தில் கணக்காளராய் பணி புரிந்தவர். அது தந்தையின் வருவாயின்கீழ் வாழும் ஒரு சாதாரண நடுத்தரக் குடும்பம். அவளின் தந்தையின் இழப்பிற்குப்பின் அக்குடும்பம் சுக்குநூறாய் உடைந்து போயிருக்கும். ஆனால், அது ஒரு போதும் நடக்கவில்லை. கணவனை இழந்தாலும் அந்த தாய், தன்னம்பிக்கையை இழக்கவில்லை. எப்படியாவது தனது குழந்தைகளுக்குத் தந்தை இருக்கும் போது வாழ்ந்த (குறை இல்லாத) வாழ்க்கையைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று உறுதி கொண்டிருந்தார். அன்றிலிருந்து, அதிகாலையில் இடியப்பம் அவித்து விற்றும், தையல் செய்தும் அவர்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்து வருகின்றார். பல பொருளாதார, குழுக்கப் பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியிலும் அந்தக் குடும்பத்தை நிறைவாக நிர்வகித்துவருகின்றார். இன்று வரை பலருக்கும் எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அப்பெண்மணி என் பார்வையில் போற்றத்தக்க ஒருவர்.

இன்று தாயகத்திலே போருக்குப்பின் ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் தம்முடைய வலிகளுடன் வாழ்க்கையை முன்னெடுத்து வருகின்றனர். இவ்வாறு பல பெண்கள் எமது குழுக்கத்தில் வாழ்ந்து காட்டியுள்ளனர்.

இன்று, எனது வீட்டில் என்னால் எனது தம்பிக்கு இணையாக சுய முடிவுகளையும், உயர்கல்வி படிப்பையும் மேற்கொள்ள முழு சுதந்திரமும் உரிமையும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உரிமை எனது அம்மா விற்கோ அல்லது அம்மாவின் தலைமுறையினருக்கோ முழுமையாக கிடைக்க வாய்ப்பிருக்கவில்லை. எமது குழுக்கத்தில் இவ்வளவு மாற்றங்களுக்கும் தனியே பெண்

களும் அவர்களின் போராட்டங்களும் மட்டும் காரணம் அல்ல. இதில் பெண்களின் அவல நிலையைப் புரிந்தும் உணர்ந்தும் கொண்ட ஆண்களுக்கும் ஒரு பங்கு உண்டு.

எவ்வளவு தான் நாம் கற்றிருந்தாலும், என்னதான் நம் தமிழ்க் குழுக்கம் நவீனத்துவம் அடைந்திருந்தாலும், எம்மையும் மீறி எமக்குள் பாலின சார்புத்தன்மையும் பாலின சமத்துவமின்மையும் வேருன்றி நிற்கின்றது. எமது ஆண்களின் ஆதிக்க குணம் இன்னமும் முற்றாக மாறவில்லை. பெற்ற மகளின் விருப்பங்களுக்கும் முடிவுகளுக்கும் துணைநிற்கும் எத்தனையோ தந்தையர், தமது மனைவியின் முடிவுகளுக்கு துணை நிற்பதில்லை என்பது எனக்கு மிகவும் வேதனை அளிக்கின்றது. தமது மகள்கள் சிறகடித்துப் பறக்க வழி வகுக்கும் தந்தையர், தமது மனைவியை ஏன் இன்னும் அடக்கியாள எண்ணுகின்றனர்? இந்நிலை தொடருமேயானால், என்னைப் போன்ற இளம் பெண்களின் சுதந்திரமும் உரிமைகளும் திருமணத்தின் போது பறிபோய் விடுமோ என்று அச்சம் ஏற்படுகின்றது. எனவே, இந்நிலை எமது தமிழ் குடும்பங்களிலிருந்து முற்றாக மாற வேண்டும்.

பெண்களை அடிமைப்படுத்துவதில் வெறுமனே ஆண்களைக் குற்றம் சாட்ட முடியாது. காலாகாலமாக, ஆண்களுக்கு இணையாக பெண்களை பெண்களே அடிமைப்படுத்தியும் பாசாங்கு காட்டியும் வந்தனர். மாமியார் மருமகள் சண்டை எமக்கொன்றும் புதிதல்ல. அந்நிலை இன்றும் எமது தமிழ்க் குடும்பங்களில் தொடர்வதை நான் அவதானித்தும் உள்ளேன். உதாரணமாக, எனது வீட்டில் நடக்கும் சாதாரண விவாதத்தில், எனது பக்க நியாயத்தை உரத்தக் குரலில் பேசினால், நான் ஒரு 'பெண் பிள்ளை

- தர்ஷிகா இரமணீகரன் -

என்பதை நினைவில் கொள் என்று எனது தாயார் என்னை அதட்டுவார். அதுவே எனது தம்பி ஏதாவது பேசினால், 'அவன் ஆம் பிளைப் பிள்ளை, சரியாத்தான் சொல்கின்றான்' என்று கூறுவார். அப்போதெல்லாம் எனது தாயார் என்னை தாழ்த்தி பேசிய-

அனைத்துலகப் பெண்கள் நூள் சிறப்புப் பகுதி

தாகவும், நான் பெண் என்ற காரணத்திற்காக எனது பேச்சுரிமையும் சுதந்திரமும் அடக்கி வைக்கப்பட்டதாகவும் பல முறை வேதனையுற்றிருக்கின்றேன்.

இவ்வாறு எமது அன்றாட உரையாடல்களில் தொடங்கி, நாம் என்ன துறையில் படிக்க வேண்டும், எவரை மணம் முடிக்க வேண்டும் என்பது வரை ஒவ்வொரு சின்னச் சின்ன விடயங்களிலும் முத்தவர்கள் என்ற போர்வைக்குள் இருந்து கொண்டு மேலும் மேலும் எமது வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டைகள் போடப்பட்டுக்கொண்டு தான் இருக்கின்றன.

இனி வரும் காலங்களிலாவது இந்நிலை மாற வேண்டும்.

tharshika.ramaneekaran@thaiveedu.com

அனைத்துலகப் பெண்...

64ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

1912ல் அமெரிக்காவில் உள்ள Lawrence பகுதியில் பணி புரிந்த ஆடைத் தொழிற்சாலைப் பணியாளர் பணிப்புறக்கணிப்புப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டமை முக்கியமான தொரு நிகழ்வாக நோக்கப்படுகின்றது. பாதுகாப்பான வேலை, போதிய ஊதியம் என்ற கோரிக்கைகளை முன்வைத்து மேற்கொள்ளப்பட்ட இப்போராட்டம் என 'Rose and Bread' அழைக்கப்பட்டது. இத்தொழிற்சாலைகளில் பெண்களே பெரும்பான்மையாகப் பணி புரிந்தனர். இருபதினாயிரம் பணியாளர் இப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.

1914ல் முதலாம் உலகப்போர் ஆரம்பித்ததனால் ஐரோப்பிய, அமெரிக்க பெண்கள் நாள் நிகழ்வுகள் தொடர்ச்சியாக நடைபெறவில்லை. போர் பெண்கள், சிறுவர்களைப் பெரிதும் பாதித்தது. ஆங்காங்கே போருக்கெதிரான குரல்களைப் பெண்கள் எழுப்பினர். 1917 பெப்ரவரி 23ல் இத்தாலியில் உள்ள Turin என்ற இடத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளில் 'ஆயுதங்கள் வீழ்க' எனப் பெண்கள் குரல் எழுப்பினர்.

இக்காலத்தில் ரஷ்யா நாட்டில் முன்னெடுக்கப்பட்ட பெண்ணியம் சார்ந்த போராட்டங்கள் தனித்தன்மை வாய்ந்தவையாக அமைந்தன. 1913 பெப்ரவரியில் அமெரிக்காவைப் பின்பற்றி, போலஷெவிக்குகளில் ஒருவரான Alexandra Kollontai என்ற பெண்ணியலாளரால் அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள் முன்னெடுக்கப்பட்டது.

அவ்வேளை ரஷ்யா இரண்டாம் சார் நிக்கலஸ் (Czar Nicholas II) என்ற மன்னரின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது. மக்கள்

போதிய உணவின்றியும் விலை உயர்வாலும் வாடினர். அரசுக்கெதிராகப் போராட்டங்கள் தொடங்கின. 1917ம் ஆண்டு ஜனவரி, பெப்ரவரி மாதங்களில் ஏறக்குறைய 5 இலட்சம் மக்கள் போராட்டங்களில் குதித்தனர். பெப்ரவரி 23ல் பெரும் பேரணி முன்னெடுக்கப்பட்டது. பெண்கள் பெருமளவில் திரண்டனர். Alexandra Kollontai இப்போராட்டங்களின் பின்னணியில் இயங்கினார்.

பெப்ரவரி 25ல் எழுச்சி கொண்ட பெண்கள் அன்றைய நாளை அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளாக முன்னெடுத்துப் போராட்டம் நடத்தினர். ரஷ்ய அரசின் ஆயுதப்படை அப்போராட்டத்தை வெறுகொண்டு நசுக்கியது. எனினும் சாவுக்கு அஞ்சாது எழுச்சி கொண்ட மக்களுடைய போராட்டத்தினால் சார் நிக்கலஸினுடைய ஆட்சி வீழ்ந்தது.

புரட்சிக்குப் பெண்களின் ஆதரவோடு, புதிய 'மக்கள் அரசு' ஆட்சிக்கு வந்தது. அடுத்துவரும் ஆண்டுகளில் அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளைக் கொண்டாட ரசிய அரசு திட்டமிட்டது. கிளரா ஜெட்கின் அம்மையாரின் உதவியுடன் ரசிய அதிபரான லெனின் 1922ல் அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளை விடுமுறை நாளாக அறிவித்தார்.

முதலாம் உலகப்போர் முடிவடைந்த பின், ஒஸ்ரியா அனைத்துலக மகளிர் நாளை 1918 மார்ச் 8ல் கொண்டாடியது. 1936ல் ஸ்பெயின் நாட்டில் பொதுவுடைமைக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தவுடன், மார்ச் 8ம் நாள் அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள் நிகழ்வு, பேரணியாக முன்னெடுக்கப்பட்டது. 'வளர்ந்து வரும் பாசிச அச்சுறுத்தல்களில் இருந்து பெண்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்' என்ற கோரிக்கை இப்பேரணி நடைபெற்றபோது முன்வைக்கப்பட்டது.

'அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள்' தொடர்ச்சியாக நடைபெறுவதற்கு இரண்டாம் உலகப் போர் பெருந்தடையாக இருந்தது.

ஐரோப்பிய நாடுகளின் வாழ்வியல் சூழலை மையப்படுத்தித் தோற்றங்கொண்ட பெண்ணுரிமைப் போராட்டங்கள் உலகளாவிய பெண் சமூகத்தை முற்றுமுழுதாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியவை எனக் கருதுவது பொருத்தமற்றது. 'ஐரோப்பிய சமூகம் சார்ந்து முன்னெடுக்கப்பட்ட போராட்டங்கள், அமைப்பு வகைப்பட்ட செயற்பாடுகளுக்கும் பின்னாட்களில் தோற்றங்கொண்ட உலகளாவிய செயற்பாடுகளுக்குமான வலுவான தொடக்கமாக அமைந்தன' எனக் கொள்வதே பொருத்தமாக இருக்கும்.

1975ம் ஆண்டை, அனைத்துலகப் பெண்கள் ஆண்டாக ஐக்கிய நாடுகள் சபை அங்கீகரித்தமை வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நிகழ்வாகும். அத்தோடு மார்ச் 8ம் நாளை 'அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள்' எனவும் அறிவித்தது. 1977ல் ஐ.நா வின் பொதுச் சபை கீழ்க்காணும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. "United Nations Day for Women's Rights and International Peace to be observed on any day of the year by Member States, in accordance with their historical and national traditions."

2014ம் ஆண்டில் 100க்கு மேற்பட்ட நாடுகள் அனைத்துலக பெண்கள் நாளைக் கொண்டாடியிருக்கின்றன. 25க்கு மேற்பட்ட நாடுகள் இந்நாளை விடுமுறை நாளாகக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் சீனாவும் வியட்நாமும் பெண்களுக்கு மட்டுமே விடுமுறை வழங்கி வருகின்றன.

ஐக்கிய நாடுகள் சபை 2016ம் ஆண்டுக்கான அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளை முன்னிட்டு பின்வரும் இலக்கை வெளியிட்டுள்ளது.

"ஆண் பெண் உட்பட எல்லோரும் மிக விரைவில் பாலின சமச்சீர்மையை அடைவோம் என உறுதி கொள்வோம். பெண்கள் தமது இலக்குகளை அடைவதற்காக, பாலின சமச்சீர்மை மிக்க தலைமை உருவாக்கவும் பாலின வேறுபாடுகளின் பெறுமானத்தை உணர்ந்து மதிக்கவும் உள்ளார்ந்த நெகிழ்ச்சி கொண்ட பண்பாட்டு நடத்தைகளைப் பேணவும் பணியிடங்களில் காணப்படும் பாலின பாகுபாடுகளை வேரோடு களையவும் நாம் ஒன்றிணைவோம். பாலின சமச்சீர்மையை ஏற்படுத்தவல்ல நடைமுறைக்கேற்ற நடவடிக்கைகளைத் துரிதப்படுத்தவும் அவற்றைத் தாக்கமுட பொறுப்பு மிக்கதான மையத்தில் ஒருங்கிணைக்கவுமான பணியில் நாம் தலைமையேற்று இயங்குவோம்."

இருபதாம் நூற்றாண்டு பெண்களின் பேரலகுக்கான வாசலை அகலத் திறந்துவிட்டது எனலாம். எனினும் 'பெண்கள் ஆணுக்கு நிகராக அனைத்தையும் அடைந்து விட்டனர்' எனக் கூறமுடியாதிருப்பது இந்த நூற்றாண்டின் பெருந்துயரமே.

- உசாத்துணை:
- https://en.wikipedia.org/wiki/International_Ladies'_Garment_Workers'_Union
 - https://en.wikipedia.org/wiki/Triangle_Shirtwaist_Factory_fire
 - https://en.wikipedia.org/wiki/Olympe_de_Gouges
 - https://www.youtube.com/watch?v=0uBs_ViOV2Y
 - https://en.wikipedia.org/wiki/International_Women's_Day
 - <https://iwd.uchicago.edu/page/international-womens-day-history>
 - www.un.org/en/events/womensday
 - *On the socialist origins of International Women's Day - Temma Kaplan Feminist Studies 11, No.1 (1985), pp. 163-171.*
 - https://en.wikipedia.org/wiki/First-wave_feminism
 - https://en.wikipedia.org/wiki/The_Second_Sex

vivekanandan.p@thaiveedu.com

photo: Vassar College

அனைத்துலகப்
பெண்கள் நூள்
சிறப்பும் புகழ்

“தனியொரு பெண்ணைவிட பெண்ணியம் முக்கியமானது”

- முனைவர் நிம்மி கௌரிநாதன்

நேர்காணல்: துஷி ஞானப்பிரகாசம்

முனைவர் நிம்மி கௌரிநாதன் பால், வன்முறை சார்ந்த ஆய்வுகளிலே உலகளாவிய நிபுணராக கருதப்படுபவர். தற்பொழுது நியூயோர்க் நகரின் நகரக் கல்லூரியிலே கொலின் பவல் குடிமைகள் மற்றும் உலகளாவிய தலைமைத்துவ மையத்தில் (Colin Powell Center for Civic and Global Leadership at City College New York) பேராசிரியராகவும் ஆய்வாளராகவும் பணியாற்றுவதோடு, பாலியல் வன்முறையின் அரசியல் பற்றிய ஆய்வு முன்னெடுப்பின் (Politics of Sexual Violence Research Initiative) இயக்குநராகவும் இருக்கிறார். ஒப்பரேஷன் யுஎஸ்ஏ (Operation USA) என்ற அரசு சார்பற்ற அமைப்பின் தெற்காசிய செயற்பாட்டு இயக்குநராகவும், அந்த அமைப்பின் ஐநா பிரதிநிதியாகவும் இருந்தபோது, ஐநா அவையிலும், அமெரிக்க சட்ட சபையிலும், அமெரிக்க வெளியுறவு அமைச்சிலும் அந்த அமைப்பின் சார்பாகப் பேசியவர். ஒரு மனிதநேயச் செயற்பாட்டாளராக இலங்கை உட்பட்ட பல நாடுகளில் களப்பணியில் ஈடுபட்டுவருபவர். ஐக்கிய நாடுகளின் ஆப்கானிஸ்தான் மனித அபிவிருத்தி அறிக்கைக்கு பால் சார்ந்த நிபுணராக பணியாற்றிய போது, அந்த அறிக்கையிலே ஐநாவின செயற்பாடுகள் அந்த நாட்டுப் பெண்களுக்குப் பாதகமாக அமைவதைத் துணிவுடன் சுட்டிக்காட்டியவர். பெண்ணியவாதியாக, ஆய்வாளராக, செயற்பாட்டாளராக, கல்வியாளராக, எழுத்தாளராக, விடய நிபுணராக, கொள்கை வகுப்பாளராக, மனித நேயப்பணியாளராக பன்முகம் கொண்டுவிளங்கும் அவரை தாய்விடு சந்தித்தது.

▶ பாலுக்கும் வன்முறைக்குமிடையிலான ஊடறுமுகங்களை தீவிரமாக ஆய்ந்துவருபவர் நீங்கள். உங்களின் தனித்துவம் என்ன வென்றால், இந்த விடயத்தை ஒரு ஆய்வாளராக, செயற்பாட்டாளராக, கல்வியாளராக, கொள்கை வகுப்பாளராக என பல்வேறு நிலைகளில் இருந்து அணுகுகிறீர்கள். நீங்கள் எந்த நிலையிலிருந்து அணுகுகிறீர்கள் என்பதைப் பொறுத்து உங்கள் அணுகுமுறை எவ்வாறு மாறுகிறது?

உண்மையில் அப்படி மாறுவதில்லை. நான் நினைக்கிறேன் இந்த விடயத்தை வெவ்வேறு நிலைகளில் இருந்து நோக்குவது தான் இந்த விடயத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அந்த நிலைகளை ஒருங்கிணைக்க உதவுகிறது. பெண்களை மையப்படுத்தி, அவர்களின் வாழ்க்கையை மையப்படுத்தி, அவர்களின் பட்டறிவுகள், அவர்களின் மீதான

வன்முறைகள், அவர்களின் வாழ்க்கை முறைகள் என்பவற்றை அவர்கள் எவ்வாறு கூறுகிறார்களோ அந்த மொழியிலேயே நானும் கூற பெரிதும் முயற்சிக்கிறேன். பின்னர், அதை மையமாக வைத்தே எனது ஆய்வுக் கட்டுரையையோ, கொள்கை அலசலையோ, புனைவையோ எழுதுகிறேன். எந்த ஊடகத்தினூடாக அது வெளிவருகிறதென்பதை நோக்காமல், அது பெண்களின் வாழ்வனுபவங்களை அவர்கள் கூறியபடியே பிரதிபலிக்கவேண்டும் என முயற்சிக்கிறேன்.

▶ உதாரணமாக ஒர் ஆய்வாளரின் தற்சார்பற்ற நோக்கும், செயற்பாட்டாளரின் தற்சார்புடைய நோக்கும் ஒன்றுக்கொன்று முரணானவையாக பார்க்கப்படுகிறது. உங்கள் பணிக்கு அது ஒரு சவாலாக இல்லையா?

அது ஒரு சவால் தான். அந்த சவால் தொடர்ந்தும் இருந்து வருகிறதுதான்.

ஆனால், நான் அந்த சவாலை எவ்வாறு அணுகுகிறேன் என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும். மாணவர்கள் ஒரு விடயத்தை தற்சார்பற்றநிலையிலிருந்தே அணுகவேண்டும் என கலாசாலைகளிலே போதிக்கப்படுகிறது. எனக்கும் கூறப்பட்டது. இன்றைய இளம் மாணவர்களுக்கும் இது கூறப்படுகிறது. தற்சார்பற்றநிலை என்ற மாயை கலாசாலைகளிலே நிலைகொண்டுள்ளது. சொமாலியா, ஈராக் போன்ற நாடுகளைச் சேர்ந்த முதலாந் தலைமுறை குடிவரவாளர்களான பெண்கள், தங்கள் நாடுகள் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள முடியாது. ஏனெனில், அவர்கள் அதை தற்சார்பற்ற நிலையிலிருந்து அணுகமாட்டார்கள் என அவர்களுக்கு கூறப்படுகிறது. அதற்கு எனது பதில் என்னவென்றால் தற்சார்பற்ற நிலையென்று ஒன்றுமில்லை. எல்லோரும் தற்சார்பற்றநிலையிலிருந்தே எந்த விடயத்தையும் அணுகுகிறார்கள். நீங்கள் ஒரு வெள்ளைக்கார அரசியல் அறிவியலாளரென்றால், நீங்கள் ஒரு நாட்டுக்குச் சென்று அங்கே ஐந்து நாட்களைச் செலவிட்டு, சிலரை

பேட்டிகண்டு, ஒரு கருத்துக்கணிப்பை நடத்துவதால், அந்த மக்களின் இன அடையாளம் பற்றிய உங்கள் கருத்து நீங்கள் தற்சார்பற்றவர் என்பதால் மட்டும் எந்த வகையிலும் முக்கியத்துவமானதாகாது. உங்கள் கருத்தும் வேறொருவகையில் தற்சார்பற்ற நிலையினதே. ஒரு வெள்ளைக்கார காலனித்துவ நிலையிலிருந்தே உங்கள் பார்வை இருக்கிறது. எனது வாதம் என்னவென்றால், தற்சார்பற்ற ஒரு விடயத்தை நோக்கும் பொழுது மேலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கருத்துநிலைகள் ஆய்வுத்துறைக்குக் கிட்டும். இதையே நான் எனது மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கிறேன். அதற்காக 'எனக்கு இது தான் நடந்தது. இதுதான் எனது வாழ்க்கை' என்று எழுதுவது கல்விசார் ஆய்வாக அமையாது. ஆனால், 'ஏன் இந்த விடயத்தை நான் அணுகுகிறேன், ஏன் இந்த நிலையிலிருந்து அணுகுகிறேன் என்றால் இந்த விடயம் எனது அடையாளத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது' என கூறமுடியுமானால், அப்போதுதான் பெறுமதிமிக்க புரிதல்களை ஆய்வுத்துறை பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

▶ அண்மையிலே அமெரிக்காவின் சான் பெர்னாடோ மற்றும் பரீஸ் நகரங்களில் நடந்த அனர்த்தங்களைத் தொடர்ந்து நீங்கள் வெளியிட்ட கட்டுரையொன்றிலே இளம் கறுப்பினப் பெண்கள் தங்களுடன் உணர்வுத்தோழமையை வெளிக்காட்டாமை குறித்த இளம் இஸ்லாமியப் பெண்களின் ஏமாற்றம் பற்றி எழுதியிருந்தீர்கள். ஒடுக்கப்

தொடர்தல் 69ம் பக்கம்

தனியொரு பெண்...

68ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

பட்ட மக்களிடையேயான உணர்வுத்தோழமை என்பது எப்போதும் எட்டாக்கனியாகவே இருந்துவந்திருக்கிற நிலையில், இந்த விடயம் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாக உங்களுக்குத்தோன்றக் காரணமென்ன?

நாங்கள் ஓர் ஆழமற்ற உணர்வுத்தோழமையுடையவர்களாக இருக்கிறோம் என நினைக்கிறேன். உணர்வுத்தோழமையென்பது, குறிப்பாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கிடையேயான உணர்வுத்தோழமை, மிகவும் பலம் வாய்ந்ததொரு விடயம். ஏனைய குழுக்களுடனோ, இயக்கங்களுடனோ இணைப்புகளை ஏற்படுத்திக்கொள்வதால், எங்கள் குரல் பலமடைந்து எமது போராட்டத்தின்மீது கவனத்தைத் திருப்ப உதவும். ஆனால், நான் இப்பொழுது பெரிதும் பார்ப்பது ஆழமற்ற முறையிலே உணர்வுத்தோழமை கட்டியெழுப்பப்படுவதே. உதாரணமாக முகநூலிலே ஒரு விடயத்திற்கு 'லைக்' போடுவதோ, அல்லது குறுமுரல்பியிலே (Twitter) ஒரு குறித்தலைப்பை (hashtag) பயன்படுத்துவதோ, ஒரு பேரணிக்குச் சென்றுவிட்டு வருவதோ, ஒரு வகையான உணர்வுத்தோழமைதான். ஆனால், அது நிலையானதொரு அரசியல் இயக்கத்தைத் தோற்றுவிக்காது.

இந்த இஸ்லாமிய இளம் பெண்கள் இயல்பாகவே தம்மை இனக்காழ்ப்புக்கு எதிரான போராட்டத்தில் இணைத்துக் கொண்டு 'கறுப்பு உயிர்கள் முக்கியமானவை' (Black Lives Matter) இயக்கத்திற்கு ஆதரவாகச் செயற்பட்டார்கள். அந்த இயக்கத்தின் பின்னான அரசியல் பற்றி அவர்கள் அதிகம் ஆராயவில்லை. ஆனால், கறுப்பினப் பெண்கள் இஸ்லாமியக் காழ்ப்புக்கு எதிரான போராட்டத்திற்கு ஆதரவு வழங்காத போது அது அவர்களுக்கு ஏமாற்றமளித்தது. இந்த விடயம் பற்றி நான் எழுதுவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று பல கறுப்பின பெண்களும் இஸ்லாமிய பெண்களும் எனது மாணவர்களாக உள்ளார்கள். இரண்டாவது முக்கியமான காரணம், நாம் எவ்வாறு உணர்வுத்தோழமையைக் கட்டி எழுப்புகிறோம் என அலசுவது. அது சமூகவலைத் தளங்களிலேயே கட்டி எழுப்பப்படுகிறது என்றால், அந்தத் தோழமை கூடிய சீக்கிரத்திலேயே சிதைந்து போகிறது. ஆனால், போராட்டங்களுக்கு பின்னாலான அரசியலை நன்கறிந்து உணர்வுத் தோழமை கட்டியெழுப்பப்படும் பொழுது அது நிலைக்கும். உதாரணமாக குர்திஷ் பெண்களுக்கும் தமிழ் பெண்களுக்கும் தங்கள் போராட்டத்தின் பரிமாணங்கள் நன்கு தெரிந்திருக்கிறது. போராளிகளாக, பெண்களாக, சிறுபான்மையினராக இருவருமே ஒருவர் மற்றவரை நன்கு உணர்ந்துகொள்ளலாம். அவர்களிடையே உறுதியான உணர்வுத் தோழமையைக் கட்டியெழுப்ப முடியும். ஆனால் இப்போது, குறிப்பாக இளந்தலைமுறையினரிடையே, இந்த மேலோட்டமான ஆழமற்ற உணர்வுத்தோழமை கட்டியெழுப்பப்படுவதே நான் காண்கிறேன்.

► அமெரிக்கப் பெண்ணியவாதிகளிடையே ஒரு தலைமுறை இடைவெளி தோன்ற ஆரம்பித்துள்ளது. முந்தைய தலைமுறையினரில் பலர் ஹிலரி கிளிண்டனுக்கும் (Hillary Clinton), இளைய தலைமுறையினர் பலர் பேர்னி சாண்டேர்சுக்கும் (Bernie Sanders) தங்கள் ஆதரவை வெளியிட்டுள்ளதோடு மாற்றுத் தரப்பினரை பெண்ணியம் சார்ந்து சாடியும் வருகின்றனர். அமெரிக்க அதிபராக ஹிலரி கிளிண்டன் வெற்றி பெறுவது பெண்ணிய இயக்கத்திற்கு முக்கியமானது என கருதுகிறீர்களா?

இல்லை. நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. நான் கூறிவருகின்ற விடயத்திற்கு இது மிகவும் சிறப்பானதொரு எடுத்துக்காட்டு என நினைக்கிறேன். நான் பெண் என்ற காரணத்தினால் மட்டுமே ஹிலரி கிளிண்டனுக்கு நான் ஆதரவு வழங்கவேண்டும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. ஏனெனின், நான் ஆதரிக்கின்ற எந்தவொரு விடயத்தையும் அவர் ஆதரிக்கவில்லை. எனது பணியின் பெரும்பகுதி பெண்களுக்கென்று தனித்துவமான அரசியலும், அரசியல் அடையாளமும் உண்டு என்பதை உணர்த்துவதாகவே இருந்துவருகிறது. வெறுமனே அவர்களை பெண்களாக பார்க்கக்கூடாது. பெண்கள் அமைதியை விருப்புவர்கள் என்பதால் அவர்களை அமைதிப்பேச்சு வார்த்தைகளிலே இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தை இலங்கையிலே கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் நான் சந்தித்த பல தமிழ் பெண்கள் தீவிரமான தேசியவாதிகள். எனவே பெண்களின் அரசியலுக்கான ஆதரவு இயக்

பண்பாடும் சூழமைவும் முக்கியமான காரணங்கள். ஆகவே ஒருபோதும் உலகளாவிய-தொரு பெண்ணிய வடிவம் தோன்றமுடியாது.

கத்தை உருவாக்குவதே முக்கியமானது. அமெரிக்காவிலே பேர்னி சாண்ட்ரஸ்தான் அடுத்த தலைமுறையினரின் தீவிரமான அரசியலை பிரதிபலிக்கிறார். நான் பெண்ணியவாதி என்பதால் நான் ஒரு பெண்ணை ஆதரிக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. பெண்ணியம் என்பது குறிப்பிட்ட தொரு அரசியலையே அடித்தளமாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என நான் தீவிரமாக நம்புகிறேன். இன்று உலகளாவிய அளவிலே பெண்ணியவாதிகளை ஒரு புள்ளியிலே இணைக்கின்ற விடயங்களில் ஒன்று இராணுவ மயமாக்கலின் அதிகரிப்பு ஆகும். ஆதிக்க வல்லரசுகளாலும், தேசிய அரசுகளாலும் இராணுவமயமாக்கல் அதிகரிக்கப்படுவதென்பது உலகெங்கிலும் பெண்களுக்கு பாதகமான நிலைமைகளையே பல வழிகளிலும் உருவாக்கி வருகிறது. அந்த இராணுவமயமாக்கலுக்கு பொறுப்பானவர்களில் ஒருவர் ஹிலரி கிளிண்டன். அவர் இராணுவமயமாக்கலை மிகவும் ஆதரிக்கிறார். பல போர்களுக்கு ஆதரவளித்திருக்கிறார். மிகவும் வன்முறை சார்ந்ததொரு அரசியல் அவருடையது. ஆகவே நான் அவரை ஆதரிக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கமுடியாது. அத்துடன் இளைய தலைமுறையினரும் அவரை பழந்தலைமையின் ஒரு அங்கமாகவே நோக்குகிறார்கள். அவரின் அரசியல் தமது அரசியலுடன் ஒத்துவராது என்று நினைக்கிறார்கள். நான் நினைக்கிறேன், அவர்கள் நினைப்பது சரி.

தனியொரு பெண்ணைவிட பெண்ணியம் முக்கியமானது. பெண்ணியம் என்பது ஒரு உறுதியான அரசியல் அடித்தளத்தைக் கொண்டிருக்கவேண்டும். ஒருவரின் பால அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கமுடியாது. ஒரு பெண் அமெரிக்க அதிபராவதைப் பார்ப்பதற்கு எனக்கும் விருப்பந்தான்.

ஆனால் போரை ஊக்குவிக்காத ஒருவரை, வறுமை நிலைக்கு எதிராகப் போராடக் கூடிய ஒருவரை, ஒரு பலம்வாய்ந்த அரசியல் குடும்பத்தை பின்புலமாகக் கொண்டிருக்காத ஒருவரை அதிபராகப் பார்ப்பது அதைவிட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

► பெண்ணியத்திற்கு ஒற்றையான உலகளாவிய ஒரு மாதிரி இருக்க முடியுமா? மேற்குலகப் பெண்களின் போராட்டமும் வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் உள்ள பெண்களின் போராட்டமும் அடிப்படையில் ஒன்று என்று கருதுகிறீர்களா?

பெண்ணியத்திற்கு உலகளாவிய ஒரு மாதிரி இல்லை. நான் கற்பிக்கும் விடயங்களில் இதுவும் ஒன்று. முதலாம் உலக பெண்ணியத்திற்கும் மூன்றாம் உலக பெண்ணியத்திற்கும் இடையிலான பொருதல் நிலை என்பது சில வேளைகளில் மிகைப்படுத்திப் பார்க்கப்படுகிறது. சில வேளைகளில் அது நாம் இணைந்து முன்னேறுவதற்கான வழிவகைகளைக் கண்டடைவதற்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. எனவே நாம் இணைந்து

மேற்குலக பெண்ணியமும் மூன்றாமுலக பெண்ணியமும் பல விடயங்களை வேறுபட்ட வழிகளிலேயே அணுக முடியும். அதற்கு

அணைத்துலகப் பெண்கள் நூள் சிறப்பும் புகழ்

இதற்கு இடமளிக்காது. எனினும், ஒரு பெண் என்ற அடிப்படையில் நீங்கள் இறக்கப் போவதில்லை. ஒரு தமிழர் என்ற அடிப்படையில் நீங்கள் இறப்பதுதான் கடந்த நாற்பது வருடங்களாக நடந்துவருகிறது. பெண்கள் போராட்டத்தில் தம்மை இணைத்துக்கொள்ளும் போது, எந்த அடிப்படையில் தமக்கு உயிர்ப்படுத்து ஏற்படுத்தப்படுகிறதோ அந்த அடிப்படையிலேயே போராட்டச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் தமிழர்கள் என்ற அடிப்படையில் கொல்லப்படுவதால், அந்தத் தேர்வை அவர்கள் மேற்கொள்கிறார்கள். அதனால், தேசிய இயக்கங்களின் ஆணாதிக்க குணத்தை அவர்கள் உணரவில்லை என்று கருத்தல்ல. இந்த தேசிய இயக்கங்கள் அனைத்துமே முதலில் தேசிய பிரச்சினைக்கு தீர்வு கண்டுவிட்டு, பின்னர் பெண்கள் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணலாம் என்ற வகையிலேயே சிந்திக்கின்றன. இந்த நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், முதலில் கறுப்பருக்கும் வெள்ளையருக்கும் இடையிலான இனச்சமத்துவ பிரச்சினைக்கு தீர்வுகண்டுவிட்டு பின்னர் கறுப்பினப் பெண்கள் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணலாம் என்கிறார்கள். இந்த இரண்டு பிரச்சினைகளையும் ஒருசேர அணுகுகின்ற ஒரு இயக்கத்தை நாம் ஒருபோதும் காணாமலேயே போகலாம். இருந்தும், இயக்கத்திலே இந்தக் குறைபாடு இருந்தபொழுதும், அதனுடன் தம்மை இணைத்துக்கொள்கின்ற பெண்கள் அதற்கான தனிப்பட்ட காரணங்களைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணங்கள் எனக்கு நியாயமான வையாகவே படுகின்றன. நான் தேசிய விடுதலைப் புலிகளின் பெண் போராளிகள் தாங்கள் பெண்ணுரிமைக்காகப் போராடுவதாக எனக்குக் கூறவில்லை. ஆகவே அவர்கள் ஆணாதிக்கத்தை எதிர்த்துப் போராடவில்லை என நாம் குறைகூற முடியாது. ஏனெனில் அவர்களின் நோக்கம் அதுவல்ல. அதன் அர்த்தம் பெண்களாக தாங்கள் ஒடுக்கப்படும் எல்லா வழிகளையும் அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை என்பதல்ல. அதே வேளை, திருமணம் செய்ய வேண்டிய நிற்பந்தமற்று இருப்பதையும், போர்க்களத்தில் ஆண்களுக்கு நிகராக இருப்பதையும் அவர்கள் விரும்பினார்கள். எனவே அவர்களின் செயற்பாட்டிலும் பெண் விடுதலையின் கூறுகள் இருக்கவே செய்தன. எனினும் அவர்கள் தேசியத்திற்காகவே போராடினார்கள். அந்த தேசிய போராட்டத்திலே பெண்களாக அவர்கள் பங்கெடுப்பதற்கான காரணமும் அவர்களுக்கு இருந்தது.

► விடுதலைப் புலிகளின் பெண் போராளிகளுடன் நெருங்கிப் பழகி ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர் நீங்கள். அண்மைக்காலமாக இஸ்லாமிய தேசத்துடன் தம்மை இணைத்துக்கொள்ளும் பெண்கள் பற்றியும் எழுதிவருகிறீர்கள். இந்த இரண்டு இயக்கங்களுக்கும் இடையிலான பாரிய வேறுபாடுகளைக் கடந்து, அவற்றைச் சார்ந்த அந்தப் பெண்களிடையே ஏதாவது ஒற்றுமைகளைக் காண்கிறீர்களா?

இந்தப் பெண்கள் ஒடுக்கப்படும் சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது இவர்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமை. இரண்டு குழுவினரும் ஆண்களால் பலவந்தமாக அல்லது ஏமாற்றப்பட்டு இயக்கத்திற்குள் சேர்க்கப்படுபவர்களாகவே பார்க்கப்படுகிறார்கள். இந்த இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலுமே, இந்தப் பெண்கள் தீவிரவாத வன்முறைக் குழுக்களுடன் இணையும் வரை அவர்களுக்கென்று அரசியல் இருந்ததை யாரும் கண்டுகொள்ளவில்லை. அவர்கள் இயக்கங்களில் இணைந்தபின்னர் அவர்களுக்கு அரசியல் பார்வைகள் உருவாகவில்லை. அவர்கள் எப்போதும் அரசியல் பார்வை-

இந்த விடயத்தை இலகுவாக விளங்கிக்கொள்ள தமிழ்பெண்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதேபோல இஸ்லாமிய தேசத்துடன் (ISIS) இணைந்துகொள்ளுகின்ற பெண்களையும் எடுத்து நோக்கலாம். வடக்கு கிழக்கில் ஒரு பெண்ணாக வாழ்வதென்பது உவப்பான விடயமில்லை. நீங்கள் பல விடயங்களிலும் ஆண்களுடன் சமத்துவமாக நடத்தப்படமாட்டீர்கள். சமூக வழமைகள்

தனியொரு பெண்...

69ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

களைக் கொண்டே இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் அரசியல் நோக்கத்தை முன்னெடுக்க ஏதுவாக இந்த இயக்கங்கள் அங்கே இருந்திருக்கின்றன. இஸ்லாமிய தேசம் விடுதலைப் புலிகளை விடவும் மிகவும் தீவிரமான அரசியல் வன்முறையைப் பயன்படுத்துகின்ற ஒரு குழு என்பது வெளிப்படை. அத்தோடு விடுதலைப் புலிகள் போன்றதொரு மக்கள் சார்ந்த சமூக இயக்கமாகவும் இஸ்லாமிய தேசத்தைக் கருத முடியாது. ஒரு இயக்கம் சமூகம் சார்ந்து இருக்கிறபொழுது பெண்களுக்கு தங்களை அதிலே இணைத்துக்கொள்வதற்கு மிகவும் சுலபமாக இருக்கிறது, ஏனென்றால் அந்த இயக்கத்தை சமூகத்தின் ஒரு அங்கமாக அவர்களால் பார்க்கமுடிகிறது. ஆனால் இரண்டு இயக்கங்களிலும், குறிப்பாக இஸ்லாமிய தேசத்திலே, பெண்கள் பற்றிய பொதுவான முன்புணைவுகள் உடைத்தெறியப்பட்டிருக்கிறது. பெண்கள் வன்முறையாளர்கள் அல்லர், அவர்களுக்கென்று அரசியல் கிடையாது, அவர்கள் போராட முன்வரமாட்டார்கள் போன்ற முன்புணைவுகள் தகர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இஸ்லாமிய தேசம் பெண்களை ஒடுக்குகின்ற ஒரு அமைப்பு, ஏன் பெண்கள் அதோடு இணைகிறார்கள் என கேள்வி எழுப்பப்படுகிறது. ஆனால், கடந்த ஐம்பது வருடங்களாக உலகெங்கும் பெண்கள் ஆணாதிக்க இயக்கங்களோடு இணைந்த வண்ணமே இருக்கிறார்கள். காரணம் அவர்கள் பெண்ணுரிமைக்காகப் போராடுவதற்காக இணையவில்லை. அவர்கள் தமிழர் உரிமைக்காகவோ, சனிகளின் உரிமைக்காகவோ போராடுவதற்கே இணைகிறார்கள். பெண்கள் பெண்ணுரிமைக்காக மட்டுமே போராடவேண்டும் என்ற கருத்து தவறானது. விடுதலைப் புலிகளின் பெண்களும், இஸ்லாமிய தேசத்தின் பெண்களும் இதைத்தான் எமக்கு உணர்த்துகிறார்கள்.

► இலங்கையில் மட்டுமல்ல, இந்தியா, பாகிஸ்தான், வங்காளதேசம் போன்ற நாடுகளிலும் சமூக அமைப்புகளுடன் இணைந்து செயற்படுவதில் உங்களின் வாழ்நாளை கணிசமான அளவு செலவிட்டவர் நீங்கள். இந்த நாடுகளில் நடைமுறையிலுள்ள பண்பாடுகளும் வழமைகளும் எவ்வளவு தீவிரமாக பெண்களை ஒடுக்குகின்றன என நோக்கும் பொழுது, இந்தப் பண்பாடுகளில் இருந்து தம்மை முற்று முழுதாக அந்நியப்படுத்திக் கொள்வதுதான் இந்தப் பண்பாடுகளைச் சேர்ந்த பெண்கள் விட்டு விடுதலையாவதற்கு ஒரே வழியா?

பண்பாட்டை தூக்கியெறிய வேண்டியதில்லை. உலகம் முழுவதும் பெண்கள் தங்கள் பண்பாட்டினூடாக எதிர்ப்புரட்சி செய்வதைப் பார்க்கிறோம். தமது போராட்டத்திலே பண்பாட்டை தமக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்துவதைப் பார்க்கிறோம். பெரும்பாலான பெண்கள் தங்கள் பண்பாட்டை முழுவதும் தூக்கி எறிந்துவிட விரும்ப மாட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். இதை நாங்கள் எப்படி நோக்குகிறோம் என்பதில்தான் சிக்கல் இருக்கிறது. உதாரணமாக மேலைத்தேய பெண்ணியவாதிகள் பர்தா அணிவது தீமையானது எனக் கூறும் பொழுது, ஒரு விடுதலையடைந்த பெண் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்ற அவர்களின் முற்புணைவுகள் எல்லாப் பெண்கள் மீதும் திணிக்கப்படும் பொழுது, சிக்கல் உருவாகிறது. காஷ்மீர் மற்றும் ஓசாமா பின்லாடனின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பகுதிகளுக்கு நேரடியாகச் சென்றபொழுது இதை நடைமுறையில் பார்க்க முடிந்தது. அவர்களுடனான சந்திப்புகள் எதிலுமே பெண்களைக் காணமுடியவில்லை. ஆனால், அந்தப் பகுதியில் ஏற்பட்ட நில நடுக்கத்தின் பின், அவர்களுக்கு மிகமுக்கியமான தேவை என்ன எனக்கேட்டபொழுது, அங்கிருந்த

ஆண்கள் வெளியிட்ட முதல் கோரிக்கை தாய்மார் நல சிகிச்சை நிலையமொன்றைக் கட்டித்தர வேண்டும் என்பதே. பண்பாட்டின் அடிப்படையில் அந்த ஆண்கள் தான் இப்பொழுதும் முடிவுகளை எடுக்கிறார்கள். ஆனால், அது பெண்ணியத்திற்கு எதிரானது என என்னால் உறுதியாகக் கூற முடியாது. ஏனெனில் அவர்கள் பெண்களின் தேவைகளையும், பெண்களின் நலன்களையும் கருத்தில் கொண்டு செயற்படுகிறார்கள்.

அதேபோல, இலங்கையிலே வடக்குக் கிழக்கிலே ஆயிரக்கணக்கில் பெண்கள் பதாகைகளுடன் பெண்விடுதலைக்கான போராட்டத்தில் ஈடுபடுவதைக் காணமுடியாது. ஆனால், கைது செய்யப்பட்ட தங்கள் கணவன்மாரைச் சந்திக்கச் செல்லும் பெண்கள் தாங்கள் கர்ப்பிணிகள்போலப் பாவனை செய்து, மயக்கமடைவது போலப் பாவனை செய்து, காவலர்களின் கவனத்தை ஈர்த்து, தமது கணவன்மாரைச் சந்திக்க அனுமதி பெறுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அங்கே அவர்கள் தமது பண்பாட்டையும், அதன்

“

உதாரணமாக மேலைத்தேய பெண்ணியவாதிகள் பர்தா அணிவது தீமையானது எனக் கூறும் பொழுது, ஒரு விடுதலையடைந்த பெண் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்ற அவர்களின் முற்புணைவுகள் எல்லாப் பெண்கள் மீதும் திணிக்கப்படும் பொழுது, சிக்கல் உருவாகிறது.

”

கூறுகளையும், தமது அரசியல் இலக்கை அடைவதற்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே உலகெங்கணுமே, பெண்கள் தங்கள் அரசியல் இலக்கை அடைவதற்கு பண்பாட்டை புரட்டிப்போடுகிறார்கள். இது எமக்கு எப்போதுமே துலக்கமாகத் தெரிவதில்லை. ஆனால் நடந்து கொண்டானிருக்கிறது. ஆகவே பிரச்சினை பண்பாட்டல்ல. அதை நாம் எப்படி நோக்குகிறோம் என்பதே. நாங்கள் பண்பாட்டை ஒரு நிலையான விடயமாக நோக்குகிறோம். ஆனால் அது மாற்றமடைந்து கொண்டே இருக்கிறது. நாங்கள் பண்பாட்டின் மேல் பழிபோடும் பல விடயங்களுக்கு பண்பாட்டோடு எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. இலங்கையிலே போரின்பின் பெண்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியேறாமல் இருப்பதற்கு பலர் ஆணாதிக்க பண்பாட்டைக் காரணம் காட்டி புலிகளின் வீழ்ச்சியின் பின் அது மேலும் முனைப்புடன் தலைதூக்கி விட்டது என்கிறார்கள். ஆனால், எது எவ்வளவு தூரம் பண்பாட்டுடன் தொடர்புடையது, எவ்வளவு தூரம் அவர்கள் வெளியே நடமாடினால் இராணுவத்தினரால் வன்புணரப்படலாம் என்ற அச்சத்துடன் தொடர்புடையது என பார்க்கவேண்டும். அதற்கு சூழமைவே காரணம். பண்பாட்டல்ல. சூழமைவும் பண்பாடும் பின்னிப்பிணைந்த, ஒன்றிலிருந்து ஒன்றைத் தனிப்படுத்த முடியாத பல தருணங்களைப் பார்க்கிறோம். வெளியிலிருந்து நோக்கும் பொழுது, தமிழ் ஆண்கள் ஆணாதிக்க பண்பாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆதலால், தமிழ் பெண்கள் வெளியே நடமாடுவதில்லை என்பது போல் தெரிகிறது. ஆனால், பண்பாடு மாற்றமடைந்தே வருகிறது. மக்கள் உயிரவாழ்வதற்கு மாற்றம் அவசியமாகிறபோது, அவர்களுடன் இணைந்து பண்பாடும் மாற்றமடைகிறது. ஆகவே பண்பாடு பிரச்சினையல்ல. அந்தப் பண்பாடு எப்படிப் பார்க்க

கப்படுகிறது குறிப்பாக வெளியிலிருந்து எப்படிப் பார்க்கப்படுகிறது என்பதிலேயே சிக்கல் இருக்கிறது. இந்தப் பகுதியில் உள்ள பெண்கள் பற்றிய பல கொள்கைகள், எழுத்துக்கள், ஆய்வுகள் எல்லாம் எப்படி மற்றவர்கள் இவர்களின் பண்பாட்டைப் பார்க்கிறார்கள் என்பதிலேயே தங்கியிருக்கிறது. இதுதான் சிக்கலான விடயம்.

► இலங்கை நிலவரத்தை கூர்ந்து கவனித்து வருவதோடு அதைப் பற்றி வெளிப்படையாக கருத்துக் கூறியும் வருபவர் நீங்கள். போரின் போதும், போரின் பின்னரும் அங்கே மனிதநேயப்பணிகளில் ஈடுபட்டவர் என்ற வகையிலே உரிமைகளா, புனரமைப்பா என்ற விவாதத்திலே உங்கள் நிலைப்பாடென்ன?

இந்தக் கேள்விக்கான எனது பதில் இலங்கைக்கு மட்டுமே பொருத்தமானது. பொதுவான எனது கருத்தல்ல. இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டிலே, உரிமைகளை எடுத்துரைப்பதற்கான அடிப்படையைச் சிதைப்பதற்கென புனரமைப்பு பயன்படுத்தப்படு

அணைத்துலகப் பெண்கள் நூள் சிறப்பும் பகுதி

யல் உரிமைகளின் பக்கமே சாருவேன். புனரமைப்பு என்ற இந்த செயற்பாட்டிலே வேறு யாரோ ஒருவர் தமிழ் மக்களின் தேவைகள் எவையென நிர்ணயிக்கிறார். நான் கடந்த ஆண்டு வெளியிட்ட அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டியதுபோல, தமிழ்ப் பெண்களை மகிழ்ச்சிப்படுத்தி அவர்களின் வாழ்வை மேம்படச் செய்வதற்குச் சிறந்த வழி அவர்களுக்கு தையல் இயந்திரங்களையும், மாடுகளையும், கோழிகளையும் வழங்குவதுதான் என யாரோ முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் எந்தப்பயனும் கிட்டவில்லை. இதை நான் உண்மையாகவே நம்புகிறேன். அந்தப் பெண்களுக்கு சில மணிநேரங்கள் பொழுதைப்போக்க உதவியதைத்தவிர வேறு எந்தப்பயனையும் இந்தத் திட்டம் வழங்கவில்லை. இது பாலியல் வன்முறையை நிறுத்தவில்லை. இராணுவமயப்படுத்தலை தடுக்கவில்லை. வேறு எதையுமோ செய்யவில்லை. அங்கே பெண்களின் நிலை மோசமாக இருப்பதற்கு அவர்களிடம் தையல் இயந்திரம் இல்லை என்பது காரணமில்லை. அவர்களின் வாழ்வு மோசமாக இருப்பதற்குக் காரணம், அவர்கள் தெருவில் நடந்துசென்றால் வன்புணர்வுக்கு உள்ளாகலாம் என்பதே. அவர்களின் வாழ்வு மோசமாக இருப்பதற்குக் காரணம், அவர்களுக்கு உடல்நலக்காப்புக்கான வசதியில்லை என்பதே. அவர்களின் வாழ்வு மோசமாக இருப்பதற்குக் காரணம், அவர்கள் இராணுவத்தினரால் தீராத தொல்லைக்கு உட்படுத்தப்படுவதே. இது எதையுமே தையல் இயந்திரங்கள் மாற்றியமைக்காது.

► தையல் இயந்திரங்கள் இந்தப் பெண்கள் பொருளாதார சுதந்திரம்பெற உதவும் என்பது அவர்களின் வாதமாக இருக்கும் இல்லையா?

நிச்சயமாக. இதற்காகவொரு சிறந்த திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தால் இது சாத்தியந்தான். அரசாங்கம் இதைப் பார்வையிட அனைவருக்கும் அனுமதி வழங்கியிருந்தது. நான் பார்த்தவரையிலே, யாழ்ப்பாணத்திலே பெண்கள் ஐந்து நாட்களைச் செலவிட்டு மேசைச் சீலைகளைத் தைத்து 1500 ரூபாவிற்கு விற்க முற்படுகிறார்கள். இதற்கான மூலப்பொருட்களின் விலை அதிகம். அந்த விலையை ஈடு செய்யக்கூட 1500 ரூபாய் போதாது. இந்த வியாபாரம் நடப்பது மேசைச்சீலை வாங்குவதற்கான மேலதிக வருமானமற்ற மக்கள் பெருந்தொகையாக வாழ்கின்ற ஒரு சூழலில். இது தர்க்கரீதியாக பார்த்தால் அபத்தமானதொரு விடயம். இலட்சியவாதமாக அணுகினால், பெண்களுக்கு வருமானமிருந்தால் அவர்களுக்கு பொருளாதார சுதந்திரம் கிடைக்கும், பொருளாதார சுதந்திரம் கிட்டினால் அவர்கள் சமூக விடயங்களில் பங்கெடுத்துக்கொள்வார்கள், சமூக விடயங்களில் பங்கெடுத்துக்கொண்டால் பெண்ணுரிமை சார்ந்த விடயங்கள் பற்றிக் குரல் கொடுப்பார்கள் எனக் கூறிக் கொண்டு போகலாம். ஆனால், நடைமுறையில் நாம் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பார்ப்பது பெண்கள் வருமானமீட்டுகின்றபொழுது அவர்கள் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்படுவதற்கான சாத்தியங்கள் அதிகரிக்கின்றன என்பதையே. எனவே, நான் பார்த்த இந்தப் பெண்கள் பொருளாதார சுதந்திரத்தை அடைவதற்கான வருமானத்தை ஈட்டவில்லை. தங்கள் பொழுதைப் போக்குகிறார்கள். அவ்வளவுதான். புனரமைப்பின் பெயரால் நடத்தப்படும் இந்த சிறுமுதலீட்டுத் திட்டங்களில் நான் பார்த்தது இதைத்தான்.

dushy.gnanapragasam@thaiweedu.com

முதலாவது இரத்தப் போக்கு

- மாதவிடாய் -

மாதவிடாய் என்ற சொல் எப்படி உருவாகியது? என்ன விடாய் அது? இதை உருவாக்கியவர்களது மாதவிடாய் பற்றிய புரிதல் என்ன? அன்றிலிருந்து இன்று வரை மாதவிடாய் பற்றிய தமிழ்ச்சமூகத்தின் விளக்கம் என்ன? ஒவ்வொரு மாதவிடாய்க் காலத்திலும் பெண்களுக்கு என்ன நடக்கிறது, அவர்கள் என்ன உணர்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றிய சமூக விளக்கம் என்ன? மூன்று நாட்களோ, அதற்கும் கூடுதலான நாட்களோ உடலின் ஒரு பகுதியிலிருந்து சூடான குருதி வெளியேறிக் கொண்டிருக்கும். அதனை 'மறந்து' அத்தனை நாளாந்தக் கடமைகளையும் இன்னோரன்ன பல காரியங்களையும் செய்து கொண்டிருக்கும் பெண்களது அந்த நாட்களைப் பற்றியும் அதன் சிரமங்களைப் பற்றியும் பெண்களே பேசுவதில்லை. பேசாத - பேசக்கூடாத ஒரு விடயமாகவும், ஒளித்து மறைத்து வைக்கப்படும் தீட்டாகவும், பெண்களது தனிப்பட்ட ஒரு பிரச்சினையாகவும் சமூகத்தால் ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு விடயமாகவுமே மாதவிடாய் நடத்தப்படுகின்றது.

பெண்களது உடலியல் - உயிரியல் சார்ந்த விடயமான மாதவிடாய்க்கு (வேறு மரியாதையான தமிழ் சொல் என்னால் கண்டு பிடிக்க முடியாததால் அனைவருக்கும் பரிச்சயமான இந்தச் சொல்லையே பாவிக்கின்றோம்) வழங்கப்படும் சமூக பொருளாதார, அரசியல் பரிமாணங்கள் - மதிப்பீடுகள் இன்று பெரும்பாலும் எதிர்மறையானவையாகவே இருக்கின்றன. மாதவிடாயைப் பேசாது விடல், தேசிய அபிவிருத்திப் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் தீட்டங்களில் கணக்கிடாது விடல், மாதவிடாயைத் தீட்டாக்குவதன் மூலம் அதனைக் கொண்டிருக்கும் பெண்களை தீட்டாக்குவதும் பாரபட்சப்படுத்துவதுமான மத, இன, கலாசார அரசியல்கள், பெண்களின் மாதவிடாய்க்கு உதவுவதாகக் கூறி மாதவிடாய்த்துண்டுகளை (Sanitary Napkins) விற்பதன் மூலம் பணம் குவிக்கும் பொருளாதார அரசியல் என பெண்களது உடல் நலன்சார் இவ்விடயத்தை பலரும் தமக்கான விடயமாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இவற்றுக்கெல்லாம் ஆதரவாக எமது தமிழ்ச்சமூகமும் தமது மகள்மாரின் முதலாவது மாதவிடாயை அதாவது முதலாவது இரத்தப் போக்கைப் பற்றிய சரியான புரிதல்கள் இன்றி ஏதோவொரு காலங்கடந்த கலாசாரச் சடங்கின் நினைவுக்கு இயலுமானவரை மத, ஊடக நவீன சாயங்கள் பூசிச் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சாமத்தியச் சடங்கு, சாமத்தியக் கலியாணம் என்ற பெயரில் கொண்டாடப்படும் முதலாவது மாதவிடாயைப் பற்றித் தான் இங்கு குறிப்பிடுகின்றோம்.

முதலாவது இரத்தப் போக்கை சடங்காகக் குவதில் முதன்மைப்படுத்திக் கூறப்படும் காரணம் பெண்ணின் இரத்தப்போக்கு தீட்டென்பதும், இதனைத் தூய்மைப்படுத்த துடக்குக் கழிக்க வேண்டும் என்பதுவும் ஆகும். எது தீட்டு? மாதவிடாய் இரத்தம் தீட்டென்றால் அதனுடன் வெளிவந்த மனிதர்கள் அனைவருமே தீட்டில்லையா? எங்களது சமூகங்களைத் தவிர இந்த உலகில் வேறு மனிதர்கள் இல்லையா? மாதவிடாய் இரத்தத்தையும் அதனுடன் வெளிவந்த மனிதர்களையும் தீட்டென்று கருதாத சமூகங்கள் இந்த உலகில் எத்தனை இருக்கின்றன. துடக்கு கழிக்கப்படாமல் வாழ்ந்த,

வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பல்லாயிரம் கோடி பெண்கள் இவ்வுலகில் வாழவில்லையா, திருமணம் செய்யவில்லையா, குழந்தைகள் பெறவில்லையா? அவர்களால் ஆரோக்கியமான சமூகங்கள் உருவாக்கப்படவில்லையா? பலநாடுகளுக்கும் போய் பலதரப்பட்ட மனிதர்களுடன் வாழக்கிடைத்த பின்னரும் வெளிநாடுகளில் வாழும் எமது புலம்பெயர் சமூகத்தவர்களும் இந்த தீட்டுக் கழிப்பை நம்பிக் கொண்டிருப்பதும் இதனைக் கலாசாரமென்று பின்பற்றுவதும் அவமானமில்லையா? உண்மையில் தீட்டென்று ஒன்று கண்ணுக்குத் தெரியாது

ஊர்வாய்க்குப் பயந்து நுண்கடன் எடுத்து மகளுக்கு சாமத்தியக்கலியாணம் செய்யும் போரால் கணவனை இழந்த வறிய பெண்கள் தொடங்கி நட்சத்திர உல்லாச விடுதிகளில் கொண்டாட்டம் வைப்பவர் வரை நம் நாட்டவரும், வானூர்தியில் மகளை ஏற்றி இறக்கி, வானூர்தியிலிருந்து மகளுக்குப் புத்தாவி, வெளிநாட்டிலும் பிறகு ஆறுதலாக இலங்கைக்கு வந்து இன்னொரு விழாவும் எடுக்கும் புலம்பெயர் தமிழ்ச்சமூகமுமாக பெண்களது முதலாவது இரத்தப்போக்கைக் கேலிக்கூத்தாக்கும் ஆடம்பர நாடகம் வளர்ந்து கொண்டே

எங்கேயோ தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது என்றால் அதனை நீக்கும் தகைமை யாருக்கு இருக்கின்றது? பெண்ணின் இரத்தத்துடன் உறவு கொண்டு பெண்ணின் இரத்தத்துடன் வெளியேறி உருவாகிய ஒருவருக்கு எப்படி அந்தத் தகைமை வரும்? 'தீட்டுடன்' வெளியேறி 'தீட்டுப்பெற்ற' மனிதர்களது கால்பட்ட இந்த முழுப் பூவுலகையும் (அது மட்டுமல்ல தீட்டுடன் பெண்கள் வானத்தில் பறப்பதால் முழு வானமும் கூடத் தீட்டாகத்தான் இருக்கும்) தீட்டுக்கழிப்பதென்றால் பெண்களது மாதஇரத்தப் போக்குடன் வெளியேறாத ஒரு வேற்றுக் கிரகவாசிதான் வரவேண்டும்.

இன்று இலங்கையிலோ வெளிநாடுகளிலோ பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளுக்கு சாமத்தியச்சடங்கு செய்வதில் காட்டும் ஈடுபாட்டில் பிள்ளையின் நலனை விட மேலோங்கிக் காணப்படுவது சுய தம்பட்டமேயாகும்.

போகின்றது.

சாமத்தியக் கலியாணம் என்கின்ற பெயரில் தமது மகள்மாரையே ஒரு கவர்ச்சிப் பொருளாகவும், பாலியல் பண்டமாகவும் காட்சிப்படுத்தி விட்டு அவள் சுயமாகத் தனது ஆடைகளைத் தெரிவு செய்யும் போதும், பாலியல் ஈர்ப்புக்குள்ளாகும் போதும், காதலிக்கும் போதும் அதனை விமர்சிப்பதும் எதிர்ப்பதுமான எமது சமூகங்களின் இரட்டை நியாயங்களும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டியவை.

எமது மகள்மாரது கல்வி மற்றும் பிறதுறை சார்ந்த ஈடுபாடுகளைக் பாராட்டுவதிலும் கொண்டாடுவதிலும் விட நாம் வழங்கும் அதியுச்ச பாராட்டாக அவள் முதலாவது இரத்தப்போக்கைக் கொண்டாடுவது அமைகின்றது. அவரவருக்குரிய தனித்தன்மையான அழகு ஆற்றல் திறனுடன் எமது மகள்

**கமலா வாசுகியுடன்
செ. சுமித்ரா**

மட்டக்களப்பு

ஈழத்தில் இயங்கிவரும் சமூகச் செயற்பாட்டாளர்களும் பெண்ணிலைவாதிகளுமான இவர்களில் வாசுகி ஓர் ஓவியர். சுமித்ரா ஓர் ஆய்வாளர்.

மார் வெளிப்படுத்தப்படாது அந்தத்தக் காலத்து இந்திய சினிமாத் கதாநாயகிகளாக பாவனை பண்ணி வெளிப்படுத்தப்படுகின்றனர். அதிலும் கதாநாயகனுக்குத் தன்னைப் படைக்கக் காத்திருக்கும் கதாநாயகிகள் போன்று நடக்கச் சொல்லி வீடியோ படங்கள் எடுக்கின்றோம். சினிமாப் படத்தில் கதாநாயகியை பல்லக்கில் வைத்துத் தூக்கினால் நாங்களும் பல்லக்குத் தூக்குவது, தண்ணித் தொட்டிக்குள்ளால், பற்றைக்குள்ளால், சேலைக்குள்ளால் காதல் பார்வை பார்க்க வைப்பது என்று இளம் ஆண் படப்பிடிப்பாளர்கள் எங்களது பிள்ளைகளைப் படுத்தும் பாடு அளவிட முடியாதது. அதற்குப் பின்னணியாக விரசமான பெண்களைத் துகிலுரியும், வார்த்தைகளால் பாலியல் பலாத்காரம் புரியும் பாடல்களைப் போட்டுத் தொகுப்பாக்குகின்றோம். அதனைக் குடும்பமாக இருந்து பார்த்து மகிழ்ந்து பேணிப் பாதுகாக்கின்றோம். இது எங்கள் கலாசாரமாம்.

இந்தக் கொண்டாட்டங்களுக்கும் முதலாவது இரத்தப் போக்குக்கும் என்ன தொடர்பு? பெண் உடலியல் ரீதியான மாற்றத்தால் பாலியல் உறவுக்குத் தயாராகும் சந்தர்ப்பத்தில் அந்தப் பெண்ணை ஒரு 'பாலியல் பண்டமாக' உணரப்பண்ணி, மற்றவர்களுக்கும் அதைப் பகிரங்கப்படுத்துவதைத் தெரிந்து செய்கின்றோமா? தெரியாமல் செய்கின்றோமா? இனப்பெருக்க சுகாதாரம், உடலுறவு, கர்ப்பம் போன்ற விடயங்கள் பற்றிய எந்த நேர்மையான அறிவுட்டல்களுமில்லாத ஆண்களுக்கு சுகமளிப்பதற்கென்று படைக்கப்பட்ட பொருளாகப் பெண்ணைப் புனையும் இந்தச் சடங்குகள் எமக்குத் தேவையா? இந்தச்சடங்கிற்கு அடுத்த நாளிலிருந்து வாழ்க்கைக் காலம் முழுவதும் அந்தப் பெண் தனது மாத இரத்தப் போக்குடன் படப்போகும் அவதிகள் பற்றிச் சிந்திக்கத் தேவையில்லையா?

பெண்ணுடைய இந்த உடலியல் மாற்றம் பற்றி நாங்கள் என்ன விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றோம்? முதலாவது மாதவிடாயைத் தொடர்ந்து வரும் மாதவிடாய்களும், திருமணத்தின் மூலமான பாலியல் உறவு, கர்ப்பம், கருச்சிதைவு, கருக்கலைப்பு என மாதவிடாய் நிற்கும் காலம் வரைக்கும் பெண்ணுக்கு உடல் - உளரீதியாக ஏற்படும் குழப்பங்கள், சிரமங்கள், சிக்கல்களைப் பற்றி நாம் ஆரோக்கியமாக விளங்கிக்கொள்வதும் முக்கியமானது.

முதலாவது மாதவிடாயைக் கொண்டாடி முடித்ததிலிருந்து ஒரு பெண் பிள்ளை இரத்தப்போக்கு வெளியே தெரிந்துவிடுமோ என்ற பயத்துடன் பாடசாலை செல்வதில் பெண்களுக்கான சவால் தொடங்குகின்றது. அதற்குப் பாவிக்கும் மாதவிடாய்த் துண்டுகளை ஒழித்து மறைத்துக்கழுவிக் காயவைப்பதும்) அவற்றை எப்படி எங்கே அகற்றுவது என்ற நடைமுறைக் குழப்பங்களும், இந்த விடயத்தைக் காரணங்காட்டி லீவு எடுக்கலாமா விடலாமா என்று குழம்புவதும் எமது பெண்களுக்கான

தொடர்தல் 73ம் பக்கம்

**அனைத்துலகப்
பெண்கள் நூள்
சிறப்புப் பகுதி**

அனைத்துலகப்
பெண்கள் நூள்
சிறப்புப் பகுதி

நாட்டியக்கலாமணி வசந்தா டானியல்

படம்: டிஜி கருணா

சர்வதேச மகளிர் தினத்தை முன்னிட்டு இம் மாத ஆழத்து முத்துக்கள் பகுதியில் யாரைப் பற்றி எழுதலாம் என்று யோசித்த போது அதற்கு இலகுவாகப் பொருந்தி வந்தவர் நாட்டியக்கலாமணி வசந்தா டானியல் அவர்கள். தான் முறைப்படி பயின்ற பரதநாட்டியத்தின் மூலம் சமுதாயத்தில் விழிப்புணர்ச்சியையும் எழுச்சியையும் ஏற்படுத்தியவர்களில் முதன்மையானவர். நேரிய சிந்தனை, தன்னம்பிக்கை, சீரிய ஆற்றல், இவற்றுடன் துணிவு மிக்க ஒருவர்.

சாவகச்சேரியைச் சேர்ந்த இளையதம்பி தேவேந்திரசிங்கம் பியுவல் மற்றும் கண்டியைச் சேர்ந்த தென்னக்கோன் முதியான் சிலாகே பேபிநோனா இணையரின் மகளாக வசந்தாதேவி என்ற வசந்தா பிறந்தார். சங்கீதத்திலும் புல்லாங்குழல் இசையிலும் தேர்ச்சிபெற்ற இவரது தந்தையார் மகளைக் கலைத்துறையில் ஈடுபடுத்தியதில் வியப்பேதும் இல்லை. வாழ்வின் நெறிமுறைகளைக் கற்றுத் தேர்வதற்காகவே அன்றிகலையை வியாபாரப் பொருளாக்கக்

- ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன் -

கூடாது என்ற கோட்பாட்டில் வளர்ந்த பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். வேலை செய்யும் இடத்தில் தமிழில் தான் கையெழுத்து இடுவேன் என்று உரிமைகளுக்காகப் போராடுபவராகவும் தமிழுணர்வு மிக்கவராகவும் இவரது தந்தையார் இருந்த காரணத்தினால் பெண் விடுதலை, பெண் சுதந்திரம் மற்றும் சமூக சீர்கேடுகள் களைதல் போன்ற வற்றுக்காக வசந்தா டானியல் குரல் கொடுத்து வந்துள்ளார்.

கந்தப்பனை மெதடிஸ்த பாடசாலையில் ஆரம்பக்கல்வியைக் கற்ற வசந்தா டானியல் 1958ல் இலங்கையில் இடம்பெற்ற இனக்கலவரத்தைத் தொடர்ந்து சாவகச்சேரிக்கு குடும்பத்தாருடன் குடிபெயர்ந்தார். யாழ். வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் உயர் தரத்தில் பயின்ற இவர், கல்லூரியில் இடம்பெற்ற நடன நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்றியதுடன் கல்லூரியின் வலைப்பந்தாட்ட, பாடமின்டன் அணிகளிலும் தெரிவாகித் தன் தடங்களைப் பதிக்க ஆரம்பித்தார்.

பிரபல நடன ஆசிரியர் திரு. ஏரம்பு சுப்பையா மற்றும் திருமதி திரிபுரசுந்தரியோகானந்தன் ஆகியோரை ஆரம்பக் குருவாக ஏற்று இவர் நடனம் பயில ஆரம்பித்த போது இவருக்கு வயது ஒன்பது. பரதநாட்டியத்தின் மீது ஏற்பட்ட அத்த ஆர்வம் காரணமாக மிக இளவயதிலேயே இந்தியா சென்று பத்மஸ்ரீ K.N. தண்டாயுதபாணிப்பிள்ளை அவர்களிடம் குருகுலவாசம் மூலம்

முறைப்படி நாட்டியத்தின் சகல நுணுக்கங்களையும் கற்றுத் தேர்ந்தார். கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சார்ந்தவராக இருந்த போதிலும், அந்நாட்களில் தான் இந்து சமயம் குறிந்த ஆழமான பார்வை தனக்குக் கிடைத்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். நாட்டியம் மட்டுமல்லாது நடனவாங்கம், நடன அமைப்பு, இசையின் நுணுக்கங்கள், ஒளியமைப்பின் பயன்பாடு போன்ற நாட்டிய நிகழ்வொன்றின் சகல பக்கங்களையும் மிகவும் நேர்த்தியாக ஆசிரியர் தண்டாயுதபாணிப்பிள்ளை அவர்களிடம் கற்றுக் கொண்டார்.

இதனது நீட்சியாக,

தன்னிடம் நடனம் பயின்ற மாணவிகளுடன்

ஊர் ஊராகச் சென்று தமிழுணர்வு மிக்க

நாட்டியங்களை நிகழ்த்தினார்.

இக்கால கட்டத்தில் இவரது வீடு

இராணுவத்தால் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது.

இந்தியாவில் ஆசிரியரிடம் பயின்ற நாட்களில் சக மாணவிகளில் ஒருவரான, இன்றைய தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதா அவர்கள் மேடையேற்றிய 'காவிரி தந்த கலைச்செல்வி' என்ற நாட்டிய நாடகத்திலும் நடிகை ஸ்ரீவித்யா போன்றவர்களுடனுடன் இணைந்து ஆசிரியர் தண்டாயுதபாணிப்பிள்ளை அவர்களின் வழிகாட்டலில் 'குறவஞ்சி' நாட்டிய நாடகம் போன்ற பல நடனங்களில் இவர் பங்கேற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

குருகுலவாசம் மூலம் பரதநாட்டியமும் நடனவாங்கமும் பயின்ற இவர் அதில் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்றதோடு குருவினால் 'நாட்டியக்கலாமணி' என்ற பட்டமும் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

1968ல் நாடு திரும்பிய இவர் தனது 17வது வயதில் பரதநாட்டியத்தில் அரங்கேற்றம் செய்தார். போதகர் ஜெயசிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் நுணாவில் மெதடிஸ்த தேவாலயக் கட்டிட நிதிக்காக இவரது அரங்கேற்றம் இடம்பெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து மே 05, 1968 அன்று நாட்டியக்கலாலயம் என்ற நாட்டியப் பாடசாலையை சாவகச்சேரியில் வசந்தா டானியல் ஆரம்பித்தார்.

கலை, விளையாட்டு மட்டுமல்லாது தனது இரு பெண் பிள்ளைகளுக்கும் வீரத்தையும் தமிழ் உணர்வையும் இவரது தந்தையார் ஊட்டி வளர்த்தார். சிறு வயதிலேயே மோட்டார் சைக்கிள், மோட்டார் வாகனம் ஓட்டக் கற்றுக் கொடுத்ததுடன் துப்பாக்கி சுடுதல் பயிற்சியையும் அவர் பிள்ளைகளுக்கு வழங்கியிருந்தார். 1969ல் சொலமன் குணம் டானியல் என்பவரைக் காதல் திருமணம் செய்து கொண்ட இவருக்கு ஏர்னஸ்ட் ஜெயபாலன், சொலமி பிரியதர்ஷினி என்ற இரு பிள்ளைகள் உள்ளனர்.

யில் தெரிவித்திருந்தார்.

இதே காலகட்டத்தில் பல்வேறு நடனங்களையும் அறியும் நோக்கில் பிரபல சிங்கள நடனமேதையான வஜீரா சித்திரசேனா அவர்களிடம் கண்டிய நடனத்தையும் இவர் கற்றுக்கொண்டார். இதன் அடியொற்றி நாட்டியக்கலாலயத்துக்காக மதங்களின் தத்துவங்களை விளக்கும் 'தயை' என்ற நாட்டிய நாடகத்தை இவர் அரங்கேற்றினார்.

நாட்டியக்கலாலயத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்ணை மாணவியாகச் சேர்த்துக் கொண்டதால் பெரும் இன்னல்களுக்கு ஆளானார். இவ்வாறு சமுதாய நன்னெறிகளைக் கற்றதோடு நிலலாது அதனைச் செயலிலும் காட்டி வருபவர் வசந்தா டானியல். இதனது நீட்சியாக, தன்னிடம் நடனம் பயின்ற மாணவிகளுடன் ஊர் ஊராகச் சென்று தமிழுணர்வு மிக்க நாட்டியங்களை நிகழ்த்தினார். இக்கால கட்டத்தில் இவரது வீடு இராணுவத்தால் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது. மிகுந்த நெருக்குவாரத்துக்கு மத்தியில் அவசர அவசரமாக நாட்டை விட்டு வெளியேறி மாலைதீவில் இவர் தஞ்சம் புகுந்தார். அங்குள்ள முஸ்லிம் பிள்ளைகளுக்கும் பரதம் பயிற்றுவித்ததுடன் இவர் மாலைதீவு தேசிய கலாச்சார அணியினருக்காக ஒரு நடனத்தையும் அமைத்துக் கொடுத்திருந்தார்.

1986 மார்ச்சுமீயில் கனடாவுக்குக் குடியேற்ற வசந்தா டானியல் இங்கும் நாட்டியக்கலாலயத்தை ஆரம்பித்து பல மாணவிகளுக்கு அரங்கேற்றம் செய்வித்தார். ஆயினும், அரங்கேற்றத்தை மையப்படுத்தி மாணவர்களைத் தயார்ப்படுத்தும் வழமையில் இருந்து மாறுபட்டு நடனவாங்கம், பாடல் மற்றும் பக்கவாத்தியங்களிலும் சிறப்புற அவர்களை வழிநடத்துபவர். இவரைப் போலவே இவரது மாணவர்களும் சமுதாய நெறிகளைப் பின்பற்றி நடக்கலானார்கள்.

வேறும் இதிகாசங்களையும் புராணங்களையும் மட்டும் நாட்டிய நாடகம் ஆக்காது, சமுதாயத்துக்குச் செய்திகள் சொல்லும் நாட்டிய நாடகங்களையே இவர் பெரும்

தொடர்தல் 73ம் பக்கம்

நாட்டியக்கலாமணி...

72ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

பாலும் மேடையேற்றினார். இயற்கையை அழிவுகளிலிருந்து பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதைக் கருவாகக் கொண்ட பஞ்சபூ தங்கள், 'Moods and Rhythms of Nature' மற்றும் மனித உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் 'Reflection of the Soul' மேலும் Secret Daughter என்ற ஆங்கில நாவலைத் தழுவி 'தாய்மை' ஆகிய நாட்டிய நாடகங்களை ஆக்கி, நாட்டியக்கலாயத்தின் ஆண்டு நிகழ்வில் அரங்கேற்றினார். இவை தவிர பேராசிரியர் சுப்பிரமணியம் எழுதி, இசையமைந்த 'புத்தருக்கு அஞ்சலி' என்ற நாட்டிய நாடகத்தையும் தன் நாட்டியப் பள்ளிக்காக மேடையேற்றினார்.

பல்வேறு அமைப்புகளுக்காக நாட்டிய நாடகங்களை உருவாக்கி மேடையேற்றிய இவர் தமிழர் வகைகூறவை நலையத்தினருக்காக ரதன் எழுதிய 'மேழி', சிவரமணியின் கவிதைகளைக் கொண்டு 'சொல்லாத சேதிகள்', திருமாவளவன் எழுதிய 'பெண்' ஆகிய பெண்ணியம் சம்பந்தமான நாட்டிய நாடகங்களை மேடையேற்றியிருந்தார். இவற்றுக்கு ஏனோகா பாலச்சந்திரன் இசையமைப்பு செய்தார்.

கனடாவில் யாழ். இந்துக்கல்லூரி கலை விழாவுக்காக பொன்னையா விவேகானந்தன் எழுதிய 'ஆன்மபலம்', 'நதிமகள் நர்த்தனம்', 'உயிர்ப்பு', ஹாட்லிக் கல்லூரிக் கலைவிழாவுக்காக 'இனியும் பொறுப்பதோ', தமிழீழச்சங்கத்துக்காக 'விடுதலை', 'சுதந்திர தாகம்', 'பாரதியார் பாடல்கள்', உலகத் தமிழர் இயக்கத்துக்காக 'திலீபன்

நினைவு' போன்ற நாட்டிய நாடகங்களை இவர் மேடையேற்றினார்.

இவை தவிர, விவேகானந்த சபையினருக்

காக 'விவேகானந்தரின் வாழ்க்கை வரலாறு' என்ற நாட்டிய நாடகத்தையும் வசந்தா டானியல் வழங்கியிருந்தார். ஏழு மொழிகளில் அமைந்த இந்நாட்டியத்தில் 65 மாணவிகள் பங்கேற்றிருந்தனர். மேலும் யோர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற அம்பேத்கரின் நினைவு விழாவில் 70 மாணவிகளைக் கொண்டு இவர் அமைத்த நடனம் வந்திருந்த ஐக்கிய நாடுகள் சபை பிரதிநிதிகளால் பாராட்டப்பெற்றதும், இந்நடனத்துக்கான இசை ஹொலிவுட்டில்

பதிவாக்கப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நாட்டிய நாடகத்தின் பெயர் Foot prints he left behind.

இவற்றின் உச்சமாக இசையை மையமாகக் கொண்ட மிகக் கடினமான 'ராகம் தானம் பல்லவி' என்ற இவர் அமைத்த நடனம் இன்னொரு பரிமாணத்துக்கு இவரை

டியத்தில் மேற்கொண்டாலும் இவர் தனது நாட்டிய நாடகத்தில் ஓடி, கதக், கதகளி, குச்சிப்பிடி, கண்டிய நடனம் போன்ற நடன வடிவங்களையும் உள்ளடக்கினார். 'வானவில்' நிகழ்ச்சிக்காக மேடையேற்றிய 'சிற் பக் கூடத்தில் ஒருநாள்' மற்றும் சமஉரிமை இயக்கத்தினருக்காக மேடையேற்றிய 'யாவரும் கேளிர்' என்பன அவரது நாட்டியத் தேடலை அறியச் செய்தன. 'யாவரும் கேளிர்' நாட்டிய நாடகத்தில் தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் எழுதப்பட்ட கவிதாவிருக்கு நடனம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. தமிழ்க்கவிதையை ஓளவையும் ஆங்கிலக் கவிதையை மாயா அஞ்சலோவும் யாத்திருந்தனர்.

தான் பயின்ற நடனத்தை சமூக மேம்பாட்டுக்காகப் பயன்படுத்திய வசந்தா டானியல் அவர்களுக்கு சுயாதீன கலைத் திரைப்படக் கழகத்தின் அகேனம் வாழ்நாள் சாதனை யாளர் விருது, கனடா - தென்மராட்சி மன்றத்தின் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது, பாண்டிச்சேரி கலை இலக்கிய மன்றத்தின் நாட்டிய சேவைக்கான விருது, சுற்றாடல் துறை அமைச்சின் சிறந்த நடன ஆசிரியைக்கான விருது, முருகன் கோவில் சபையினரின் சிறந்த நடன ஆசிரியைக்கான விருது என்பன கிடைத்துள்ளன.

நாட்டியத்தில் புதுமைகள் செய்து, சொல்லாத பல சேதிகளைச் சொன்ன நாட்டியக் கலாமணி வசந்தா டானியல் அவர்களை பெண்கள் நாள் சிறப்பிதழில் பதிவு செய்வதில் தாய்விடு பெருமை கொள்கிறது.

sriskandan@thaiveedu.com

முதலாவது இரத்தப்...

71ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

மாதாந்த சவால்களாகும். வாழ்க்கைக்காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 500 தடவைகளுக்கு மேல் உடலிலிருந்து இரத்தம் வெளியேறுவதும் அந்த நாட்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட வயிற்றுவலிகளும் இதைப்பற்றி கல்வித் தளங்களிலோ, வேலைத்தளங்களிலோ பேசமுடியாத போலியான ஒளிவும் மாதவிடாய்த் துண்டுகளை பணம் கொடுத்து வாங்கவும், சுகாதாரமான முறையில் பாவிக்கவும், மாற்றவும், அகற்றவும் இயலாச் சூழல்களில் பெண்கள் அந்த நாட்களைச் சாதாரணமானது போல் காட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பும் இந்தச்சாமத்தியக் கொண்டாட்டங்களால் மறைக்கப்படும் உண்மைகளாகும்.

தத்தம் சமூகப் பெண்களின் ஆரோக்கியமான இனப்பெருக்க நலன்களைப் பற்றி நேர்த்தன்மையாகப் பேச விரும்பாமல், அதற்குரிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில் அக்கறைப்படாமல், சிந்திக்க முடியாத, சிந்திக்கத் தெரியாத, சிந்திக்க விரும்பாத சமூகமாக நாங்கள் இருந்து கொண்டு போலியாக எமது இன கௌரவத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டும், மற்றவர்கள் எங்கள் கலாசாரத்தை இழிவுபடுத்துகின்றார்கள் என்று புலம்பிக் கொண்டும் இருப்பதில் என்ன பிரயோசனம்?

எமது பிரதேசங்களில் அரச அலுவலகங்களை பாடசாலைகளை அமைத்தவர்களும், நிர்வகிப்பவர்களும், கடைகள் போக்குவரத்து சேவைகளை நடத்துபவர்களும் என அனைவரும் தத்தமது பெண் பிள்ளைகளதோ, சகோதரிகளதோ முதலாவது இரத்தப்போக்கை அமர்க்களமாகக் கொண்டாடியவர்களாகவே இருப்பர், அல்லது தாமே கொண்டாடப்பட்டவர்களாகவும் இருப்பர். ஆனால் அந்தக் கொண்டாட்டத்தைப்பற்றிப் பகுத்தறிவுடன் சிந்தித்து அதனைத் தாண்டி பெண்களது மாத இரத்தப்போக்குப் பற்றி நேர்மையாகச் சிந்திப்பார்களாக இருந்தால் மட்டும் தான் போலித்தனங்களற்ற, பெண்கள் மனிதர்களாகத் தலைநிமிர்ந்து வாழக்கூடிய ஒரு கௌரவமான சூழலைக் கட்டியெழுப்ப முடியும்.

எனவே எங்களது மகள்மார் முதலாவது இரத்தப்போக்கை கண்டது எங்களுக்கு சந்தோசமென்றால் அதனை நாம் நேர்வழியில் தெரிவிப்போம்.

அவளது முதலாவது இரத்தப் போக்கைக் கொண்டாடச் செலவளிக்கும் பணத்தை அவள் வாழ்நாள் முழுவதும் பாவிக்க இருக்கும் மாதவிடாய்த்துண்டுகளை வாங்கவும் அவளது இனப்பெருக்க நலன்களுக்காக வுமான சேமிப்பாக்குவோம்.

எங்களிடம் பணம் அதிகம் இருந்தால் அவள் படிக்கும் பாடசாலைக்கு மாதவிடாய்த்துண்டுகளை அகற்றும் இயந்திரத்தை வாங்கிக் கொடுப்போம். அவளது பாடசாலை மாணவிகளுக்கு இலவசமாக மாதவிடாய்த்துண்டுகள் கிடைக்கச் செய்வோம்.

அதைவிடவும் அதிகம் பணம் இருந்தால் ஏனைய பாடசாலைகள், வைத்தியசாலைகள், பஸ்தரிப்பு நிலையங்கள் போன்ற பொதுவான இடங்களில் பெண்கள் அருவருப்பின்றி பாவிக்கக் கூடிய கழிவறைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்போம்.

அதைவிடவும் மிகமிக அதிகமாகப் பணம் இருந்தால் எங்கள் சமூகப்பெண்கள் நிம்மதியாகவும் கௌரவமாகவும் அவர்களது மாதஇரத்தப் போக்குகளை அனுபவிக்கக் கூடிய தேவைகளை இலகுவாக்கும், நிறைவேற்றும் பொதுநிதியத்தை ஆரம்பிப்போம்.

புலம் பெயர் தமிழர்கள் தமது மகள்மாரின் முதலாவது இரத்தப்போக்கைத் தாம்

வாழும் நாட்டிலும், இலங்கையிலும் கொண்டுவதற்குப் பதிலாக மேலே கூறியவற்றைச் செய்வது இலங்கையில் வாழும் அவர்களது சமூகத்தினரை உண்மையாகக் கௌரவப்படுத்துவதாக அமையும்.

மாதவிடாய் இன்றி மனிதர் இல்லை. பெண்களது ஒவ்வொரு மாதஇரத்தப்போக்குமே சமூக பொருளாதார அரசியல் ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டியவை. அதற்கு மதிப்பு அங்கீகாரம் வழங்கல் என்பது அந்த விடயத்தை முடிமறைத்து அலங்கரித்துக் கொண்டாடுவதல்ல. மாறாக பெண்கள் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் ஆரோக்கியமான வகையில் சிரமங்களற்ற மாதஇரத்தப்போக்குகளைக் கடந்து வாழக்கூடிய சேவைகளையும் சூழலையும் ஏற்படுத்துவதேயாகும். மாதவிடாய்க் காலத்தில் அசௌகரியங்களை அனுபவிக்காது கல்வியைத் தொடரவும் சகலவிதமான வேலைகளைச் செய்யவும் பயணங்களை மேற்கொள்ளவுமான ஏற்பாடுகளைச் செய்தலே கௌரவமான சமூகத்துக்கு உகந்தது ஆகும்.

முடநம்பிக்கைகளா பகுத்தறிவா எமது சமூகங்களுக்கு சுயமரியாதையையும் பெருமையையும் தரும் என்று தீர்மானிப்போம். எமது மகள்மாரை, எமது பெண்களைத் தீட்டென்று கூறும் மாயையையும் பாலியல் பண்டமாக்கும் சடங்குகளையும் களைந்து வாழ்வோம். நேர்மையான கௌரவமான சமூகத்தை உருவாக்குவோம்.

தாய்விடு பத்திரிகை பற்றிய விமர்சனங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம். விமர்சனங்கள் எம்மை ஓர் ஆரோக்கியமான பாதையில் இட்டுச்செல்லும்.

E-mail: info@thaiveedu.com
Fax: 416-849-0594
Tel: 416-646-3422

www.inayam.net

- கலை விழாக்கள்
- எழுச்சி நிகழ்வுகள்
- ஊர்ச்சங்க ஒன்றுகூடல்கள்
- திருவிழாக்கள்
- கொண்டாட்டங்கள்
- நடன, நாடக, இசை விழாக்கள்
- குடும்ப நிகழ்வுகள்
- மரணச் சடங்கு நிகழ்வுகள்

எதுவானாலும்,

இணையம் .net மூலமாகத் தொரியப்படுத்துங்கள்.

உங்களுக்கு அனுசூலமான இடம், காலம், நேரங்களில் ஏனைய நிகழ்வுகள் திட்டமிடப்பட்டுள்ளனவா என்பதை முன்கூட்டியே அறிந்துகொண்டு உங்கள் நிகழ்வுகளை நிர்ணயித்துக் கொள்ளுங்கள்.

முன்கூட்டியே **inayam.net** இல் பதிவு செய்துகொள்வதன் மூலம் ஏனைய நிகழ்வுகளோடு போட்டிகள் உருவாகுவதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

உங்கள் நிகழ்வுகள் திருப்திகரமாக நடந்தேறுவதற்கு பங்குபெறும் மக்களின் அனுசூலம் முக்கியமானது.

இதைக் கருத்திற் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட ஒருங்கிணைப்புத் தளமே **inayam.net**

முயற்சி செய்யுங்கள்!

முற்றிலும் இலவசம்

inayam
416-400-6406

வானொலிக்குயில் ராஜேஸ்வரி சண்முகம்

பாடசாலை நாட்களிலேயே நாடகத்தில் நாட்டம் மிக்க கொண்ட மாணவியாக இருந்த ராஜேஸ்வரி பிச்சாண்டி தனது 14வது வயதில் ஒரு சிறுமியாக இலங்கை வானொலியின் கலைஞர் தெரிவுக்கு வந்திருந்தார். குரல் தெரிவின் நடுவர்களாக இருந்தவர்கள் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியும் சானாவும். பங்கேற்க வந்திருந்தவர்களுக்கு வாசித்துக்காட்ட வேண்டிய பிரதிகள் வழங்கப்பட்டன. பிரதிகளை வாசித்து தங்களை பழக்கப்படுத்திக் கொண்டவர்கள் அவர் வந்த நேரம் வந்ததும் இரண்டு மூன்று வரிகளை வாசித்துக் காட்டிய பின் போய் அமரும்படி கோரப்பட்டனர்.

சிறுமி ராஜேஸ்வரியின் நேரம் வந்தது. இரண்டு மூன்று வரிகள் வாசித்த பிறகுமே போய் உட்கார் என்னும் வார்த்தை சானாவின் வாயில் இருந்து வரவில்லை. இன்னும் இரண்டொரு வரிகளைக் கூறட்டும் கேட்போம் என்றிருப்பதாகப் பேராசிரியருக்குத் தோன்றி இருக்கிறது.

அந்த சின்னப்பெண்ணுக்குள் இருந்து வெளிவந்த குரலின் உணர்வும் இனிமையும் சானா அவர்களைக் கவர்ந்திருக்கிறது. கடிதம் வரும் என்று அனைவரும் அனுப்பப்பட்டனர்.

பாடசாலைகளுக்கிடையிலான நாடகப் போட்டி நடைபெற்றபோது பிரதம விருந்

தினராக வந்திருந்தவர் சானா அவர்கள். கண்ணகியாக மேடையில் தோன்றி பார்வையாளர்களை அதிர்வைத்தவர் ராஜேஸ்வரி. சானாவும் அதிசயித்து நின்றார். வானொலிக்கு வந்து தன்னைக் காணும்படி கல்லூரி ஆசிரியர்கள் மூலம் கூறிச் சென்றிருந்தார்.

ஒரு வானொலி நாடகக் கலைஞராக தெரிவு செய்யப்பட்டார் இந்த ராஜேஸ்வரி.

பிச்சாண்டிப்பிள்ளை என்பது ராஜேஸ்வரியின் தந்தையின் பெயர். அவர் தமிழ் நாட்டுக்காரர். அண்ணாமலை அம்மாள் என்னும் கொழும்புப் பெண்ணை அவர் திருமணம் செய்து கொண்டார்.

இவர்களின் முதல் பிள்ளையே ராஜேஸ்வரி. கொழும்பு கொட்டாஞ்சேனையில் 1938 மார்ச் 16ல் பிறந்தவர் இவர். கொட்டாஞ்சேனை மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் ஆங்கில மூலத்தில் கல்வி பயின்றவர்.

அந்த நாட்களில் வானொலிக் கலைஞர்களை நான்கு பிரிவாகப்பிரித்து வைத்திருந்தனர். மாதர் பகுதிக்கலைஞர்கள், உரைச்சித்திரக் கலைஞர்கள், நாடகக்கலைஞர்கள், கல்விச்சேவைக் கலைஞர்கள் என்பதே அவை. ஒரு பிரிவுக்கலைஞர்கள் மற்றப் பிரிவில் பங்குபற்ற முடியாது எனும் விதியும் சில காலம் நடைமுறையில் இருந்திருக்கிறது.

ராஜேஸ்வரி நடித்த முதல் வானொலி நாடகம் என்.எஸ்.எம். ராமையாவின் 'விடிவெள்ளி' என்பதாகும்.

சில்லையூர் செல்வராசனின் 'சிலம்பின் ஒலி' வானொலி தொடர் நாடகத்திலும் இவர் நடித்துள்ளார்.

ராஜேஸ்வரியின் இனிமையான குரல் அவரது வானொலி வெற்றிக்கான ஒரு மிகப்பெரிய சக்தியாக அமைந்திருந்தது.

வானொலி நாடகக் கலைஞராக 1952ல் தெரிவு செய்யப்பட்ட இவர், பிறகு பகுதி நேர அறிவிப்பாளராக நிரந்தர அறிவிப்பாளராகப் பதவி உயர்வு பெற்று பல வானொலி நிகழ்ச்சிகளின் தயாரிப்பாளராகவும் தடம் பதிக்கத்தொடங்கினார்.

வானொலிக்காக இவர் தயாரித்தளித்த பொதிகைத்தென்றல் வர்த்தக சேவையின் சர்வதேச ஒலிபரப்பினூடாக இந்தியத்தமிழ் வானொலி ரசிகர்களையும் வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழ் ரசிகர்களையும் வெகுவாகக் கவர்ந்திருந்தது.

பூவும் பொட்டும் - மங்கையர் மஞ்சரி, இசையும் கதையும், பொங்கும் பூம்புனல், ஒலிமஞ்சரி, இசைச்சித்திரம் என்று எண்ணற்ற வானொலி நிகழ்ச்சிகள் ராஜேஸ்வரியின் கைவண்ணத்தாலும் குரல் வளத்தாலும் புகழ் பெற்றுத்திகழ்ந்தவை. ஈழத்து ரசிகர்களின் உள்ளம் கவர்ந்தவை.

மேடை நாடகம் மூலமே தனது கலை

வாழ்வை ஆரம்பித்த ராஜேஸ்வரி அவர்களை அதே அரங்கியல் துறை மேலும் மெருகுறச் செய்திருக்கிறது.

யாழ்ப்பாணம் புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் சி. சண்முகம். இலங்கை வானொலிக்குப்பக்கத்தில் இருந்த அரச சிறு கைத்தொழில் திணைக்களத்தில் உத்தியோகம் பார்த்தவர். வானொலி மேடை நாடக எழுத்தாளர், தயாரிப்பாளர், அடிக் கடி இலங்கை வானொலிக்குள் நாடகங்களுக்காக வந்து போனவர் ராஜேஸ்வரியைக் காதலிக்கத்தொடங்கினார். சண்மு

சண்முகம் எழுதித் தயாரித்த 'ஸ்ரீமான் கைலாசம், ஸ்புட்னிக் சுருட்டு', 'மோசை விரிப்பு' போன்ற பல மேடை நாடகங்களில் நடித்தவர் திருமதி ராஜேஸ்வரி சண்முகம். இவர் நடித்துப்புகழ் பெற்ற நாடகங்களில் ஒன்று 'தேரோட்டி மகன்'. ராஜேஸ்வரி சண்முகம் அதில் குந்திதேவி.

இந்த நாடகத்துக்கு விமர்சனம் எழுதிய பேராசிரியர் கைலாசபதி, 'தேரோட்டி மகனின் கதாநாயகன் கர்ணன்தான். ஆனாலும் தனது நடிப்பால் அன்றைய நாடகத்தை ஆக்கி ரமித்துக்கொண்டவர் யாவரையும் கவர்ந்தவர் குந்திதேவியாக நடித்த ராஜேஸ்வரி சண்முகம்தான். பொதுவாகவே நம்மிடையே நடிகைகள் குறைவு என்னும் வாய்ப்பாட்டுக்கெல்லாம் ஈடு செய்பவர்போல் அவர் நடித்தார்' என்று எழுதி வைத்துள்ளார்.

வானொலி நாடகம், மேடை நாடகம் என்பவைகளுக்கு அப்பால் வானொலி நிகழ்ச்சிகள் மூலம் பிரபல்யம் பெற்றவர் இவர்.

- தெளிவத்தை ஜோசப் -

இந்தியாவின் தென்பொதிகைத் தமிழ்ச் சங்கம் 1995ல், இராஜேஸ்வரி சண்முகத்துக்கு 'வானொலிக்குயில்' எனும் பட்டமளித்து கௌரவம் செய்துள்ளது.

1998ல் ராஜேஸ்வரியின் மணி விழாவுக்காக கவிஞர் வைரமுத்து எழுதி அனுப்பிய வாழ்த்துப்பா இது.

'வசந்தத்தில்தான் குயில் கூவுமாம். இந்த வானொலிக்குயிலுக்கு வருடமெல்லாம் வசந்தமாகவே திகழ வாழ்த்துகிறேன்!'

ஈழத்துத் தமிழ் சினிமாவின் பல பெண்பாத்திரங்களுக்கு பின்னணிக் குரல் கொடுத்திருப்பவர் ராஜேஸ்வரி சண்முகம். அரசு விருதுகள், தனியார்துறை விருதுகள் எனப் பல விருதுகள் பெற்றுள்ளார் இவர்.

பிரான்ஸ், சுவீஸ், நோர்வே, ஜெர்மனி போன்ற வெளிநாடுகளிலும் மேடை அறிவிப்பாளராக அழைக்கப்பட்டு கௌரவிக் கப்பட்ட வானொலி அறிவிப்பாளர் இந்த வானொலிக்குயில் ராஜேஸ்வரி சண்முகம் அவர்கள்.

வானொலிக் கலைஞர், மேடை நடிகர், அறிவிப்பாளர் எனப் பல்துறை ஆளுமை கொண்டியங்கிய திருமதி ராஜேஸ்வரி சண்முகம் அவர்கள் பெப்பிரவரி 23, 2012ல் தனது 74வது வயதில் கொழும்பில் காலமானார்.

theliwathai.joseph@thaiivedu.com

Printing

- ▶ Catalogue
- ▶ Brochure
- ▶ Flyer
- ▶ Banner
- ▶ Folders
- ▶ Labels
- ▶ Annual Reports
- ▶ Posters
- ▶ Real Estate Signs

REAL ESTATE PHOTOS WITH RETOUCH

Innovative, highly creative, good at thinking

"OUT OF THE BOX"

Dir: 416 317 2693

www.artlinkmultimedia.ca

ஐந்து சிங்கங்கள்

நவம்பர் 20, 1969 மாலை சுமார் 5

மணியளவில் சான் பிரான்சிஸ்கோ குடா விலிருந்து சுமார் மூன்று கிலோமீற்றர் தூரத்தில் உள்ள அல்காற்றஸ் (Alcatraz) தீவை அமெரிக்காவின் முதற்குடிகள் 89 பேர் சூழ்ந்து கொள்கின்றனர். இந்தத் தீவில் முன்னர் சிறை இருந்தது. இந்தத் தீவில் முதற்குடிகளது கலாச்சார நிலையமும், பாடசாலையும் கட்டப்பட வேண்டும் என்பது முதற்குடிகளது விருப்பம். ஜூன் 11, 1971 வரை இப்போராட்டம் தொடர்ந்தது. பின்னர் அமெரிக்கா தன் பாணியில் இதனை முடிவுக்கு கொண்டுவந்தது. இப்போராட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் இதனை ஆதரித்துக் குரலெழுப்பிய வர்களுள் முக்கியமானவர் ஜேன் ஃபொன்டா. இவர் ஒரு ஹொலிவுட் நடிகை. திரைப்படங்களில் நடிப்பதுடன் மட்டும் நின்று விடாது சமூக, அரசியல் போராட்டங்கள், சமூக மாற்றங்கள் போன்றவற்றிலும் நாட்டம் கொண்டிருந்தார். 1954 தொடக்கம் 1968 வரை நடைபெற்ற ஆபிரிக்க அமெரிக்கர்களின் சிவில் உரிமைப் போராட்டங்களுக்கு ஆதரவு தெரிவித்து பல போராட்டங்களிலும் பங்கு பற்றியிருந்தார். வியட்நாம் போருக்கு எதிராக தொடர்ச்சியான போராட்டங்களில் ஈடுபட்டிருந்ததுடன் அதற்காக பிரான்சிலிருந்து இடதுசாரி பேச்சாளர்களையும் அமெரிக்காவிற்கு அழைத்து வந்திருந்தார். 2005ம் ஆண்டு அமெரிக்கா ஈராக்கிற்கு எதிராக போரிட்ட போதும் அதற்கு எதிராக பேருந்து ஒன்றில் அமெரிக்க மாநிலங்களைச் சுற்றிவந்து தனது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துக்கொண்டார். தவிர பெண்கள், கறுப்பின மக்கள், பாலஸ்தீனியர் என ஒடுக்கப்படும் மக்களுக்கு எதிராக தொடர்ச்சியாக குரல் கொடுக்கின்றார். இவர் றொபின் மோர்கன், குளோரியா ஸ்ரைனெம் ஆகியோருடன் இணைந்து 2015ம் ஆண்டு ஆரம்பித்த பெண்கள் ஊடக நிலையம் என்கிற அமைப்பு தொடர்ச்சியாக பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளை எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்துவருகின்றது.

இவரது தந்தை ஹென்றி ஃபொன்டா பிரபலமான ஹொலிவுட் நடிகர். இவருக்கும் கனடாவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பிரான்சிஸ் போர்டுக்கும் 1937ம் ஆண்டு ஜேன் பொன்டா பிறந்தார். இவரது தாயார் ஒரு இடதுசாரி. ஜேன் வளரும் பொழுது மதங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமலேயே வளர்ந்தார். இவருக்கு 12 வயதிருக்கும் பொழுது தாய் தற்கொலை செய்து கொண்டார். இதன் பின்னர் இவர் விடுதிப் பாடசாலையில் சில காலம் படித்தார். பிரான்ஸ் சென்று கலைக் கல்லூரியிலும் கல்வி பயின்றார். மூன்று முறை திருமணம் செய்துகொண்ட போதும் அவை மூன்றும் விவாகரத்திலேயே முடிந்தன. CNN தொலைக்காட்சியின் நிறுவனரான ரெட் ரேனர் (Ted Turner) இவரது முன்னாள் கணவர்களுள் ஒருவர். ஏழு தடவைகள் ஒஸ்காரின் சிறந்த நடிகை விருதுக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்டு, இரு தடவைகள் சிறந்த நடிகை விருதை வென்றிருந்தார்.

1970ல் கல்லூரி மாணவிகளிடையே பேசும் போது “கம்யூனிசம் என்ன என்பதனை நீங்கள் விளங்கிக் கொண்டால், நீங்களும் கம்யூனிஸ்ட் ஆக வேண்டுமென பிரார்த்திப்பீர்கள். நாங்கள் கம்யூனிஸ்ட் சமூகத்தை அமைக்க போராடவேண்டும்” எனப் பேசியிருந்தார். உலகின் பெண் திரை ஆளுமைகளில் மிக முக்கியமான ஒருவர் ஜேன் பொன்டா என்றே அவர் அறியப்படுகிறார்.

1905ல் பிறந்து 1984ல் மறைந்த லில்லியன்

யன் ஹெல்மன் நியூயோர்க் பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரியாவார். இவர் ‘பொன்னில்’ தனது கல்வியைத் தொடர்ந்த போது நாசி இளைஞர் அமைப்புடன் தொடர்புகளை வைத்திருந்தார். (இவ்வமைப்பு இடதுசாரிக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தமையே இதற்கு முக்கிய காரணம் எனப் பின்னர் குறிப்பிட்டார்.) எனினும் இவர் ஒரு யூதர் எனத் தெரிந்தவுடன் அந்த நாசி அமைப்பு இவரைத் தள்ளிவைத்தது. அப்பொழுது தான் தான் ஒரு யூதர் என்பதை உணர்ந்தேன் என்றும் இவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

அமெரிக்கா திரும்பிய இவர் ஐப்பசி 1941ல் பிரபல அமெரிக்க எழுத்தாளர் ஏர்னஸ்ட்

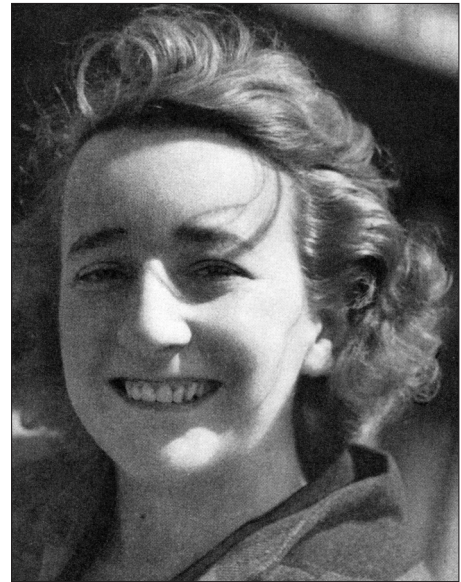
லில்லியன் ஹெல்மன் புறோடவே நாடக அரங்கில் ‘த சில்ரன் அவர்ஸ்’ என்ற நாடகம் மூலம் 1934ல் நுழைந்தார். இந்த நாடகம் 691 தடவைகள் மேடையேற்றப்பட்டது. தனது சமூக, அரசியல் கருத்துக்களை தனது நாடகங்களில் வெளிப்படுத்தினார். புறோடவேயில் ஆண்களின் ஆதிக்கம் நிறைந்திருந்த காலங்களில் பெண்ணான இவர் பெருவெற்றி பெற்றார். தொடர்ந்து பல புறோடவே நாடகங்களை எழுதினார். பின்னர் ஹொலிவுட்டில் திரைப்படங்களின் திரைக்கதை ஆசிரியராகவும் திகழ்ந்தார். இரு தடவைகள் ஒஸ்காரின் சிறந்த திரைக்கதை ஆசிரியர் விருதுக்காக பரிந்துரைக்கப்பட்டார். ஆரம்பகாலம் முதல் இவரை எதிர்த்து வந்த மேரி மக்ஹாத்தி என்கிற வலதுசாரி விமர்சகர் ஒரு தொலைக்காட்சி

- ரதன் -

திப்பீர்கள். இது ஒரு படத்தின் தலைப்பு. இதற்காகவே இத்தலைப்பு கின்னஸ் புத்தகத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. இப்படத்தின் இயக்குனர் லினா வெட்டுலர் (Lina Wertmuller). இத்தாலியின் ரோமைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் நவயதார்த்தத்தின் ஆரம்ப இயக்குநரான பெலினியின் உதவியாளராக ‘8 1/2’ என்ற படத்தில் கடமையாற்றினார். இவர் நெறியாள்கை செய்த முதல் படம் தெற்கு இத்தாலியில் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழும் மக்களைப் பற்றிய ‘த லிசாட்ஸ்’ என்ற படம். அதனைத் தொடர்ந்து 24 படங்களை இயக்கியுள்ளார். இவர் ஒரு திரைக்கதை ஆசிரியருமாவார்.

ஜேன் ஃபொன்டா

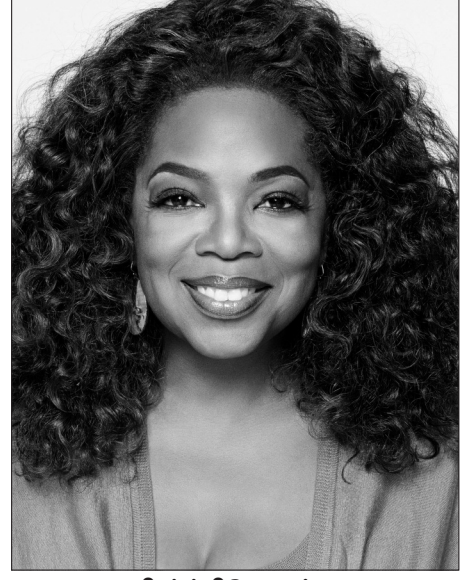

லில்லியன் ஹெல்மன்

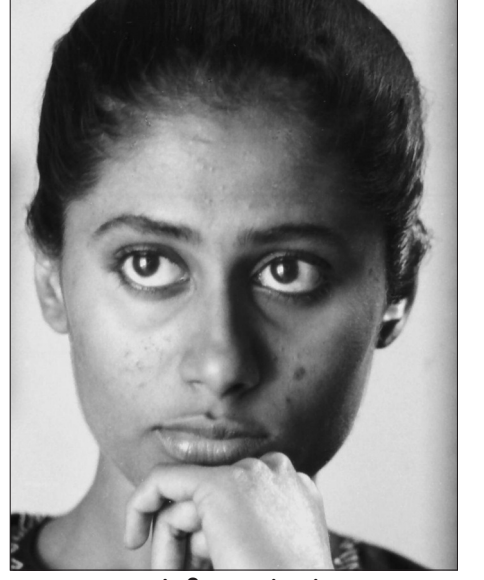

லினா வெட்டுலர்

ஹெமிங்வேயுடன் இணைந்து நாசிகளுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளுக்காக நிதி திரட்ட ஓர் இராப்போசன நிகழ்ச்சியை நடத்திய போது அப்போதைய நியூயோர்க் மேயர் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்துகொள்வதாக இருந்தது. ஆனால், விழா ஒழுங்கமைப்பாளர்கள் கம்யூனிஸ்டுகள் என்று மேயருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அவர் இந்நிகழ்வில் கலந்துகொள்வதைத் தவிர்த்து விட்டார். ஆயினும் லில்லியன் தனது அரசியல் நடவடிக்கைகளிலிருந்து பின்வாங்கவில்லை. 1943, 1944ம் ஆண்டுகளில் இவர் கடவுச்சீட்டுக்கு விண்ணப்பித்தபோது விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டது. 1944ன் இறுதிப் பகுதியில் இவர் சோவியத் யூனியன் சென்றிருந்தது மேலும் சிக்கல்களை உருவாக்கியது. 1947ம் ஆண்டு மிகப் பெரிய ஹொலிவுட் நிறுவனங்களுள் ஒன்றான கொலம்பியா பிக்சர்ஸ் இவருக்கு ஓராண்டு தொழில் முறை ஒப்பந்தத்தை வழங்கியது. ஆனால் “எனது பேச்சு எழுத்து சுதந்திரத்தை, இவ் ஒப்பந்தம் கட்டுப்படுத்துகின்றது. அதற்கு ஒரு பொழுதும் உடன்படமாட்டேன்” எனக்கூறிய லில்லியன் கையொப்பமிட மறுத்து, ஒப்பந்தத்தை நிராகரித்தார். இதனால் இவருக்குக் கிடைக்கவிருந்த மிகப் பெரிய தொகையையும் லில்லியன் இழந்தார். அதே ஆண்டின் இறுதியில் தடைசெய்யப்பட்ட இடதுசாரிகளுக்கு வேலைகொடுக்க ஹொலிவுட் நிறுவனங்கள் மறுத்தன. இதனால் லில்லியனும் பாதிக்கப்பட்டார். 1952ல் கம்யூனிஸ்ட்டுக்களுக்கு ஆதரவானவர்களை விசாரிக்கும் அமைப்பான House Committee on Un-American Activities (HUAC) விசாரணைக்கு அழைக்கப்பட்டார். 1937ம் ஆண்டில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினராக இருந்தார் என்று இவர்மீது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது. ஆனாலும் ஹொலிவுட் டென் (Hollywood Ten) என்கிற தடைசெய்யப்பட்ட பத்து திரைப்படத் துறையின் முக்கியஸ்தர்கள் போல் கடுமையான தண்டனைகளை இவர் பெறவில்லை. ஆயினும் இவர்மீதும் தடைபாய்ந்தது. இதனால் தொடர்ந்து ஹொலிவுட்டில் இயங்க முடியாமல்போனது.

வின்ட்பிறே ஒப்ரா

ஸ்மிதா பட்டீல்

நேர்காணலில் லில்லியன் கூறுவது முழுவதும் பொய் என்கிற வகையில் கூறியதை எதிர்த்து மானநஷ்ட வழக்குத் தொடர்ந்தார். இவ்வழக்கு தொடர்ந்தகாலத்திலேயே இவர் மாரடைப்பினால் காலமானார்.

தனது அரசியல் சமூகக் கருத்துகளில் எந்த சமரசமும் செய்யாமல் போராடியவர் லில்லியன். இவரது முதலாவது திருமணம் விவாகரத்தில் முடிந்ததுடன், திருமணம் என்ற பந்தமே பெண்ணடிமைத்தனமானது எனக் கூறி இறுதிவரை திருமணம் செய்யாமல் இருந்தார். பெண் சமத்துவத்துக்காக தனது வாழ்நாள் முழுவதும் குரல் கொடுத்தார். திரையில் மலர்ந்த இடதுசாரி என்பதற்காக கவனிக்கப்படாத ஓர் ஆளுமை லில்லியன் ஹெல்மன்

Un fatto di sangue nel comune di Siculiana fra due uomini per causa di una vedova. Si sospettano moventi politici. Amore-Morte-Shimmy. Lugano belle. Tarantelle. Tarallucci e vino - இது என்ன என்று சிந்

பெண் சமத்துவத்தை வலியுறுத்தல், வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழும் மக்களின் பிரச்சினைகள், சமத்துவம், சகோதரத்துவம், பொருளாதார சமத்துவம் போன்ற சமகாலப் பிரச்சினைகளை இவரது படங்கள் வலியுறுத்தின. இவரது படங்களின் பாத்திரங்கள் பெண்ணியவாதிகளாகவோ, இடதுசாரிகளாகவோ இருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் காட்சிகள் பெண் சமத்துவத்தையும் பொருளாதார சமத்துவத்தையும் வலியுறுத்தும். ஆண்களின் பாலியல் வன்முறைகள், பாலியலை ஆண்கள் ஆயுதங்களாக பயன்படுத்தி சலுகைகளையும் அரசியல் லாபத்தைப் பெறுதல் போன்றவற்றை இவரது படங்கள் விமர்சித்தன. இதனால் இவரது ஒவ்வொரு படமும் சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியது. இத்தாலிய நவயதார்த்தவாத இயக்குநர்களுள் இவரும் ஒருவர். இவரது இயக்கத்தில் வெளிவந்த இரண்டாவது படம் Let's Talk About Men (ஆண்களைப் பற்றி பேசுவோம்) ஆகும். இவரது படங்களில் நாசிகளை விமர்சித்தார், முதலாளி

தொடர்தல் 77ம் பக்கம்

அணைத்துலகப் பெண்கள் ரூள் சிறப்பும் பகுதி

ஐந்து சிங்களங்கள்...

77ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

களை நோக்கித்தார் என்ற கண்டனங்கள் எழுந்தன. Seven Beauties என்ற படத்துக்காக ஒஸ்காரின் சிறந்த இயக்குநர் விருதுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டார். ஒஸ்கார் இயக்குநர் விருதுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட முதல் பெண் இயக்குநர் இவராவார்.

வின்பிபிறே ஒப்ரா. மிசிசிப்பியில் ஒரு வறுமையான குடும்பத்தில் பிறந்து 14 வயதில் கருவுற்று மிக மோசமான சூழலிலிருந்து இன்று முதலாவது கறுப்பின, பல நூறு கோடி சொத்துகளுக்கு அதிபதியானவர். இவர் ஓர் ஊடகவியலாளர், நடிகை, பத்திரிகையாசிரியர், பதிப்பாளர் என பன்முகங்கள் கொண்டவர். 'நீண்டகாலமாக இருந்த பிற்போக்குத்தனங்களை தகர்த்துள்ளார் ஒப்ரா' என யேல் பல்கலைக்கழக ஆய்வு ஒன்று சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. தனது பத்தொன்பதாம் வயதில் உள்ளூர் வானொலி நிகழ்ச்சியில் உதவி ஒலிபரப்பாளராகச் சேர்ந்தார். அறிவிப்பாளராகவும் கடமையாற்றினார். சிக்காகோ வானொலியில் இவர் தொகுத்து வழங்கிய உரையாடல் நிகழ்ச்சி, இந்நிகழ்ச்சியை முதலாமிடத்துக்கு தள்ளியது. 1986ல் தொடங்கப்பட்ட வின்பிபிறே ஒப்ரா நிகழ்ச்சி பெருந்த வரவேற்பை பெற்றது. உலகெங்கும் பார்வையாளர்களை கொண்டுள்ளது இந்த நிகழ்ச்சி. இவர் 2005ல் மைக்கல் ஜக்சனுடன் மேற்கொண்ட தொலைக்காட்சி உரையாடலை சுமார் 36.5 மில்லியன் மக்கள் பார்வையிட்டதாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

சுமார் 51 மில்லியன் டொலர்களை தென் ஆபிரிக்காவில் பெண்கள் கல்விக்கும், கத்ரீனா குறாவனியால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் இவர் வழங்கியுள்ளார். மார்ட்டின் லூதர் கிங்கின் கனவை நிறைவேற்ற வேண்டும் எனக் கூறி ஒபாமா முதன்முறையாக ஜனாதிபதி தேர்தலில் போட்டியிட்டபோது அவருக்காகப் பிரச்சாரம் செய்தார். பல திரைப்படங்களிலும் நடித்துள்ளார். The Color Purple என்ற படத்தில் சிறந்த துணை நடிகை விருதுக்காக ஒஸ்காரில் பரிந்துரைக்கப்பட்டார். Beloved என்ற ஆபிரிக்க அமெரிக்கர் வாழ்க்கை அவலங்களை பதிவு செய்த படத்தில் முக்கிய பாத்திரத்தில் தோன்றி நடித்தார். இதைத் தவிர வேறு பல படங்களிலும் நடித்துள்ளார். இவரது பெயரில் ஒரு சமூக முன்னேற்ற சஞ்சிகை ஒன்றும் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றது. ஒப்ரா குழந்தைகள் வன்முறைக்கு எதிராகவே தொடர்ந்து செயலாற்றி வருகின்றார். அதன் ஒரு படி வளர்ச்சியாக 1990ல் பில் கிளிண்டன் அமுல்படுத்திய ஒப்ரா சட்டத்தைக் குறிப்பிடலாம். இன்று இவர் பல ஊடக நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தக்காரர்.

இந்தியாவின் சிறந்த நடிகை என்றால் முதலில் நினைவுக்கு வருபவர் ஸ்மிதா பட்டில். இந்திய நியூவேவ் படங்கள் தோன்றிய காலத்தில் தோன்றினார் ஸ்மிதா பட்டில். இக் காலகட்டத்தில் தோன்றியவர்கள் சப்னா ஆஸ்மி, நஸ்ருதீன் ஷா, ஒம்பூரி, தீப்தி நாவல் போன்றோர். அரசியல் பின்னணி கொண்ட குடும்பத்தில் பிறந்து செய்தி வாசிப்பாளராக கடமையாற்றி சியாம் பென்கலின் 'சரண்தாஸ் சோர்' என்ற படத்தின் மூலம் திரைக்கு வந்தார். அதற்கு முன்னர் நாடகராகவும் இருந்தார். 1975 கான்ஸ் திரைப்படவிழாவில் பிரதான பிரிவில் போட்டியிட்ட நிசாந்த் திரைப்படத்தில் முக்கிய வேடமேற்றிருந்தார். சியாம் பென்கலின் பல படங்களில் நடித்துள்ளார். மன்தன், பூமிகா, கொன்ட்ரா போன்ற படங்கள் முக்கியமானவை. இவரது நடப்பின் பல பரிமாணங்கள் வெளிப்பட்டன. கோவிந்த் நிகாலினியின் ஆக்ரோஸ், அர்த் சத்யா படங்களிலும் இவரின் சிறந்த நடிகைப் பார்க்கலாம். மகேஸ் பட்டின் 'அர்த்' படத்தில் இவர் சப்னா ஆஸ்மியுடன் இணைந்து நடித்துள்ளார். இப்படம் தமிழில் பாலு மகேந்திரா இயக்கத்தில் 'மறுபடியும்' என்ற பெயரில் வெளிவந்தது. தமிழில் ரோகினி நடித்த பாத்திரத்தில் நடித்திருந்தார். மலையாளத்தின் சிறந்த இயக்குநர்களுள் ஒருவரான ஜி. அரவிந்தனின் 'சிதம்பரம்' படத்திலும் நடித்துள்ளார்.

பெண் பிரச்சினைகளை மையமாக்கக்கொண்ட படங்களுக்கே முக்கியத்துவமளித்தார். முதலில் வணிகப்படங்களில் நடிக்க மறுத்த போதும் பின்னாட்களில் வணிகப்படங்களிலும் நடித்தார். வணிக படங்களில் நடித்த போது சுக நடிகராக இருந்த ராஜ் பாபரை மணந்தார். இவருக்கு மகன் பிறந்த பொழுது ஏற்பட்ட மருத்துவக் குழப்பங்களால் இவர் மரணமானார். ஒரு காலத்தில் ஆண்கள் தான் இந்திய படங்களில் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்து வந்தனர். இந்த நிலை மாற்றத்துக்கு சப்னா ஆஸ்மியும், ஸ்மிதா பட்டிலும் காரணம். இவர்கள் நடித்த பெரும்பாலான படங்களில் ஆண் பாத்திரங்கள் துணைப் பாத்திரங்களே. பூமிகா, சக்கரா படங்களில் நடித்தமைக்காக இந்தியாவின் சிறந்த நடிகைக்கான விருதைப் பெற்றார். தனது 31 வயதில் மறைந்த இவர் நடித்த பாத்திரங்கள் இன்றும் அவரின் நடப்பைப் பேசுகின்றன. இந்தியாவில் தோன்றிய சிறந்த நடிகைகளில் சப்னா ஆஸ்மியுடன் முதலிடத்தில் இவர் உள்ளார்.

rathan@thaiweedu.com

அஞ்சலி கவிதைகள்

எனக்கென்றொரு அறை உண்டுதான்!

வேர்ஜினியா வூல்ப்!
நீங்கள் விரும்பியபடி எனக்கென ஒரு அறை இருக்கிறது
துருப்பிடித்த சாவிகள் போன்ற வார்த்தைகளை
மாற்றி மாற்றிப் பொருத்துகிறேன்
இதோ எனது மாயவுலகம் திற்படு:-

இப்போது மூன்றாவது முறையாக கதவு தட்டப்படுகிறது
ஒரு நிமிடம் என்னுடையகே!

குளியலறையில் துணிகள் ஊறுகின்றன
உலை கொதிக்கிறது
பிரளயத்தின் மறுநாளென
கலைந்து கிடக்கும் வீடு
எனக்கென்றோர் அறை உண்டு
எழுது மேசையும் அதிலொரு சீனச் சாடியும்

கதவருகில் இருமும் ஓசை
காலத்தின் பாதங்களில்
உதிரவிருக்கும் மெலிந்த நிழல்;
இப்போது எழுந்தேயாக வேண்டும்

எனக்கென்றோர் அறை உண்டுதான்
அதன்
உள்ளேயும் வெளியேயும்
நான் பெண்

யசோதரா

பூக்கள் இறைந்த கனவின் வழியில்
இதழ்பிரியச் சிரித்த முகம்விலக்கி
இருளுள் கரைகிறான் சித்தார்த்தன்
அரசமரத்தடியில் நெடிய இமையிறுக்கி
மறந்துபோகிறான் துணையை

அவன் தேர் நகர்ந்த வீதியும்
நெகிழ்ந்ததோ நனைந்ததோ!

சாளரத்தின் ஊடே அனுப்பப்பட்ட
யசோதரையின் விழிகள் திரும்பவேயில்லை
பெளர்ணமி நாளொன்றில்
அவன் புத்தனாயினான்
அவள் பிச்சியாகினாள்

“அன்பே என்னோடிரு:- என்னோடிரு”
கண்ணீரில் நெய்த குரலை
அரண்மனைச் சுவர்கள் உறிஞ்ச
வரலாற்றிலிருந்தும் போனாள்
அவளும் போனாள்

சுழலும் ஒளிவட்டங்களின்
பின்னால்தானிருக்கிறது
கவனிக்கப்படாத இருட்டும்.

ஆளுமைகள்

Louise Arbour
சட்டப் புலி

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமை ஆணையாளராகப் பதவி வகித்தவர். சட்ட உலகில் மிகுந்த செல்வாக்கு கொண்டவர்.

கனடிய உயர் நீதிமன்றத்தில் எழுதுவினைஞர் வேலையில் சேர்ந்து பின்னர் அந்த நீதிமன்றத்திலேயே நீதிபதியாக உயர்ந்தவர்.

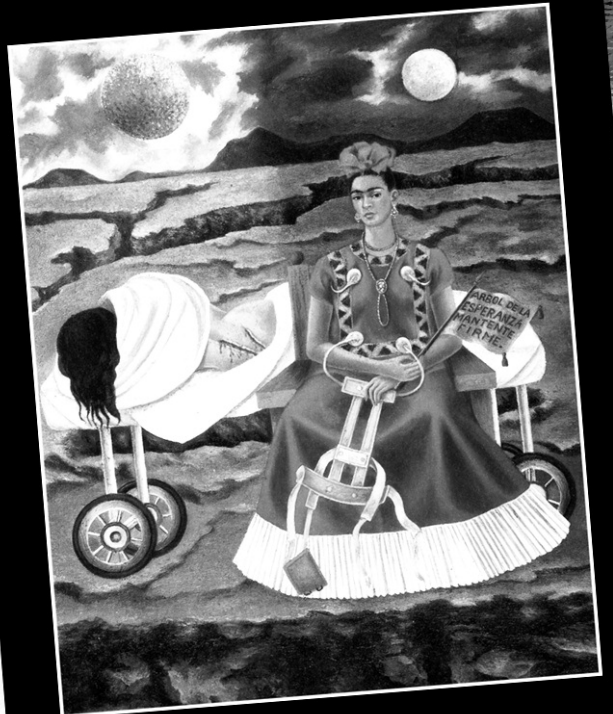
சட்டப் பேராசிரியர், மேல் முறையீட்டு நீதிபதி, பெண்கள் சிறை தொடர்பான விசாரணை அதிகாரி எனப் பல உயர் பதவிகள் வகித்தவர்.

செர்பியா, ருவாண்டா நாடுகளில் இடம்பெற்ற போர்க் குற்றங்களை விசாரித்த சர்வதேச நீதிமன்றில் முதன்மை வழக்கறிஞராக ஐ.நா சபையால் நியமிக்கப்பட்டவர்.

உலகம் முழுவதும் சட்ட, மற்றும் மனித உரிமைகளில் எண்ணற்ற விருதுகள் வாங்கிய புகழ் பெற்ற கனடியப் பெண்மணி.

ஓவியம்: பிரைடா காலோ

இரோம் ஷர்மிளா

மணிப்பூரின் இரும்புப் பெண்மணி

2000ம் ஆண்டு நவம்பர் 2ம் நாள், வியாழக்கிழமை

நேரம் பிற்பகல் 3:30 மணி இருக்கும். மாலோம் கிராமத்தின் வீதியொன்றிலிருந்து பேருந்து தரிப்பிடத்தில் பலர் காத்திருக்கின்றனர். ஆண்கள் பெண்கள் என கூடியிருந்த பலரும் பேருந்து வரும் வழியைப் பார்த்திருக்கின்றனர். அவ்வேளை, அந்த வீதியில் வந்து கொண்டிருந்தது பச்சை நிற இராணுவ வாகனம் ஒன்று. அங்கிருந்த பலருக்கும் அதுவொன்றும் புதுமையாக இல்லை. இராணுவம் அவ்வாறு போய்வருவது வழக்கந்தான்.

அவர்கள் பேருந்தையே குறிவைத்துக் காத்திருந்தார்கள்.

அந்த பச்சை வாகனம் தரிப்பிடத்துக்கு முன்னால் நின்றது. இரண்டு இராணுவ வீரர் வாகனத்தை விட்டிறங்குகின்றனர். இவர்கள் அசாம் ரைபிள் படையணியைச் சேர்ந்த ராணுவ வீரர்கள்.

அணைக்கூலகப் பெண்கள் நூள் சிறப்புப் பகுதி

தரிப்பிடத்தில் நிற்போரை நோக்கி இராணுவத்தினரின் துப்பாக்கிகள் இயங்குகின்றன.

சிதைந்த உடல்களிலிருந்து உயிரும் கனவுகளும் வழிந்தோட, அப்பாவிமான பத்து மனிதர்கள் செத்துப் போகிறார்கள். 34 பேர் காயமுற்றார்கள்.

செத்துக்கொண்டிருந்த அப்பாவிமணின் அவலக் குரல்களை ஊடுறுத்து, எவ்வித சலனமும் இல்லாமல் அகன்று போனது அந்த இராணுவ வாகனம்.

மணிப்பூர் மாநிலத்தில் உள்ள இம்பாலில் நகரிலிருந்து ஒன்பது கிலோமீற்றர் தொலைவிலுள்ள மாலோம் என்ற கிராமமே இந்தக் கொடூரத்தைச் சந்தித்தது.

இக் கொடூரக் கொலைகள் மணிப்பூர் எங்கும் அதிர்ச்சி அலைகளைக் கிளப்பின. பலரது உணர்ச்சிகளுக்குத் தீ மூட்டின.

அப்போது அந்தப் பெண்ணுக்கு 28 வயது. இரு நாட்களாக, கொலைகள் தொடர்பாக ஊடகங்கள் வெளியிட்ட செய்திகளால் அவளுடைய உணர்வுகள் பெரும் வேதனையுற்றன. மணிப்பூரில் தொடர்ந்து கொண்டிருந்த இராணுவ அட்டூழியங்களில் இதுவொரு பேரவலம் நிறைந்த அத்தியாயம். தடுத்தாக வேண்டும். துயரத்தில் நெருக்கங்களிலிருந்து கோபங்கள் தோன்றி ஏதோவொரு உறுதியாய் உருவெடுத்தன.

இனியும் காத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. ஏதாவது செய்தாக வேண்டும். தனியொருத்தியாய் அவர் என்ன செய்வார்? அகிம்சா வாதி காந்தி நினைவில் தோன்றி மறைந்தார்.

அவர் ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்.

கொலைகள் நடந்து மூன்றாம் நாள், நவம்பர் 5. ஞாயிற்றுக்கிழமை. தன் அம்மாவின் அருகே சென்றமர்ந்தார். தாயின் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டார்.

“அம்மா! நாடு நம்முடையது. அதைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பும் நமக்குரியது. நான் என் பங்களிப்பைச் செய்யப்போகின்றேன்.

உங்கள் ஆசீர்வாதம் எனக்கு வேண்டும்.”

மகளின் வேண்டுகோளால் தாய் கலங்கிப் போனாள். மகள் கொண்ட நோக்கத்தின் உண்மையும் அவர் வெளிப்படுத்திய உறுதியும் தாயைச் சம்மதிக்கச் செய்தன. மகளின் தலையில் கைவைத்து வாழ்த்துகள் வழங்கினார் அந்தத் தாய்.

‘லேசாங்பம்’ எனப்பட்ட 62 வயதான பெண்மணி முதல் ‘சிளாம் சந்திரமணி’ என்ற 18 வயது இளைஞன் வரை பத்து மனிதர்கள் சிதறிக்கிடந்த அந்தப் பேருந்துத் தரிப்பிடத்துக்கு வந்தாள் அந்தப் பெண். பத்துப்

மணிப்பூரை மட்டுமல்ல, ஒட்டுமொத்த இந்தியாவையுமே திரும்பிப் பார்க்கவைத்த அந்தப் பெண், மணிப்பூரின் இரும்புப் பெண்மணி என்று போற்றப்படுகின்ற ‘இரோம் சானு ஷர்மிளா’.

இந்தச் செய்தி இந்தியாவெங்கும் பரவியது. அவள் முன் ஊடகங்களும் கூடின. பூச்சி புழுக்களைப் போல் மணிப்பூர் மக்களை நசுக்கிக்கொண்டிருந்த இராணுவத்தினரால் அவளை ஒன்றும் செய்யமுடியாது போனது.

ஒரு வாரத்தின் பின் அவளுடைய உடல்

இரோம் சானு ஷர்மிளா

ஜூலை 15, 2004 இம்பாலில் மனோரமாதேவி கொலைக்கு எதிராக இந்திய இராணுவத்தின் அசாம் ரைபிள் படையணியின் தலமையலுவலகத்துக்கு முன்பாக இடம்பெற்ற போராட்டம்

பேரினது குருதியும் பெருக்கெடுத்தோடிய அந்த இடத்தில் அமர்ந்தாள்.

இந்திய அரசுக்கு ஒரேயொரு கோரிக்கையை விடுத்தாள்.

“மணிப்பூர் மாநிலத்தில் உள்ள ஆயுதப்படைக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சிறப்பு அதிகாரச் சட்டத்தை [Armed Forces (Special Powers) Acts -AFSPA] திரும்பப் பெற வேண்டும்.”

இச்சட்டம் திரும்பப் பெறப்படுகின்றவரையிலும் நான் இதேயிடத்தில் உண்ணாவிரதம் இருப்பேன் என அறிவித்தாள். அது நீரைக் கூட அருந்தாத சாவை நோக்கிய விரதம்.

நிலை மோசமடைந்தது. அவளது இறப்பு பெரும் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் என்பதையுணர்ந்த அரசு அவளுக்கு மூக்குத் துவாரம் வழியாக உணவுட்ட முனைந்தது. சர்மிளா அதை எதிர்க்கவில்லை. “நானாக விரும்பி வாய் வழியாகத் தண்ணீர் கூட அருந்தப் போவதில்லை. அரசின் வலுக்கட்டாய உணவுட்டலை நான் தடுக்கப் போவதில்லை. ஆனால் நான் வாழும் ஒவ்வொரு நிமிடத்தையும் விடுதலைக்காகவே பயன்படுத்துவேன்” என்றாள்.

அரசு இன்றளவும் அந்தச் சட்டத்தை மீளப் பெறவில்லை. ஷர்மிளாவும் இன்றுவரை தன் போராட்டத்தைக் கைவிடவுமில்லை. 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்கிறது ஷர்மிளாவின் போராட்டம்.

- குமார் புனிதவேல் -

வளம் நிறைந்த மாநிலமான மணிப்பூர் 1947வரை பிரித்தானியர் ஆளுகையின் கீழ் இருந்தது. இந்தியாவை விட்டு பிரித்தானியர் வெளியேறிய பின், மணிப்பூர் இறைமையுள்ள மன்னர் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. பின்னர் 1949 ஒக்டோபர் 15 அன்று, இந்தியக் கூட்டுறவுக்குள் ஒரு பகுதியாக இணைந்தது. 1972ல் மாநில உரிமைகள் கொண்ட மாநிலமானது.

இதேவேளை மணிப்பூர் தனிநாடாக வேண்டும் எனக் கோரியும், அது மூன்று மாநிலங்களாக பிரிக்கப்பட வேண்டும் எனக்கேட்டும் பல்வேறு ஆயுதக் குழுக்கள் தோன்றின. மணிப்பூரின் அமைதியற்ற நிலைக்கு இந்தப் போராட்டங்களே காரணமாயின.

தொடர்கின்ற இராணுவப் படுகொலைகளுக்குக் காரணங்களாக இப்போராட்டங்களையே அரசு காட்டுகின்றது.

ஷர்மிளாவின் போராட்டத்தை வலிமைப்படுத்தும் வகையில் தொடர்ந்தும் இராணுவப் படுகொலைகள் தொடர்கின்றன.

2004 யூலை 11 இரவுப் பொழுது.

இம்பால் நகரத்துக்கு அருகில் உள்ள ‘பாமன் கம்பு’ என்ற, தொழிலாளர் நிறைந்த கிராமம் உறங்கிக்கொண்டிருந்தது. அந்த இரவில் சத்தம் சந்தடியில்லாமல் ஊருக்குள் நுழைந்தது இராணுவம். நான்கு இராணுவ வீரர்கள் ஒரு வீட்டின் கதவைத் தட்டுகின்றனர். ஒரு வயதான பெண் கதவைத் திறந்தாள். அவளை இழுத்து வெளியே வீசினர். அலறியபடி அப்பெண்ணின் மகள் மனோரமா தேவி ஓடி வந்தாள். அவளும் வெளியே வீசி எறியப்பட்டாள். அவர்களைப் காப்பாற்ற வந்த இரு சகோதரர்கள் இராணுவத்தால் கொடூரமாகத் தாக்கப்பட்டனர்.

முடிய வீடுகளுக்குள் ஊர் ஒளிந்து கொண்டிருக்க, இளம் பெண்ணான மனோரமாவின் இராணுவம் ஒய்ந்து போனது.

மறுநாள் காலை அப்பாவிப் பெண்ணான மனோரமாவின் அரைநிர்வாண உடல் வீதியில் சிதைந்து கிடந்தது. அவளது உடல் முழுவதும் கீறிக் கிழிக்கப்பட்டிருந்தது. இரும்புக் காலணிகளால் நசுக்கப்பட்டு சிதைந்து கிழிந்து கிடந்தன மார்பகங்கள். குண்டுகளும் உடலெங்கும் பாய்ந்து கிடந்தன.

மறுநாள் அசாம் ரைபிள் படையணியை மேற்கோள்காட்டி இந்திய அரசு ஆதரவு ஊடகங்கள் பின்வரும் செய்தியை வெளியிட்டன. “நேற்று மணிப்பூர் மக்கள் விடுதலைப் படையைச் சேர்ந்த வெடிகுண்டு நிபுணரான கோப்ரல் மனோரமா தாக்குதலொன்றில் படையினரால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்”.

இந்தச் சம்பவம் மணிப்பூர் மக்களிடையே பெரும் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியது. ஏராளமான பெண்கள் ‘ஷர்மிளா’ வானார்கள். கொதித்து எழுந்து தெருவில் குவிந்தார்கள். இராணுவத்துக்கு எதிராகப் பெரும் முழக்கங்களை எழுப்பினார்கள். “விசாரணை நடத்து, குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை கொடு” எனக் குரல் எழுப்பினார்கள்.

இம்பால் வீதியில் அணிவகுத்த பெண்கள்

படம்: Reuters

கனடியப் பெண்கள் தகுநிலை

அமைச்சிடம் சில கேள்விகள்

-சிந்தலின்

அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளை முன்னிட்டு தாய்விடு சார்பில் கனடியப் பெண்கள் தகுநிலை அமைச்சிடம் (Ministry of Status of Women) சில வினாக்களை முன்வைத்தோம். அமைச்சர் பற்றி ஹைடு (Patty Hajdu) அவர்களின் தலைமையில் இயங்கும் இந்த அமைச்சு, ட்ரூடோ அரசால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பெண்களுக்கானதொரு புதிய அமைச்சாகும்.

அமைச்சின் சார்பில் பேசவல்ல பேச்சாளர் எம் வினாக்களுக்குப் பதிலளித்தார்.

▶ பெண்கள் தகுநிலை அமைச்சானது கனடாவில் வாழும் பெண்கள், குறிப்பாக சிறுபான்மைப் பெண்கள் இந்த நாட்டின் பொருளாதார, சமூக, ஜனநாயக வாழ்வில் ஈடுபடுவதற்கு எந்த வகைகளில் ஊக்குவிக்கிறது?

பெண்கள் தகுநிலை அமைச்சானது, இந்த நாட்டில் வாழும் பெண்கள் தங்கள் பொருளாதார, சமூக, ஜனநாயக வாழ்வில் முழுமையாக ஈடுபடுவதற்கான வழிவகைகளை உருவாக்குவதைத் தனது குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது.

பெண்களின் சமத்துவநிலையை மேம்படுத்துவதற்காக, அமைச்சு மூன்று முக்கிய விடயங்களில் கவனம் செலுத்துகிறது. அவையாவன,

- பெண்கள், சிறுமியர்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளை முடிவுக்கு கொண்டு வருதல்.

- பெண்களின் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பு, வாழ்வை மேன்மையுறச் செய்தல்.

- பெண்களுக்கான தலைமைத்துவ வாய்ப்புகளையும் ஜனநாயகப் பங்களிப்புகளையும் ஊக்குவித்தல்.

பெண்கள், தமது சமூகத்தில் முழுமையான பங்களிப்பைச் செய்வதில் ஏற்படும் தடைகளை அகற்றவேண்டி உருவாக்கப்பட்ட 'பெண்கள் செயற்றிட்டம்' நாடு தழுவிய அளவில் முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. இச் செயற்றிட்டங்களுக்கு அமைச்சு நிதியுதவி வழங்குகிறது. உதாரணமாக, உள்ளூராட்சி அரசாங்கச் செயற்பாடுகளில் பல்லினப் பெண்களும் ஈடுபட உதவும் செயற்றிடங்களுக்கு வழங்கப்படும் நிதியுதவியைக் கூறலாம்.

பொதுவாழ்வில் பெண்களின் ஈடுபாட்டை ஊக்குவிக்கும் திட்டங்களுக்கான கோரல் ஒன்றை அமைச்சு அண்மையில் வெளியிட்டுள்ளது. இதைப் பற்றிய மேலதிக விபரங்களை www.women.gc.ca என்ற இணையத்தளத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

▶ பிரதமர் ஜஸ்ரின் ட்ரூடோவால் இந்த அமைச்சுக்காக வழங்கப்பட்ட பணிப்பாணையில், பெண்கள் தகுநிலை அமைச்சர் உட்கட்டுமானம், சமூகங்கள் அமைச்சரோடும் பூர்வீகக் குடியினர், வடக்கு விவகாரங்கள் அமைச்சரோடும் இணைந்து செயற்பட்டு, குடும்ப வன்முறையிலிருந்து தப்பிக்க எத்தனிக்கும் பெண்கள் அனைவருக்கும் பாதுகாப்பான தங்குமிடங்கள் கிடைப்பதை உறுதி செய்வதற்கு ஏற்றவாறு பெண்கள் காப்பகங்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தவேண்டும் எனப் பணிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆணையை அமைச்சு எவ்வாறு நிறைவேற்றி வருகிறது?

இந்தப் பணியை முன்னெடுப்பதற்காக, அமைச்சானது, அரசாங்கத்தின் பல்வேறு திணைக்களங்களுடன் இணைந்து பணியாற்றுகிறது. வன்முறை காரணமாக வெளியேறும் பெண்களைப் பராமரிக்கும் பணி நேர்த்தியாக இருக்கவேண்டுமெனில், பாதுகாப்பான காப்பகங்களும் தற்காலிகத் தங்குமிடங்களும் மிக முக்கியமானவை. இவற்றைச் சிறந்தமுறையில் பேணுவதோடு, அவற்றை அதிகரிப்பதற்கும் அரசு முயன்று வருகின்றது.

▶ கடந்த ஆண்டு வெளியான உலகப் பொருளாதார மன்றத்தின் உலகளாவிய பால்நிலை இடைவெளி அறிக்கையானது, உடல்நலம், கல்வி, பொருளாதார வாய்ப்பு,

அரசியல் அதிகாரம் ஆகிய நான்கு சுட்டிகளின் அடிப்படையில் 145 நாடுகளைத் தரம் பிரித்திருந்தது. இதிலே கனடா 30 ஆவது இடத்தில் இருந்தது. இதற்கான குறைபாடுகளைக் கண்டறிந்து அவற்றை நீக்கும் நோக்கில், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கு மிடையிலான ஊதிய இடைவெளியைக் குறைக்கும் முயற்சியில் ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கவேண்டும் எனப் பிரதமர் இந்த அமைச்சைக் கேட்டுள்ளார். இதற்காக எத்தகைய முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறீர்கள்?

பெண்களும் சிறுமிகளும் சமூகச் செயற்பாடுகளில் முழுமையாக ஈடுபடுவதற்கான தடைகளை அகற்றி, பெண்களின் சமத்துவ நிலையை மேம்படுத்த வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு உறுதியாக உள்ளது.

முதுநிலைத் தலைமைப் பதவிகளிலும் வளர்நிலைத் தொழிற்புறங்களிலும், திறன் வினைத்துறையிலும் (skilled trades sector) பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிக்க எடுக்கப்படும் முயற்சிகளுக்கு அரசு தொடர்ந்து ஆதரவளிக்கும்.

அறணத்துலகப் பெண்கள் நூள்
சிறப்புப் பகுதி

உலக பொருளாதார மன்றத்தின் தரப்படுத்தலில் கனடாவின் நிலை தாழ்ந்திருப்பதற்கான காரணங்களில் ஒன்று பெண்களின் ஜனநாயக ஈடுபாடு குறைந்திருப்பதேயாகும். அரசுப்பணிகளுக்கான நியமனங்கள், முதலவைக்கான நியமனங்கள் தொடர்பான தெரிவுகளில், பால், பல்வினத்தன்மையைக் கருத்தில் கொண்ட வெளிப்படையான திறமை சார்ந்த, நியாயமான தெரிவுமுறையை நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம் அரசு இந்த குறையைப் போக்க தீவிரமாக உழைத்துவருகிறது.

கனடாவில் வாழும் மக்களைப் பாலின வகுப்பின் அடிப்படையில் முறையாகப் பிரதிபலிக்கவல்ல ஓர் அரசாங்கத்தை உருவாக்கும் வகையில் தேர்தல்முறைகளில் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவரும் முயற்சிகளிலும் அரசு ஈடுபட்டுள்ளது.

ஆண்-பெண் ஊதிய வேறுபாடு என்ற சிக்கல் நிறைந்த விடயம் தொடர்பாகச் சிறந்த தீர்வுகளைப் பெறுவதற்கான வழிமுறைகளை அரசு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இதன் அடிப்படையில் மாகாண, பிரதேச அரசுகளுடன் இணைந்து, ஆண்-பெண் ஊதிய வேறுபாடு தொடர்பான தெளிவான புரிதல்களை ஏற்படுத்த அரசு முயன்றுவருகின்றது.

► **பாலியல் வன்முறைக்கான ஒரு விரிவான வினைமுறையையும் செயற்றிட்டத்தையும் செயற்படுத்தும்படி இந்த அமைச்சிடம் கேட்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் செயற்றிட்ட உருவாக்கம் எந்நிலையில் இருக்கிறது?**

கனடாவில் பல பெண்களும் சிறுமிகளும் பல்வேறு வகையான வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு வருகின்றனர் என்பதைத் தற்போதைய கனடிய அரசு நன்றாக உணர்ந்துள்ளது. அவற்றைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பதில் அது குறியாக உள்ளது.

ஏற்கனவே மாகாண, பிரதேச அரசுகளால் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்களுடன் இணைந்து பாலியல் வன்முறைக்கான ஒரு வினைமுறையையும் செயற்றிட்டத்தையும் செயற்படுத்துமாறு பெண்கள் தகுநிலை அமைச்சர் பணிக்கப்பட்டுள்ளார். இந்தச் செயற்றிட்ட உருவாக்கம் இப்பொழுது ஆரம்பநிலையிலேயே உள்ளது. தேசிய மட்டத்தின் பல்வேறு துறையினருடனும் உள்ளூர், அனைத்துலகப் பங்காளிகளுடனும் இணைந்து இந்த வினைமுறையை உருவாக்குவதற்கான ஆலோசனைகளில் அமைச்சு ஈடுபட்டுள்ளது.

► **‘பொதுத்துறை பாரபட்சமற்ற இழப்பீட்டுச் சட்டம்’ கடந்த அரசாங்கத்தால் 2009இல் கொண்டுவரப்பட்டது. அதற்கேற்ப, பொதுத்துறையில் பணிபுரியும் பெண்கள், அதே வேலையில் பணிபுரியும் ஆண்கள் எவரேனும் தம்மை விட**

அதிகமாக ஊதியம் பெறுவதை அறிந்தால் கனடா மனித உரிமைச் சங்கத்திடம் முறையிடும் உரிமையை இழந்தனர். ‘அவர்கள் தொழிற்சங்கத்தின் மூலமே முறைப்பாட்டை முன்வைக்க முடியும்’ என இச்சட்டம் பணித்தது. இதுபற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

பால் சார்ந்த ஊதிய இடைவெளியானது, பெண்கள், தம்முடைய முழுமையான ஆளுமையை வெளிப்படுத்துவதற்குத் தடையாகவுள்ள நாடு தழுவிய சிக்கல் என்பதை அரசு நன்றாக உணர்ந்துள்ளது. இது பெண்களைப் பாதிக்கின்ற விடயம் என்பதையும் அரசு நன்றாக அறிந்துள்ளது.

இந்த விடயம் தொடர்பாக ஆராய்வதற்கென

வேறு வகையான நிதி உதவிகளைச் சுயதொழில் செய்ய விரும்புவோருக்கு வழங்கி வருகின்றன. மேலதிக விபரங்களை www.canadabusiness.ca என்ற இணையத்தளத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பெண்களின் பொருளாதாரப் பாதுகாப்பையும் மேன்மையான வாழ்வையும் மையப்படுத்தி பெண்களின் சமநிலையை மேம்படுத்தல் வேண்டும் என்பதைப் பெண்கள் தகுநிலை அமைச்சு தன் இலக்காகக் கொண்டுள்ளது.

அந்த இலக்கை அடைவதற்கான வழிவகைகளில் ஒன்றாக, அமைச்சு ‘பெண்கள் திட்டம்’ (Women’s Programme) என்ற செயற்பாட்டின் மூலம் தொடர்ச்சியான தடைகளையும் பாலியல் பேதங்களையும் நீக்குவதற்கான முயற்சிகளுக்கு நிதியுதவி

அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள்
சிறப்பும் புகழ்

விசாரணையொன்றை மேற்கொள்ளவேண்டும் என அனைத்துலக, உள்ளகப் பங்காளிகள் பலரும் தொடர்ச்சியாகக் கோரிக்கை விடுத்து வந்துள்ளார்கள். இந்தத் துன்பியல் நிகழ்வு தொடர்ந்தவண்ணமே உள்ளது. இதிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்தவர்கள், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பத்தவர்கள், அவர்களின் அன்புக்குரியவர்களோடு இணைந்து இந்த விசாரணை முறைமையை வடிவமைக்க அரசு உறுதிபுண்டுள்ளது.

பூர்வீகக்குடிப் பெண்கள் மற்றும் சிறுமிகளுக்கெதிரான வன்முறையைத் தடுப்பதற்கும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான அரசின் பராமரிப்பை மேம்படுத்துவதற்கும் அனைத்துத் தரப்பினராலும் எத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அரசு நிர்ணயிப்பதற்கு இந்த விசாரணையின் முடிவுகள் உறுதுணையாக இருக்கும்.

இவ்வாறான குற்றச்செயல்கள் தொடராதிருக்க, உடனடியாக எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் உள்ளன. பூர்வீக இனக்குழுங்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டு தீர்வுகளைக் கண்டடையவும் பூர்வீகக்குடிப் பெண்கள், சிறுமிகளின் எதிர்காலத்தை மேம்படுத்தவும் அரசு உறுதியெடுத்துள்ளது.

► **‘அனைத்துலகப் பெண்கள் நாள்’ குறித்துப் பெண்கள் தகுநிலை அமைச்சு கனடியர்களுக்கு விடுக்கும் முக்கிய செய்தி என்ன?**

பால்நிலை சமத்துவம் நோக்கிய முன்னேற்றம் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கும் கனடாவிலும் உலகளாவிய வகையிலும் பெண்களினதும் சிறுமிகளினதும் பங்களிப்புகளுக்கு மதிப்பளிப்பதற்கும் மார்ச் 8 எமக்கு ஒரு வாய்ப்பினை வழங்குகிறது.

கனடா அரசு அனைத்துலகப் பெண்கள் நாளின் முக்கியத்துவத்தை அங்கீகரிக்கிறது. ‘பெண்களுக்கான அதிகார வழங்கல் சமத்துவநிலைக்கு இட்டுச்செல்லும்’ என்பதுதான் இந்த ஆண்டுக்குரிய பெண்கள் நாளின் கருப்பொருளாகும்.

இந்த நாளில் பெண்களின் சாதனைகளைக் கருத்திற் கொண்டு அவற்றுக்கு மதிப்பளிக்கும் நோக்கோடு, சாதனைகள் மூலம் பிரமிக்கவைத்த பெண்களின் படங்களைச் சமூக வலைத்தளங்களில் ‘நீங்கள் தான் அதிகார வழங்கல்’ (You Are Empowerment) என்ற குறித்தலைப்புடன் (hashtag) பகிர்மானம் கனடா அரசு அனைவருக்கும் வேண்டுகோள் விடுக்கிறது.

cynthelyn@thaiveedu.com

இந்த நாளில் பெண்களின் சாதனைகளைக் கருத்திற் கொண்டு அவற்றுக்கு மதிப்பளிக்கும் நோக்கோடு, சாதனைகள் மூலம் பிரமிக்கவைத்த பெண்களின் படங்களைச் சமூக வலைத்தளங்களில் ‘நீங்கள் தான் அதிகார வழங்கல்’ (You Are Empowerment) என்ற குறித்தலைப்புடன் (hashtag) பகிர்மானம் கனடா அரசு அனைவருக்கும் வேண்டுகோள் விடுக்கிறது.

அனைத்துக் கட்சிகளையும் உள்ளடக்கிய நாடாளுமன்றக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழு ஊதிய சமத்துவ மின்மை தொடர்பான விடயங்களுக்கான தீர்வைக் கண்டறிவதில் பெரும்பங்கு வகிக்கும். நிர்வாக மட்டத்தில், திறைசேரி வாரியம் இந்த விடயம் தொடர்பாகப் பயன்மிக்க முன்னெடுப்புகளைச் செய்து வருகிறது.

► **இந்த அமைச்சிடம் உள்ள பொறுப்புக்களில் ஒன்று பெண்களைச் சுயதொழில் செய்ய ஊக்குவிப்பதாகும். பெண்கள் சுயதொழில் செய்ய எவ்வாறான நிதி உதவிகள் அரசால் வழங்கப்படுகின்றன?**

கனடா வர்த்தக வலையமைப்பின் மூலமாக அரசு திணைக்களங்கள் பல, பல்

வழங்கி வருகின்றது. தகுந்த திட்டங்களுக்கான நிதியுதவிகள் பலவும் இந்த ‘பெண்கள் திட்டம்’ மூலம் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

எனினும், பெண்கள் திட்டமானது சுயதொழில் ஆரம்பிப்பதற்கான மூலதனத்தையோ அல்லது ஆரம்பச் செலவுகளுக்கான நிதி உதவிகளையோ வழங்குவதில்லை.

► **காணாமற்போன, கொல்லப்பட்ட பூர்வீகக்குடிப் பெண்கள் மற்றும் சிறுமிகளுக்கான தேசிய விசாரணையொன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை நாம் அறிவோம். இந்த விசாரணையின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிக் கூற முடியுமா?**

காணாமற்போன, கொல்லப்பட்ட பூர்வீகக்குடிப் பெண்கள், சிறுமிகளுக்கான தேசிய

ஆளுமைகள்

Kim Campbell
ஆளுமை கொண்ட அரசியல்வாதி

கனடாவின் முதல் பெண் பிரதமர். நான்கு மாதங்கள் மட்டுமே பிரதமர் பதவியில் இருந்திருந்தாலும் தன்னுடைய வெளிப்படையான பேச்சால் மக்களின் மனம் கவர்ந்தவர்.

நீதித்துறை அமைச்சராக இருந்த போது, குற்றவியல் சட்டங்களில் வரவேற்கத்தக்க மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய ஆளுமை மிக்க இளம் அரசியல்வாதியாக மிளிர்ந்தவர்.

இவரது Time and Chance எனும் சுயசரிதைப் புத்தகம் கனடாவில் வெகு விரைவாக விற்றுத் தீர்ந்தது.

தேர்தல் தோல்விக்குப் பின் அரசியலில் இருந்து ஒதுங்கிய இவர், தற்போது உலகின் பல்வேறு பொது அமைப்புகளுடன் இணைந்து பணியாற்றி வருகின்றார்.

ஆளுமைகள்

Michaëlle Jean
கறுப்பு வைரம்

கனடாவின் 27வது ஆளுநர் நாயகமாகப் பதவி வகித்தவர். இந்தப் பதவிக்கு வந்த முதலாவது கறுப்பினத் தவர். சிறு வயதில் ஹெயிட்டி நாட்டிலிருந்து அகதியாகக் கனடாவுக்குக் குடி வந்தவர்.

பத்திரிகையாளர், தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர், நடிகை, விவரணத் திரைப்பட தயாரிப்பாளர் என பலமுகம் கொண்டவர். கனடிய வானொலிகள், CBC தொலைக்காட்சி என்பனவற்றில் பணி புரிந்தவர். இத்துறையில் ஏகப்பட்ட விருதுகள் பெற்றவர்.

தற்போது பிரெஞ்சு நாடுகளின் கூட்டமைப்பின் செயலாளர் நாயகமாகப் பணி புரிகிறார்.

இலங்கையில் பெண்ணிய எழுச்சியும் அரசியல் பங்களிப்பும்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் உலகெங்கும் தோற்றம் கொண்ட பெண்ணிய எழுச்சி 1900ன் தொடக்கத்தில் இலங்கையிலும் பலவடிவங்களில் காணப்பெற்றது. இலங்கைப் பெண்கள் சமூகத்தில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள் வலுவாகக் காலூன்ற பலர் அர்ப்பணிப்போடு உழைத்திருக்கின்றனர். இலங்கையில் தோற்றங்கொண்ட பெண்ணிய எழுச்சியின் வரலாற்று வழி நின்று, அதன் தோற்றத்தினையும் அரசியல் பங்களிப்பினையும் சுருக்கமாகத் தர முயல்கின்றது இக்கட்டுரை.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் முதல் உலகெங்கும் பெண்ணியச் சிந்தனைகள் செயல்படவும் பெறத் தொடங்கியிருந்தன. பிரித்தானியரது ஆட்சி பரந்திருந்த நாடுகளிலும் பெண்ணியச் சிந்தனையின் தாக்கங்கள் வெளிப்பட்டன. பெரும்பாலும் மேலை நாட்டுப் பெண்ணியப் போக்குகளோடு தொடர்புபட்டோரே கீழைத்தேய நாடுகளில் ஏற்பட்ட தாக்கங்களுக்கும் காரணமாயினர்.

Margaret Elizabeth Noble என்ற அயர்லாந்துப் பெண்மணி 1898ல் கல்கத்தா சென்று நிவேதிதா அம்மையாராகி, இந்தியாவெங்கும் பெண்ணியச் சிந்தனைகளை விதைத்தார்.

கனடாவைச் சேர்ந்த Mary Helen Irwin என்ற பெண்மணி மருத்துவ சேவை செய்வதற்காக, 1896ல் இலங்கைக்குச் சென்றார் என்பதுவும் அவரே இலங்கைப் பெண்ணிய எழுச்சிக்கு வித்திட்டார் என்பதுவும் பலருக்கு வியப்பளிக்கும் செய்தியாக இருக்கலாம்.

பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஈழத்தமிழ் சமூகத்தினர் கல்வித்துறையில் மேம்பட்ட னராயினும் ஆண் பெண் உறவுநிலை மரபுவழிப்பட்ட பண்பாட்டியல் கட்டமைப்புக்குள்ளே கட்டுப்பட்டிருந்தது. ஒத்த உரிமைகளுக்காகக் குரல் எழுப்பவல்ல உந்துதல்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் ஈழப்பெண்களிடத்தே தோன்றியதற்கான சான்றுகள் இல்லை.

கனடா ஒன்ராறியோவில் உள்ள Elora என்ற இடத்தில் பிறந்த Mary Helen Irwin என்ற பெண், தன்னுடைய மருத்துவக் கல்வியை ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் முடித்துக் கொண்டு மருத்துவ சேவை செய்யும் நோக்கில் அமெரிக்கன் மிஷனில் சேர்ந்தார். இந்த மிஷன் பிரித்தானியர் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்த நாடுகளில் மருத்துவ சேவைகளைச் செய்துவந்தது. மேரி இது தொடர்பாகப் பயிற்சி பெறுவதற்காக அமெரிக்கா சென்றார். இவரை யாழ்ப்பாணம், இணுவில் வைத்தியசாலைக்கு அனுப்ப மிஷன் தீர்மானித்ததால் தமிழகற்க விரும்பினார். அவ்வேளை, அமெரிக்காவில் Princeton பல்கலைக்கழகத்தில் முதுமாணிக் கல்வியை மேற்கொண்டிருந்த வேலையைச் சேர்ந்த தமிழரான சாமுவேல் கிறிஸ்தர் மஸ் கனகரத்தினம் என்பவரிடம் தமிழ் கற்றார். தமிழ்க் கல்வியினூடாகத் தமிழ் பண்பாட்டில் ஆர்வம் கொண்டு, திரு. கனகரத்தினத்தை திருமணம் செய்ய விரும்பினார்.

இருவரும் 1896 யூலையில் திருமணம் செய்து, டிசம்பரில் இலங்கை சென்றனர்.

பிற்காலத்தில் இவர் இலங்கையெங்கும் மேரி இரத்தினம் என்றே அறியப்பட்டார்.

மேரி இரத்தினம் வடக்கில் இயங்கிய அமெரிக்கன் மிஷன் அமைப்போடு இணைந்து பணியாற்றச் சென்றவேளை, இலங்கையரைத் திருமணம் செய்தமையைக் காரணம் காட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் அவரை மருத்துவப் பணியிலிருந்து நீக்கியது.

தமிழ்ப் பண்பாட்டை மிகவும் நேசித்தவரான

கைப் பெண்ணியச் சிந்தனையின் முன்னோடி எனலாம்.

ஈழப் பெண்ணான மங்களம்மாள் என்பவரே ஈழப்பெண்ணியவாதத்தின் முதற் குரலாகப் பதிவு செய்யப்படுகின்றார். இவர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் புகழ்பெற்ற வழக்கறிஞராகத் திகழ்ந்த கதிரவேற்பிள்ளை என்பவரின் மகளாவார். துறைசார் கல்விப் பின்னணி இல்லாதபோதும் தமிழ், ஆங்கில

- பொன்னையா விவேகானந்தன் -

தமிழ்ப் பெண்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட, பெண் விடுதலையை நோக்கிய முதல் சங்கம் எனலாம் என்கிறார் திருமதி வள்ளி நாயகி.

ஐரோப்பாவில் பெண்கள் உரிமைகளுக்கான அமைப்புநிலைச் செயற்பாடுகள் கருக்கொண்ட காலகட்டமான 1889ல், 'Women's Education Society' (Nari Shiksha Dana Sangamaya) என்ற அமைப்பு இலங்கையில் உருவாக்கப்பட்டதாக 'Encyclopedia of Women in South Asia (Page 269)' என்ற நூல் தெரிவிக்கின்றது.

1923ம் ஆண்டில் மங்களம்மாள் 'தமிழ் மகள்' என்ற சஞ்சிகையைப் பெண்களுக்காக ஆரம்பித்தார். ஈழத்தில் பெண்களுக்காக வெளியிடப்பட்ட முதற் சஞ்சிகை இதுவாகும். இலங்கையின் முதல் பெண் இதழாசிரியரும் இவரே. பெண் விடுதலை, சமத்துவம், சீதனக் கொடுமை போன்ற விடங்களை முன்னிறுத்தி வெளிவந்த இச்சஞ்சிகை பெண்ணிய எழுச்சியின் வலுவான தளமாகத் திகழ்ந்தது. 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்' என்ற வரியையே இச்சஞ்சிகை தன் மகுட வாசகமாகக் கொண்டிருந்தது.

பொருளாதார வளம் காரணமாக இச்சஞ்சிகை இடையிடையே நின்று போனாலும் 1971வரை வெளிவந்தது.

மங்களம்மாள் இந்த சஞ்சிகையில் மட்டுமன்றி, பிற இதழ்களிலும் பெண்ணியம் தொடர்பான கட்டுரைகளை எழுதினார்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் முதல் 'பெண்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை வேண்டும்' என்ற குரல் உலகெங்கும் வலிமையாக ஒலிக்கத் தொடங்கியிருந்தது.

1927ல் இலங்கையில் அரசியல் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்வதற்காக பிரித்தானிய அரசு டொனமூர் தலைமையில் ஓர் ஆணையத்தை உருவாக்கியது. அரசியல் சீர்திருத்தத்தை உருவாக்கும் நோக்கில் டொனமூர் ஆணையம் பொதுமக்களிடமும் கருத்துகள் கேட்டது. திருத்தத்தின் ஒரு பகுதியாக மக்களுக்கான வாக்களிக்கும் உரிமையை ஆணையம் விரிவுபடுத்த விரும்பியது. இதனை, சேர். பொன். இராமநாதன் உட்பட பெரும்பான்மையான ஆண் தரப்பினர் எதிர்த்தனர். இவ்வேளை தமிழ், சிங்களத் தரப்புகளைச் சார்ந்த பெண்கள் ஒன்று கூடி 'பெண்கள் வாக்குரிமைச் சங்கம்' என்ற அமைப்பை 1927ல் நிறுவினர். இந்த அமைப்புக்கு டெய்லி டயஸ் பண் டாரநாயக்கா தலைமை தாங்கினார். (இவர் பின்னாளில் இலங்கைப் பிரதமராகத் திகழ்ந்த S.W.R.D. பண்டாரநாயக்காவின் தாயாராவார்). மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த திருமதி ஈ. ஆர். தம்பிமுத்து, திருமதி நல்லம்மா சத்தியவாகீஸ்வர ஐயர், மீனாட்சியம்மாள் நடேசையர் போன்றோரும் இவ்வமைப்பில் அங்கம் பெற்றனர். ஏறக்குறைய இலங்கைப் பெண்ணாக மாறிவிட்ட டாக்டர் மேரி இரத்தினமும் இந்த அமைப்பில் அங்கம் வகித்தார்.

அரசியல் சீர்திருத்தம் தொடர்பாகப் பல்வேறு சாட்சியங்களையும் பெற்ற பின்னர் இறுதியாகவே டொனமூர் ஆணையம் பெண்கள் வாக்குரிமை சங்கத்தை அழைத்தது.

நீங்கள் எங்கள் பெண்களை அவர்கள் பாட்டில் இருக்க விடுங்கள். கடவுளின் விருப்பப்படி அவர்கள் இந்த உலகத்தில் கீழானவர்களாக உள்ளமை எதற்காக என்பது பற்றி நீங்கள் அறிய நியாயம் இல்லை.

- சேர். பொன். இராமநாதன் டொனமூர் ஆணைக்குழு முன்பாக

1927இல் இலங்கைப் பெண்கள் வாக்குரிமைச் சங்கத்தினர் இடமிருந்து இரண்டாவதாக மேரி இரத்தினம்

மேரி இரத்தினம் இலங்கையை விட்டுச் செல்ல விரும்பாது, தனக்கென ஒரு மருத்துவமனையை அமைத்துத் தன் மருத்துவப் பணியைத் தொடர்ந்தார்.

இவ்வேளையிலேயே இலங்கைவாழ் பெண்களுடைய அவல வாழ்வை உணர்ந்தார். பெண்களுக்கான உரிமைகள் பற்றிய உணர்வை பெண்களிடத்தே தோற்றுவித்தார். 1904ல் 'Ceylon Women's Union' என்ற அமைப்பையும் 1909ல் 'Tamil Women's Union' என்ற அமைப்பையும் பெண்களுக்காக ஆரம்பித்தார். கொழும்பு சமூக அறிவியலாளர் சங்கம் (Social Scientists' Association, Colombo) 1993ல் 'Dr. Mary Rutnam - A Canadian Pioneer for Women's Rights in Sri Lanka' என்ற நூலை வெளியிட்டது. இந்நூல் மேரி இரத்தினத்தை 'இலங்கைப் பெண்ணுரிமைவாதத்தின் முன்னோடி' என்றே கூறுகின்றது.

தமிழ் மக்களோடு நெருங்கிப் பழகிய மருத்துவர் மேரி இரத்தினம் அவர்களே இலங்கை

மொழிகளில் புலமை இவர் பெற்றிருந்தார். இவர் கணவர் மாசிலாமணி கேரளாவில் கல்வி கற்ற முற்போக்காளராவார். யாழ்ப்பாணத்தில் 1921ல் 'தேசாபிமானி' என்ற நாளிதழையும் இவர் வெளியிட்டார்.

பெண்களுக்கான குரலை வலிமையாக உயர்த்திய மங்களம்மாள், இதழ்கள், அமைப்புகள் வாயிலாகவும் பெண்களுக்கான பணிகளைத் தொடர்ந்தார்.

பெண்களின் முன்னேற்றத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட மங்களம்மாள் 1902ல் வண்ணார்பண்ணையில் 'பெண்கள் சேவா சங்கம்' என்ற அமைப்பை ஆரம்பித்ததாகக் குறிப்பிடும் திருமதி. வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் 'இதற்கு முன் பெண்களுக்கான வேறு அமைப்புகள் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை' என்கின்றார்.

பெண்களுக்கான அறிவையும் தன்னம்பிக்கையையும் ஊட்டுவதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட சங்கம் இது என்பதால், இதுவே ஈழத்

அனைத்துலகப் பெண்கள் நூள் சிறப்பும் புகழ்

இலங்கையில் பெண்...

87ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

1928 ஜனவரி 11ம் திகதி டொனமூர் ஆணையத்தின் முன் இச்சங்கத்தைச் சார்ந்த பெண்மணி பெண்கள் சாட்சியமளித்தனர். இலங்கையெங்கும் பெண்கள் படும் இன்னல்களை இவர்கள் எடுத்துரைத்தனர். இந்த சாட்சியங்கள் பெண்களின் துயரை நெகிழ்ச்சியோடு வெளிப்படுத்தின.

“உங்கள் சங்கத்தில் எல்லா சாதியினரும் அங்கம் வகிக்கலாமா?” என்று என டெனமூர் கேட்ட வினாவுக்கு “ஆம், எல்லாச் சாதியினரும் அங்கம் வகிக்கலாம்” எனப் பதில் கூறினார் டாக்டர் மேரி இரத்தினம். “முஸ்லீம் பெண்களும் அங்கம் வகிக்கலாமா?” டொனமூர் திருப்பிக் கேட்டார். “ஆம், முஸ்லீம் பெண்களும் அங்கம் வகிக்கலாம், இச்சங்கத்தின் செயற்பாடுகள் வெற்றியளிக்குமானால் அவர்களும் எம்முடன் இணைவதாகக் கூறியிருக்கின்றனர்” என்றார் சங்கத்தின் அங்கத்தவரான திருமதி ஜியோடி சில்வா.

இன எல்லைகளைக் கடந்து உரிமைக்காக ஒன்றுபட்ட அமைப்பாக இச்சங்கம் இயங்கியது. சரிநிகர் பத்திரிகையில் வெளியான ‘இலங்கைப் பாராளுமன்ற அரசியலில் பெண்கள்’ என்ற கட்டுரையில் இந்த சாட்சியங்கள் விரிவாக வெளிவந்துள்ளன.

பெண்கள் வாக்குரிமைச் சங்கம் சாட்சியமளிப்பதற்கு முன்பாக, 1927 டிசம்பர் 20 நாள் சாட்சியமளிப்பதற்காக சேர். பொன். இராமநாதன் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். தன் சாட்சியத்தின் போது கீழ்க்கண்டவாறு அவர் தெரிவித்தார்.

“நீங்கள் எங்கள் பெண்களை அவர்கள் பாட்டில் இருக்க விடுங்கள். கடவுளின் விருப்பப்படி அவர்கள் இந்த உலகத்தில் கீழானவர்களாக உள்ளமை எதற்காக என்பது பற்றி நீங்கள் அறிய நியாயம் இல்லை. பெண்களது முழு வாழ்க்கையும் அவர்களது கவனமும் வீட்டிலேயே இருக்க வேண்டும். அதற்கப்பாலான ஒரு உலகம் இல்லை. வீட்டுப் பொறுப்பிற்கப்பால் அவர்கள் செல்வதற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டாம்.” (சாட்சிய இலக்கம் 101)

டொனமூர் ஆணையம், பெண்கள் வாக்குரிமை பெறுவதற்கெதிராக பொன். இராமநாதனைப் போன்றே பலரும் சாட்சியங்களை வழங்கியருந்த போதும் பெண்களின் கருத்துகளைக் கவனத்திற் கொண்டது. ‘இலங்கைப் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்பட வேண்டும்’ என டொனமூர் ஆணையம் பிரித்தானிய அரசுக்குப் பரிந்துரைத்தது. 1928ம் ஆண்டு பிரித்தானிய அரசு இலங்கைப் பெண்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமையை வழங்கியது.

21 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண்களும் 30 வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்களுமே வாக்களிக்கலாம் என டொனமூர் திருத்தம் தெரிவித்தது. பெரும்பான்மையான ஆண்களும் இலங்கை காங்கிரஸ் கட்சியைத் சேர்ந்தோரும் பெண்கள் வாக்குரிமை பெறுவதை எதிர்த்தாலேயே பெண்களின் வயதெல்லை 30 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. பிரித்தானியர் ஆட்சிக்குட்பட்ட நாடுகள் சிலவற்றில் கல்வியறிவு பெற்ற, வசதிபடைத்த பெண்கள் வாக்களிக்கும் உரிமை பெற்றிருந்த போதும் 30 வயதுக்கு மேற்பட்ட அனைத்துப் பெண்களும் வாக்களிக்கலாம் என்ற உரிமையைப் பெற்ற (பிரித்தானியர் ஆட்சிக்குட்பட்ட) முதல் நாடு இலங்கையே.

1918ம் ஆண்டில் அனைத்துப் பெண்களுக்கும் வாக்குரிமையை வழங்கிய முதல் நாடு நியூசிலாந்து ஆகும்.

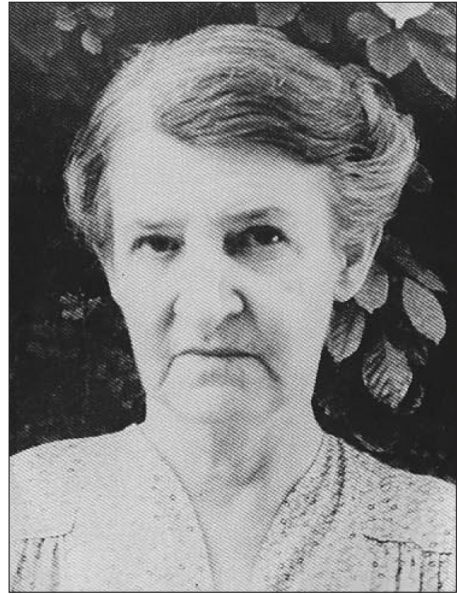
பெண்கள் வாக்குரிமை பெற்றதைக் கண்டித்து சேர் பொன். இராமநாதன் ‘பெண்கள் பெற்றிருக்கும் வாக்குரிமையானது குடும்ப அங்கத்தவர்களுடைய அமைதி

யையும் இசைவையும் குலைத்து அமைதியின்மைக்கு வழி வகுத்துவிடும்’ என டெய்லி மிரர் (1927.12.01) பத்திரிகைக்குக் கருத்துத் தெரிவித்தார்.

‘இந்து சாசனம்’ என்ற பத்திரிகை 1927.11.08 அன்று பெண்கள் வாக்குரிமை பெற்றதைக் கண்டித்து ஆசிரியர் தலையங்கம் எழுதியது. மங்களம்மாள் இந்தப் பத்திரிகையின் கருத்துக்குப் பதிலளித்துக் கடிதம் எழுதினார்.

இந்தியாவில் பிரித்தானியரின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த மெட்ராஸ் மாகாணத்தில் (தற்போதைய தமிழ்நாடு) வாழ்ந்த கல்வியறிவு பெற்றோரும் வசதிபடைத்தோருமான பெண்கள் மட்டும் வாக்களிக்கும் உரிமையை 1921ல் பெற்றனர்.

இக்காலப்பகுதியில் தமிழகத்தில் சிலகா

மருத்துவர் மேரி இரத்தினம்

ஈழத்துப் பெண்ணிய எழுச்சி, மங்களம்மாள் மாசிலாமணியைத் தவிர்த்து நோக்கப்பட முடியாதவொன்றாகவே அமைந்துவிட்டது.

1900களின் தொடக்கத்தில் மலையகத்தில் குடியேறிய தஞ்சாவூரைச் சேர்ந்தவரான மீனாட்சியம்மாள் மற்றும்மொரு தொடக்ககாலப் பெண்ணியலாளராகக் கருதப்படுகின்றார். மலையகத்தில் முதல் தொழிற்சங்கத்தை நிறுவியவரான திரு நடேசையர் என்பவரைத் திருமணம் செய்தார். காந்தியப் போராட்டங்களால் கவரப்பட்டிருந்த இவர் சமூகம் சார்ந்து துணிச்சலாகப் பணியாற்றினார்.

அக்காலகட்டத்தில் மலையக மக்களுக்காகவும் பெண்களுக்காகவும் இவர் எழுப்பிய குரல் வலிமையாக ஒலித்தது. நடேசையர் நடத்திய ‘தேசபக்தன்’ என்ற இதழில் தலையங்கங்களும் கட்டுரைகளும் எழுதினார். இப்பத்திரிகையில் 1928ம் ‘ஸ்திரீகள் பக்கம்’ என்ற பெயரில் பெண்ணிய எழுச்சிக்கான ஆக்கங்களைத் தொடர்ச்சி

நேசம் சரவணமுத்து

அணைத்துலகப் பெண்கள் நூள் சிறப்புப் பகுதி

நின்று பெண்களுக்குக் கல்வி வேண்டும், சுதந்திரம் வேண்டும் அவர்கள் முன்னேற்றமடையாவிட்டால் தேசம் முன்னேற்றமடையாது என்று வாயால் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் வீட்டில் அம்மாக்களுக்கோ கோஷா திட்டம். இவ்வாறு விபரம் அறிந்தவர்கள் நிலைமையே மோசமாயிருந்தால் அதிகம் படிப்பறிவில்லாத ஆடவர் தங்கள் மனைவிமாரை எப்படி நடத்துவார்கள்? பெண்மக்களில் சிலர், பெண்கள் முன்னேற்றக்காக ஈடுபட்டு உழைத்தாலும் அதற்கு ஆயிரம் இடையூறுகள் ஏற்படுகிறதே தவிர, அனுகூலங்கள் ஏற்படுவது அரிதாக இருக்கிறது.” என எழுதினார்.

பெண்களுக்குக் கிடைத்த வாக்குரிமையை எதிர்த்த சேர். பொன். இராமநாதனின் கருத்

மங்களம்மாள் மாசிலாமணி

இலங்கைத் தமிழ்ப் பெண்கள் ஒன்றியத்தினருடன் மேரி இரத்தினம்

லம் வாழ்ந்த மங்களம்மாள் காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கைகளால் கவரப்பட்டு அதில் இணைந்து செயற்பட்டார். 1927ல் நடைபெற்ற மாநகராட்சித் தேர்தலில் எழும்பூர் தொகுதியில் போட்டியிட்டு, நீதிக்கட்சி வேட்பாளரிடம் குறைந்த வாக்கு வேறுபாட்டில் தோல்வியுற்றார்.

டொனமூர் சீர்திருத்தத்தின் பின்னர் இலங்கையின் முதலாவது தேர்தல் 1931ல் நடைபெற்றது. அதற்கு முன்பாகவே இந்தியா சென்று தேர்தலில் போட்டியிட்ட முதல் ஈழத்தமிழ் பெண்ணாக மங்களம்மாளைக் கருதலாம்.

யாக வெளியிட்டார்.

பெண்கள் கல்வி, சமத்துவம், சுதந்திரம், பெண்களுக்காகச் சட்டங்களைச் சீர்திருத்துதல் போன்ற விடயங்களைத் தன் கட்டுரைகள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தினார்.

1928.06.18 அன்று வெளியான தேசபக்தன் இதழில், “ஸ்திரீகள் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமெனப் பலபேர்கள் எழுத்து மூலமாயும் வெறும் பேச்சாகவும் பேசுகிறார்களே தவிரக் கையாள்வது கிடையாது. சில மகான்களும் பிரசங்க மேடைகளில்

துகளைக் கண்டித்துக் கட்டுரையொன்றையும் 1928.04.13 அன்று வெளியான தேசபக்தன் இதழில் எழுதினார்.

பெண்கள் வாக்குரிமைச் சங்கத்தில் பங்கு பெற்ற மீனாட்சியம்மாள் இலங்கையெங்கும் பரந்து வாழும் ஏழைச் சகோதரிகளுக்காகவும் இதன் சேவை விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும் எனக் கூறியிருக்கின்றார். (தேசபக்தன் 1929.01.26)

1940ல் மலையக மக்களின் அவலங்களை

இலங்கையில் பெண்...

89ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் இவர் வெளியிட்ட பாதல் தொகுப்பு முக்கியமான ஆவணப் பதிவாகக் கருதப்படுகின்றது.

மீனாட்சியம்மாளின் பெண்ணியம் சார்ந்த பணிகளும் மலையக மக்களுக்கான அர்ப்பணப்பும் பெரிதும் போற்றப்பட வேண்டியவையாகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்ககாலப் பகுதியில் ஈழப்பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்காக உழைத்தவர்களாக, திருமதி ஈ. ஆர். தம்பிமுத்து, நல்லம்மா சத்தியவாகீஸ்வர ஐயர், அன்னம்மா முத்தையா, பரமேஸ்வரி கந்தையா, நேசம் சரவணமுத்து, நோபிள் இராஜசிங்கம் போன்றோர் கருதப்படுகின்றனர். இவர்களைப் பற்றியும் ஆற்றிய சேவைகள் குறித்தும் போதிய பதிவுகள் இல்லை என்கிறார் சித்திரலேகா மௌனகுரு.

டொனமூர் திருத்தங்களுக்குப் பின் முதல் தேர்தல் 1931.05.04 அன்று நடைபெற்றது. இத்தேர்தலின் போது, கொழும்பு வடக்கு தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றவர் மருத்துவரான திரு இரத்தினசோதி சரவணமுத்து ஆவார். இவர் தேர்தல் விதிகளை மீறினார் என்றெழுந்த குற்றச்சாட்டை விசாரித்த நீதிபதி 1932.03.08 அன்று தீர்ப்பு வழங்கினார். அத்தீர்ப்பானது, இரத்தினசோதி சரவணமுத்துவின் பதவியையும் ஏழாண்டுக்காலக் குடியுரிமைத் தகுதியையும் பறித்தது. இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் தேர்தல் முறைகேடு காரணமாகப் பதவி பறிக்கப்பட்ட முதல் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இவரே.

வெற்றிடமான கொழும்பு வடக்குத் தொகுதிக்கான இடைத்தேர்தல் நடைபெற ஏற்பாடாகியது. குடியுரிமை பறிக்கப்பட்டதால் தேர்தலில் போட்டியிட முடியாத நிலைக்கு ஆளான இரத்தினசோதி சரவணமுத்து, தன் மனைவியான நேசம் சரவணமுத்துவை வேட்பாளராக நிறுத்தினார்.

இலங்கை அரசியலில் தேர்தலில் நிறுத்தப்பட்ட முதல் தமிழ் பெண் வேட்பாளரானார் நேசம் சரவணமுத்து. 1932.05.28ல் தேர்தல் நடந்தபோது, 8681 அதிகப்படியான வாக்குகளால் நேசம் சரவணமுத்து வெற்றி பெற்று இலங்கைப் பாராளுமன்றத்துக்குத் தெரிவான 'முதல் தமிழ் பெண்' என்ற பெருமையைப் பெற்றார்.

'ஜோன் ஹென்றி மீதெனிய அதிகாரம்' என்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இறந்ததைத் தொடர்ந்து, 1931 நவம்பரில் ருவான் வெல என்ற தொகுதியில் நடைபெற்ற இடைத்தேர்தலில் அவரது மகளான எட்லின் மொலமுரே வெற்றியீட்டி, இலங்கை அரசியலில் முதல் 'பெண் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்' ஆனார்.

பாராளுமன்ற உறுப்பினராக நேசம் சரவணமுத்துவின் பதவியும் எட்டு மாதங்களுக்கு மேல் நீடிக்கவில்லை. இவர் மீதும் சுமத்தப்பட்ட தேர்தல் முறைகேடுகள் தொடர்பான குற்றச்சாட்டுகள் இவரது பதவியையும் பறித்தன. ஆனால் கணவனைப் போன்று குடியுரிமை பறிக்கப்படவில்லை.

மீண்டும் இத்தொகுதிக்கான இடைத்தேர்தல் 1932.11.12ல் நடத்தப்பட்டபோது நேசம் சரவணமுத்து மீண்டும் போட்டியிட்டு 7730 அதிகப்படியான வாக்குகளால் வெற்றி பெற்றார்.

இரண்டாவது அரசாங்க சபைத் தேர்தல் 1936.02.22 நடைபெற்ற போதும் நேசம் சரவணமுத்து அதே தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். இத்தேர்தலில் வெற்றி பெற்று அரசாங்க சபை உறுப்பினராகத் திகழ்ந்த ஒரேயொரு பெண் இவரே. இப்பதவிக்காலத்தில் கல்வி மற்றும்

உடல்நலம் தொடர்பான நிர்வாகக் குழு விற்குப் பொறுப்பாக இருந்தார்.

தன் பதவிக்காலத்தில் பெண்களுக்கான பல்வேறு நலத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்திய நேசம் சரவணமுத்து தன்னுடைய இரண்டாவது பதவிக்காலம் முடிவடைவதற்கு முன்னர், உடல்நலக் குறைவு காரணமாக 1941.01.10 அன்று இறந்தமை துயரமான நிகழ்வாகும்.

இவர் அரசாங்க சபை உறுப்பினராக இருந்த பொழுதுகளில் வறிய மக்கள், பெண்கள் தொடர்பான சட்டத் திருத்தங்களுக்காக வாதாடினார். விதவைகள், அநாதைகள், ஆதரவுப்பணம், சம்பளச் சபை நிறுவுதல், பெண் ஆசிரியர் திருமணமானதும் வேலையில்லுந்து நிறுத்தப்படும் நடைமுறையை நீக்குதல் என்பன அரசாங்க சபையில் இவரால் கொண்டுவரப்பட்ட முன்மொழி

மிதவாத அரசியலுக்கப்பால்

1970களின் பிற்பகுதியில் தோற்றம் பெற்ற

தமிழர் விடுதலைப் போராட்ட அமைப்புகளில்

தமிழ்ப் பெண்களின் பங்கு முக்கியமானது.

விடுதலைப் போராட்டம்

மண் விடுதலையையே நோக்காகக்

கொண்டிருந்த போதிலும் சமூக விடுதலை

சார்ந்தும் அது செயற்பட்டது.

வுகளில் சிலவாகும்.

கல்வித் திணைக்களம், ஆசிரியராகப் பணி புரியும் பெண்கள் திருமணமானதும் வேலையில்லிருந்து ஓய்வு பெறவேண்டும் என்ற பிரேரணை ஒன்றை அரசாங்க சபைக்கு முன்மொழிந்திருந்தது. 'பெண்கள் நலத்துக்கு எதிரான இந்தப் பிரேரணையை நடைமுறைப்படுத்தக் கூடாது' என நேசம் சரவணமுத்து வாதாடினார். 'இது மாணவரின் கல்வி நலத்துக்கும், நாட்டினது நலத்துக்கும் உகந்ததல்ல' என அவர் கூறினார். நேசம் சரவணமுத்துவின் வாதங்களை ஆராய்ந்த கல்வி நிர்வாகக் குழு பெண் ஆசிரியர் எவரையும் ஓய்வு பெற மாறு வற்புறுத்தக்கூடாதென அறிவித்தது.

பொருளாதாரத்திலும் கல்விப் பின்னணியிலும் மேம்பட்டவரான நேசம் சரவணமுத்து, கணவருடைய செல்வாக்கினால் வெற்றி பெற்றிருந்தார் என்றபோதும் தன்னுடைய பதவியைப் பயன்படுத்தி சமூகத்துக்கும் பெண்களுக்கும் பல நன்மைகளைச் செய்திருந்தார்.

நல்லம்மா சத்தியவாகீஸ்வர ஐயர் ஒரு வைத்தியராவார். மீனாட்சியம்மாளின் கணவர் நடேசையருடன் சேர்ந்து மலையகத்தில் தொழிற்சங்கத்தை உருவாக்க உழைத்தவராவார். நல்லம்மா மீனாட்சியம்மாளுடன் சேர்ந்து மலையகத் தொழிலாளரிடையே சமூக சேவை செய்தார். அத்துடன் 1928ல் பெண்கள் வாக்குரிமைச் சங்கம் நிறுவப்பட்ட போது அதன் முக்கிய அங்கத்தவர்களில் ஒருவரானது மாத்திரமன்றி இணைச் செயலாளராகவும் பணிபுரிந்தார்.

வாக்குரிமைச் சங்கத்தின் நிறுவனர் திருமதி ஈ.ஆர். தம்பிமுத்துவின் கணவரான திரு ஈ. ஆர். தம்பிமுத்து மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்தவர். இவர் இலங்கை சட்டவாக்கப் பேரவை உறுப்பினராக இருந்தபோது 1923ல் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை தொடர்பான ஒரு பிரேரணையைக் கொண்டு வந்தார். ஆனால் அப்போது அப்பிரேரணைக்கு ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. (The Hansard, CNC பக் 649) தொடர்ந்து திருமதி தம்பிமுத்து பெண்களுக்கான வாக்குரிமைக் கோரிக்கையை வற்புறுத்தினார். பெண்கள்

அறணாத்துலகப் பெண்கள் நூள் சிறப்புப் பகுதி

பெண்களின் அரசியல் பங்களிப்பு கட்சிகளுக்கான ஆதரவாளர் என்ற எல்லைக்குள்ளேயே ஒடுங்கிப்போனது. 1931க்குப் பின் நேசம் சரவணமுத்துவைத் தவிர, ஏறக்குறைய 50 ஆண்டுகள் வரை வேறு எந்தத் தமிழ்ப் பெண்ணும் பாராளுமன்றத்துக்குத் தெரிவுசெய்யப்படவில்லை.

1977ல் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி சார்பில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்ற திரு எம். கணகரத்தினம் 1980ல் கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அவரது சகோதரியான திருமதி ரங்கநாயகி பத்மநாதன் நியமனம் மூலம் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஆனார். சுதந்திர இலங்கையில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகப் பதவியேற்ற முதல் தமிழ்ப் பெண் என்ற பெருமையை இவர் பெற்றார். மட்டக்களப்பு மாவட்ட அமைச்சராகவும் செயற்பட்ட இவர் 1989ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் தோல்வியடைந்தார்.

1989 தேர்தலில் நாடாளுமன்றத்துக்குத் தெரிவான மற்றுமொரு தமிழ்ப் பெண் இராஜமனோகரி புலேந்திரன் ஆவார். யாழ்ப்பாணம் மாநகரசபையின் முதல்வராக இருந்த திரு துரைராஜா என்பவரின் மகளாகிய ராஜமனோகரி ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் வவுனியா மாவட்ட அமைப்பாளராகப் பணியாற்றிய திரு புலேந்திரனின் மனைவியாவார். இவரும் கட்சிப் பணிகளில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். 1983ல் புலேந்திரன் படுகொலை செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் வவுனியா மாவட்ட பொறுப்புக்களை ஏற்றார்.

1989இலும் ஆண்டிலும் 1994இலும் நடைபெற்ற தேர்தலில் வெற்றியீட்டி நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக ஏறக்குறைய 10 ஆண்டுகள் பதவி வகித்தார். அவ்வேளை பிரதிக் கல்வியமைச்சராகவும் பொறுப்பேற்றிருந்தார். இலங்கைப் பாராளுமன்ற அரசியலில் அமைச்சுப் பொறுப்புகளை வகித்த முதல் தமிழ்ப் பெண் இவரே.

இவரை அடுத்து, 2004ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் யாழ் மாவட்டத்திலிருந்து நாடாளுமன்றத்துக்குத் தெரிவானார் பத்மினி சிதம்பரநாதன். யாழ் மாவட்டம் பாராளுமன்றத்துக்கு அனுப்பிவைத்த முதல் பெண் இவரே. 2010வரை இவர் பதவிவகித்தார்.

2004ம் ஆண்டிலேயே மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்து தெரிவான மற்றுமொரு பெண் தங்கேஸ்வரி கதிராமன் ஆவார். இவரும் 2010வரை பதவி வகித்தார். இவர்கள் இருவரும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் சார்பில் போட்டியிட்டிருந்தனர்.

யாழ்ப்பாண மாநகர சபையின் முதல் பெண் மேயராக 1998ல் தெரிவுசெய்யப்பட்டவர் திருமதி சரோஜினி யோகேஸ்வரன். மார்ச் 11ல் தெரிவுசெய்யப்பட்ட இவர் அதேயாண்டு மே 17ல் கொல்லப்பட்டார். இவர் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான வெற்றிவேல் யோகேஸ்வரனின் மனைவியாவார். தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியோடு இணைந்து செயற்பட்டார்.

இவரைத் தொடர்ந்து மாநகரசபை மேயராக பதவிவகித்த பெண் யோகேஸ்வரி பற்குணராஜா என்பவராவார். ஈழமக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி (EPDP) சார்பில் போட்டியிட்டு 2009ல் மேயரானார்.

சிவகீதா பிரபாகரன் என்பவர் 2008ல் நடைபெற்ற மட்டக்களப்பு மாநகரசபைத் தேர்தலில் தமிழ்மக்கள் விடுதலைப்புலிகள் கட்சியின் சார்பில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று, மாநகர மேயரானார்.

நேசம் சரவணமுத்துவுக்குப் பின்னர் தமிழ்

தொடர்தல் 92ம் பக்கம்

இலங்கையில் பெண்...

90ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

தற்போது வடக்கு மகாண சபையில் ஓரே யொரு பெண் உறுப்பினராக அனந்தி சசி தரன் பதவிவகித்து வருகின்றார். போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் முன்னேற்றத் துக்காக இவர் பல பணிகளை ஆற்றி வருகின்றார்.

இலங்கை இஸ்லாமிய சமூகத்தைச் சார்ந்த பெண்கள் சிலரும் அரசியலிலும் சமூகப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஆயிஷா ரவுப் என்ற பெண்மணியின் அரசியல், சமூகப் பணிகள் பெரிதும் போற்றப்படுகின்றன.

1917ல் கேரளாவில் பிறந்த ஆயிஷா பீபியின் தந்தை ஒரு முற்போக்காளராவார். மிக அரிதாக பெண்கள் பயின்ற அக்காலத்தில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆயிஷா பட்டம் பெற்றார். இலங்கையைச் சேர்ந்த எம்.எஸ். எம். ரவூப் என்பவரைத் திருமணம் செய்து கொழும்பில் குடியேறினார். பெண்கள் முன்னேற்றத்தில் அக்கறை கொண்ட ஆயிஷா 1947ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட்டார். அதில் தோல்வியடைந்த போதும் 1949ல் கொழும்பு மாநகரசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்றார். 1952ம் ஆண்டுத் தேர்தலிலும் வெற்றி பெற்று கொழும்பு மாநகரசபையின் துணை மேய

இரோம் ஷர்மிளா

83ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

அசாம் ரைபிள் படையணியின் தலைமையகமான கெங்லா கோட்டையை நோக்கி நடந்தார்கள். கோட்டையை நெருங்கிய போது, பெண்களின் கொந்தளிப்பு உச்சம் அடைந்தது.

ஓர் அப்பாவிப் பெண்ணை வன்முறையால் கொடுரமாகப் புணர்ந்தழித்த கொடியவர்களின் கோட்டை அவர்களுக்கு வெறியேற்றியது.

அவ்வேளை, உலகமே உறைந்துபோக வல்ல நுட்பமான புரட்சிகரப் போராட்டத்தில் அவர்கள் இறங்கினார்கள்.

கூடிநின்ற அத்தனை பெண்களும் தமது ஆடைகளை அவிழ்த்தெறிந்தார்கள். அந்தக் கோட்டையின் முன்னார் முழு நிர்வாணமாக நின்றார்கள். ஓங்கிக் குரலெடுத்து முழங்கினார்கள்.

பெண் வெறி பிடித்த பேய்களே! எங்களை அனுபவியிங்கடா நாய்களே! எங்கள் தசைகளைக் கிழியுங்கடா! எங்களைக் கொல்லுங்கடா!

வெறி கொண்டலறியது பெண்கள் கூட்டம்.

மணிப்பூர் ஊடகங்களில் மட்டுமல்ல, இந்தியா மற்றும் அனைத்துலக ஊடகங்களிலும் இந்தப் போராட்டம் படங்களுடன் வெளிவந்தது. பார்த்தோர் அதிர்ச்சியும் வேதனையும் அடைந்தனர். இந்திய அரசும் மணிப்பூர் இராணுவமும் பெருங் கண்டனங்களுக்கு ஆளாகின.

இப்போராட்டம் ஏற்படுத்திய பேரலைகளால் ‘மனோரமா படுகொலை’ மனித உரிமை மீறலாக நோக்கப்பட்டது. பெரும் விவாதங்களை ஏற்படுத்தியது. இதன் விளைவாக, அன்றைய அரசு, இராணுவத்தினருடைய சிறப்பு அதிகாரச் சட்டம் மறுபரிசீலனை செய்யப்படும் என்றும், பெண்களுக்கு எதிராக எந்த நடவடிக்கை எடுப்பதானாலும் அதனைப் பெண் அதிகாரிகளே மேற்கொள்வார்கள் என்றும் உறுதியளித்தது.

மனோரமாவின் கோரக்கொலையை விசா

ரானார். இலங்கையின் முதல் இஸ்லாமியப் பெண் வேட்பாளராகவும் மாநகர சபை உறுப்பினராகவும் திகழ்பவர் இவரே.

சமூக முன்னேற்றத்துக்காகப் பெரும்பணியாற்றிய ஆயிஷா ரவூப் கொழும்பில் இஸ்லாமியப் பெண்கள் கல்லூரியைத் திறந்த சாதனையாளராவர். பெண்கள் சமூகத்திற்கும் பெண்கள் கல்விக்கும் இவர் ஆற்றிய பணி பெரிதும் போற்றப்படுகின்றது.

2000ம் ஆண்டின் பொதுத்தேர்தல் இஸ்லாமியப் பெண்கள் வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையாகவே நோக்கப்படுகின்றது. ஜே.வி.பி.யின் உறுப்பினரான அன்ஜான் உம்மா 1999 மாகாணசபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதல் இஸ்லாமியப் பெண்ணாவார். தொடர்ந்து ஜே.வி.பி. சார்பில் தேசியப்பட்டியல் மூலம் 2000ல் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஆனார். இவர் 2012ல் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் இணைந்து கொண்டார்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் அஷ்ரப் ஹெலிகொப்டர் விபத்தில் இறந்ததைத் தொடர்ந்து, அவரது மனைவியாகிய பேரியல் அஷ்ரப், 2000 தேர்தலில் போட்டியிட்டு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஆனார். அப்போதைய அரசில் அமைச்சராகவும் பதவிவகித்தார்.

ரிப்பதற்கென மணிப்பூர் அரசு, நீதிபதி உபேந்திராவின் தலைமையில் ஒரு குழுவை உருவாக்கியது.

பெண்கள் நிகழ்த்திய போராட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்கிய ‘மெய்ரபெய்பிளி’ (விளக்கேந்திய வீராங்கனைகள்) அமைப்பைச் சார்ந்த, ‘லொய் தாம் இபிடோம்பி தேவி’ பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“அப்பொழுது எமக்குள் தோன்றியிருந்த கோப உணர்வு, எங்களுக்கு ஏற்படும் அவமானத்தைக் கூடச் சாதாரணமாக்கி விட்டது. தேவைப்பட்டால் நாங்கள் இறக்கவோ, தற்கொலை செய்து கொள்ளவோ எம்மைத் தயார் செய்திருந்தோம்.

எங்களுடைய மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டாமா?

எங்களில் யாருக்கும் ஆயுதப் போராளிகளுடன் ஒரு தொடர்பும் இல்லை. ஆயுதப்போராளிகளுடைய அமைப்பிற்கும், இராணுவத்திற்கும் இடையிலான சண்டையில், நிரபராதிகளுடைய உயிரைக் காப்பாற்றுவதும் எங்களுடைய குழந்தைகளைப் பாதுகாப்பதும்தான் எங்கள் இலட்சியம்.

பெண்களைப் பொறுத்தவரை இந்தப் போராட்ட வடிவம் கொஞ்சம் அதிகப்படியானதென்று தெரியும். மனோரமாவிற்கு நடத்தப்பட்ட கொடுமையைப் பற்றி நினைக்கும் பொழுது உண்டான கோபம், வெறியர்களுக்கு ஒரு பாடம் புகட்ட வேண்டும் என்ற வேகத்தை எங்களுக்குத் தந்தது. ஆனால் அன்று அப்படிப்பட்ட போராட்டத்தை நாம் நடத்தியும், இராணுவ அதிகாரத்தில் எந்தவொரு மாற்றமும் உண்டாகவில்லை. எனினும் அந்தப் போராட்டக் குணத்தைச் சாகும் வரை கைவிட மாட்டோம்.

கணவர்களையும் குழந்தைகளையும் இழக்கின்ற கொடுமைகளை, எங்களுடைய உயிரைப் பறிகொடுக்கின்ற, சித்திரவதை செய்யப்பட்டு, பாலியல் வன்புணர்வுக்கு உள்ளாகி எங்கள் பெண்கள் அனுபவிக்கின்ற கொடுமைகளை, பயங்கரத்தை... ஒரு நாள் யாராவது கவனிப்பார்கள். மணிப்பூரினுடைய வேதனையை புரிந்துகொள்வார்கள்.”

முஸ்லிம் காங்கிரஸின் இணைத்தலைவராக இருந்த பேரியல், தேசிய ஐக்கிய கூட்டமைப்பின் தலைவராகவும் சிலகாலம் திகழ்ந்தார்.

அதன் பின்னர் சிங்கப்பூருக்கான தூதுவராகவும் கடமையாற்றினார்.

இன்றைய இலங்கை அரசியலில் உள்ளூராட்சி நிர்வாகங்களுக்கு அப்பால் முஸ்லிம் பெண்களின் பங்களிப்பு இல்லாமல்போயுள்ளது.

மிதவாத அரசியலுக்கப்பால் 1970களின் பிற்பகுதியில் தோற்றம் பெற்ற தமிழர் விடுதலைப் போராட்ட அமைப்புகளில் தமிழ்ப் பெண்களின் பங்கு முக்கியமானது.

விடுதலைப் போராட்டம் மண் விடுதலையையே நோக்காகக் கொண்டிருந்த போதிலும் சமூக விடுதலை சார்ந்தும் அவை செயற்பட்டன. எழுத்துகளிலும் பேச்சுகளிலும் மட்டுமே இருந்து வந்த சாதிய, பெண்ணிய கட்டுகளை அறுத்தெறிய விடுதலைப் போராட்டம் உதவியது. கரண்டிகளை மட்டுமே பிடிக்கவல்லன எனக் கருதப்பட்ட கைகள் கணைகளை இலாவகமாகத் தூக்கித் திரிந்தன. மிதிவண்டியோடு வாழ்ந்த பெண்கள் கனரக வாகனங்களைச் செலுத்தினர். விடுதலை மேடைகளிலும் ஊடகங்களிலும் கலைகள் படைத்தனர். பழைய மரபுகளைத் தகர்த்தனர். களங்களிலும் நிலங்களிலும் ஆணுக்கு நிகராயினர்.

இந்த சமூக விடுதலைப் பாய்ச்சலானது,

லொய் தாம் இபிடோம்பி தேவியின் இந்தக் கூற்று, மணிப்பூர்ப் பெண்களின் மனவுறுதியை வெளிப்படுத்தியது.

ஷர்மிளாவின் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நடந்துகொண்டிருந்த வேளையிலேயே இந்தக் கொடூரம் நடந்திருந்தது. இவையே இரோம் ஷர்மிளாவின் உறுதிமிக்க இடையறாத போராட்டத்துக்கான காரணங்களாகிவிட்டன. பலமுறை சிறை, பலமுறை விடுதலை, மீண்டும் சிறை. இவ்வாறே தொடர்கின்றது ஷர்மிளாவின் போராட்டம்.

இலட்சியத்தை அடைவதற்கு முன்பே இறந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகவும் அகிம்சை வழியிலேயே போராட வேண்டும் என்பதாலுமே ஷர்மிளா குழாய் வழியாக உணவு செலுத்துவதை எதிர்க்காமல் இருக்கிறார்.

உடல் பலமிழந்து விட்டதாலும் தொடர்ச்சியாக குழாய் வழியாக உணவு செலுத்தப்படுவதற்காகவும் மருத்துவமனையில் பாதுகாப்பான அறையில் சர்மிளா வைக்கப்பட்டுள்ளார்.

சர்மிளாவின் உதடுகளில் தண்ணீர் பட்டு, 15 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. உதட்டில் தண்ணீர் பட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காகப் பஞ்சினாலேயே அவரது பற்கள் சுத்தம் செய்யப்படுகின்றன.

ஒருமுறை சிறையில் ஷர்மிளாவைப் பார்க்க வந்த, அவரது சகோதரர் சிங்ஜித், “நாமெல்லாம் இணைந்து போராலாம். அதனால் உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தைக் கைவிட்டு விடு” என்றார்.

என்னை ஊக்கப்படுத்துவதானால் மட்டும் இங்கு வா. என் உற்சாகத்தைக் குலைக்க இங்கு வராதே” என்று சகோதரனை அனுப்பி விட்டார்.

ஷர்மிளா கவிதைகளும் எழுதுவார். உணர்வை உரசுகின்ற அவரது கவிதை இது.

விழியுங்கள் சகோதர சகோதரிகளே! நாட்டின் பாதுகாவலர்களே! நெடுந்தூரம் பயணித்துள்ளோம் யாவரும் இறப்போம் அறிந்திருந்தும் ஏன் இந்த அச்சத்தில் இதயம் மிக நடுங்குகிறது நான் பிரியா விடை பெறுகிறேன்

தாய்வீடு • மார்ச் March 2016

ஒருவகை அதிகாரத்தளத்திலேயே நிகழ்ந்தது. ஒரு சமூகத்தின் நீண்டதும் வலுவானதுமான அடிப்படை மாற்றங்களிலிருந்து இது தோற்றங்கொள்ளவில்லை. விடுதலைப் போராட்டம் வலுவற்றிருக்கும் இக்காலத்தில் போராட்ட காலத்தில் நிகழ்ந்த சமூக விடுதலை எழுச்சி பலங்குன்றிப்போனதே இதற்குச்சான்றாகும்.

இக்கட்டுரையானது, இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் சமூகம் சார்ந்து நிகழ்ந்த பெண்ணிய எழுச்சி பற்றிய சில நிகழ்வுகளையும் செய்திகளையும் பதிவு செய்திருப்பதுடன், இலங்கை அரசியலில் ஈடுபட்ட தமிழ்ப் பெண்கள் பற்றிய தகவல்களையும் தந்திருக்கின்றது.

- உசாத்துணை:**
 - ‘இலங்கைப் பாராளுமன்ற அரசியலில் பெண்கள்’ - சரவணன் - சரிநிகர்
 - ‘இலங்கையின் சமூக, ஜனநாயக, சீர்திருத்த இயக்கங்களில் முன்னோடிகளான சில தமிழ்ப் பெண்கள்’ - சித்திரலேகா மௌனகுரு
 - ‘மங்களம்மாள் மாதிலாமணி’ - வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம்
 - நிவேதினி சஞ்சிகை
 - Encyclopedia of Women in South Asia
 - https://canadiansrilankapartnerships.wordpress.com
 - www.sundaytimes.lk/090104/Plus/sundaytimesplus_06.html
 - https://en.wikipedia.org/wiki/Ratnasothy_Saravanamuttu
 - http://maatram.org/?p=3676
 - http://www.dinamani.com/weekly_supplements/tamil_mani/article1154120.ece

vivekanandan.p@thaiveedu.com

■ ■ ■

எனினும் வாழ்வதற்கு ஏங்குகிறேன். பிறப்பைத் தொடர்ந்து இறப்பே எனினும் மிக்க பேராசை கொண்டிருக்கின்றேன். இலக்கை அடைவதற்கு!

2005ம் ஆண்டில் இவர் பெயர் உலக சமாதானத்துக்கான நோபல் பரிசிற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டது. பின் 2007ம் ஆண்டில் மனித உரிமைக்கான குவஞ்சு பரிசு வழங்கப்பட்டது (Gwanju Price for Human Rights). 2010ம் ஆண்டில் தாகூர் சமாதானப் பரிசு இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. அதேயாண்டு ‘சர்வகுணா சம்பனா பரிசு’ (Sarva Gunah Sampanna Award for peace and Harmony) அமைதி இணக்கப்பாட்டுக்காக வழங்கப்பட்டது. 2010ம் ஆண்டு ஆசிய மனித உரிமை ஆணையத்தினால் ஷர்மிளாவுக்கு வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது வழங்கப்பட்டது. 2011ம் ஆண்டில் ஆதிவாசி இரத்தினா பரிசு (Adivasi Ratna Award) வழங்கப்பட்டது. 2013ம் ஆண்டு சர்வதேச மன்னிப்புச்சபை அவருக்கு ‘கொள்கை நெறிக் கைதி’ என்ற கௌரவத்தை வழங்கியது.

அரசுக்கும் விருதுகளுக்கும் இடையே பெரும் இடைவெளிகள்.

பல்வேறு அமைப்புகள் இத்துணை விருதுகளை வழங்கியபோதும் ஷர்மிளாவின் கோரிக்கை இன்றுவரை நிறைவேற்றப்படவேயில்லை.

உண்ணா நோன்பு உட்பட அஹிம்சைப் போராட்டத்தை உலகுக்கு கற்பித்த மஹாத்மா காந்தியைத் தேசபிதா என்று கூறும் இந்தியா, ஓர் உண்ணாநோன்புப் போராட்டத்தை கையாளும் விதம் இது தான். நல்லவேளை! மஹாத்மா காந்தி பிரிட்டிஷ் அரசுக்கெதிராக உண்ணாநோன்புப் போராட்டத்தை நடத்தினார்.

இந்திய அரசின் கைகளில் படிந்திருக்கும் கறை இது மட்டுமேயல்ல.

ஷர்மிளா மணிப்பூர் பெண்களுக்கு மட்டுமல்ல, உலகளாவிய பெண்களுக்கும் போராட்ட வடிவங்களுக்கும் ஓர் உந்துசக்தியே.

kumar.punithavel@thaiveedu.com

குகுளிர் காலத்தில் கம்பளிப் போர்வையால் நான் போர்த்துக் கொள்ளும்போது யானை போல அசையும் அதன் நிழல் சுவரில் விழும். அது சிக்கலான கடந்த காலத்திற்கு என் மனதை இட்டுச்செல்லும். நினைவுகள் நெருக்கி அடித்துக் கொண்டு வந்து சேரும்.

மன்னிக்க வேணும். நான் என்னுடைய கம்பளிப் போர்வையின் எந்தக் காதல் கதையையும் கூறி உங்களை மகிழ்விக்கப் போவதில்லை. இது அப்படிப்பட்ட காதல் கதைக்கான பொருளும் அல்ல. சாதாரண போர்வை குறைவான வசதிகளைக் கொண்டிருந்தபோதும், சுவரில் விழுந்து நடனமிடும் கம்பளிப் போர்வையின் நிழல் போல அது என்னைப் பயமறுத்தியதில்லை.

அப்பொழுது நான் ஒரு சிறுமி. பகல் பொழுதெல்லாம் என் சகோதரர்களுடனும் அவர்களின் நண்பர்களுடன் சண்டை பிடிப்பேன். ஏன் தான் அடிக்கடி அப்படி அவர்களுடன் கடுமையாகச் சண்டை போடுகிறேன் என்று ஆச்சரியமும் பட்டுக் கொள்வேன். என் வயதில் எனது மற்ற சகோதரிகள் இரகசியமாகப் பல ரசிகர்களை தம் பால் இழுத்துக் கொண்டிருந்தபோது நான் மட்டும் நான் சந்தித்த எல்லாச் சிறுவர் சிறுமிகளுடனும் சண்டை பிடித்துக் கொண்டிருந்தேன்!

அதனால் என்னுடைய அம்மா ஆக்ராவுக்குப் போய் அவருடைய வளர்ப்புத் தங்கையிடம் ஒரு கிழமை என்னை விட்டாள். அந்த வீட்டில் சண்டை பிடிப்பதற்கு ஒரு சுண்டெலி கூட இல்லை என்பது என் அம்மாவுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அது எனக்கொரு கடுமையான தண்டனை! அப்படித்தான் அம்மா என்னை பேரும் ஜானிடம் விட்டாள். அந்த பேரும் ஜானின் கம்பளிப் போர்வைதான் கொல்லன் இட்ட சூட்டின் வடுப் போல என் நினைவில் பதிந்து விட்டது. பேரும் ஜானின் ஏழைப் பெற்றோர் அவளை, மிகவும் ஒழுக்கத்தில் சிறந்தவன் என்றதால் 'வயது முதிர்ந்த' நவாப்பிற்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்து விட்டார்கள். நவாப்பின் வீட்டில் நாட்டியப் பெண்களையோ விலைமாதர்களையோ எவரும் கண்டதில்லை. அவர் ஹஜ் திருநாளை ஒழுங்காகக் கொண்டாடுவார். மற்றவர்களும் அதைக் கொண்டாட உதவி செய்வார்.

இருந்தும் அவரிடம் விநோதமானதொரு பொழுதுபோக்கு இருந்தது. சில பைத்தியக்காரர்கள் புறாக்களை வளர்ப்பதில் ஆர்வம் காட்டுவார்கள். சிலர் கோழிச் சண்டை பார்ப்பார்கள். நவாப் சாகெப் அப்படியான அருவருப்பான விளையாட்டுக்களை இழிவாகவே பார்ப்பார். ஆனால் அழகான, சிவந்த, மெலிந்த இடையுள்ள சிறுவர்களைத் தாராளமாக வீட்டுக்கு வந்து போக விடுவார். அவர்களின் செலவுகளையும் அவரே கவனித்துக் கொள்வார்.

பேரும் ஜானை அவர் மணம் முடித்து வீட்டின் ஒரு மூலையில் மற்றப் பொருட்களுடன் போட்டு விட்டு உடனடியாக அவளை மறந்தும் விட்டார். அழகாக மெலிந்த தோற்றமுள்ள பேரும் தனிமையில் வேதனையுடன் தன் காலத்தைக் கழித்தாள்.

பேரும் ஜானின் வாழ்க்கை எப்பொழுது ஆரம்பித்தது என்று ஒருவருக்கும் தெரியாது. அவள் பிழையாகப் பிறந்தபோதா? அல்லது அவள் நவாப்பின் வீட்டுக்கு அவன் மனைவியாக வந்து நாலு கால் கட்டிலின் மேல் ஏறி நாட்களை எண்ணத் தொடங்கிய போதா? அல்லது, உறுதியான தொடைகளும் துவளும் இடைகளுமுள்ள சிறுவர்கள் பலர் வந்து போவதையும் அவர்களுக்கு அடுக்களையில் இருந்து பலவகை

இஸ்மத் சுக்தாய் (1915-1991). உருது மொழி பெண் எழுத்தாளர். கட்டற்ற சுதந்திர ஊக்கமும் பெண்ணியக் கருத்தியலும் கொண்டவர். இந்தியப் பிரிவினையின் போது பாகிஸ்தானுக்குச் செல்லாத சில முஸ்லீம் எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். அவருடைய எழுத்துக்கள், இருபதாம் நூற்றாண்டு உருது மொழி இலக்கியத்தின் தோற்றத்தில் புரட்சிகர பெண்ணிய அரசியலையும் அழகியலையும் வெளிக்காட்டியவை எனச் சொல்லப்படுகின்றன. நவீன இந்தியாவில் பெண்ணியப் பாலீர்ப்பையும் மத்தியதர வர்க்கத்தின் உயர்குடி மரபையும் வளர்ந்து வரும் முரண்களையும் அவர் தன் ஆய்வுக்குட்படுத்தினார். வெளிப்படையாகப் பேசும், சர்ச்சைக்கிடமான எழுத்துப் பாணி அவருடையது. இதுவரை கேட்டறியாதவர்களின் பேருணர்ச்சியுள்ள

குரலாகவும் கணிக்கப்பட்டது. புதிய பரம்பரை எழுத்தாளர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் அறிவுஜீவிகளுக்கும் உள்ளூக்கத்தைக் கொடுத்தவர். இந்திய உபகண்டத்திலுள்ள பெண் எழுத்தாளர்களுக்கு புதிய வழியை திறந்து விட்டவர் எனக் கருதப்படுபவர். அவர் காலத்தில் அவரின் பல படைப்புகளிலுள்ள சீர்திருத்த, பெண்ணிய கருத்துக்கள், - உதாரணமாக, பெண்கள் மொட்டாக்குப் போடுதல் மானியகாலமுறை கூடவே ஒடுக்குமுறை என்று கூறியவை - பழமைபேணிகளின் மனங்களைப் புண்படுத்தியதால் தடை செய்யப்பட்டன. லிகாஃவ் (1942) என்ற இச்சிறுகதையிலுள்ள ஓரினச் சேர்க்கை பெரும் விவாதத்தைக் கிளப்பிது. ஆபாச எழுத்தென்றும் தெய்வ நிந்தனை என்றும் சொல்லி அவரை நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தினர். ஆனால் அக்கதை சுயபால் காமத்தை விபரிக்கவில்லை என்று சட்டத்தரணி மூலம் வாதிட்டு அதிலிருந்து தப்பினார்.

தின்பண்டங்கள் எடுத்துப் போவதையும், வரவேற்பறைக் கதவின் ஊடாக அவள் பார்த்தபோதா? வாசனைத் திரவியும் கமழும் மெல்லிய சட்டைகள் அணிந்த சிறுவர்களைக் காணும்போது எரியும் தணலில் அவளைப் போட்டு எடுப்பதைப் போல அவள் தன்னை உணர்ந்தாள்.

தொடங்கினாள். அதிலும் அவளுக்கு ஆறுதல் கிடைக்கவில்லை. கற்பனாவாத நாவல்களும் மிகை உணர்ச்சிப் பாடல்களும் அவளை மேலும் மனவழுத்தத்திற்குள் தள்ளின. இல்லாத காதலுக்காக ஏங்கி பல இரவுகள் துயிலின்றிக் கழிக்கத் தொடங்கினாள்.

தங்குவார்கள். அந்த உறவினர்கள் எல்லோருமே சும்மா இருந்து சாப்பிட்டுச் செல்பவர்கள் தாம். அவர்கள் அனைவரும் அவளின் இரத்தக் கொதிப்பைக் கூட்டுபவர்களாகத்தான் இருந்தார்கள். அவர்கள் நல்லாக விருந்துண்பார்கள். புதிது புதிதாக சூடான பொருட்களை சமைக்கச் செய்து உண்பார்கள். அப்போதும், அவளுடைய கம்பளிப் போர்வைக்குள் புதிதாக பஞ்சு அடைசி இருந்தபோதிலும் அவளோ மனதால் விறைத்துப் போய் துன்பப்பட்டுப் கொண்டிருப்பாள். உழன்று உழன்று திரும்பிப் படுத்தபோது அவள் போர்த்திருந்த போர்வை சுவரில் புதிய புதிய உருவங்களை காட்டியதே அன்றி அவளின் வாழ்வில் எந்த நம்பிக்கையையும் அவளுக்கு அளிக்கவில்லை. அப்படியானால் அவள் ஏன் வாழ வேண்டும்?... அப்படிப்பட்ட வாழ்க்கையைத்தான் பேரும் ஜானுக்கு விதி அளித்திருந்தது. ஆனால் அவள் தன் வாழ்க்கையை வாழ முற்பட்டபோது அவள் அதை முற்று முழுதாகவே அனுபவித்தாள்.

வாழ்க்கையின் வீழ்ச்சியிலிருந்து அவளைக் காப்பாற்றியது றாபு என்பவள்தான்.

அதன் பின் பேரும் ஜானின் மெலிந்த உடல் பொலிவு பெற்றது. கன்னங்கள் ஒளிர்ந்தன. அழகில் மலர்ந்தாள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இறந்து கொண்டிருந்த பேரும் ஜானை உயிர்ப்பித்தது. அவளுக்குக் கிடைத்த விசேஷ எண்ணெய் தேய்ப்பே. அந்த எண்ணெய் செய்முறைக் குறிப்புக்களை அதைப் பற்றிப் பிரத்தியேகமாக வெளியிடும் சஞ்சிகைகள் எவற்றிலும் கூடப் பார்க்க முடியாது.

நான் பேரும் ஜானை முதன் முதல் பார்த்த போது அவளுக்கு நாற்பது வயதிருக்கலாம். மஞ்சத்தில் சாய்ந்திருந்த அவளின் தோற்றம் மிகவும் மிடுக்கானதாகவே இருந்தது. றாபு, பேரும் ஜானின் முதுகுப்புறம் இருந்து கொண்டு அவளுடைய இடுப்பைப் பிடித்து விட்டுக் கொண்டிருந்தாள். செவ்வூதா நிற சால்வை அவளுடைய பாதங்களை மூடியிருந்தன. மாட்சிமை மிக்க மகிமையுடன் நிமிர்ந்து இருந்து கொண்டிருந்தாள். உண்மையான ஒரு மகாராணியைப் போல. அவளின் தோற்றம் என்னைக் கவர்ந்தது. அதனால் அவளுக்குப் பக்கத்திலிருந்து அவளை ஆராதித்துக் கொண்டு பல மணி நேரத்தைக் கழிக்கலாம் போல எனக்கிருந்தது. எந்தவித சிவப்புப் புள்ளியுமற்ற பளிங்கு வெண்மை நிறம். கருமையான தலைமயிர். எப்பொழுதும் எண்ணெய் தடவியது போல. அவளுடைய வகிடு கோணலாக இருந்ததையோ ஒரு மயிர் கூட வாராமல் கிளம்பி நின்றதையோ நான் கண்டதே இல்லை. கருமையான கண்கள். புருவ மயிர்கள் அழகாகச் செதுக்கப்பட்டிருந்தன. நாணமுள்ள கண்களின் மேலே அவை இரண்டு வில்லுகள் போல வளைந்திருந்தன. கண்ணிமைகள் அடர்த்தியானதாகவும் கண்ணிமையின் முடிவரிசை நெருங்கியதாகவும் இருந்தன. அவள் முகத்தில் எல்லாவற்றிலும் பார்க்க கவர்ச்சியாக இருந்தவை அவளுடைய இதழ்களே. வழக்கமாக உதட்டுச் சாயம் போட்டிருப்பாள். மேலுதட்டிலிருந்து கீழாக சிறிதான தொடுகை மட்டும். தலை நிரம்பிய நீண்ட தலைமுடி.

கம்பளிப் போர்வை

- இஸ்மத் சுக்தாய் -
மொழியாக்கம்: என்.கே. மகாலிங்கம்

அல்லது அது எப்போது தொடங்கியது? தறி கெட்டுத் சுற்றித் திரியும் தன் கணவனின் காதலைப் பெறுவதற்காக மந்திரத்தகடு, தாயத்துக் கூடு கட்டுதல், பில்லி குனியம் செய்தல் போன்றவற்றில் அவளுக்கு நம்பிக்கை இல்லாமல் போனபோதா? இரவு முழுவதும் புனித குர் ஆனை அவளுக்கு வாசிப்பதற்காக அவள் ஒழுங்கு செய்தாள். ஆனால் அதுவும் வேலை செய்யவில்லை. கல்லிலிருந்து இரத்தம் எடுக்க முடியாது. நவாப் ஓர் அங்குலம் கூட அசையவில்லை. பேரும் ஜான் மனம் உடைந்து போய் புத்தகங்கள் வாசிக்கத்

தன் உடுப்புக்கள் எல்லாவற்றையும் நெருப்பில் போட்டு எரித்து விடலாமா என்று கூட நினைத்தாள். ஒருத்தி மற்றவர்களைக் கவரவே உடுக்கிறாள். நவாப்பிற்கு ஒரு கணம் கூட அவளுடன் கழிப்பதற்கு நேரம் இருக்கவில்லை. மெல்லாடைச் சட்டைகள் அணிந்தவர்களைத் துரத்திக் கொண்டிருப்பதில் அவன் தன் காலத்தைச் செலவிட்டான். அதேவேளை அவளையும் வெளியே செல்ல அனுமதிப்பதில்லை. இருந்தும் அவளுடைய உறவினர்கள் அங்கே வருவார்கள். அவள் வீட்டுச் சிறையில் இருக்கும் போது கூட, அவர்கள் மாதக் கணக்கில் அங்கே

அனைத்துலகப் பெண்கள் நூள் சிறப்பும் புகழ்

கம்பளிப் போர்வை...

95ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

சிலவேளை என் பார்வையில் அவள் முகத்தின் வடிவம் மாறுபாடு அடைபடுவது போலவும் இளம் சிறுவன்போலவும் தோன்றும்.

அவள் சருமமும் வெண்ணிறம். உடம்பின் மேல் யாரோ அதை இறுக்கமாகத் தைத்தது போல தொய்வில்லாமல் இருக்கும். காலுக்கு எண்ணெய் தேய்த்துப் பிடிப்பதற்கு காலை நீட்டும்போது என் கடைக் கண்களால் அவளுடைய காலின் பளபளக்கும் சருமத்தைக் கண்டு மயங்கி இருந்திருக்கிறேன். அவள் மிகவும் உயரமானவள். உடலில் உள்ள சதைப் பிடிப்பு அவளைக் கம்பீரமாகவும் உன்னதாகமாகவும் காட்டும். முன் கைகள் அகன்றும் வளவளப்பாகவும் இருக்கும். இடை செம்மையான வடிவில் அமைந்திருந்தது. நாபு அவளுடைய முதுகைப் பல மணி நேரம் பிடித்து விடுவாள். உடம்பு பிடித்து விடுதல் வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்று என்பது போல. இல்லை, வாழ்க்கைத் தேவைகளிலும் பார்க்க முக்கியமானது போல.

நாபுவுக்கு வேறெந்த வீட்டு வேலைகளும் இருக்கவில்லை. மஞ்சத்திலிருந்து, பேகும் ஜானின் உடம்பின் ஏதாவது ஒரு பகுதியை எந்த நேரமும் பிடித்துக் கொண்டிருப்பாள். சிலநேரங்களில் என்னால் அதைப் பொறுத்துக் கொள்ளவே முடியாது. நாபு எந்நேரமும் பேகும் ஜானைப் பிடித்து விட்டுக்கொண்டிருப்பதையோ அல்லது தேய்த்துக் கொண்டிருப்பதையோ என்னால் பொறுத்துக் கொள்ளவே முடியாது. என்னைப் பொறுத்தளவில், யாராவது அப்படி அடிக்கடி என்னைத் தொட்டால் நான் நிச்சயமாக செத்துப் போயிருப்பேன்.

தினம் நடைபெறும் உடம்பு பிடித்து விடுவதுடன் பேகும் ஜான் குளிக்கும்போதும் அவளின் உடம்பில் விதம் விதமான எண்ணெய்களையும் பசைகளையும் போட்டுத் தேய்த்தும் விடுவாள். அப்படி அவள் இறுக்கித் தேய்ப்பதை நினைத்துப் பார்த்தாலே எனக்கு வாந்தி வரும். கதவுகள் சாத்தப்பட்டிருக்கும். மார்புக் கச்சைகள் கதவில் தொங்கும். அதன் பிறகு உடம்பு பிடித்து விடுதல் அமர்வு ஆரம்பிக்கும். வழக்கமாக அப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் நாபு மட்டுந்தான் உள்ளே இருக்க அனுமதிக்கப்படுவாள். மற்ற வேலைக்காரிகள் அவர்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை புறுபுறுத்துக் கொண்டு கதவடியில் வழங்குவார்கள்.

உண்மையில் பேகும் ஜான் மாறாத அரிப்பு நோயால் வருந்திக் கொண்டிருந்தாள். எல்லா வகையான எண்ணெய்கள் களிம்புகள் உபயோகித்தும் கூட, அரிப்பு விடாப் பிடியாக இருந்து கொண்டே இருந்தது. மருத்துவர்கள், ஹக்கீம்கள் அவளுக்கு ஒரு பிரச்சினையுமே இல்லை என்று சொன்னார்கள். அவளின் தோல் மாசு மறுவற்றது என்று சொன்னார்கள். தோலுக்குக் கீழே ஏதாவது கிருமித் தொற்று இருக்கலாம் என்றார்கள். 'இந்த மருத்துவர்களே பைத்தியக்காரர்கள்.. உங்களுக்கு ஒன்றுமே இல்லை. இது உடம்புச் சூட்டால் வருவது,' என்று நாபு பேகும் ஜானைப் பார்த்துக் கண்ணைச் சிமிட்டிச் சிரித்துக் கொண்டு சொல்லுவாள்.

நாபு கறுப்பு. பேகும் ஜானோ செந்நிறம். நாபு ஊதா நிறம். பேகும் வெள்ளை. நாபு காய்ச்சிய இரும்பு போல பளபளத்துக் கொண்டிருப்பாள். முகத்தில் அம்மைத் தழும்புகள் இருந்தன. பருத்தவள், குட்டையானவள். சற்றுத் தொப்பையான வயிறு. கைகள் சிறியவை ஆனால் சுறுசுறுப்பானவை. தடித்து வீங்கிய உதடுகள் எந்நேரமும் ஈரமாகவே இருக்கும். அவளுடைய உடம்பிலிருந்து விசித்திரமான அருவருப்பான துர்நாற்றம் வரும். சிறிய உட்பியகைகள் பேகும் ஜானின் உடம்பில் நுட்பமாக அசைந்து விளையாடும். இடுப்பு,

இடை, தொடை என்று சென்று கணுக்கால்வரை செல்லும். நான் பேகும் ஜானுடன் இருக்கும்போதெல்லாம் என் கண்கள் அசைந்து திரியும் அந்தக் கைகளிலேயே லயித்திருக்கும்.

ஆண்டு முழுவதும் பேகும் ஜான் ஹைதரபாத் ஜாலி கர்கா என்ற தொய்வான, வெள்ளை நிற அல்லது பிரகாசமான வண்ணக் குர்தாக்களையே அணிந்து கொண்டிருப்பாள். வெப்பம் நிறைந்த காலத்தில் மின் விசிறி அசைந்து கொண்டிருந்தாலும் அவள் தன்னை மெல்லிய சால்வையால் போர்த்துக் கொண்டுதான் இருப்பாள். குளிர்காலத்தை அவள் நேசித்தாள். அந்தப் பருவத்தில் நானும் அந்த வீட்டில் இருக்கவே விரும்பினேன். அந்தக் காலத்தில் அவள் வெளியே செல்வதில்லை. கம்பளத்தில் படுத்துக் கொண்டு உலர்

“ அந்தத் திட்டம் எனக்கும் பேகும்

ஜானுக்கும் மகிழ்ச்சியாகவே இருந்தது.

எப்படி என்றாலும் அவள்

அம்மாவின் வளர்ப்புச் சகோதரி தானே!

இப்போது எழுந்துள்ள பிரச்சினை

நான் எங்கே படுப்பது என்பது.

கணிகளை கொறித்துக் கொண்டிருப்பாள். அந்நேரம் நாபு அவளுடைய முதுகை பிடித்து விட்டுக் கொண்டிருப்பாள். மற்ற வேலைக்காரிகள் நாபுவில் பொறாமைப் பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். மாயக்காரி! பேகும் ஜானுடன் சாப்பிடுகிறாள், ஒன்றாக இருக்கிறாள், படுக்கவும் செய்கிறாள்! சும்மா இருக்கிற நேரங்களில் நாபுவும் பேகும் ஜானும்தான் அவர்களின் வம்புப் பேச்சுக்கான கச்சாப்பொருள். ஒருத்தி அவர்களுடைய பெயரைச் சொன்னாலே முழுக் கூட்டமும் உரத்துச் சிரித்து விடும். அவர்களைப் பற்றிச் சுவையான பல கதைகளையும் உருவாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்! பேகும் ஜானுக்கு இவையெல்லாம் தெரியாது. உலகியல் விஷயங்களிலிருந்து அவள் விடுபட்டிருந்தாள். அவளுடைய இருப்பு தன்னைப் பற்றியும் அவளுடைய அரிப்புப் பற்றியுமே.

நான் ஏற்கெனவே உங்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன், அப்போது நான் ஓர் இளம் சிறுமி. அத்துடன் நான் பேகும் ஜானில் மிகவும் நேசமாகவும் இருந்தேன். அவளும் என்னில் பிரியமுள்ளவளாகத்தான் இருந்தாள். அம்மா ஆக்ராவுக்குப் போகத் தீர்மானித்தபோது பேகும் ஜானுடன் என்னை ஒரு கிழமை விட்டுச் சென்றாள். என்னை வீட்டில் விட்டுச் சென்றால் நான் என்னுடைய சகோதரர்களுடன் சண்டை பிடிப்பேன் அல்லது எங்காவது சுற்றித் திரிவேன் என்பது அவளுக்குத் தெரியும். அந்தத் திட்டம் எனக்கும் பேகும் ஜானுக்கும் மகிழ்ச்சியாகவே இருந்தது. எப்படி என்றாலும் அவள் அம்மாவின் வளர்ப்புச் சகோதரி தானே! இப்போது எழுந்துள்ள பிரச்சினை நான் எங்கே படுப்பது என்பது. பேகும் ஜானின் அறையில்தான். வேறெங்கே? சிறிய கட்டில் ஒன்று அவளுடைய கட்டிலுக்குப் பக்கத்தில் போடப்பட்டது. பத்து பதினொரு மணிவரை நாங்கள் பேசிக் கொண்டும் சீட்டாடிக் கொண்டும் இருந்தோம். அதன் பிறகு நான் படுக்கப் போய் விட்டேன். நான் படுக்கப் போனபோது கூட நாபு பேகும் ஜானின் முதுகைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தாள். 'கெட்டவள்!' என்று நினைத்தேன். இரவு பயந்து விழித்து எழுந்தேன். மிகவும் இருட்டாக இருந்தது. பேகும் ஜானின் போர்வை வேக

மாக ஆடிக் கொண்டிருந்தது. அதற்குள் யானை ஒன்று போராடிக் கொண்டிருப்பது போல.

'பேகும் ஜான்..' என்று சொல்ல பயம் என்னை விடவில்லை. யானை அசைவதை நிறுத்தியது. போர்வை கீழே இறங்கியது.

'என்ன இது? நித்திரை கொள்ளப் போ.' பேகும் ஜானின் குரல் எங்கிருந்தோ வருவது போல ஒலித்தது.

'எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது,' நான் சினுங்கிக் கொண்டு சொன்னேன்.

'படுக்கப் போ. பயப்பட என்ன இருக்கிறது? அயத்துல் குர்ஷியை பயத்தை விரட்டுவதற்குச் சொல்லும் குர் ஆனின் வார்த்தைகள் சொல்லி கொண்டு படு'

'சரி..' என்று சொல்லி விட்டு, பிரார்த்தனையைச் சொல்ல ஆரம்பித்தேன். ஆனால்

அனைத்துலகப் பெண்கள் நூள் சிறப்புப் பகுதி

இரவில் நடந்த பயங்கரக் காட்சியை காலையில் முற்றாக மறந்தே போனேன். நான் எப்போதுமே ஆதாரமற்ற அச்சம் கொண்டவள்தான். இருட்டுப் பயம், நித்திரையில் நடத்தல், நித்திரையில் கதைத் தல் என்பவை நான் சின்னப் பிள்ளையாக இருந்தபோது ஒவ்வொரு நாளும் நடைபெற்றவை. என்னைத் தீய ஆவிகள் பிடித்திருக்கின்றன என்று எல்லோரும் சொல்வார்கள். அதனால் இந்தச் சம்பவமும் என் நினைவிலிருந்து மறைந்து விட்டது. காலையில் போர்வை ஒன்றும் தெரியாதது போலக் கிடந்தது.

ஆனால் அடுத்த நாளிரவு திரும்பவும் நான் திடுக்கிட்டு எழுப்பினேன். பேகும் ஜானும் நாபுவும் தணிந்த குரலில் எதையோ வாதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதோ பூசலின் முடிவு எதுவென்பதோ எனக்குக் கேட்கவில்லை. ஆனால் இறுதியில் நாபு அழுவது மட்டும் எனக்குக் கேட்டது. அதன் பின் பூனை தட்டில் நக்குவது போன்ற சத்தம் கேட்டது. நான் பயந்து படுக்கப் போய் விட்டேன்.

அடுத்த நாள் நாபு அவளுடைய முன் கோபியான இளம் மகனைப் பார்க்கப் போய் விட்டாள். பேகும் ஜான் அவனுக்குப் பல உதவிகள் செய்திருக்கிறாள். கடை ஒன்று வைக்க உதவி செய்திருக்கிறாள். கிராமத்தில் ஒரு வேலையும் பெற்றுக் கொடுத்திருக்கிறாள். ஆனால் அவளை ஒன்றுமே திருப்தி செய்யவில்லை. நவாப் சாகெப்புடன் சில காலம் இருந்திருக்கிறான். அவனுக்கு அவர் புதிய ஆடைகளும் பல பரிசுகளும் கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால் அவன் அங்கிருந்தும் எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் ஓடி விட்டான். திரும்ப வரவே இல்லை. நாபுவைப் பார்க்கக் கூட.

நாபு அவனைப் பார்ப்பதற்கு அவளுடைய சொந்தக்காரியின் வீட்டுக்குச் சென்றாள். பேகும் ஜான் அவளைப் போகவிட விருப்பமில்லை. நாபுவால் போகாமல் இருக்க முடியவில்லை. அதனால் அவள் போவதைத் தடுக்கவில்லை.

அடுத்த நாள் முழுவதும் பேகும் ஜான் தன் நிலையில் இல்லை. அவளுடைய உடம்பிலுள்ள ஒவ்வொரு மூட்டும் வலித்தது. ஆனால் மற்றவர்கள் அவளைத் தொடுவதை அவளால் பொறுத்துக் கொள்ளவும் முடியவில்லை. ஒன்றும் சாப்பிடவும் இல்லை. முழுநாளும் கட்டிலில் சோம்பிக் கிடந்தாள்.

'உங்களுடைய முதுகைப் பிடித்து விட

தொடர்தல் 98ம் பக்கம்

ஆளுமைகள்

Alice Munro சிறுகதை வித்தகி

கனடாவின் மிகச் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர் என சிலாக்கிக்கப்படுபவர். சிறுகதைத் துறையின் போக்கையே மாற்றிக் காட்டியவர் என புகழப்படுபவர்.

தன்னுடைய தனித்த, வித்தியாசமான எழுத்து நடையால் உலகெங்கும் வாசகர்களை கட்டிப் போட்டவர்.

இலக்கியத்திற்கான அதியுயர் விருதான நோபல் பரிசை 2013ம் ஆண்டு வென்றவர்.

கவர்னர் ஜெனரல் விருது, கில்லர் விருது, கொமன்வெல்த் விருது என இவர் பெற்ற விருதுகளை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

உலகில் கனடாவின் இலக்கிய மதிப்பை உயர்த்திய இந்தப் பெருமை பூத்த பெண்மணியின் கடைசி சிறுகதை தொகுப்பு 2012 இல் வெளியானது. இவரது எழுத்துத் திறமையை முதுமை இப்போது கட்டிப் போட்டிருக்கின்றது.

கம்பளிப் போர்வை...

97ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

வா, பேகும் ஜான்?' என்று ஆர்வத்துடன் கேட்டேன், சீட்டுக் கூட்டத்தைக் கலைத்துக் கொண்டு. என்னை உற்றுப் பார்த்தாள்.

'உண்மையாகத்தான். நான் பிடித்துவிடவா?' என்றேன். சீட்டுக் கூட்டத்தை வைத்து விட்டு அவளுடைய முதுகைப் பிடித்து விட்டேன். பேகும் ஜான் அமைதியாகப் படுத்துக் கிடந்தாள். நாபு அடுத்த நாள் வரவேண்டும். ஆனால் வரவில்லை. பேகும் ஜான் மேலும் மேலும் எரிச்சல் அடைந்து கொண்டிருந்தாள். அடுத்தடுத்து பல கோப்பை தேநீர் குடித்தாள். தலைவலியும் பிடித்துக் கொண்டது.

திரும்பவும் நான் அவளுடைய முதுகைப் பிடித்து விட்டேன். மேசையின் மேல் பக்கம் போல முதுகு வழுவுமுப்பாக இருந்தது. மெதுவாகப் பிடித்து விட்டேன். ஏதோ ஒருவகையில் அவளுக்கு உதவி செய்கிறேன் என்பதில் எனக்கும் மகிழ்ச்சியாகவே இருந்தது.

'இன்னும் கொஞ்சம் அழுத்திப் பிடி.. வார்ப் பட்டைகளைக் கழற்றி விடு,' என்று பேகும் ஜான் சொன்னாள்.

'அங்கேதான்..இன்னும் கொஞ்சம் தோளுக்குக் கீழே... அங்கே தான்.. ஆ! என்ன ஆனந்தம்..' தன் திருப்தியை இன்பப் பெருமூச்சுகளை இடைக்கிடை விட்டுப் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தாள். 'இன்னும் கொஞ்சம் அங்காலே..' அவளுடைய கைகள் அவ்விடத்தை எட்டக் கூடிய இடத்தில் இருந்த போதிலும் அவ்விடத்தில் பிடித்து விடும்படி சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள். நானும் மிகவும் பெருமைபட்டுக் கொண்டேன். 'இங்கே.. ஓ, ஓ. நீ கீச்சங் காட்டறாய்.. ஆ' என்று சிரித்தாள். உடம்பைப் பிடித்துவிட்டுக் கொண்டு அவளு

டன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன்.

'நானாக்கு உன்னை சந்தைக்கு அனுப்புகிறேன்.. உனக்கு என்ன வேணும்? ஒரு பாவைப் பிள்ளை? நீ விரும்பிய மாதிரி அது நித்திரை கொள்ளும். பிறகு எழும்பும். அது வேணுமா?'

'இல்லை, எனக்கு வேண்டாம், பேகும் ஜான்.. எனக்கு பாவைப் பிள்ளை வேண்டாம்.. நீங்க நினைக்கிறீங்களா நான் இன்னும் சின்னப் பிள்ளை என்று?'

'அப்படி என்றா நீ என்ன கிழவியா?' என்று சிரித்தாள். 'உனக்கு பாவைப் பிள்ளை வேணாமென்றால் உனக்கொரு பாபுவா-ஆண் பொம்மை வாங்கித் தருகிறேன்.. நீ அதுக்கு உடுப்பு போடு. உனக்கு துணி வாங்கித் தருகிறேன். சரியா?'

'சரி,' என்றேன்.

'இங்கே,' என்று என்னுடைய கையைப் பிடித்துக் கொண்டு போய் அரிப்பெடுக்கும் இடத்தில் விட்டாள். அவள் பேசிக் கொண்டிருக்கையில் நானும் பொம்மை நினைவில் ஆர்வமில்லாமல் சொறிந்து கொண்டிருந்தேன்.

'இங்கே பார். உனக்கு இன்னும் கொஞ்ச சட்டைகள் தேவை. நாளைக்குத் தையற் காரனைக் கூப்பிட்டு புதுச் சட்டைகள் கொஞ்சம் தைக்கச் சொல்கிறேன். உன் அம்மா சில சட்டைத் துணிகளை என்னிடம் தந்திற்று போயிருக்கிறார்..'

'அந்தச் சிவத்தத் துண்டு எனக்கு வேணாம்.. அது மிக மலிவான துணி.' என்னுடைய கைகள் எங்கே போகிறதென்று தெரியாமல் நான் பேசிக் கொண்டே இருந்தேன். பேகும் ஜான் அசையாமல் படுத்துக்கொண்டிருந்தாள்..ஓ கடவுளே என்று சொல்லிக்கொண்டு

என் கையை எடுத்தேன்.

'என்ன பிள்ளை, உன் கைகள் எங்கே போகுதென்று பார்த்துச் செய்.. என்னுடைய விலா எலும்பு நோகுது.' பேகும் ஜான் விசமச் சிரிப்புச் சிரித்தாள். நானும் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டேன்.

'இங்கே வந்து எனக்குப் பக்கத்தில் படு..' என் தலையை அவள் தோள்களில் வைத்துக் கொண்டு என்னைப் படுக்க வைத்தாள். 'எவ்வளவு மெலிவாய் இருக்கிறாய்.. உன்னுடைய விலா எலும்பு வெளியே தெரியுது. என்னுடைய விலா எலும்புகளை எண்ணத் தொடங்கினாள்.

நான் தடுத்தேன்.

'விடு, உன்னை நான் சாப்பிட்டு விடமாட்டேன். இந்த சுவெற்றர் எவ்வளவு இறுக்கமாக இருக்கிறது! போடுவதற்கு உன்னிடம் உள்சட்டை இல்லையா?' நான் மிகவும் சங்கடப்பட்டேன்.

'எத்தனை விலா எலும்பு ஒருவருக்கு இருக்கிறது?' அவள் பேச்சை மாற்றினாள்.

'ஒரு பக்கம் ஒன்பது. அடுத்த பக்கம் பத்து.' பள்ளிக்கூடத்தில் சுகாதார பாடத்தில் படித்ததைச் சொன்னேன், முன்பின் தொடர்பில்லாமல்.

'உன் கையை எடு.. சரி, ஒன்று, இரண்டு, மூன்று.'

அங்கிருந்து ஓடி விட வேண்டும் போல் இருந்தது. ஆனால் அவள் என்னை இறுக்கமாகப் பிடித்திருந்தாள். நெளிந்து நெளிந்து விடுபட முனைந்தேன். பேகும் ஜான் பெரிதாகச் சிரிக்க ஆரம்பித்தாள். இன்றுவரை அந்த முகம் எனக்கு நினைவு வரும் போதெல்லாம் நான் பதற்றம் அடைந்து விடுவேன். அவளுடைய கண் இமைகள் தளர்ந்து, மேல் உதடு கரும் நிழலாகி, மூக்கின் மேலும் உதடுகளின் மேலும் சின்னச் சின்ன வியர்வைத் துளி

தொடர்தல் 103ம் பக்கம்

ஆளுமைகள்

Clara Hughes
பதக்க நாயகி

கனடாவின் புகழ் பெற்ற விளையாட்டு வீராங்கனை. கோடை கால ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் இரு பதங்கங்களும், குளிர்கால ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் நான்கு பதங்கங்களும் வென்றவர்.

சைக்கிளோட்டிங் போட்டியில் தன்னிகரற்றவர். பதினெட்டு முறை கனடாவின் தேசிய போட்டிகளில் முதலாவதாக வந்தவர்.

சமூக சேவையாளர். Order of Canada உட்பட நிறைய விருதுகள் பெற்றவர்.

Oshawa நகரில் பாடசாலை ஒன்றுக்கு இவரின் பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

இம்மாத நிழற்படக் கலைஞர்
கவிதா லட்சுமி

நோர்வேயில் வசிக்கும் நடனக் கலைஞரும் எழுத்தாளரும் கவிஞருமான இவருடைய கவிதைகள் நூலுருவிலும் வெளிவந்துள்ளன. நிழற்படத்துறையிலும் ஆர்வமுள்ளவர்.

உங்களிடம், நீங்கள் எடுத்த அழகான நிழற்படங்கள் இருக்கின்றனவா? அவற்றை நாங்கள் வெளியிட விரும்புகிறோம்.

நிழற்படம் எடுத்தவரின் பெயர், முகவரி, தொலைபேசி எண், மின்னஞ்சல் என்பவற்றுடன் எடுக்கப்பட்ட காட்சி பற்றிய விபரங்களையும் குறைந்தது 8 நிழற்படங்களையும் mphoto@thaiveedu.com என்னும் மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு அனுப்பிவையுங்கள். நிழற்படங்கள் jpg வடிவத்தில் (format) 5"x7" அளவுக்குக் குறையாமல் 300dpi resolution இலும் இருக்கவேண்டும்.

நிழற்படங்களில் கணினி வரைகலை மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கக்கூடாது.

கம்பளிப் போர்வை...

98ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

கள் மின்னின். ஆனால் அந்த நேரம் அவ் விடம் குளிராக இருந்தது. அவளின் கைகள் தோல் உரிந்து, பனிக்கட்டிகள் போல குளிர்ந்து பசை போல ஓட்டிக் கொள்வது போல இருந்தன. சால்வையை அணியாமல் கர்கா குர்தா மட்டும் அணிந்திருந்தாள். அதில் அவளுடைய உடல் குழைத்த மாவைப் போல மினு மினுத்து கொண்டிருந்தது. குர்தாவிலிருந்த கனமான தங்க பொத்தான்கள் திறந்து விடப்பட்டு குர்தா ஒரு பக்கம் ஆடிக் கொண்டிருந்தது.

அதுவொரு மாலை நேரம். அறை இருளால் மூடப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. விசித் திரமான பயம் என்னை மூழ்கடித்தது. பேகும் ஜானுடைய ஆழமான கண்கள் என்னில் குவிந்திருந்தன. எனக்கு அழ வேண்டும் போலத் தோன்றியது. கனியால் செய்த பொம்மையை அமத்துவது போல அவள் என்னை அமத்திக் கொண்டிருந்தாள், அவளுடைய சூடான உடம்பின் மணம் எனக்கு வாந்தியை வரவழைப்பது போல ஆக்கியது. ஆனால் அவள் பேய் பிடித்தவள் போல இருந்தாள். என்னால் கூக்குரலிடவோ அழவோ முடியவில்லை.

சற்று நேரத்திற்குப் பின்னர் அவள் அமத்துவதை நிறுத்தி விட்டு களைத்துப் போய் திரும்பிப் படுத்தாள். கடுமையாக மூச்சு விட்டாள். முகம் வெளிறியும் மங்கலாகவும் போய் விட்டது. அவள் சாகப் போகிறாள் என்று நினைத்தேன். நான் அறைக்கு வெளியே ஓடி விட்டேன்.

நல்ல காலம் அன்றிரவு றாபு திரும்ப வந்து விட்டாள். பயத்தினால் அன்றிரவு நேரத்துடன் படுக்கப் போய் விட்டேன். போர்வையால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு படுத்தேன். ஆனால் பல மணி நேரம் நித்திரை வரவில்லை.

அம்மா ஆக்ராவிலிருந்து வர ஏன் இத்தனை காலம் எடுக்கிறாள்! பேகும் ஜானில் எனக்கு பெரும் அச்சமாக இருந்ததால் நாளில் பெரும்பகுதி நேரத்தை வேலைக் காரிகளுடன் செலவிட்டேன். அவளுடைய அறையில் காலடி எடுத்து வைப்பதற்கு எனக்கு மிகவும் பதற்றமாக இருந்தது. மற்றவர்களுக்கு நான் என்ன சொல்வது? பேகும் ஜானுக்குப் பயம் என்றா? பேகும் ஜான் என்னில் இத்தனை பற்று வைத்திருக்கின்றாள் என்றா?

அன்று றாபுவுக்கும் பேகும் ஜானுக்கும் திரும்பவும் பூசல். அது எனக்கு நல்ல விசயமாகப்படவில்லை. காரணம், பேகும் ஜானின் நினைவுகள் என்மீதுதான் விழும. நான் குளிரில் வெளியே சுற்றுகிறேன். அதனால் நான் நுரையீரல் அழற்சியால் இறந்து விடுவேன் என்று நினைத்தாள்! 'பிள்ளை, நீ மற்றவர்கள் என்னை அவமானப்படுத்த வேண்டும் என்று விரும்புகிறாயா? உனக்கு ஏதாவது நடந்தால் அது பெரும் மோசமாகப் போகும், இல்லையா?' பேசின் நீரில் கைகளையும் முகத்தையும் கழுவும்போது அவள் பக்கத்தில் என்னை இருக்கச் செய்தாள். அவளுக்குப் பக்கத்தில் முக்காலியில் தேநீர் வைக்கப்பட்டிருந்தது.

'தயவுசெய்து தேநீர் போட்டு எனக்கும் ஒரு கோப்பை தா,' என்று தன் முகத்தை துவாயால் துடைக்கும்போது சொன்னாள். 'அதற்குள் நான் உடுப்பு மாற்றி கொண்டு வருகிறேன்,' என்றாள்.

அவள் உடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது நான் தேநீர் கொண்டு சென்றேன். அவளுக்கு உடம்பு பிடித்து விடும்போது என்னைத் திரும்பத் திரும்ப அழைத்தாள். நான் முகத்தைத் திரும்பிக் கொண்டு உள்ளே சென்றேன். குற்றேவல்களைச் செய்தபின் உடனடியாக வெளியே ஓடி விட்டேன். அவள் உடுப்பு மாற்றியவுடன் நான் மிகவும் பதற்றமடையத் தொடங்கினேன். அவளிடமிருந்து முகத்தைத் திரும்பிக் கொண்டு நான் என் தேநீரை அருந்தினேன்.

என் இதயம் அம்மாவுக்காக ஏங்கியது. என்னுடைய தம்பிமாருடன் சண்டை போட்டதற்கு எனக்குத் தந்த தண்டனை மிகவும் கூடிப்போய்விட்டது. நான் சிறுவர்களுடன் விளையாடுவதை எப்பொழுதுமே அம்மா விரும்பியதில்லை. இப்பொழுது சொல்லுங்கள், அவர்கள் என்ன மனிதர்களைப் பிடித்துச் சாப்பிடுகிறவர்களா? யார் இந்தச் சிறுவர்கள்? என்னுடன் கூடப் பிறந்த சகோதரர்களும் அவர்களுடைய மெலிந்த சின்னஞ் சிறிய நண்பர்களும் தானே! அம்மா பெண்கள் வேறாகவும் ஆண்கள் வேறாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதில் நம்பிக்கை உள்ளவள். இங்கே பேகும் ஜான் இந்த உலகத்திலுள்ள எல்லாச் சோம்பேறிகளிலும் பார்க்க மிகப் பயங்கரமானவளாக இருக்கிறாளே! என்னை விட்டிருந்தால் நான் வீதிக்கு அல்லது அதிலும் பார்க்கத் தூரத்துக்கு ஓடிப் போய் இருப்பேன்! ஆனால் நான் திக் கற்றவள். என் விருப்பத்திற்கு மாறாக நான் அங்கேயே இருக்க வேண்டியிருந்தது.

ஒருநாள் பேகும் ஜான் விமரிசையாக அலங்கரித்துக் கொண்டு அத்தர் வாசனைத் திரவியங்களைப் போட்டுக்கொண்டிருந்தாள். அதன் பின் அவள் என்னில் பாசமழை பொழிய ஆரம்பித்தாள். எல்லாவற்றுக்கும் நான் சொன்ன பதில், 'நான் வீட்டுக்குப் போக வேணும்,' என்பதுதான். அதன் பிறகு நான் அழ ஆரம்பித்தேன்.

'அங்கே பார், அங்கே பார்.. எனக்குக் கிட்ட வா. இன்றைக்கு உன்னைச் சந்தைக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போகிறேன். சரியா?'

ஆனால் நானோ வீட்டுக்குப் போகிறேன் என்று ஓயாமல் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தேன். உலகத்திலுள்ள விளையாட்டுப் பொருட்கள், இனிப்புப் பண்டங்கள் எல்லாம் எனக்கு ஒரு பொருட்டாக இருக்கவில்லை.

'உன்னுடைய சகோதரர்கள் உன்னை அடிப்பார்கள், அடிமடைச்சி,' என்று சொல்லி என் கன்னத்தில் அன்புடன் தட்டினாள்.

'பரவாயில்லை, அவர்கள் அப்படிச் செய்ய யட்டும்.'

'காய் மாங்காய் புளிக்கும், பேகும் ஜான்,'

பொறாமையால் எரிந்து கொண்டு சீறினாள் றாபு.

பேகும் ஜான் பைத்தியம் பிடித்தது போல் ஆனாள். சற்று முன்னர் எனக்குத் தந்த தங்கச் சங்கிலி துண்டு துண்டாகப் பறந்தது. மல்லின் வலைத் துப்பட்டா கந்தல் கந்தலாகிக் கிழித்தெறியப்பட்டது. எக் காலத்திலும் குலையாத வகிடு எடுத்து வாரி இழுத்திருந்த தலைமயிர் சிக்கிச் சீர்குலைந்தது.

'ஓ! ஓ! ஓ!' என்று இடைக்கிடை ஏற்பட்ட வலிப்புக்களிடையே கூக்குரலிட்டாள். நான் அங்கிருந்து வெளியே ஓடி விட்டேன்.

அமளி துமளிக்கும் சிகிச்சைக்கும் பிறகு பேகும் ஜான் ஒரு மாதிரி பழைய நிலைமைக்கு வந்தாள். அறைக்குள் நான் எட்டிப் பார்த்தபோது றாபு பேகும் ஜானின் இடைக்குப் பக்கத்தில் இருந்து கொண்டு உடம்பை பிடித்து விட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

'சப்பாத்துக்களைக் கழற்றுங்கள்,' என்றாள் றாபு, பேகும் ஜானின் விலா எலும்புகளைத் தட்டிக் கொண்டே. சண்டெலியைப் போல மெதுவாகச் சென்று என் போர்வைக்குள் புகுந்து கொண்டேன்.

திரும்பவும் விசித்திரமானதொரு சத்தம் கேட்டது. இருட்டில் பேகும் ஜானின் போர்வையானையைப் போல திரும்பவும் அசைந்தது. 'அல்லாஹ்! ஆ! ஆ!..' நான் பல வீனமான குரலில் முனகினேன். போர்வைக்குள் கிடந்த யானை மேலேயும் கீழேயும் அசைந்த பின் சுமமா இருந்து விட்டது. நான் பேசாமல் கிடந்தேன். திரும்பவும் யானை அசையத் தொடங்கியது. நான் பயத்தால் விறைத்துப் போனேன். இருந்தும் என்ன வந்தாலும் பரவாயில்லை என்று நினைத்து அன்றிரவு எப்படியாவது மின் விளக்கைப் போட வேண்டும் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டேன். யானை திரும்பவும் படபடக்கத் தொடங்கியது. எழும்பிக் குந்தியிருக்க முயல்வது போல இருந்தது. யாரோ உதடுகளால் ருசியான ஊறுகாயை ருசி பார்ப்பது போல சத்தம் கேட்டது. அப்போது எனக்கு விளங்கியது! பேகும் ஜான் அன்று முழுவதும் ஒன்றுமே சாப்பிட

அனைத்துலகப் பெண்கள் நூள் சிறப்புப் பகுதி

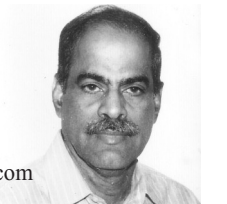

வில்லை. சூனியக்காரி றாபு ஒரு பெயர் போன பெருந்தீனிக்காரி. அவள் நல்ல இனிப்புப் பண்டம் எதையோ நக்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். என் மூக்குத் துவாரத்தைக் கூராக்கிக் கொண்டு காற்றில் வரும் மணத்தை மணந்தேன். அங்கே அத்தர் மணமும், சந்தமணமும் ஹென்னாமணமும் மட்டுந்தான் மணத்தன. வேறொன்றும் இல்லை.

திரும்பவும் போர்வை ஆடத் தொடங்கியது. அசையாமல் கிடக்க முயன்றேன். ஆனால் போர்வை கதம்பமான வடிவங்களை எடுத்துக் கொண்டிருந்தது. நான் முற்றிலும் பயந்து நடுங்கினேன். பெரிய தவளை ஒன்று சத்தமாக ஊதி பெருத்துக் கொண்டு வந்து என்னில் பாயப் போவது போல இருந்தது.

'ஆ.. அம்மி...' என்று தைரியத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு சினுங்கினேன். ஒரு வரும் என்னைப் பொருட்படுத்தவில்லை. போர்வை என்னுடைய மூளைக்குள் பதிந்து போய் பெரிதாகிக் கொண்டு வந்தது. கட்டிலின் அடுத்த பக்கம் திரும்பி என் கால்களை பதற்றத்துடன் மின் விளக்கு இயக்கியைப் போடுவதற்காக நீட்டித் தடுத்தது. தடுமாறித் தேடி அதைப் போட்டேன். போர்வைக்குள் யானை குட்டிக்கரணம் அடித்தது. பின்னர் போர்வை மடிந்து ஒடுங்கி விட்டது. குத்துக்கரணம் அடித்த போது போர்வையின் மூலையொன்று ஒரு அடி உயரம் மட்டில் மேலெழும்பியது.

ஆ, என் கடவுளே! நான் மூச்சுத்திணறிக் கொண்டு என் கட்டிலிலுக்குள் பாய்ந்து விழுந்து ஒடுங்கிக் கொண்டேன்.

mahalingam.k@thaiiveedu.com

ஆளுமைகள்

Buffy Sainte Marie
பழங்குடிப் பாடகி

கனடாவின் சல்கச்சுவான் மாகாணம் தந்த ஆளுமை இவர். புகழ் பெற்ற பாடகி, பாடலாசிரியை, மற்றும் இசையமைப்பாளர். தன் பழங்குடி இனத்தின் அவலங்களை பாடல்களில் பிரதிபலித்தவர். இவரது "Now That The Buffalo's Gone" என்ற பாடல் மிகவும் புகழ் பெற்றது.

அமெரிக்காவின் வியட்னாம் போருக்கு எதிராக இவர் பாடிய "Universal Soldier" எனும் பாடல் போர் எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் ஆஸ்தான பாடலாக பிரசித்தி பெற்றது.

யூனோ விருது, Order of Canada, 13 பல்கலைக்கழக கௌரவ பட்டங்கள் உட்பட ஏராளமான விருதுகளை அள்ளிக் குவித்தவர். அண்மையில் தன்னுடைய Power in the Blood எனும் பாடல் தொகுதிக்காக Polaris விருது பெற்றவர்.

பழங்குடி மக்களுக்காக தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தவர். அந்தப் பணியை தொடர்ந்தும் முழுமூச்சாக முன்னெடுப்பவர்.

ARTLINK MULTIMEDIA INC
Your Designing Solutions

Printing SERVICES

- ▶ Catalogue
- ▶ Brochure
- ▶ Flyer
- ▶ Banner
- ▶ Folders
- ▶ Labels
- ▶ Annual Reports
- ▶ Posters
- ▶ Real Estate Signs

REAL ESTATE PHOTOS WITH RETOUCH

Innovative, highly creative, good at thinking

"OUT OF THE BOX"

Dir: 416 317 2693

www.artlinkmultimedia.ca